

A 7739. Eesti-Ma-Rohwa

Saulo-Ramat/

Mis sees

Onsa Lutterusse ja muud teis-
sed wannad ning ued kaunid Lau-
lud on üllespandud/

Mis

üks õige Risti-Innimenne
Keige Pühha- ja mu Pärwade sees
Jummalat Ritusselts/ ja omma
Süddame

Sppetusselts/ Mainitsusselts/ Parran-
damisselts ning Rõnnuks

woib

tähhele panna, luggeda ning laulda.

Trükkitud 1729 Aastal.

Bolosf. rahwa Kam. III. Peatük.
16. salmis.

Kristusse Sanna
ellago rohkeste teie sees
keige tarkusse sees;
Dyppetage ning maenitsege isse-ennast
mångi laulude
fitusse-ning mu waimolikko lauludega;
laulge tauniste
Issandale
teie siidames.

Au olgo Jummalale kõrgeš/
ja ma peäl rahho / innimesš/
teš hea meel!

Laulud
Kristusse Tullemisses.

1.

Wie soll ich dich empfangen? ic.
Wisl: Ma püan keigest hingest ic.

Kuis pean wastowõtma Sind, armas
Jesufe? Kuis sinno wasto tõtma, Mo
hingel illoke! Oh! Jesus minno mele
Müüd armust walgusta, Et kolban
sulle jälle, Sind tenin lõpmata.

2. So koggodus sind kibab, Ning tännab
rõõmsaste, Mo siidda lauldes näitab Ka ennast
wapraste. Ma tahhan auustada Sind, armas
Jesufe! So auu la-utada, Kui ial moistan se.

3. Keik olled sinna teinud Mo õnneks heldeste,
Kui hing sai hukka lainud Ning ihho kurjaste,
Kui sain so rigist lahti, Kus rõõm on järgeste,
Siis sinno läbbi tehti Mind rõõmsaks, Jesufe!

Ha 2

4. Kui

4. Kui surma põrgo paelust Ma olin seutud,
Siis peässid lahki armust Mind wägga tetoud.
Ea annad taewa warra Ja auu minnule, Keif
rikkus lõppeb ära, Ei ial lõppe se.

5. Ei ükski taewast tulla Sind woinud sundi-
da, Mul lunnastajaks olla So arm sind sundis
Ja. Oh arm! et appi tullid Ma ilma rahwale,
Kui patto häddas ollid, Neid peästma hel-
deste.

6. Oh teie murrelised! Kes ristis ollete, Oh
teie häddalised! Se peäle mõttelge. Oh olge se
peäl julged, Kui teil on hädda käes, Ea armo po-
le tulge, Ea on üks abbimees.

7. Ei olle tarwis tedda Niid wä-el tommata,
Ea tunneb meie hädda, Ea tulleb melega. Ea
moistab meie wigga, Ja mis meil waewa teeb,
Woib lõppetada sedda, Ni kuida isfi teab.

8. Ei olle wägga karta Teil teie patto siid,
Kül Jesus tahhab matta Neid merra pohja niid.
Ea toob neil pattustele Suurt armo, õnnistust,
Ja kinkib neile jälle üht õiget pärrandust.

9. Ei woi teid hirmutada Ei ükski waenlane,
Neid Jesus lõppetada Woib äkkist foggone, On
omna allamile üks tõe kunningas, Kes omna
ustlikkuike üht riki walmistas.

10. Neil tulleb kangeks sundjaks, Kes tedda
wihkawad; Neil agga rõmüstajaks, Kes tedda
uufurwad. Oh! tulle walgustaja, Mo armas Je-
suke, Neid sata ülles taewa So auu rigise.

Lob sey dem allmächtigen Gott, 2c.

Wifil: Ma tullen taewast üllewelt, 2c.

Niud kitus olgo Jummalal, Kes armo heit-
nud meie peäl, Ning omna Poia lähätand,
Kes meile õnne walmistand.

2. Se kallis õnnisteggia, Se woib meid pat-
tust peästada, Ning läbbi omna allandust Neil
fata hinge õnnistust.

3. Oh arm! kes jouab arwata? Oh heldust!
Kes woib moistada Keif head, mis Jummal saat-
nud meil? Mis ükski ei woi kita kül.

4. Se Poja, Jummal üllewel Mo lihha wot-
tab ennesel, Ei naese suggu põlga ta Sesi inni-
mesel's sundida.

5. Se Jäsa Sanna iggawest Saab lihha's
puhastusse sees, Kes on se ots ning algumme,
On meie pärrast waewane.

6. Mis innime on ilma peäl, Et Jummal an-
nab Poia sell? Mis Jummal innimestest näab,
Et ta ni suurt head neile teeb?

7. Oh! hädda sell, kes põlgab weel Se armo
wotta ennesel, Ei kule, mis on Poia heäl, Jumi-
mala wiha jääb ta peäl.

8. Kuis innime! ei moista sa So kunningast
niid auusta? Kes tulleb sul ni allandit, Kes on
ni wägga armolit.

9. Oh! wõtta temmal rõnoga So süddant
tämma walmista, Et temma tulleks sinnule, Eus
maitfed temma helduse.

10. O! ärva usku tuhja nou, Waid anna
Jesusele au, Ja noua uskus pühastust, Se sa-
tab õiget waggadust.

11. Kui sedda teed, siis temma tõest Sind
peastab põrgo hädda seest: Kui ei te, kardä kow-
waste, Ja kelab taewa sinnule.

12. Kui esmalt temma tulli meil, Siis olli
temma helde meel; Kui teistford ta saab tullemä,
Siis wottab furjad huffata.

13. Kes Kristusfest siis leitakse, Meed lähwad
warä taewasse, Ning on seal Ingli rõmo sees,
Neil polle ennam hädda käes.

14. Au olgo Jesal Jummalal! Ning Poiat
õnnisteggial, Ka pühhal Waimul ühtlase Müüd
kitust, äanno anname.

3.

Freue dich/du Christenheit 2c.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl 2c.

Müüd wisti kaggodus, Sull olgo rõmustus,
So peigmees on müüd wäljas, Ning sõidab
wesli selgas. So süddant temmal' anna, Ning
laula Hosianna!

2. So kunningas on teal, Ja wgesust näikse
seäl, Et se, kes ilma Loja, Siin laenab weikse
poia. So andi temmal' anna, Ning laula Ho-
sianna!

3. Siin on sul abbimes, Kes sõddib sinno
eest, Kes õigust sulle annab, Ja sinno pattud
fannab, Sest auu temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

4. Kui

4. Kui sattud eksima, Ja wottad palluda,
Siis helde süddant näitab, So peäle armo hei-
dab. Sest kitust temmal' anna, Ning laula Ho-
sianna!

5. Kui sinna furja teed, Ning patto sisse jääb,
Siis on sin sinno sundja, Se süddamette tund-
ja. Se wotta mele panna, Ning laula Hosianna!

6. Oh õnnisteggia! Kes tulleä armoga, Sa
põlgad ilma auu, Ja teed so Jesa nouu. Sind
kiitko noor ning wanna, Ning laulgo Hosianna!

4.

Nun komm der Heyden Heyland 2c.

Müüd tulgo õnnisteggia, Kes neitsist pidbi sin-
dima, Sest keik ilm suurt immet nääb, Et
Jummal sedda sundmist teeb.

2. Ei mehhe so-ust olle se, Waid se on püh-
ha Waimo tõ, Et Jummal ennast allandand,
Ning neitsi libhast libha saand.

3. Se neitsit kaima peäle sai, Ja siiski puh-
taks neitsiks jäi, Ja ellas puhta ello tõds, Et
Jummal olli temma sees.

4. Ja tulli neitsist ilmaale Sest auu-honest au-
faste; Kes Jummal, innimeme ka, Meid tahhab
põrgust lunnasta.

5. Sest Jesast tulli temma te, Ja põris ümber
Jesale, Laks alla põrgo hauasse, Ja jälle illes tae-
wasse.

6. Kes olled Jesa sarnane, Oh näita libhas

woimusse, Et sinna omma wä-ega Woid meie nõdrust Finmita.

7. Müüd annab sinno sündminne Suurt wal-
gusi selle ilmale, Ei pimmedust sin sallita, Et us-
ko peab nähtama.

8. Au Jummalale Issale, Au temma aino
Poiale, Ning pühha Waimo auuga Müüd kiit-
kem ilmaotsata.

5.

Mit Ernst/ ihe Menschen Kinder ic.

Wisil: Ei lahku minna sinnust ic.

Süddant, innimenne, Müüd hästi walmis-
ta, So jure Jesukenne Siis peab tullesma;
Kes antud Jummalast Meil targaks õppetajaks,
Ning ue ello tojaks, Ja aitab wäggewast.

2. Oh! wotta parrandada So süddant ausas-
te, Head kumbed armastada, Keik seäda targaste.
Ning wihta rummalust, Ja ella allandusfes, Ei
mitte hooplimisfes, Ning põlga karwalust.

3. Kes allandust sin nouab, On armas Jum-
malal, Kes kõrkust tehha püab, On temma wiht-
ha al, Kes agga õiglane, Ning teeb, mis tahhab
Jummal, Se polle mitte rummal, Sell' tulled Je-
suke.

4. Müüd wotta walmistada Mind sulle hel-
deste, Mo peäle hallastada, Mo kallis Jesuke,
Siin armo aial weel. Oh tulle süddamesse! Siis
tahhan minna isse Sind kita sin ning seäl.

6. Ein

6.

Ein Advents-Lied von der dreyfachen Zukunft Christi.

Wisil: Meilt armas Jummal põra ic

Tulle müüd taewast, armas Jesus, jälle,
Peästa meid waewast, wi meid illewelle,
Iggaw on ota meestel ning ka näestel,

Tulle meil' waestet!

2. Wannad ja nored, keik sind, Issand, ootwad
Tullewad taewast, sinno peäle lootwad,
Iimal' te otsa, se teeb paljo kurja,

Ning lähhab nurja.

3. Mifs tullid müiste taewast mahha meile?
Peästima teid, wastab Jesus, tullin teile
Kurrati kä-est, pattust, põrgo waewast,

Seks tullin taewast!

4. Sepärrast tulle müüd ning igga tunni
(Ehk walwame, ehk waewab meid se unni)
Süddame sisse, puhtaks te needsammad

Kui sinno ommad:

5. Kui tulled sa kui õige kōhtomõistja
Piddama kōhhut, süddamette tundja,
Lasse meid müina tuewa, kela habbi

So armo läbbi.

6. Kule meid, armas Jummal, kõrgest taewast,
Meid häbdast aita, peästa keigest waewast,
Siis sure healega sind südda tannab,

Heal meel' kibab.

1115

1115

Es sind schon die letzten Zeiten ic

Wisil: Ston kaebab siures haddas ic

Uubba ka on wiimsed aiad, Sest mo südda walmista Ennast, hirmo tähhed näitwad E, malt hadda tullesma. Taewas, tuled, mervi, ma Wortwad etta nuhhelda Neid, kes piuidwad walla tusse Ellada ning rummalusse.

2. Keif on pea hukka läinud Kristi rahwa seltsi sees; Usk ning arm on otsa sanud, Kurjast ellab iggamees. Noa aial olli ka Rahwas nenda hõleta kui nüüd risti rahwa suggu, Kes ei pea pattust luggu.

3. Nummalus ning patto kumbed Wortwad woimust olaste, kui sa kurja wasto panned, Siis sind woorafs petakse. Waggasid nüüd naertakse, Ning kui Jesust põltakse. Kes maailmal satab abbi, kui sel poile au ehk habbi.

4. Et saab Jesus pea joudma, Temma sanna tunnistab, Ommal rahwal abbi noudma, Kes ta pole kisenadab. Sest nüüd rõmustellege Keif, kes waggad ollete: Jesus teile õnne paktub, Et keif hadda ärralaktub.

5. Wigi puud, kui paktatawad, Lähwad hire kõrroule, Siis keif innimesed moistwad, Et sui pollo kaugele; Waggadust on mitmele kui need lehhed rohkeste. Kes mis sünnib, tähhel panneb, Mis se tähhendab, küll tunneb.

6. Pimmedusse riik ehk kaswab, Kaswab ka se maleustus, Nummalus küll pea lõppeb, Woimust

saab se waggadus. Digele head Jesus teeb, kui maailm nüüd hukka läab Sest nüüd olge rõmsad, waggad, Jesus tulles, olge wapräd!

7. Ärra koorma liigjõmisse Ja toidusse murrega Omma süddant, liigsonnise Jätta mahha rõmoga, Et se kohto-pääw ei sa Sinno peäle tullesma, Jesu risti kes ei kaäna, Ei ta selle armo anna.

8. Minna tahhan sinno sanna kuulda, armas Jesuke, Põrgul woimust ärra anna, Waggad ai ta helbeste, Et so pühha foggodus, kui so ainus rõmustus, Keigest pattust lahti sago, Ning so rõmoriiki tulgo.

8.

Wacht auf, ihr Christen alle ic.

Nüüd tousem patto waewast, Ning wotkem walwada, Et Jummal Poeg taewast Jo ruttab tullesma, Ning tahhab kohhut moistma Ning arro piddada. Kes ta ees tahhab seista, Se wotko walwada.

2. Ei woi meid peästa rahha, Ei rikkus, kõrge meel, Keif peab jäma mahha, kui hing on kele peäl, Ehk küll on simul warra, Suur au ning illo ka, Se ka-ub pea ärra, kui pead surrema.

3. Sest risti rahwa suggu, Kes ilmas ellab weel, Oh! jätke kõrge luggu, Ning otske armo teäl Ja hinge kallist wiija, Se teeb teid kängemaks, Sest noudke warra, bilja, Et sate waggamaks.

4. Meil Jummal omma sanna On armud rohkeste, Kes wottab tallel panna Siin sedda järgeste, Se ellab pühhas ellus Ning ussub süddamest; Se agga surreb wallus, Kes siin ei holi fest.

5. Oh!

5. Oh! ollek's sündimata, Kes põlgab Jummalat, Sest tedda lõppemata Need piinjad waerawad; Et temma pattus ellab, Keif wasto ofsa teeb, Ning armo sanna põlgab, Sest wallo sisse jääb.

6. So õiget usko näita, Te head, kel hädda lääes, Sis woid sa abbi leida, Kui seisad kohto ees; Sest Jummal tassub isse, Mis tehtud waestele, Kes pühha ello sisse jääb, surred õnsaste.

9.

GOTT hat das Evangelium ic.

SE fallis armo-õppetus, Mis andis Jēsa hallastus, Et waggaks sama piddime, Sest sürest hulgast põltaks. Jo se on wiimse päwa täht.

2. Ei waeste palwest holita, Head õppetust ei woeta, Waid ahnus wottab woimusse, Ei kardo nemnad häddage. Jo se on wiimse päwa täht.

3. Keifsuggust kasko teggewad, Se wõrgoga need puawad Keif warra kokkõrisuda, Ja sedda tewad kartmata. Jo se on wiimse päwa täht.

4. Kül kütwad armo-õppetust, Ja süiski põlgwad waggadust, Waat nenda Jēsus naerawad, Häid põlwi süiski otawad. Jo se on wiimse päwa täht.

5. Oh! nemnad on kül kawwalad, Neid waesid nemnad nülgiwad, Kui peaks Jummal holeta Siin waeste pärrast ollema. Jo se on wiimse päwa täht.

6. Need wotwad kirko warrandust, Sest polle
neile

neile siggidust, Need waesed jäwad aitmata, Neilt leiba wotwad armota. Jo se on wiimse päwa täht.

7. Need polle sedda jagganud, Mis pühhaks asjaks annetud, Ja süiski sedda risurwad; Kül nende omma sõob se pat. Jo se on wiimse päwa täht.

8. Ei holi nemnad Jummalast, Jlm auu puab usfinast, Müüd kõrkus wotnud woimusse, Ei waltet häbbiks petage. Jo se on wiimse päwa täht.

9. Keif wenna-arm on lõppenud, Jlm wargadega täidetud, Ei olle õigust ennam teal, Oh ollek's rahha! rahwa heal. Jo se on wiimse päwa täht.

10. Ma-ilm ei wotta mainitsust, Ehl pühha sanna õppetust, Ei temma ennam teage Kui sua, jua liaste. Jo se on wiimse päwa täht.

11. Mend' üllem tõ on prassima, Ja kurjad wiisid õppima, Kül sedda moistab kauniste Ni noor kus wanna ühtlase. Jo se on wiimse päwa täht.

12. Ei tahha päilil paistada, Ei ennam sedda nähha ka, Mis ma peäl kurri rahwas teeb, Se pärrast päilil kurwaks lääb. Jo se on wiimse päwa täht.

13. Se ku ja tähhed äggawad, Ja ommal kombel õhkawad, Et woiksid sada peastetud, Kui waggab sawad auustud. Jo se on wiimse päwa täht.

14. Oh! tulle armas Jēfuke, Ma tüddines neid kandmaks, Kes sin on sinno wastased, Ning õhlab, et sa otfa teed. Jo se on wiimse päwa täht.

Kristusse Sündimisse

ehf

Joulo Laulud.

10.

Gar lustig jubiliren die lieben 2c.

Wisil: Ei lahku minna sinnust 2c.

A Eif Inglid kolutarwad Nüüd sure rõmoga, Et nemmad Jesust näwad Petlemmas ollewa, Sest laulwad ühtlase: Nu Jummalale olgo, Ma peäle rahho tulgo, Ning rahwal' melehä!

2. Meil õnnistusfeks antud Se armas Jesufe, Kes neitsist ilma' kantud üks dige innime, Sest rõmus on mo meel. Oh! ärra põlga tedda, Se laps woid sa leida Petlemmast lautas seäl.

3. Se kallis laps on pandud Kui waene söimesse, On rasket foormat kannud, Et rikkaks saaksime. Nüüd hukka se ei sa, Kes tedda tundma õppeb, Siis rummalus ka lõppeb, Seks Jesand walgusta!

4. Kui se õn polleks joudnud, Siis olleks hädda käes, Sest Jesus armust noudnud Meid peästa põrgo wäest, Ja taewa arwanud, Et Jummal armo annab, Keif hädda rõmuks kånab, Mis olleks waerwanud.

5. Nüüd woib se õnnis olla, Kes Jesust armastab, Sell' tahhab abbiks tulla, Kes ennast parvan

randab. Sest wotkem süddamest Sell' Jesale auanda, Ning Inglidega kita Se armsa Jesufest.

II.

Als Christus geböhren war 2c.

Wisil; Nüüd laulgem suust ning süddam.

A Li neitsit omma lapsse tõi, Siis Inglid wäggi rõõmsaks sai / Ja laulis sure heälega: Nu Jummalale otsata! Suur Jummal innimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus pattune.

2. Suur walgus olli Inglidel, Sest olli hirm neil karjastel, Meid rõmo sanno kuuldi seäl, Et Kristus sündind ilma peäl. Suur Jummal innimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus pattune!

3. Se lapsokenne otsiti, Kes mähkme sisse mähhiti, Kes meie õnneks sündinud, Kui Inglid enne rägitud. Suur Jummal innimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus pattune!

4. Siis last ka nähti söime sees, Kes feige looma abbimees, Se olli lautas pimmedas, Kes feige üllem kunningas. Suur Jummal innimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus pattune!

5. Last toidetakse pimaga, Kes toidab feige ilma, Maria tedda immetab, Kes meie taewast walmistab. Suur Jummal innimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus pattune!

6. Ee

6. Sesamma sure armo eest Niid tännagem
keik süddamest, Et Jummal omma Poiga Meid
tahnud pattust lunnasta. Suur Jummal inni-
menne niid, Kes kannab meie patto süid, Sest
olle rõmus pattune!

12.

Hab herzhlich Lob, hab ewig Danck zc.

Wifil: So pole/ Isand' süddamest zc.

SA tännan feigest süddamest Sind, Issa, kõr-
gest taewast, Et sinna peastid surest wäest
Meid häddalissi waewast. Ni kaua, kui ma ial
teäl Käin, ligun, ellan ilma peäl, Sul peab auu
sama.

2. Käl kallist annet andsid sa, Sest on mo süd-
da rõmus, So Poia lihha, werri ka On hinge
roog ja toidus. Üks warra, kelle sarnastke Ei olle
ilmas maiale. Oh kallist joulo annet!

3. Kuis tedda süs siin petakse Ni alwaks rah-
wa sümas? Käl peastid keik noppeste Siin tedda
noudma ilmas, Se peaks õ ja päwa ka Se es-
sinenne ollema, Ning ka se wüimne murve.

4. Kui sinna peastid rahwale Suurt warra,
riffust andma, Ning peaks iggamehhele Käl kul-
da, rahha sama; Käl süs keik joostes tulleksid, Ja
ennestele tomnaksid, Ja tännaksid weel peäle.

5. Niid wottab sinna kallimat, Ja suremat
head anda: Se Poega, sedda illemat, Ei ma, ei
taewas kaüna; Ei holi temmast üksige, Ta rahwa
meles tühhine, Ei tedda nouta takka.

6. Se wottab agga ahneste Suurt riffust kol-

ko

anna, Üks teine lähhab julgeste Mu patto tee
peäl käima, Se kolmas muud ei mõtle teäl, Kui
ühja auu himmo peäl, Ei tahha Jesust mitte

7. Oh teie wägga rummalad, Ja hopis ärra-
netud! Et põlgate ni Jummalat, Ja mis on tem-
mast antud; Kui wottaksite põlgada Ma ilma
temma himmoga, Süs tulleks Jesus teile.

8. Et agga wastopannete, Kui temma waim
teid sunnib, Ja tedda ärrapõlgate, Kui temma
sanna nomib, Süs polle teil muud ühtegi Kui
põrgo-wallo peälegi Seäl hädda-tulles ota.

9. Oh hoia, armas Jummal, mind So pühha
nimme läbbi Se feltsi eest, mis wihkab sind, Et
mull' ei tulle häbbi. Mull' olgo Jesus armsam
niid Mo meles kui keik kuld ja hüüd; Mind aita
järgest laulda.

10. Ma tännan feigest süddamest Sind, Issa,
fõrgest taewast! Et sinna peastid heldusfest Meid
häddalissi waewast: Ni kaua, kui ma ial teäl
Käin, ligun, ellan ilma peäl, Peab sulle au siin
sama.

13.

Dom Himmel hoch, da komm ich her zc.

SA tullen taewast üllewelt, Häid sannumid
toon teile seält, Meid toon ma teile rõmoga,
Meid tahhan minna kuluta.

2. Üks laps on tanna südinud, Kui ammuss
aiast tootud, Se kannis illus lapsoken' On teie
rõõm ja kallis õn.

3. Se on se Isand Jesus Krist, Kes tahhab
aita

B 5

aita häddaliff, Se on se önnisteggia, Kes woib pattuff peästada.

4. Keif öñne fate temma käest, Mis Jumr pakkund iggarwesi, Et teie woite meiega Niüd t. was järgest ellada.

5. Niüd pange märki tähhele, Et söimes mäht-
mest leitakse last alwas lautas maggawa, Kes or
ma ilma toitaja.

6. Sepärrast läkki rõmoga Niüd karjasteg-
watama, Mis Jummal meile kinkinud, Mis me
heaks on annetud.

7. Mo südda panne tähhele, Mis on, mis sö-
mes nähakse? Kes on se kaunis lapsok? Se on
se armas Jesufe.

8. Oh olle terve tullemast! Mind pattuff mit-
te põlgamast! Sa tulled häddast aitma mind, Kes
woib se eest kül kita sind?

9. Oh feige asja teggia! Kui wägga alwaks
lähhad sa, Et sinna söimes maggad seal Se kow-
wa weikse põhho peäl.

10. Ehk lähhaks ihm weel laiemaks, Ja ennas
kullal ehitaks, Ja olleks süski kitsok, Ja kitsak-
kätiks sunnule.

11. So sammend ning so kallis süd On korre
hein ning jämme riid; Keis rahhad ennas näi-
data Kul sure taewa kunninga.

12. Sa teggid se hea melega, Et minna piddin-
näggena, Et au ning rikkus ilma sees Ei kolba
mitte sinno ees.

13. Oh wotta armas Jesufe So sängiks min-
no süddame! Oh wotta temmas hingata, Et
minna sind ei unusta!

14. Sest

14. Sest hüppan minna süddamest, Ning ki-
dan omma Jesufest; Ma laulan sure rõmoga:
Mind Jesus ikka arowita.

15. Niüd kitus olgo Jummalat, Sell' aino
Poia andial, Sest Inglid towad rõõmsaste Meil'
ue aasta sammume.

14.

Vom Himmel kam der Engel zc.

Wissl: Ma tullen taewast üllewelt zc.

Sed Inglid taewasi tullewad, Ning karjas-
tele utlewad: Et laps on meile sündinud,
Ning mähtme sisse mähitud.

2. Tarwida liinas Petlemmas, Kui Mähka
ennefulutas; Se on se Isand Jesufe, Kes meid
ei jätta häddasse.

3. Sest wotke ennas rõmusta, Et Jummal
leppib teiega, On sündind teie lihha sees, On teie
wend ning abbimees.

4. Se pat ei woi teid hirmuta, Sest Jummal
on jo teiega, Kui kurrat mäsab põrgo sees Siis
on teil' Jesus abbimees.

5. Ei se jä mahha ellades, Kes ellab pühha el-
lo sees, Kui maailm kiusab kurjaste, Siis Jesus
aitab heldeste.

6. Niüd on keif woimus teie käes, Et Jum-
mal teil' on abbimees, Sest kütke Jesust lõpmata
Ni süddame kui telega.

15.

Lobt Gott ihr Christen allzugleich zc.

Niüd Jummalale auustust Keik andkem süd-
damest,

B b 2

danneft, Kes meil teeb lahti taewa ust, Ning annab Pöiolest, Ning annab Pöiolest.

2. Kes Jõsa rüppesit tulleb, se Saab waeseks lapses teäl, Waat sõimes asjet temmale On korre heina peäl, On korre heina peäl.

3. Se Jõsand jättab melega Keik auu järrele, Ning wottab ennast allanda, Rui waene sullane, Rui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ning toidab pimaga, Kes Ingli meled rõmustab, Se õnnisteggia, Se õnnisteggia.

5. Sesamma pididi tullesma Meil digeks funningaks, Kes rahwast pididi fogguma Keik õmmaks allamaks, Keik õmmaks allamaks.

6. Ja wahhetab niid meiega, Ja wottab ennesel Meil werdning lihha pattota, Ja annab õnne meil, Ja annab õnne meil.

7. Se, kes meid tõstab Jõsandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Woiks hella Jõsuke, Woiks hella Jõsuke.

8. Niid Jõsus Paradisi ust Teeb lahti wärgewast, Ei kela Kerub innimeft Niid sisseminnemast, Niid sisseminnemast.

16.

Christum wir sollen loben schon 1c.

Niud küttem Kristust usinast, Maria pühha neitsi last, Kus ial päwa paistet näib, Mis keik ma ilma ümberkäib.

2. Kes keige ilma lomäd teind On sullaseks niud isä läind, Se tahtis pattust lunnasta, Ning omma loma aidata.

3. Se

Fm.

3. Se Jõsa heldus illewelt, Se sündis neitsis Kõitselt. üks neitsit kandis sallaja, Mis ilma ni tundmata.

4. Se puhta neitsi südda näab, Et Jummal tedda maiaks teeb, Kes ial mehhest teadnudte, Se kaima peäle leitakse.

5. Se pühha emma ausaste On kannud sedda ilmale, Kes Kaabrielist tootud, Joannesest on õnnistud.

6. Se maggas kehrawast heinte peäl, Ei põlgand sõimet selle meel, Se toideti niud pimaga, Kes isä si toidab ilma ma.

7. Sest taewa wäggi rõõmsaks saab, Ning lauldes Jummal auustab, Ja karjas teada antakse Se keigeparras karjane.

8. Niud olgo Jõsus kidetud, Kes puhtast neitsist sündinud, Ka Jõsule ning Waimule Au, Kõtus olgo järgeste.

17.

Gelobet seyft du/ Jesu Christ/ 1c.

Niud olle, Jõsus, kidetud, Et olled neitsist sündinud üks innimerne ilmale, Sest laulwad Ingli rõõmsaste, Kõrieleison!

2. Se taewa Jõsa ainust last Niud näitse sõimes halledast, Ning meie waese lihhasse On tulnud keigeüllem hä. Kõrieleison!

3. Kes surem on kui ilma ma Niud näitse rüppes maggawa. Se on niud laps, kes ilma peäl Keik asjad peab illewelt. Kõrieleison!

4. Se walgus tulleb ilma Ning annab ue

B b 3

paie

paistusfe, Se satab pimmedusfe seest Meid wal-
ge sisse iggawest. Kirielleison!

5. Kes Jhsa Poeg on üllerwelt On meile tulnud
woorafs seält, Ning lõppetab keik õnnetuft, Ja
annab taewa pärwandust. Kirielleison!

6. Ta tulleb waene ilmaile, Ja näitab armo
waestele, Et sonnatuuljad rikkaks teeks, Ja püh-
ha Ingli sarnatsaks. Kirielleison!

7. Se teggi ta hea melega Meik omma heldust
näidata, Ma-ilm-keik olgo rõmus sest, Ning kiit-
ko tegda süddamest. Kirielleison!

18.

In dulci júbilo, nun singet 2c.

SH! laulgem süddamest, Ning kiitkem Jesufest,
Kes Maarja rüppes maggab Kui waene lap-
sofe, Meid lunnastama hakkab, Ning satab tae-
wasfe. Se on se A ning D, Se on se A ning D.

2. Oh armas Jesufe! Sa olled armofe, Mull
õlle rõõm ning abbi, Oh hella lapsok! So falli
armo läbbi, Oh taewa illofe! Mind tomba sin-
nule, Mind tomba sinnule.

3. Oh Jhsa hallastust! Oh Poia armastust!
Kui tulli keikil miina Sü pärastpõrgusfe, Meid
peäftina Jesus sinna Süis tullid ilmaile. Meid
sata taewasfe, Meid sata taewasfe.

4. Meil taewas Jhsa-ma, Ning rõõm on ot-
sata, Kus pühhad Inglid laulwad Meid usi luggu-
sid, Ja kus need õnsad kuulwad Meid taewa män-
güfid. Oh olleksime seäl! Oh olleksime seäl!

19.

19.

Grenet euch ihr Christen alle 2c.

Röömsaks sage risti-rahwas, Röömsaks sago
iggamees, Jummal aitab hädda sees. Rööms-
aks sage, laulge wahwast, Et ta meid ni au-
ustand, Ja on meie lihhas saand. Röömsaks
sagem üllerwägga, Kristus kelab meie wigga, Dõst-
kem lauldes omma heäle, Ta toob meile armo jälle.

2. Minno südda wata peäle, Parne hästi
tähhele, Jesus tulleb sinnule, Tahhab lunnastada
jälle, Maggab lautas sõimes teal Korre õlle, heim-
te peäl. Röömsaks sagem üllerwägga, Kristus
kelab meie wigga, Dõstkem lauldes omma heäle,
Ta toob meile armo jälle.

3. Oh! mo fallis lunnastaja, Kuis ma kül
wain tännada, Ja so armo litada, Keigeheldem
armastaja, Wotta onmaks suud ja keelt, Jhho
hinge, mõtted, meelt. Röömsaks sagem üllerwä-
ga, Kristus kelab meie wigga, Dõstkem lauld
omna heäle, Ta toob meile armo jälle.

4. Jesus! Kule pällumissed, Õnnista so log
dust, Kaitse omma pärwandust. Uita omma
liikunissed, Anna keige rahwale Rahho uel aas
le. Röömsaks sagem üllerwägga, Kristus kel-
meie wigga, Dõstkem lauldes omma heäle, Ta
toob meile armo jälle.

20.

Der Tag / der ist so freudenreich 2c.

Se joulo päär on rõmufi suur Mind risti-rah-
wak ilma, Et Jesus keige armo juur On
nähtud meie lihhas. Kui temma sündind Mari-
ast,

Bb 4

ast,

ast, Kes wallitsetud Jummalast, Et olleks temma emma. Üks inne asfi kül on se, Et Jummal tulnud ilma! Ning neitsi laps on temma.

2. Kui päwa paistus selgeste Woib klafist läbi paista, Ning kahjo ei te temmale: Sel kommel tulleb moista, Et nenda tulnud ilma! Sest kauri neitsist puhtaste Se Isand Jesus taewast. Kes soime pandud maggama, Se peastab omma werrega Meid pörgo-tulle waewast.

3. Need karjatsed seäl wälja peäl Häid fannu mid on kuulnud, Sest nenda ütles Ingli heäl: Waat! nüüd on Kristus tulnud, Ma ilma kalis kuningas, Herodes wägga ehmatas, Ja haas sedda kartma. Voi! mis kurri kawwal meel Olli temmal Jesu peäl, Meid lapsi käsks tappa.

21.

Ein Kindelein so löbelich ic.

Jes laps on neitsist sündinud, Ning õnneks meile antud, Kes taewast meile kinkitud, Ning ne sisse pandud, Kui se ei olleks sündinud, Keif was olleks hukkatud, Nüüd on on keifil leida. Oh! armas Isand Jesuke, Kes olled tulnud lihasse, Se pörgo eest meid hoia.

2. Se läbbi woinne süddamest Sel aial rõõmjad olla, Et Kristus taewa rigi seest On wotnud mahhatulla. Üks inne allandus on se, Et Jummal sündinud ilma! Ja enmast orjaks annud, Ning sanud meie sarnatseks, Et iggawest meid riikaks teeks, Ning meie pattud fannud.

3. Oh! õnnis on, kes süddamest Se armo peäle

peäle lodab, Se pärrib ello iggawest, Mis temma uskus otab, Sest keif on Kristus tasfinud, Mis meie saime ekfinud, Sest tulli temma taewast, Se tulleb imneks armata, Et ta meid wotnud leppita, Ning peasta patto waewast.

4. Sest, risti-rahwas, tännage Se sure armo pärrast, Ning süddamest ka palluge: Meid weelgi peastko furjast, Ja hoidko furja mele eest, Meid peastko walle-usso seest, Keif pattud andeks andko. Oh Isä, Poeg ning pühha Waim! Kes on so laps ning armo taim, Sell sinno rahho olgo.

22.

Ein Kind geböhren zu Bethlehem ic.

Jes laps on sündinud Petlemmas, Petlemmas, Kes keif ma ilma rõmustas, Halle-Halleluja!

2. Siin maggab temma soime sees, Soime sees, Kel lõpmata on woinus käes. Halle-Halleluja!

3. Neil karjastele wälja peäl, Wälja peäl Need Ingliid ütliid sedda seäl, Halle-Halleluja!

4. Se armas Jesus surest wäest, Surest wäest On täna teile sündinud tõest, Halle-Halleluja!

5. Au olgo taewa Isäle, Isäle, Ja hea meel keigel rahwale, Halle-Halleluja!

6. Se härg ning esel tundwad ka, Tundwad ka Kül soimes omma Isanda, Halle-Halleluja!

7. Need targad tullid kaugele maalt, Kaugele maalt, Tõid kulba, wjrook, mirrit seält, Halle-Halleluja!

B b 5

8. Ca

8. Ta emma olli neitsife, Neitsife, Eõi mehhe-
ta last ilmale, Halle-Halleluja!

9. Us ei woiind tedda rikkuda, Rikkuda, Kes
sihas sündis pattota, Halle-Halleluja!

10. Se olli meie sarnane, Sarnane, Ep olnud
pattust vojane, Halle-Halleluja!

11. Sest same temma sarnatsfeks, Sarnatsfeks,
Ning taewa rigi pärriaks, Halle-Halleluja!

12. Se armolikko aia eest, Aia eest, Au Jum-
malale iggawest, Halle-Halleluja!

13. Niind olgo Jesus fidetud, Ridetud, Kes in-
nimesfeks sündinud, Halle-Halleluja!

Ue Aasta Laulud.

23.

Hilf Herr Jesu, laß gelingen etc.

Wisl: Arka ütles minno südda etc.

Aita, Jesus, korda miina Ue aasta armo-
ga, Ue mele anna sinna, Keik last has-
ti figgida, Olgo sinno holele, Mis k-
annud minnule, Wotta wanna lõppe-
tada, Et ma woiksin ueks sada.

2. Uel aastal armo anna, Et ma pattust põ-
ran niind, Wotta agga unustada Minno wan-
nad rasted süüd; Minna waene pattune, Ommas
murres, Jesufe, Sinno armo peäle lodan, üksnes
sinust abbi otan.

3. Nõmüsta mind, Jesand, jälle, Kule minno
õhka

õhkamist, Anna minno süddamele Kurvastuses
hingamist, Walwan ehk ma maggan ka, Wotta
murret piddada, Surm mind argo surretago, Eg-
ga ello lõppetago.

4. Aita sinno hallastuses, Et ma kawwalus-
feta Reiges waimo pühitusfes Woiksin ikka ella-
da, Aita wende armasta, Et ma neid ei kurwas-
ta, Ja siin sinno pärralt ollen, Ning ka wümselt
taewa tullen.

5. Anna hästi lõppetada, Kui sa annud algada
Sedda aastat, et woin jada Temmasf ilma kah-
jota. Ja sa minno kõrwasse, Kui surm tulleb
minnule; Armas Jesus, aita sinna Ilmasf rõd-
fasi ärraminna!

24.

Helft mir Gottes Güte preisen etc.

Wisl: Ei lahku minna sinust etc.

Niind, Jummal, minna kidan So heldust rõõm-
faste, Au sulle anda püan, Kui ial mois-
tan se, Sel uel aastal taas, Et olled hole kannud
Ning rahho meile annud, Meid aitnud armoga.

2. Meil peab meelde jama So kallis armo tü,
Ja tänno peab sama So pühha nimmele; Sa ol-
led rohkeste Meid tännini keik toitud, Ning ter-
weste ka hoidnud Ja kaitsnud armufaste.

3. Sa annad omma sanna Meil selgest riik ma-
ta, So armo noor ning wanna On näinud lep-
mata. Sa olled heldest kääst Keik annid annud
wässa, Ning waeno, többe, nälja Ka teelud
meie maast.

4. Sa

4. Sa olled andeks annud Meil' meie ekstitust,
Ei olle peäle pannud Meil' kangel willestust, Kui
olleks äkfine So meel mo wasto olnud, Ots ol-
leks meile tulnud, Ei ellaks üksige.

5. So helde Isja südda On armolinne weel,
Kes wottab pattud jätta Ning lodab sinno peäl,
Saab armo sinno käest, Sell' pattud andeks an-
nad, Ja ta eest murret kaännad, Ning peastad
hädä seest.

6. Oh! Isja kallis Poja, Au sulle iggawest, So
Poeg se öinne toja Meid peästnud kurjussest. Sind
weelgi pallume, Meil' anna rõõmsa aasta, Ning
wigga eest meid hoia, Ja toida heldeste.

25.

Nun laßt uns gehn und treten zc.

Wisil: Niid wotkem Jummalale zc.

Sh! pallugem ja laulgem, Ja rõmo heäle töst-
kem, Et Jummal meid on hoidnud, Meid
ellus armust kaitstud.

2. Kül aasta aastalt lähne, Ja temma armo
nâme, Kül ellame ja käime, Uut wanna peäle sa-
me.

3. Ni monda hädä läbbi Sai Jummalalt meil'
abbi, Kui rist ja murre olli, Waen, södda peäle
tulli.

4. Kui helde emma issi Siin hoiab lapsokessi,
Et neil ei sunni wigga, Kui tulled rist ja hädä.

5. Ka nenda wottab heldest Se armas Jum-
mal järgest Meid ommas süles kanda, Ja meile
armo anda.

6. Oh!

6. Oh! meie ello kaitsoja Ja keige rikkam toit-
ja, Ei meie nou kül tea, Kui sinna hoolt ei pea.

7. Ma kidan sinno woinnust, So armo, sinno
tru-ust; Sa kurja ärrafelad, Meid öinne jures
pead.

8. Oh! Isja meile tötta, Ja palwet wasto-
wötta, Meil' ristis rõmo anna, Et woinne wasto-
panna.

9. Se, et ka kannatame, Ja sinnult joudo same,
Et sinna tulled mele, Ja lodame so peäle.

10. Oh! kela waeno heäle, Ja anna rahho jäl-
le, Siis lüp'wad willestusjed, Ning söa ahhas-
tusjed.

11. So önnistus meil' tulgo, Ja meie jures olgo,
Et, kuhho iallähne, So armo walgust näme.

12. Ja waeste laste Isjaks Ja nende hole-
kandjaks, Ja ekfiatte saatjaks, Ja häddaliste waat-
jaks.

13. Keif haiged wotta aita, Ja terwist neile an-
da, Meid kurwaid rõnnustada, Meil' murret wähe
hendada.

14. Ma pallum weel oh aita! So wainoga
meid täida, So wain meid ehhitago, Ja pärrast
taewa saatko.

15. Keif sedda wotta sinna Meil' keikit, pallum
minna, Niid uel aastal anda, Ja meil' eest
murret kanda.

26.

Das alte Jahr vergangen ist zc.

Wisil: Ma tullen taewast üllerwelt zc.

Se wanna aast on moda läind, Meil' olled, Se-
sus,

30
sus, head teind, Sest tänname sind süddamest, Et olled hoidnud kahjo eest.

2. Sind Jesa, Poega pallume, Oh! kaitse ikka ka helbeste So pühha risti koggodust, Ning hoia fedda kurja eest.

3. So sanna jätta meile weel, Sest rõõmsaks lähhab wagga meel, Keik wallet wõdrasi õppetust Oh Jssand! fela keigest wäest.

4. Need pattud ärra mälletä, Meid uel aastal walmistä, Et pattud mahhajättäme, Ning udes ellus elläme.

5. Et pärrast õnsast surredä, Ning rõõmsast illestoufemä, Siis soga, Jesus! ühtläse So auu risti lähhamä.

6. Seäl iggarwest sind tänname, Ning Ingli dega kädäme, Meid ustus, Jesus! kinnitä, So nimme auuks lõpmatä.

27.

Mun treten wir ins neue Jahr 2c.

Wisl: Oh Jsa taerda rigi sees! 2c.

Ut aastat meie hakkäme,
Ning sind, oh Jesus! pallume,
Et aitat fedda aastat ka
Meid lõppetada kahjota.
Oh! anna rahho, siggidust,
Ning pärrast hinge õnnistust.

Lau.

7. Wõtta ommaks mind, Siis ma pean sind Armsamaks kui kuld ja hõbbe, Ja saan õnsaks sinno lähbi, Kui ma ussun sind, Wõtta ommaks mind.

8. Sinno allandus, Ning so tassandus Olgo minno parras illo, Siis jääb pattota mo ello, Kui so allandus On mo õppetus.

9. Wallitse mo meel, Et ma ilma peäl Sinust kuhhogi ei lähhä, Siis ma saan so armo nähha, Kui on minnul teäl Sinno helde meel.

10. Wõtta ärrata Patto unnest ka Mind, siis kurrat ei woi pettä, Egga omma wõrgo wõtta, Kui sa arwitad, Ning mind ärratad.

11. Omma Waimoga Wallitse mind ka, Et ma walwan, pallun, paastun, Uskus sinno ette astun, Et mind täidäd sa Omma Waimoga.

12. Kallis hoidia! Oh mind rõmusta, Kui mind rist ja murre kattab Ja, kui merre kaened, mattab; Olle minnoga, Armsas hoidia!

13. Keige illem hä! Ikka mulle jä, Siis ma pühha ello algan, Kurjad himmud ärrasalgan, Kui on minno ka Keigesurem hä.

14. Kui pean walloga ärrasurrema, Siis mo ihho muldas hoia, Hingele so auu anna, Et woin ellada, Ehk kü süren ma.

30.

Seelen-Bräutigam, Jesu 2c.

Wisl: Helde Jesule / Sinnosuggustle 2c.

Singe peioke, Helde Jesule! Minna kidan sinno heldust, Mis mind tommab patto ellust Armsast taggast, Hinge peioke.

E c

2. Sinno

2. Sinno armo peäl Julge on mo meel, Kui sa heldest mo peäl wotad, Ning so armo maitsma satad. Julge on mo meel Sinno armo peäl.

3. Jummal olled sa, Innimenne ka, Olled wotnud meie lihha Kustutada Issa wihha Dmma werrega, Jummal olled sa.

4. Usso walgusse Hoia heldeste; Dmma waimoga mind woia, Ning mo hinge uskus hoia, Siis ei kustuta Usso walgust ka.

5. Siis so sisse jaán, Sinno peäle náán, Sinno armo tahhan kita, Ja sind kites aega wita, Et so sisse jaán, Sinno peäle náán.

6. Wággew söddamees Jesse so-u seest! Kurja rahwa wihha kela, Et mind nende nou ei nela. Ole hádda sees Wággew söddamees.

7. Rahho sataja, Sure jannoga Innimeste õnne noudsid, Hinge heites waljust hüüdsid: Janno tunnen ma! Rahho sataja.

8. Dmma rahhoga Heldest jahhuta Meid, so õnnad, kes sind tundwad, Sinnust risti nimme kandwad, Kennel armas sa Dmma rahhoga.

9. Kes ma ilmale Surreb õiete, Usso ello takka nouab, Küt se pea tunda jouab, Et on kahjota Ilmal surrema.

10. Müüd ma pean sind Armsamaks kui mind, Sinnust ma ei tahha jáda, Egga teifest rõmust teada, Seest ma pean sind Armsamaks kui mind.

11. Kui mind kurwastab Risti ning hirmutab, Tunned sa ka minno hádda, Ning ni halle on so südda, Et ta lõppetab, Mis mind kurwastab.

12. Kui rõõm tulleb ta, Saad sa rõõmsaks ka,

ka, Senni kui so jure tullen, Ning so auu witis ollen, Seäl woin rõmusta Emmast sinnoga.

13. Siin meil teotust, Seäl on auustust, Mis ma süin weel uskus otan, Seäl ma náán ning kätte wottan. Párrast teotust Tulleb auustust.

14. Armas Jesuke! Aita heldeste Woiteldes feik árrawoita, Sinno woimust mulle náita, Siis so woimusse Tunnen, Jesuke!

15. Kaunis dieke, Minno tallefe, Müüd ei wotta minna tehha, Mis so film ei tahha náhha, Armas Jesuke, Kaunis dieke.

31.

Jesu, meiner Seelen Ruh 2c.

Wifil: Müüd tulgo õnnisteggia 2c.

Jesu feige üllem há, Hingamist toob hingele, Mis ma ial hinnustan, Sedda minna temmast saan.

2. Ilma lapsed, kui sa náád, Noudwad takka tuhjad háád, Jesus mulle kallim on kui se kallim kuldne kroon.

3. Kui need feigepahhamad Waentased mind kiusawad, Jesus peastab põrgo káest, Kurratist ja surma wáest.

4. Ollen minna wiggane, Polle abbiks úfsige; Jesus wigga parrandab, Ja mul õigeks arstiks saab.

5. Ollen waene, allasti, Nou ei hakka kuhhogi, Jesus issti awõitab, Eoidust aeglast murreteb.

6. Ollen minna woõral maal Sure raske risti al, Jesus kaitseb mind ka seäl, Ja mind peab üllevel.

Ec 2

7. Kui

7. Kui mind rahvas teotab Ja mul habbi tegewad, Jeesus aitab kannata, Et ka fest ei hoi ma.

8. Ehk on mesi maggus sul, Ehk ka sakkur maggus sul, Jeesus on weel maggusam, Jeesus on weel tullusam.

9. Oh! siis tahhan minna ka Sind ükspäimis armasta, Sinnust, armas Jeesuke, Saab jo sul mo hingle.

10. Jeesust kõrwad kulewad, Jeesust silmad watawad, Jeesust mo keel tunnustab, Jeesust kä-ed piddawad.

11. Jeesus on mo toidus teäl, Jeesus on mo laulo heäl, Jeesust minna ihaldan, Jeesusfest ma rõmo hian.

12. Oh! siis andko wiimselt ka Sinno firm so werrega, Sinno hawad, Jeesuke, Surmas rahho minnule.

32.

Jesu, meines Herzens Freud zc.

Ommal Wisil.

Jeesus minno rõmustus, maggus Jeesus!

Minno hinge õnnistus, maggus Jeesus!

Süddamele finntus, maggus Jeesus!

Jeesus maggus Jeesus!

2. Tuhhatkord sind malletan, lunnastaja!

Ja sind üksi himmustan, Jeesand Jeesus!

Sind ma ikka ihaldan, lunnastaja!

Jeesus lunnastaja!

3. Sõta mind ja täida mind, taewa toidus!

Südda nõrk, oh jota mind, hinge toidus!

Olle

Olle minno kindel lin, minno rahho!

Jeesus minno rahho!

4. Parramat ep olle sind, armas Jeesus!

Heldemat ep olle sind, maggus Jeesus!

Egga maggusamat sind, maggus Jeesus!

Jeesus maggus Jeesus!

5. Oh! mind többist kinnita, minno rammo!

Nõdra usko kosjuta, maggus Jeesus!

Mind, kui surren, rõmusta, rõmustaja!

Jeesus rõmustaja!

Jeesus ist mein Heyl und Leben zc.

Wisil: Armas Jeesus sind ma pallun zc.

Jeesus on mo ainus elto, Jeesus üksi minno

rõõm, Jeesus on mo surem õn, Ilma tem

mata on wallo, Keik mo assi hukka saab, Jeesus

üksi rõmustab.

2. Kui ei olle Jeesust mulle, Siis on rist ja

willetsus, Siis on firm ja hukatus, Kellel tem

ma arm ei tulle, Tedda hädda lõppetab: Jeesus üksi

rõmustab.

3. Kui on Jeesus minno meles, Siis ma ellan

wiggata, Ning jään ilma mureta, Temma werri

on mut alles; Et kül pat mind kurwastab, Jeesus

üksi rõmustab.

4. Minna lodan sinno peäle, Armas Jeesand

Jeesus tõest, Sinna suurid minno eest, Siis mull

tulleb rahho jälle. Kui mind kurrat kurwastab,

Jeesus üksi rõmustab.

5. Armas Jeesus, minno warra Usso läbbi mulle

ja, Ei ma sinnust äräälä', Ei ma sinnust lahku

ärrä,

Ec 3

ärrä,

ära, Kui mind kartus hirmutab, Jeesus üksi rõmustab.

6. Sinno pärralt ollen minna, Jeesus, minno pärrandus, Minno õn ja rõmustus, Minno omma olled sinna. Surm kui wiimselt surretab, Siis mind Jeesus rõmustab.

34.

Jesu/ meine Freude ic.

Jeesus rõmustaja, Hinge jahhutaja, Jeesus kaunisten! Oh kui wiivid kaua! Hingel iggaw, joua! Sind ma iggatsen. Jummal Voeg, mo hinge peig, Ei ma muudki kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Mind so timad katwad, Ja mind arrasaatwad Keikist waenlastist; Mäsago kül kurrat, Prasfigo keik kurjad, Jeesus on mo eesti. Natsfugo ja paukugo! Tehko pat ja põrgo tülli, Jeesus wottab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull selga pöwan, Hirm! sind põlgan ma. Iln! mo peäle astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhoga. Jummal kül on abbiks mul, Ma ja põrgo rahhul jãrwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Nillus mingo ära! Sa mo lust ja warra, Jeesus! rõmoga. Ärra tühjad auud! Ärra kurjad nouud! Jäge teadmata. Hädda, rist ei pea rist, Et ma paljo pean kandma, Jeesusfest mind läänma.

5. Keik, mis ilm siin püab, Illusaks kã hüab, Ei ma püage. Pattud jäge mahha! Minna teid

ei tahha, Minge põrgusse! Kõrkistus ning surustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sulle.

6. Minne kurwastaja! Gest mo rõmustaja, Jeesus, on jo siin. Kes siin armastawad Jummalat, need sawad Nõmo kui on piin. Tehhaks kül siin häbbi mull; Siiski jääd sa keiges waewas, Jeesus, mo rõõm taewas!

35.

Jesu, Komm doch selbst zu mir ic.

Wisil: Nüüd tulgo õnnisteggia ic.

Ehk: Südda / mis sa murret sed?

Jeesus, tulle minnule, Jã mo jure järgeste, Tulle hinge peastia, Keige parram sõbber ka.

2. Duhhatford sind himmustan, Keik muud rõmo teotan, Duhhatford ma õhkan ka, Jeesus! tulle sa.

3. Ei mo südda ollege Ilmas muga rahhule, Jãad sa agga minnule, Se mo rõõm on üsine.

4. Jeesus! ilma sinnota Õn keik surus asjata, Ingli au ja illo ka Õn mo meles kolbmata.

5. Mis on ial minnule, Annan minna sinnule, Sinna, maggus Jeesuke, Olled minno armoke.

6. Ei ma mule pean ka Süddant lahti teggema, Tulle omma armoga Minno jure ellama.

7. Sinna, taewa Jesa Voeg, Olled minno hinge peig. Sinna helde Jeesuke Olled minno talleke.

8. Oh siis tulle ruttoga, Minno wallo wãhhen da! Minna hüan järgeste: Jeesus tulle ruttuste!

Cc 4

9. Oh

9. Oh! ma otan kannates, Ei ka wässi pallu-
des: Olle surma-hädä sees, Armas Jesus, abbi-
mees.

36.

Ach! wenn werd ich schauen dich 2c.

Wisil: Jesus/ minno römustus 2c.

S Mal saan ma nähha sind, armas Jesus!
Millal ommaks wottad mind, armas Jesus!
Himmoga ma kutsun sind, armas Jesus!

Jesus! armas Jesus!

2. Waewaga sind himmustan, illus Jesus!
Minno hingel hädä on, illus Jesus!
Oh kui kaua ihaldan, illus Jesus!

Jesus! illus Jesus!

3. Keik on ilmas waewane, kallis Jesus!
Mis ei olle taewane, kallis Jesus!
Ja sa mull', ma sinnule kallis Jesus!

Jesus! kallis Jesus!

4. Kes so heldust mäletab, maggus Jesus!
Edda murres römustab, maggus Jesus!
Ja keik hädä löppetab, maggus Jesus!

Jesus! maggus Jesus!

5. Tulle mulle, pallun sind, oh tru Jesus!
Peästa patto koornast mind, oh tru Jesus!
Sinna olled tuggew lin, oh tru Jesus!

Jesus! oh tru Jesus!

6. Näita ennast minnule, helde Jesus!
Himmo on mo hingele, helde Jesus!
Sind ma otan järgeste, helde Jesus!

Jesus! helde Jesus!

37.

37.

Mein' Herzens Jesu, meine Lust 2c.

Wisil: Oh ristis rahwas kannata 2c.

Ehl: Au/kitus o go igaaawest 2c.

S Armas Jesus, minno röm! Oh minno
kallis warra! So armo minna iggat'en,
Sind minna nouan takka. Au olgo sulle järges-
te, Et olled üpris armsaste Mind peästnud häd-
dast ära.

2. Mo südda ifka himmoga On sind, mo Je-
sus, ootnud. On hüppand, kargand römoga, Ja
sinno jure tõtnud, Kui sinno peäle ustus nään,
Et sinno saanast ärratään, Mis sa meil tahhad
anda.

3. Sa olled walgus minnule, Sa näitad mul-
le selgest So immelikko paistuse, Sa jahhutad
mind heldest; Oh! sinno armo walgega Mind
wotta täiest walgusta, Ja peästa pimmedussest.

4. Sa olled õnnistus te, Mis peältina tae-
wa leian, Sa satad mind ka diete, Kui ma sind
abbiks hüan. Ei minna ilma sinnota Ei ial our-
ma waewaga Se taewa riki püa.

5. Sa olled tõe õppia, Keik sinnota on walle,
Mind tõe pole juhata, Ja sata õige tele, Kui sin-
na mind siin karristad, Ja Jesa tundina õppe-
tad, Siis tulleb tarkus mulle.

6. Sa olled minno ello teal, Teed rōmo kuz-
wastusfes, Sa armad ello siin ja seal, Ja aitad
ahhastusfes. So Waim mind saatko järgeste,
Ning andko wägge minnule, Siis peäsen hukka-
tussest.

E c s

7. Sa

7. Sa olled taevast tulnud ka Meil' leitvaks Jēsa kā-est Neid hāddalissi aitama, Neid peāst-
ma patto wā-est. Kui saab mo sūdda pinatud,
Ning surest ristist surmatud; Siis sa mind Jē-
sand aitad.

8. Kui on mul õige janno kā, Kui on mo hingel
hādda, Siis Jēsus sinna mulle jā, Siis kos-
sutakse sedda. Sind kutsub sūdda minnule, Ja
ruttab tulla sinnule, Et mul' ei sunni twigga.

9. Sa olled kalliks ehteks ka Mo hingel' armas
Jēsus! Ma ollen hirmus pattoga, Mind ehhitab
so õigus. Se on so meles illusam, Ja mulle pal-
jo tullusam kui keik maailma kõrkus.

10. Sa olled mulle tuggew lin, Kus ma woin
julgest jada, So tibadega kattad mind, Ei kar-
da minna hādda, Ei kardada minna willetsust, Ei
põrgoliste kiufatust, Sest mul on warri teada.

11. Sa olled minno karjane, Mo hinge armas-
taja, Sa satad mind ni tru-iste, Mind rõn-
ustab so sanna. Oh! wotta mind so hõlele, So
lammas, armas Jēsus! Sa olled õige kaitseja.

12. Sa olled peigmees minnule, Sind pean
armatsaks minna. Oh! wotta mind ka sinnule,
Mo kunningaks jā sinna. Sa andsid ennast ohw-
riks seal kui tallekenne risti peal. Mis woi-
nd sa ennast tehha?

13. Sa olled kange sõdamees, Sa aitad woi-
must sada, Kui lihha, werri kiufates Mind tah-
hab hukka sata. Kui sa mull' olled kaitseaks, Ning
sures hāddas hoidiaks; Ei woi siis kurrat petta.

14. Sa olled selgeks tähheks ka, Mis paistab
pim-

pimmedusses. Sai õppetad mind rõmoga Mo
sures rummalusses. Kui rist meil' teeb suurt ap-
pardust, Siis annab sinna kannatust, Ja peastad
willetsussest.

15. Kui sa mo peäle hallastad, Ja mulle sõb-
raks tuled, Mind wenna kombel armastad, Ja
arstiks, toitjaks olled; Siis patto hawo parran-
dad, Ja keiges waewas kinnitad, Kes sinno peäle
lodab.

16. So järrel' üksnes, Jēsus! Mo sūddamel
on hinno; Se keige armsam lillike On minnule
sinno nimmi, Kui magus on so mallestus, Kui
helde sinno rõmustus Siis, kui mul raske assti.

17. Kui mul on risti-hādda kões, Siis mõtlen
sinno peäle, Kui ollen rõmus sūddames, Siis tul-
led sinna mele. Kui walwan, maggan, wagin ka,
Siis olled sinna minnoga, Et tõstan rõm-
ustab heäle.

18. Kuis pean ennast kütma sind, Mo kallis
Jēsus! So taewa warra täidab mind, Se
on se igawenne. Mis ial tahhan, olled sa. Mu
õlgo sulle lõpmata! Sa olled armokenne.

38.

O Jēsu! süß, wer dein gedenkt etc.

Wisl: Oh! Jēsus Kristus tulle sa etc.

Jēsus! sinno mallestus, Se annab mulle
rõmustust, Kui palju rõm-
ustab on se mees,
Kus sinna ellad sūddames.

2. Mo ello Jēsus, minno õn, Sult saan ma,
mis

mis ma iggatsen, Ei olle sinno fuggustke Siin maas ning taewas üffige.

3. So arm on kallis, Jesuke! Sa olled mulle armoke, Kes moistab sedda arwata, Ehk sedda üllestägida?

4. Sult, Jesus, tulleb hallastus, Ja kurwadele rõnustus, Üks armas asfi minnule On sinno heldus öiete.

5. Kes parraminne kosutab, Ning murrelikkud jahhutab? Jo ennam temmast ossa saan, Jo ennam Jesust himmustan.

6. Kui kaunikenne olled sa, Mo armas Jesus, mulle ka. Ei olle messi maggusam, Ei muud mo meles illusam.

7. Sind Jesus! püan teigest wäest, Sind iggatsen ma süddamest, Ei sedda moista üffige, Kui hea sa olled hingele.

8. Kes sind, oh Jesus! armastab, Mis se siin riklust himmustab? Se ennesel peab surema, Kes sulle tahhab ellada.

9. Kes sind, oh Jesus! ihhalbab, Se tõ-est sinmult abbi saab, Kui temma pallub ussinast Sind silma weega halledast.

10. Kus kohta minna ial lään, Seal minna sedda tõ-est tään, Et Jesus on mo feltsumeas, Ma kannan tedda süddames.

11. Mis minna ossin, leian ma, Mis minna tahhan, saab null' ka, Siis armastades nõdraks lään, Ja offe rammotumaks jään.

12. Kelt sinna soad ni armastud, Ei se sa ial kurwastud, Ei lõppe arm felt ellades, Se ellab ifka rõmo sees.

13. Sa

13. Sa olled neitsist sündinud, Ja taewast meile kinkitud, Sind kidetakse auuga, Mo Jesus, sure rõmoga!

14. Ei olle se sull' teadmata, Et minna muud ei himnusta, Sind üffi, Jesus! otan ma, Ma ilma õnnisteggia!

15. So walgust näikse selgeste, Se paistab selgest minnule, Kui sa mind, Jesus! rõmüstad, Siis feif mo murret lõppetad.

16. So surusi taewas kulutab, Sind Ingli wäggi auustab, Sind, Jesus! kidad ilma-ma, Et leppitand meid Jesaga.

17. Sa olled rahho sataja, Se falli anni jagaja, Se hoiab meelt ja süddant ka, Et ellan ilma kartinata.

18. Ja kui on ello lõpminne, Siis wi mind, Jesus! taewasse, Seal on mul rõmo lõpmata, Ja rahho ilmaotsata.

19. Oh! Jesus, kule minno heält, Oh! Jesus, kule ülewelt, Oh! Jesus, minna pallun sind, Oh Jesus! Jesus! aita mind.

39.

O Jesu Christ, mein schönstes Licht 2c.

W: sil: Ma hüan/ Jesus! appi sind 2c.

SH! minno armas Jesuke, Kes armastad mind heldest, Sa olled minno armoke, Ma kidan sedda julgest. Oh aita, et ma süddamest Sind armastan ning kidan, Appi hüan, Ning kui so parris laps So pole üksnes hoian.

2. So arm, mo kallis Jesuken, Mo süddamesse tul-

tulgo, Siis minna sedda wallitsen, Se mulle war-
raks olgo. Te tühjaks feik, ning kela se, Mis mind
woib lahutada Sinnust ärra, Et woiks mo meel
ning tö So armo sisse jäda.

3. So arm on maggus, Jesuke, Sa tunnistad
meil' sedda, Kui se mo sees, ei ühtege Voi sata mul-
le hädda. Oh! ärra lasse möttelda Mind, nähha,
tunda, kuulda, Armastada Muud kui so kallist
arm, Mis sa woid kaswatada.

4. So kallis armo tulloke Mo hinge sisse jägo,
Mo külma süddant järgeste Ning hästi sojendago.
Oh! anna armo kowwaste Se warrandusse hoida,
Abbi leida, Kui põrgo waenlased Mind püüdwad
ärrawoita.

5. Sa olled, armas Jesus Krist, Mo sü eest
surina läinud, Ning olled hädda, waewa, rist'
Mo hinge kassuks näinud. Sind teoti ning wae-
wati; Oh! te, et sinno hawad Mulle sawad Abbiks
feik hädda sees, Mo süddant jahhutawad.

6. So werri polle többine, Waid kallis, hea
ning puhhas; Mo südda agga kirwine Ja kow-
wa kui üks kowwas. Oh! las' so werre wägge-
wast Mo kowwa patto kehha Pehmeks tehha, Et
woin mo süddames So armo wägge nähha.

7. Oh! anna tarkust minnule So werre waewa
moista, Mis sinna wotsid, Jesuke! Mo patto pä-
rast nähha; Oh! aita, et feik patto tööd Wa kah-
hetsen ning nuttan, Sulle töttan, Ning selgest sü-
damest So pole ifka öhlan.

8. Te, et ma kui üks lapsoke So järrel wöttan
käia Mi kaua, kui ma Jesuke! So armo woiksin
leida;

leida; So kallis arm ning heldus siis Mo sü-
dant walmistago, Sojendago, Ning sinno hel-
dus ni Mo süddamesse jägo.

9. Oh! tomma mind so järvele, Mo armas
Jesukenne, Sa olled kallis minnule, Mo õige ar-
mokenne, Mul anna rõõmsad sanumed Kuulda
so waimo läbbi, Kes feik häbhi Woib ärrakäna-
da, Ning teelda patto többi.

10. Jesus, mo rõõm, mo warrandus, Mo tae-
wa ello toja, Ma ollen sinno pärrandus, Sa
minno wäggerw Loja, Keik sinnota on selge piin;
Siin on üks waene ello, Paljo wallo, Et kolba
ühtegi, Mis sinno käest ei tulle.

11. So käest saab minno hingele Rõõm rah-
ho, hingaminne; Oh! olle, armas Jesuke, Mull'
ifka armolinne, Mo tulle kii! te sojaks mind,
Te terweks patto hawad, Need mull' saatwad
Wallo ning willetsust, Et minno filmad nutwad.

12. So arm, mo õnnisteggia! On ennam kui
feik asiad, Se on mo täht, mo päisik ka, üks hallik,
kust sa jotad, Mo maggus wiin, mo taewa leib;
Kui kohto ette tullen, So ees ollen, Siis se mo pul-
ma kuub, Mo kooda, kus sees ellan.

13. Oh armoke! kui tagganed, Mis kasso, et ma
ellan? Kui sa so armo wähhendad, Siis waene,
willets ollen. Oh! anna, et ma kowwaste Sind
woiksin takka nouda, Ja sind leida, Ning kui sind
leidnud saan, Ei ial ka-utada.

14. Sa olled armastanud mind, So järvele mind
tomband, Ning enne, kui ma noudsin sind, Mind
sinno ommaks arwand. Oh! las' so armo, Jesuke!
Mind

Mind ifka juhhatada, Hästi sata, Et ifka woiks mo pool So armo wäggi seista.

15. So arm se wotko ehbita Mo ello, mis sees ellan, Kui sattulfin ma eksida, Ee, et so jure tullen. So arm hea nouu andko mull, Mis hea on, järgest nouda, Et woin jouda, Kui ma saan efsinud, So pole warfi pöördä.

16. Arm olgo mo rõõm kurbdusfes, Ja nõd rusfes mo wäggi, Kui furma tund on minno ees, Se olgo abbimäggi; So helde arm siis, Jesuke! Mind wotko hästi hoida, Nõmustada, Et woik sin keelmata So rigi sise sada.

40.

Jeh hab ihn dennoch lieb zc.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes zc.

SU olled wiimseski Mull armas minno meles, Oh Jesus! minno rõõm, Mind hoiad ommas süles, Et ma kül saggedast Teen patto tahtmata, Ei need mind ommeti Sust äralahhuta.

2. Oh ollefs minnule Se joudo agga olla, Teeks Jummal üksford ka Mull sedda wägge tulla, Ei ellades mo hing Teeks patto melega, Ei wottaks ialgi So armust lahkuda.

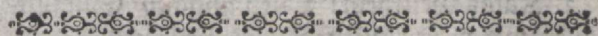
3. Kül minna tahhaksin So sanna ifka hoida, So kasso täitmist ei Woi ennesest weel leida. Se wain ning libha siin Kül wasto kiusawad, Ning felle nõdrusfes Kül kangeft woitlewad.

4. Kui armas Jummal mull? Fäit joudo agga annab, Siis sind ni armastan, Kui ial mo meel moistab, Oh Jesus, armas wend! Siis an-

nan

nan melega Mo süddant sinnule Heaks andeks lõpmata.

5. Oh! tulgo sinno Waim Mo süddantwal gustada, Oh! lasse tedda mind So jälgi juhhatada, Siis saan ma pallawaks So armo tundmisses. Ei lahku, armoke, So jurest ellades.

Kolme Kuninga Pühhal.

41.

Was fürchtst du, Feind Herodes, sehr zc.

Wisil; Müüd tüekem Kristust ussinast zc.

Herodes, miks sa ehmatad? Et kuled sind dind ollewad Se Issand Kristus surest wäest, Ei wotta riki ta so käest.

2. Need targad lähwad, kuhho se Täht neile näitab diete, Seält leidwad nemmad Jesusse, Kes Jummal on ning innime.

3. Se kallis Tal sai ristitud, Jordani jõkke lastetud, Et piddi puhtaks pessema Meid, ning ka pattust peästama.

4. Kui pulmis olli Jesuke, Siis teggi ta se imme tõ, Wet joodwaks winaks teggi ta Ni kohhe omma sannaga.

5. Müüd olgo Jesus fidetud, Kes puhtast neitüst sündinud, Ka Issale ning Waimule Au, Kristus sago järgeste.

*

D D

42. Jesu

42.

Jesu/ rufe mich von der 1c.

Jesus, húa mind Ilmast, et ma sind Wasto-
wõttan, sulle tõttan, Jesus húa mind.

2. Ei Jerusalem, Waid se Petlehem Meile an-
nab, mis meid toidab, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem! Olled illusam, Sinnust
tulleb, mis meid faitseb, Kallis Petlehem.

4. Nüüd ei olle sa Mitte auuta; Keigel' rah-
wal' pagganattel' Satad walgust sa.

5. Näita tähte mull', Et ma ilmast sull' Ma
woin tulla, sinno olla, Näita tähte, mull'.

6. Eius sind, Jesuke! Leian peage; Shkamis-
sie, pallumisfi Toon ma sinnule.

7. Ürra põlga mind; Aita, et ma sind Hästi
tunnen, wagga ollen, Ürra põlga mind.

8. Jesus! aita mind, Et woin armust sind Jh,
haldada, armastada, Jesus! aita mind.

9. Kallis armoke! Te et sinnule Kitust annan,
ikka tännan, Kallis armoke!

Maria Puhhastamisfe

ehf

Küünla Päwal.

43.

Mit Fried und Freud ich fahr 1c.

Jummala mele pärrast siit Ma rõõmsast ärra-
lähjän, Mo meel ning, südda julge nüüd,
Sest

51

Sest rahhul ollen, Kui Jummal mulle tootand,
Se surm on mulle unneks saand.

2. Keif teeb mo õnnisteggia, Kes minnust näh-
tud, Ka rüppes kantud ussoga, Ning tutwaks
tehtud, Sest temma on mo abbimees, Kui mul
on surma hädda käes.

3. Sa olled Jesust ilmale Meil lätkitanud, Ja
olled keige rahwahle Suurt armo annud, Ja kuts-
nud omma sannaga Keif rahwast sure wa-ega.

4. Se õnnis walgus tulleb ka Pagganil' paiste-
ma, Ja neid, kes alles ussota, So jure saatma,
Ea sinno omma rahwal' ka On õige õnnisteggia.

44.

Wie wird doch so gering die Reinigung 1c.

Wisil: Oh! wagga Jummal/ kes 1c.

Jilm ei holi sest, Et süddant puhhastasse
Meist patto kombedest, Mis temmast ar-
mastasse, Ea arwab ennast kül Jo puhta olle-
wad, Kui silmakirjaks sull' Au, Jummal, annaz
wad.

2. Kui Jesu lauale Saab korra pärrast käis
dud, Ei kesta kaua se, Ehk kül hea nou on petud.
Jlm ei sa parremaks, Teeb patto ueste, Ja saab
kül kurjemaks, Ni ellab järgeste.

3. Ea süski kiitleb weel: Nüüd puhhas minz
na ollen, Mul julgus on se peäl, Et Jesu lauast
tullen; Ei wõtta õppetust Se rummal, wallato,
Waid lidab rummalust, Oh Jummal parvago!

4. Kes omma süddame Eiin tahhab puh-
hastada Ning Ma peäl allate Meest, mõrted

Dd 2

wendada,

uendada, Se woitleb korwaste, Et pat on otsata, Mis temmal järgeste Siin tulleb parrata.

5. Keif kurjus süddamest Kui hallikast keeb ülles, Sõl tõ ning sannad sest Kui fired touswad tullest, Kes nüüd ei puhhasta Siin omma süddame, Ei pattust lahti sa, Ei rahho tunnege.

6. Kui ial tahhad sa, (Ehk olled waene, rummal) Siis patto peäle ka Sull' woimust annab Jummal; Et agga patto tõõd Ma-ilm ei surreta, Ei ristist holige, Sest parremaks ei sa.

7. Ei Jesand salli ka, Kui wottad ennast petta Siin karwalussega: Keif tulleb mahha jätta, Mis ial kolbmata, Sest süddant puhtaks te Nüüd Jesu werrega, Siis on so ello hä.

8. Et sedda, Jesus, sa Mul teada annud olled, Siis te, et wihtan ma Keif karwalusse kumbed, Ja süddant puhhastan Siin ilmas järgeste Seks, kurni puhtaks saan So läbbi täieste.

Maria Kulutamise

ehk

Paast-Maria Päwal.

45.

Per Christ, der einige Gottes Sohn 2c.

H Kristus! lunnastaja, Sa õige walgustus, Sa kallis õnne toja Ning hinge rõmustus; Se koido täht sa olled, Ning Jesast melle tulled Kui õige abbimees.

2. Meil'

2. Meil' tõest innimesseks Said seie ilmale, So emma neitsikesseks Jai siiski puhtaste. Sa surma ka-utanud, Ja taewa lahti saatnud, Et same ello nüüd.

3. Oh Jesand! aita sinna, Et sinno tundmisses Keif woime targaks miina, Ning õiges armo tõõs, Et usso sisse jame, Ja sinnult armo same, Kui taewa pärriad.

4. Sa keige asja Loja, Sest Jesast tulled sa Kui wägger wallitseja, So wäggi otsata; Meid tomma sinno pole, Meelt wotta omma hole, Et se ei effi sust.

5. Meid surma heldest, Jesand, Meid armust ärrata, Siin ma peäl kurja süddant So wäega surreta, Uut ello anna jälle, Et süddame ning mele So pole tõõtame.

Jesusse Kristusse Kannatamisest ning Sur- mast.

46.

Jesu, meines Lebens Leben 2c.

Jesus, surma ärrawoitja, Jesus, sa tood ello mull', Minno kallis hinge hoidja, Ennast annan ommaks sull', Kes sa wallust waewa näinud, Ja mo eest ka surma läinud. Tuhhatforda tannan sind, Jesus, et sa aitad mind.

D D 3

2. Eine

2. Sinna olled nähha sanud Naero, sülge, teotust, Siddumissi kannatanud, Hawo ja muud häwotust, Et mind waest sa woiksid peasta, Patto köiest taewa tõsta. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

3. Kül sa lastsid ennast peksta Armotumaks waewata, Et sa woiksid pattud maksta, Ja mind tehha wiggata, Sinna lastsid minno õnneks Ennast tehha õnnetumaks. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

4. Wallatumad teotasid, Pilsid sind ka otsata, Sinno pea ehitasid Ribbowitsa kroniga, Et mind woiksid rõmustada, Ja au fronti mulle sata. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

5. Kül sind peksti minno pärrast, Et ma walust päseksin, Raebati so peale kurjast, Et ma rahhul olleksin; Rõmota sa ristis ponud, Gest sa mulle rõmo tonud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

6. Hädda sisse ennast andsid, Kannatlikkult kannatand, Hirmsa surma wallo kandsid, Minno wõlla leppitand; Et mind woiksid lahiti tehha, Tahtsid sinna waewa nähha. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

7. Sinno allandus ja häbbi On mo uhkust tasunud, Sinno kurwa surma läbbi Gaan ma surmas rõmustud, Teotust sa kannatanud, Au fest minna ollen sanud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

8. Nüüd so hädda meles kannan, Jesus teigest

gest süddamest, Sulle ikka tanno annan Hawa, wallo, surma eest, Et sa mo eest wärrisenud, Tuhhatkordse waewa näinud, Ja ni kallist peastnud mind; Jggawest ma kidan sind.

47.

Da Jesus an dem Creuze stund ic.

Ali Jesusi risti naelati, Ning meie pärrast waewati, Siis räkis seitse sanna; Neid tuleb ikka mälleta Ja hästi mele panna.

2. Se esimesenne olli se, Mis Jesus räkis Jesale: Ei tea isi nemmad! (Oh! anna andeks nendele) Mis nemmad mulle terwad.

3. Mis teisels kuuldi temma suust, se satis rõõwilt rõmustust, Kui Jesus ütles waewas: Sa pead tõest ollema Mo jures tänna taewas.

4. Se kolmas õõldi emmale Ja armsamale Jungriile, Kui hakkas poega näitma, Joannes! waat! so emma se, Sa pead tedda toõtma.

5. Se neljas sanna tunnistas, Mis waewa Jesus kannatas: Mul on suur janno hädda. Sa püab meie õnnistust, Kui naelad waewsid tedda.

6. Ka wiet sanna mälleta, Mis Jesus sure healega On häddas kiskendanud: Oh Jummal! Jummal! mis sa mind Nüüd olled mahha jätnud?

7. Weel tulles panna tähele Se kues sanna öiete: Nüüd ollen minna täitnud Keik, mis mull' tulli kannata, Ka armo teile näitnud.

8. Nüüd kuulge seitsemest sanna weel, Mis Jesus

sus hüdise risti peäl, Kui surm jo tulli ette: Ma annan omma hingelest / oh Issa! sinno lätze.

9. Kes Jesu surma auustab, Neid seitse sanna malletab, Kül Jummal tedda hoiab, Et temma ma peäl armo saab, Ning taewast rõmo leiab.

48.

Christus / der uns selig macht zc.

Kristus! kes meid õnsaks teed, Olled wagga pattust, Sa kul warras wangiks saad Kurjast teggodusfest. Sinno peäle tõsteti Wallekaebamissi, Kül sind naerti, teoti, Mi kui ütleb firri.

2. Hoomselt warra widi ka Sind kui rõõwoli jälle Pilatusel, wallega Raebati so peäle; Walles moistis temma se, Satis wirwimata Siis sind Herodessele, Sest et ollid süta.

3. Enne lounat peksiti Piitsaga so kehha, Ribbowitsa pisteti Kroni wisil pähha, Naero kombel mängiti Runningaks sind tehha, Kandma piddid peälegi Rasket risti hädda.

4. Louna aial aeti Sind se risti peäle, Sinno werd ka wallati, Siis sa tõstsid heale. Sind need waatjad naersid ka; Nõwel risti waewas Wotistis weel sind pilkada, Runni pääw läks mustaks.

5. Pärast lounat hüüdsid sa: Jummal! miks sa jättad Mind nüüd ilma abbita? Keif mo rõmo wottad. Suhho nemmad wallasid ädikast ja sappi, Surmas immed sündisid, Kaljud läksid löh-

5.

6. Dhtul,

6. Dhtul, kui jo rõõwoli laud Ollid katki murtud, Oddaga on pistetud Külge, siis on jooksnud Selge wessi werrega, Siis on tõeks sanud / Mis se firri wannast ka Meile kulutanud.

7. Kui se pääw sai löppenud, Wagga Josef tulli Jesu ihho pallunud Risti pu peält lahti. Et Pilatus keelnud se, Tedda hauda pandi, Pagganid ka peälegi Haua hoidjaks anti.

8. Aita, armas Jesuke! Omma surma läbbi, Et sind kuuldes jättame Mahha patto häbbi, Sinno surma, surma süüd hõpeta meid moistma, Siis, ehk waesed, woime nüüd Sulle tänno anda.

49.

Herzliebster Jesu, was hast du zc.

Wisil: Meilt, armas Jummal, põra zc.

Sis olled sinna, armas Jesus! teinud, Et sinna olled surma sisse läinud? Mis on se sü, se pat, se tõ, need sannad, Et risti kaännad?

2. Üks Fibbowitsa kroon se pandi pähha, Piitsaga lödi sinno pühha kehha, Ning sappi, ädikast sull' jua anti, Sind ristil pandi.

3. Mis on sul, Issand, süüd, mis olled ehk nud? Sind minno pattud ommad nenda peksnud. Se pandi, Issand, mis ma teinud wõlga, Nüüd sinno selga.

4. Se on kül imme, se, mis lambad teinud, On Jummal nende hoidja kätte näinud, D d s Mis

Mis orri teinud, Jesand isfi kannab,
Neil' armo annab.

5. Seh lähhab surma, fes head teed on káinud,
Se ellab, fes on kurja ikka teinud,
Ei aeta siin kurja mitte tagga,

Waid sedda wagga.

6. Head polle jallust sadik minnust leida,
Ei woin ma ende wáest hea tee peál káia,
Se eest ma piddin kandma pörgo waewa;

Sa annad taewa.

7. Oh kallist armo! mis sa melle náistsid,
Et sinna meie tó eest hinge heitsid,
Ma ollin rõmus ilmas, mis on kurri,

Ja sul on murre.

8. So armo náikse, Jesand, ilmas laial,
Ma pean kiitma sedda iggal aial,
Kuis woin ma kúl so suur au kulumada,

Ning teáda anda?

9. Ei woi mo meel, oh Jesand! mitte moista,
Kui sureks tulleb sinno armo tósta,
Kuis ma woin maksta feik, mis sinnust tehtud,

Ja waewa náhtud.

10. Weel siiski on, mis, Jesand, kidad sinna,
Kui lihha himmud árrasurman minna,
Et nemmad nest mulle ei te wigga,

Ei pörgo lúffa.

11. Waid et ei olse se feik minno wá-es,
Sest se on úksi, Jesand! sinno ká-es;
Siis anna kurja himmo wasto abbi

So waimo lábbi.

12. So heldust tahhan minna meles kanda,

Ja

Ja sulle úksi minno súddant anda,
Ei tahha minna muud kui sedda tehha,
Mis sa woid náhha,

13. Keik tahhan minna sinnust wastowotta,
Ei risti waewas sind ka mahhajatta,
Ei pea sinnust surm ning hádda fama

Mind lahhutada.

14. Et kúl, oh Jesus! tulleb alwaks panna,
Mis sinno meleheaks ma tahhan anda,
Se wotta siiski wasto armo lábbi,

Et náán so abbi.

15. Kui minno hing siit ilmast árratottab,
Ja sinno arm mind taewa sisse wottab,
Siis Jesand! tahhan minna wagga kórgeft

Sind kíta járgest.

50.

O! wir armen Sünder 2c.

Sutta, innimenne, Nasket patto súdd, Waat /
mis waewalinne Sinna olled núud. Oled
pattus sadud, Já núud iggawest Surma hukka
moistud, Et ei páse sest. Kúrieleison, Kriste-
eleison, Kúrieleison!

2. Surmast ei woind meie Ennast aidata, Je-
sus tulli feie, Wottis lunnasta, Kisti kúljes wae-
wa Kandis libbedast, Satis jalle taewa, Peastis
pörgo wáest. Kúrieleison, Kriste-eleison, Kúrieleis-
on!

3. Kui ei olleks tulnud Kristus ilmale, Lunnas-
tajaks olnud Meile waestele, Egga meel lainud
Surma meie eest, Kurrat olleks woinud Pörgo ig-
gameest. Kúrieleison, Kriste-eleison, Kúrieleison!

4. Sede

4. Sedda kallist abbi Näitis Zummal nüüd Omma Poia läbbi, Tassus meie süüd. Et feif woime jada Pörgust rahhule, Jssa jure sada Rõmo taewasse. Kürieleifon, Kriste-eleifon, Kürieleifon!

5. Rõõmsad woime olla Patto wasto nüüd, Sa kul tahtwad tulla Pörgust kurratid, Jesus on meid peästinud Omma werrega, Taewa sisse tõstnud, Seäl meil issa-ma. Kürieleifon, Kriste-eleifon, Kürieleifon!

6. Sest nüüd olgo taewas Tanno Jssale, Kes meid sures waewas Nitnud heldeste, Ritus olgo järgest Jesussele ka, Pühha Waim, sind kõrgest Riitko ilma-ma. Kürieleifon, Kriste-eleifon, Kürieleifon!

56

O Haupt voll Blut und Wunden! ic.

Wifil: Ma püan feigest hingest ic.

Dh Jesus! sinno wallo, So raske kannatus, Se satab mulle ello, Se on mo rõmustus, So reiad, wermed, hawad, So kibbo, witsa kroon Mul õnnistusseks sawad, Siis, kui mul hädda on.

2. So suhho õlast lödi, Sa feige wäggewam! Sind hirnsast ärranaerti, Sa feige illusam! Need Inglid kumwardawad Sind sure auuga, Nüüd teised teotawad Sind kurja kombega.

3. Need armsad filmikessed, Seäl sisse sülliti, Need kaunid pallekessed, Reid naeruks fatteti.

Sa

Sa olled feigeausam; Nüüd olled auuto; Sa olled feigefangem, Nüüd olled rammoto.

4. Misjal sinna teggid, Kui sind ni waerwati? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto sü. Dh heida armo peäle! Ning ärra nuhtle se, Dh jätta wihha jälle, Et nään so heldusse.

5. Dh minno kallis hoidja! Mo hinge karjane, Sa feigeparras faitsja, Mis teed sa minnule? Mind olled õppetanud So pühha sannaga, Mind armsast juhhatanud So waimo anniga.

6. So kibbe surma hädda, Se annab ello mull, Ei unnusta ma sedda, Ma ellan jälle sull. Dh! kule minno heäle, Ma pallun heldeste, Ma lodan sinno peäle, Ei sinnust taggane.

7. So pühhas kannatusses Siin ennast rõmustan, Kui feiges willetsuses Se järgest mallestan. Kui saab so surma läbbi Head asset minnule, Siis ka-ub minnust häbbi Ning lahkun rõõm-faste.

8. Dh armas lunnastaja! Sind tännan süd-damest: Sa olled leppitaja, Mind peästid surma käest. Dh! lasse mind so peäle Nüüd lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren sinnule.

9. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind, Kui jääb feif rikkus tahha, Siis iggatsen ma sind. Kui wottab lõhki minna Mo südda walloga, Siis kossuta mind sinna So kalli werrega.

10. Mind wotta rõmustada, Kui hing on fele peäl, Ning õhkamissed kuulda, Kui ka-ub minno heäl. Kui sinno peäle lodan Ning ussun tow-waste

waste, Siis surmas ello otan, Ning surren õn-
faste.

52.

Hilf Gott, daß mirs gelinge ic.

Wifil: Oh mötle/ mis ma teinud ic.

H Jummal! tulle sinna Nüüd abbiks armo-
ga, Et null' woiks forda miina Nüüd laul-
des kuluta So armsa Poia õppetust Ning kange
surma wallo/ Oh anna figgidust!

2. Keik piddi tõeks sama, Mis Jummal too-
tand, Ei piddand walleks jama, Mis kirri kulu-
tand: Et Kristus piddi tullema Keik innimesst
peästma, Ning surma minnema.

3. Gest nenda tulli tänna Se Jesand ilmale,
Ning kulis Jesa sanna, Ja teggi immetõõd, Ning
parrast anti surmasse Se Jüngrai Juda läbbi,
Se süta talleke.

4. Kui Pasa talle sõiwad Neid Jüngrid Jesu-
ga, Ja wortis parrast leiwa, Ning murdis, tän-
nas ka, Se jures andis keikile Tõest omma ihho
füa, Mis anti surmasse.

5. Ka winas temma jodab Neid omma werre-
ga; Kes temma peäle todab, Woib usko kinnita,
Kui temma sedda leiba sõõb, Ning uskus joob sest
winast, Se surma siis ei nä.

6. Se Jesand isst pesnud Ka jalgo Jüngrile,
Keik armo näita kästnud Ni teine teisele, Gest
täbhest peab tuntama, Et, kes on temma Jüngr,
Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Siis Jesust tab-
bama

bama, Kui temma aedas olli, Ning lõppes pallu-
mast. Suur wäggi tulli temmaga, Siis widi
Jesust kohto, Et piddi surrema.

8. Se armas Jesukenne Siis risti naelati, Se
wagga tallekenne Siis ärratappeti. Keik teggi
temma meiz eest, Et meile peab sama Nüüd armo
Jesa käest.

9. Se kallis Jesus annab Nüüd hinge Jesa-
le; Keik meie pattud kannab, Ja hauda wiakse:
Se touis jälle ellusse, Kui kolmas pääw sai tul-
nud, Laks wimaks Jesale.

10. Ja kästis armo sanna Neid Jüngrid ku-
luta, Ning sedda teada anda Nüüd ülle ilma ma,
Et keik, kes ial ussuwad Ning wastowotwad rist-
mist, Need taewa lähhawad.

11. Lukas on kirjotanud Ja ütleb selgeste: Et
Jesus taewa läinud Se Jesa auusse, Jaab siisk
ikka allati Ka ma peäl meie jure Se ilma otsani.

12. Siis Waimo läkkirati Jesuse Jüngrile,
Neid kaunist juhhatati Se tõe te-ele, Sesamma
aitko heldeste, Et õige usso läbbi Keik same tae-
wasse.

53.

O Mensch! wollest bedencken ic.

H mötle, mis ma teinud, Oh innimenne,
sull! Ma ollen kannatanud, Suur hädda
olli mul; Sind ollen pattust peästnud, Ning õn-
nistust sull' saarnud, Keik sedda pakkun sull'.

2. Sind ollen lunnastanud Mo kalll werrega,
Ei olle kulda annud Ei hõbbedat, et sa Muul' om-
maks

maks piddid jama, Miks sa siis wottad nouda,
Mis hukka satab sind.

3. Kes rikkust ennam puab kui minno warran-
dust, Mis iggaweste kestab Ning satab õnnis-
tust, Se pühmet kokkoaiab, Ning hingel kahjo
satab, Mis pahha tõ on se?

4. Neid lillikesi wäljal kül hästi ehhitab Se
armolinne Jummal; Kas sa siis ihaldad, Et
saaksid ehhitatud Sega, mis sulle saatnud Mo
häda, piin ning surm?

5. Meil lindudel on pesjad Ning ka neil rebbas-
tel, Miks liad murred pead, Et saaksid ennesel-
üht asfer, kus sa ellad, Miks ennast neida wae-
wad? Mo waesus aitab sind.

6. Mo pärralt on se taewas, Se ma nisam-
moti, Mo rahwas olli waewas, Neid kurjast sun-
niti; Egipti maalt neid saatsin, Ning sedda maad
neil andsin, Mis olin tootand.

7. Siis ärge murretege, Mo Jungriid! ütlen
ma, Waid kindlaste nüüd lootke, Teid tahhan
aidata, Et teie sate süa, Ning ka et sate jua, Ja
ihho fattada.

8. Sepärrast olge rõõmsad Ja rahhul minno
sees, Oh! ärge olge kurwad, Ma ollen abbimees.
Teid tahhan ikka toita, Ning hinge hästi hoida,
Et hukka se ei sa.

9. Au, auustus ning tänno Cull surel Jum-
malal! Nüüd iggaweste olgo, Te sa, et sinno al
Eo rigi sisse jame, Eo tahtmist ikka teme, Ning
õnsast sureme.

54.

O Lamm Gottes! unschuldig ic.

Oh süta tal! oh Jesus!
Sind risti küljes surmati,
Suur olli sinno kannatus,
Ehk sind kül kurjast põlgeti.
Keik pattud sinna kandsid,
Sind ennast peastjaks andsid;
Meil' anna armo oh Jesus!

Meil' anna { armo } oh Jesus!
 { rahho }

55.

O Welt! sieh hier dein Leben ic.

Wisil: Nüüd hingwad innimesed ic.

Oh! wata innimenne, Eo armas Jesukenne,
Se on sin risti peäl, Se auu Isand kõr-
ges, Se teotati järgest, Poob ma ja taewa wah-
hel seäl.

2. Oh tulle! wata pea, Keik temma pühha
kehha On rop ja werrine. üks õhkaminne ikka,
Et temmal raske wigga, Eo süddamest läab
taewasse.

3. Kes on siis nenda elsnud Ja hirmsaste sind
peksnud? Mo helde Jesuke! Eo polle kurja rei-
nud, Ei kurja tee peäl käinud, Eo polle mitte
pattune.

4. Oh! minna teggim sedda, Mo pattud peksid
tedda, Kes olli pattota; Mo rasked ekstusused,
Mo hirmsad kõwverused Eo peäle tullid otsata.

5. Mind piddi käsist, Jallust Ni seutama pör-
gus, Kui tehti sinnule. Need piitsad, köied, pa-
lad, Need viipsud, wermes, hamad, Need piddid
sama minnule.

6. Mull' appi sinna tullid, Ja omma selga pan-
nid Mo sured patto süüd. Sind tehti mo eest
wandeks, Se tulli mulle õnneks, So wallo kos-
futab mind nüüd.

7. Sa mulle armo näitad, Käemehheks ennast
heidad Mo sure wõlla eest; Sa naero-kroni kanda-
sid, Ja ennast surma andsid; Ei pannud wasto
kannates.

8. Ni minno waese pärrast, Mind peasta är-
ra häddast, Sind hirmsast waewati, Surm, pat-
ja keik mo wigga, Mis surretab mind ifka, Neid
sinno handa maeti.

9. Oh sinna helde Jesus! Käl se on minno
kohhus Sind wägga tännada, Ja keigest ommast
jouust, Suust, suddamest ja nouust So heldust
üllestägida.

10. Et mingisuggust agga Mul polle hinge taga
Sull' jälle tassuda: Ei pea, künni ellan Ja
sella ilmas ollen, So arm mo melest minnema.

11. Ma tabhan iggapaikas Ni koddo kui ka
wähjas Se peäle mõttelda. Kui suur on sinno
waggus, So heldus, arm ja tru-us, So kibbe
surm woib õppetä.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtleb, Kui tem-
ma woõrats tulleb, Ning rängast farristab; Kui
raske temma wihha, Kes ei woi kurja nähha, So
kannatus mind õppetab.

13. Ning

13. Ning kuida sünnib mulle Siin keigest melest
olla Hea, helde, tassane; Ei mitte wihhastada,
Waid meel armastada, Kes kurja tewad min-
nule.

14. Kui õlad felekandjad, Ja auu-teotajad
Mind wägga waewamad, Ei tabha wastopanna,
Keik üllekohhud kanda, Mis nemmad mulle tegge-
wad.

15. So risti tabhan kanda, Ja mitte woimust
anda Sell' kurjal' lihale; Keik head ma tabhan
tehha, Sepärrast waewa nähha, Mis on so püh-
ha tahtminne.

16. So kibbe surreminne, So halle õhkamin-
ne, So silma pisarad, So kange werre higgi,
Kui saan ma surma liggi, Mull' taewast lahti teg-
gewad.

56.

Die Seele Christi heilge mich 2c

Wifil: Oh Jesus Kristus! tulle sa 2c.

Oh hing, oh Jesus! tehko mind nüüd püh-
haks/minna pallun sind; So waimoga mind
ühhenda, So ihhoga mind parranda.

2. Sewestsi mis so külje seest On jooksnud ke-
ge ilma eest, Mind pesko, puhhastago ka, So
werrega mind jahhuta.

3. So higgi aitko heldeste, Et minna ei sa koh-
tusse, So risti-surm, waew, kannatus, Se olgo
minno finnitus.

4. Oh! kule, Jesus abbimees, Mind peida isfi
enneses, So hawad mulle lahti te, Kui kurrat liu-
sab kurjaste.

Ee 2

5. Mo

5. Mo wiimfel tunnii kutsu mind, Et saaksin
rõõmfast nähha sind Ning kita pühha seltsiga,
Sull' tanno anda lõpmata.

57.

Ein Lämmlein geht und trägt die 1c

Uks tallekenne leppitas Ma ilma etsitused, Ja
pu peäl surres ka-utas Patruste kõwverused,
Ja kais ni haige, wiggane, Ja tappeti ni õlaste,
Ep olnud rõõm jal Sai naertud, arrateotud, Ja
sures häddas surmatud, Ja kandis keik heal meel.

2. Se tal on minno armas wend Ja hinge
Lunnastaia, Se Jesa tedda läkitand Mo leppi-
tajaks sama. Oh minne (ütles) armas Poeg,
Ja leppita neid ärra keik, Kes piddid põrgo sama.
Kül need on wangis kangeste, Sa woid neid peäs-
ta heldeste, So werd peab wallatama.

3. Heal meel, Jesa, tahhan ma, Poeg ütles,
tedda tehha, Mis ial peäle panned sa, Se waewa
tahhan nähha. Oh arm! oh immelinne arm!
Mind armastad, kes ollen põrm, Se armust
meile tullii: Se lähhab armust surrema, Ja hau-
da maetakse ka, Kes Jummalä Poeg olli.

4. Arm waewas tedda risti peäl, Kus tedda
üllespandi, Ja tappeti kui talle seal, Kui tedda
flinninaelti. Ja südda õhtas walloga, Ja werri
sooksis otsata, Ja wallati ni rohkest. Oh armas
tal! mis pean ma Sull' se eest jälle teggema, Et
teggid head ni heldest?

5. Ei woi se ilmas ellades Mo melest ärramiin-
na

na/ Sind pean armsaks süddames, Mind armas-
tasid sinna. Mo süddamese walgus jääb, Kui
temma surres lõhki laaab, Se on mull' ammo teä-
da, So ommaks tahhan minna ka, (Ni kaua kui
siin ellan ma,) Ning iggawest ka jäda.

6. So heldust tahhan ükspäinis Siin ikka ku-
lutada, Ja, ni kui sudan igganes, Sull' ohwriks
ennast anda. Sind tahhan wägga tännada, Ja
sinno nimme lauloga Mo ello aial kita. Mis
head sa teggid minnule, Se tahhan auuks sinnu-
le, Kui kohhus, mäletada.

7. Mo südda, laialt la-uta, Ja aia ennast lah-
ti, Et suremat saad warra sa, Kui on ma, taewas,
merri. Mis on keik hõbbe, kallis kuld? Ei olle
muud kui tuhk ja muld, Mul parramat on teäda,
Se parram tulleb Jesusest Ja temma kallist ha-
wadest, Se woib so warraks jäda.

8. Se on mull' keigetullusam Siin ilmas iggal
aial; Se on mull' keigemaggusam Ni keddõ kui
ka maial; Se hoiab mind ka warjule, Kui tulleb
peäle waenlane, Se on mo rõõm, mo tõnne; Mo
maggus roog, kui isfotan; Mo halikkas, kui jano-
notan, Mo armas laulokenne.

9. Mul polle surma kartada, Mull' elluks on so
werri; Kui juhtun willetsusse ma, Siis on se
minno warri, Kui peäle tulleb kiusatus, Suur
raske murre, kurmastus, Siis temmast armo o-
tan: Et saaksin temmast finnitud, Ja häddas
ristis rõõmustud, Kui temma peäle lodan.

10. Kui tulleb mulle rahhoga Siit taewa risti
miina, Siis tahhaksin so werrega ka ehitatud
Ee 3 olla;

olla; Se olgo pea-kroniks mull' So Jesa ees,
et woifsin sull' So mele pärralisfeks Kui prudiks
sulle tootud, Ja illufaste ehitud Jada so pärr-
randussfeks.

Kristusfe Matmisfest.

58.

Nun ist es alles wohlgemacht ic.

Wifil: So holeks annan ennast ma ic.

Neil on nüüd hästi sündinud, Et Jesus:
Nüüd on lõppetud, Seal hüab, pead
ka nõrgutab, Ja surma saab, Meid ello
pole arwitat.

2. Üks hirmus assi! Jesus se Nu Jesand sur-
reb tõeste. Se ello würst: ma wärrisef, Ja lõhki
läab; Se pattune sell' surma teeb.

3. Pääw palstes hopis mustaks lööb, Tel
tempis katkeb, pao teeb: Need hauad lahki aia-
wad, Ja nähtawad Pühhade ihhud toujewad.

4. Keitloom se panneb tähhele; Te sedda ka oh
innime! Paas fargab lõhki, mõtle sa; Ni peab ka
So südda lõhki minnema.

5. Ep olle muud kui sianu sü, Et Jesust risti
aeti, Kus hinge heitis küssendes, Ja patto eest
Se peäle maggab hana sees.

6. Siis läi nüüd temma järrelge, Ja wotta
sarra pattule, Kui sa ei surre temmaga, siis ar-
mota Küi pead põrgo minnema.

7. Oh

7. Oh Jesa! sinno armas, Poeg Mo patto
pärrast teggi keit, Ja surri wallo, naeroga, Siis
kannata, Ja minno peäle hallasta.

8. Ma temmaga lään hauale, Ja pannen ted-
da tähhele: Pat peab sama hullkatud, Ja ma-
etud, Et saaksin õnsast surmatud.

9. Oh tappa isfi ommas wäes Se usfi semet
minno sees Ja sedda wanna innimest, Oh Jesus
Krist! Ja te mind ennast taewalift.

10. Ei tahha ennam omma süüd Kui rasket koor-
ma kanda nüüd, Küi temma kawa waewas mind;
So werre hind Mo lunnastussfeks peastlo mind.

11. Ma surren tänna pattule, Ja ellan üffi
sinnule, So surm on ello teninud Ja kinkinud,
Ja taewa ufse arwanud.

12. Oh Jesus Kristus, arwita! Et woifsin
hästi woitelda So sanna möda: kinnita Mir,
et ma ka Woin so au-kroni pärrida.

13. Siis tahhan minna iggawest Sind pärrast
sedda woitlemist Seal feigest jouust tännada,
Ja lõpmata So au ka taewas kuluta.

59.

O Traurigkeit! o Herzeleid! ic.

Sh leinagem! Ning laebagem! Suurt mur-
ret tulleb kanda, Jesust Jesa ainust last Tu-
aks hauda panna.

2. Oh ahastust! Ning kurwastust! Nüüd
surnud Jummal ärra, Saatnud meile keitile Se-
ga taewa warra.

3. Oh pattune! Waat sinno tõ Du temmal
E e 4 surma

surma teinud, Et so ollid kusjaste ülle keelido läinud.

4. So fossia On werrega Sind isfi ärrapesnud, Ja sind prudiks heldeste Patto muddast tõstnud.

5. Oh vallest! Oh kaunifest! Kui wägga lödi sedda? Keik, mis ellab ilma peäl, Nuttab sinno hädda.

6. Oh wadage! Kui ärdaste Nüüd surred Jesukenne, Ei woi sedda nuttota Nähha innimenne.

7. Suurt õnnistust ning rõmustust Woib innimenne leida, Kes se hauda pannemist Meles tahhab hoida.

8. Nüüd pallun ma Sind nuttoga: Mo armas Jesus, aita, Et sind woiksin surmani, Jesand! ihaldada.

Jesuse Kristuse Üllestousmisest.

60.

Jesus Christus, unser Heyland/ 2c.

Jesus Kristus, õnne andja, Meie patto andja On surnust tousnud, Keik pattud wangi wotnud. Kūrieleison.

2. Kel on ilmašuta lihha, Kandis Jēsa wihha, Meid

Meid leppitanud, Ja meile armo saatnud. Kūrieleison.

3. Pat, surm, kurrat temma kä-es, Ello temma wä-es, Kes pallub tedda, Selt pōrab temma hädda. Kūrieleison.

61.

Christ lag in Todes-Banden 2c.

Jristus on meie patto eestkül surma wangiks sanud, Ja üllestousnud surma käest, Ning meile ello tonud; Siis peame nüüd rõmoga Sest Jummalat keik tannama Ning laulma: Halleluja! Halleluja!

2. Ei olnud ilmas üksigi, Kes joudis surma woita, Keik teggi meie patto sü, Ei olnud wagga leida, Sest tulli surm ni kermeste Ning melewald sai temmale, Ta piddas meid keik wangis. Halleluja!

3. Siis tulli Jesand Jesus tõest, Ning heitis meie peäle Suurt armo, peastis innimest, Ning wottis surmalt jälle Keik temma sure woimusse, Et paljas warri temmale Jai, astel kaddus ärra. Halleluja!

4. Kui ello woitles surmaga, Se olli imne sõdda, Siis piddi katkiminnema Se kange surma odda, Se firri sedda kulutab: Surm surma ärraka-utab, Surm on nüüd naeruks sanud. Halleluja!

5. Siin on nüüd armus fūpsetud Se pafatallekenne, Kui Jummal isfi räginud, Se helde Jesukenne, Ust temma warri tähendab, Ust surma

E e s

ma

ma sega hirmutab, Ei tapja meisfe putu. Halleluja!

6. Nüüd piddagem keik rõõmsaste Suurt kalust Pasa-pühha, Et Kristus on ni armsaste Meist käännud Jõsa wiha; Se wotko omma armoga ka meie süddant walgusta, Et patto s meist löppeb. Halleluja!

7. Oh! saatkem ärra süddamest Keik wannad tiggedusfed, ka heikem ärra ennestest Keik kurjad himmustused, Siis tahhab Kristus isfi ka Meid sõta omma armoga, Ei salli usk muud ello. Halleluja!

62.

Wach auf, mein Herz, die Nacht ist ic.

Wisl: Nüüd risti-rahwas laulage ic.

S Südda, olle üllewel, s on jo möda läinud, No waimul olgo walmis meel. Väärw on jo selgeks tousnud, So kallist õnnisteggjat Nüüd kuled hauast tullewad, Ja wotta rõõmsast wasto.

2. Uut ello wotta algada, Ja patto hauast touse, So usfo jooksmist löppeta, Ja wata taewa pole, Ja oisi, mis on üllewel, Kus Jesus on, ja ella teal kui risti-annimenne.

3. Siis unnusta, mis tahha jääb, Mis üllewel on oisi, Seäl usfo silm so Jesust nääb, Se peäle julgust trotsi, Ma silma woid sa rõmoga Siis jalge alla tallada, Ja taewast tallanouda.

4. On raske murre kaela peäl, Käl Jesus enne aintud, Siis laulgo rõõmsast sinno heäl, Et temma

ma liggi tulnud, Ja sinna isfi murreta, Kas tedda murret piddada, Sest temma tousnud ülles.

5. Sa pead nende naestega, Mis läksid Jesust woidma, Se haua jure minnema, Ning tedda takkanoudma, Käl sinna siis nääd öiete, Et temma tousnud tõeste, Ja tulnud hauast wälja.

6. Jo woimust sanud kängeste Seloukoer Juda so-ust, Kui tappeti kui talleke Ja satis meile õigust, Sai waenlastega woitelnud, Neid jalge alla tallanud, Oi rahho, ello jälle.

7. No südda, olle üllewel, Ja panne patto wasto, Et woimus sanud Jesusest, Ja jälga möda astu, Ja wotta uest ellada Ja patto himmo surreta, Käl temma joudo annab.

8. Siis ärra karda kurratit, Ei surma, põrgo wiha; So Jesus ellab, keddagi Ei woi sul kurja tehha, Ei jätta omma armoga Neid nõdraid mitte aitmata kui kange ärrawoitja.

9. Oh armas Jssand, Jesus Krist! Sa tousid surmast ülles, Neid peasta surmast, kurratist, Neid hoia ommas sülles: Oh aita omma waimoga Neid keik uut ello algada, Mis sinna meile saatsid.

10. So nimmi olgo fidetud Neist, Mis sa ärra woitnud, Kes siin on hästi woitelnud Ja sinno lapsed olnud. Oh! anna meile joudo ka, Et woimust same löpmata So pühha werre läbbi.

63.

Erstanden ist der heil'ge Christ ic.

Nüüd Kristus surmast tousnud on. Halleluja! Halleluja! Sest keigel' rahwal' tuldeb õn. Halle-Halleluja!

2. Kui olleks temma surma jäänd. Halle-Halleluja!
Siis ma-ilm olleks hukka läind. Halle-Halleluja!

3. Et temma tousnud wäggewast. Halle-Halleluja!
Sest kiikem Jesust ussinast. Halle-Halleluja!

4. Kolm naest, need läksid ruttuste. Halle-Halleluja!
Kül warra hoomselt hauale. Halle-Halleluja!

5. Need läksid Jesust orsima. Halle-Halleluja!
Kes olli tousnud römoga. Halle-Halleluja!

6. Kaks Ingli nemmad leidsid seält, Halle-Halleluja!
Need römustasid naeste meelt. Halle-Halleluja!

Ingel:

7. Oh naesed! ärge kohuge; Halle-Halleluja!
Ep olle siin, mis orsite. Halle-Halleluja!

Maria:

8. Oh Ingel! armas Inglike, Halle-Halleluja!
Kus on mo armas Jesuke? Halle-Halleluja!

Ingel:

9. Ea on jo tousnud hawa seest, Halle-Halleluja!
Nüüd tänapäwa surest wäest. Halle-Halleluja!

Maria:

10. Oh näita meile Jesukest, Halle-Halleluja!
Kes illestousnud hawa seest. Halle-Halleluja!

Ingel:

11. Kül woite paika katsuda, Halle-Halleluja!
Kus tedda pandi hingama. Halle-Halleluja!

Maria:

Maria:

12. Ei olle siin mo Jesuke; Halle-Halleluja!
Kui olleks siin, rööm olleks sest. Halle-Halleluja!

Ingel:

13. Waat riet, misga mäyhiti, Halle-Halleluja!
Kui tedda mahhamaeti. Halle-Halleluja!

Maria:

14. Kül olleme jo sedda näind. Halle-Halleluja!
Oh üttele, kuhho temma läind? Halle-Halleluja!

Ingel:

15. Kalisea-male minge siit, Halle-Halleluja!
Seäl on se Isand Jesus nüüd. Halle-Halleluja.

Maria:

16. Ma tännan heldest satamast. Halle-Halleluja!
Ma läbhän siina ussinast. Halle-Halleluja!

Ingel:

17. Oh! rägige se Peetrusset, Halle-Halleluja!
Ja muile temma Jungridel. Halle-Halleluja!

Maria rahwa wasto:

18. Nüüd laulge röömsast süddamest: Halle-Halleluja!
Et Jesus tousnud surma käest. Halle-Halleluja!

Keif loggodus:

19. Sest rööm meil peab ollema, Halle-Halleluja!
Et meil on onnisteggia. Halle-Halleluja!

64

Christ ist erstanden von der Marter ic.
Nüüd Kristus illestousnud Ning surmast är-
rapeas

rapeasnud, Gesti rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kurielison.

2. Kui olleks surma jänud, Ihm olleks hukka läinud, Et temma ülestoufenud, Siis olgo Jesus fidetud. Kurielison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Gesti rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kurielison.

65.

Ihr Christen, seht, daß ihr aussegt ic.

Wisl: Oh risti, rahwas! kannata ic.

Nüüd wotke wälja pühkida, Oh risti-innines, sed! Keif happotaignat murrega Ja patto eksitusfed, Et neid ei ennam leieta, Siis ueks taignaks sage ka Jummalale mele pärrast.

2. Se peale waatke ütsine, Ja isstennast katske, Mil kombel teie ellare Ja mis on kohjus, tete, Gesti piisut happotaignat teal, Kui sedda rägib kirri seäl, Keif taignat happuks atab.

3. Pat orse nendasaminore Sind ifka ennam kiusab, Kui annad woimust temmale Ja tedda tühjaks pead. Jesus se ohwer-talleke, Se annab puhta süddame Nüüd ommal' risti-rahwal'.

4. Kes tahhab Pühha piddada, Se ennast patust põõrgo, Ja woiko furja wihkada Head teud jälle tehko. Et Kristus omma werrega Woiks tedda pattust puhhasta, Seks ohwer-talleks anti.

5. Ei sünni kurjus, kawwalus, Peab sama Kristus jönd Ei happotaigna himmustus, Peab sama Pühha

Pühha petud; Waid noua õiget kasinust, Tõte armo, õiget waggadust Kui hapnemata taignat.

6. Oh Jesus! õige ohwer-tal Meil' omnad annid jagga, Et nouame so armo al Head süddant, rahho tagga. So pühha fanna kasigo, Ja hästi puhtaks pühkigo Keif patto happotaignat.

66.

Auf! auf! mein Herz / mit ic.

Oh! tõstke omma heäle, Ja laulgem rõõmsas te, Et tulled murre peale Meil' rõmus sanume, Seäl Jesust pandi ka, Kus same maggama, Kui hinge heidame Ja ilmaht lahume.

2. Kui tedda risti podi, Sai rõmo waenlastel'. Et ta kül hauda todi, Ja toufisi jälle seält. Ning wottis ärra ka Siis sure wäega Keif põrgo warawad Ja surma woimusfed.

3. Kui olli ülestoufnud Ja surmast pafenud, Et temma au sai nähtud Ja keikil' fulutud; Sai hirmo kurratil' Ja keikil' waenlastel', Et nende wihha nüüd Ei suda ühtegi.

4. Gesti rõõmsaks läab mo südda, Kui sedda mälletan, Ei karda minna hädda, kui Kristus armastan. Mis temmast sadeti, Se mulle kinfiti; Mis olli temmale, Se saab nüüd minnule.

5. Ei põrgo kinnitusfed Mind ennam hirmuta, Ei patto kiusamisfed Mult mingi saggust sa. Surm tühjaks warjaks jäi, Kui surma rohko sai, Surm on null' kahjota, Gesti sedda põlgan ma.

6. Ei ma ma ilma himmust Nüüd holi midda gi, Et minna temma rõmüst Ei pua ühtegi, Ja warwa,

warra, rikkus ka, Ei mind siin rõmusta, Ilm
hukkamoistetud Ja ärrawoidetud.

7. Mull' peaks on Jesus issi, Ta waim mind
walgustab, Kes omma lullikmisssi kui issa armas-
tab. Et jätta, Jummal, mind, Kui ma ei jätta
find. Oh Jesus! kus sa lääd, Seäl minno om-
maks jaäd.

8. Ta läinud ülles taewa, Ma lähän järrele,
Ei karda ristiwaewa Siin ilmas ühtege. Ta
helde kaitsminne Mind hojab warjule, Mind hääd,
das kinnitab Ja wigga lõppetab.

9. Ta satab selle tele, Mis taewa juhatab,
Seält kulen rõõmsa heäle, Mis nenda õppetab:
Kes ilmas murreteb, Se taewas rõmo nääd, Kes
siin lääd surrema, Saab taewas ellada.

67.

Jesus Christus/ wahr'r Gottes Sohn 2c.

SE Jummal Poeg Jesus tõest On surnud
meie patto eest, Ning omma werre walla-
nud, Sest olleme keif peästetud, Ning sanud wab-
baks surma wäest, Ka patto, põrgo haua kääst.

2. Et Kristust surmast ärratud, Sest olleme
keif lunnastud, Surm, kurrat, pat ning patto
siüd Keif ärrawoidetud on nüüd, Sest tulleb meie
õnnistus, Ning taewa rigi parrandus.

3. Sest usume nüüd kindlaste, Et Jummal
tahhab armsaste Neid iggal aial aidata, Kes wot-
wad uskus palluda; Halleluja, Halleluja, Nüüd
kiitkem ifka Jummal.

68. D

68.
O Tod! wo ist dein Stachel nun 2c.

Wifil: Au / Kirus olgo iggawest 2c.

Surm! kus nüüd sinno odda sai? Kus põrgo
haua woimus? Kui Kristus meie õnneks sai,
Eh on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jummal
tännatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Meil'
woimust armust andis.

2. Jo wanna us siis wä ega Jesuse wasto sei-
sis, Ja ulli kawalussega, Kui Jesus siiski woi-
tis. Et temma kando nõlati, Ei us saand woi-
must ommeti, Pead rõhuratati katki.

3. Siis tedda nähti tousewad, Ja wiwad waen-
last wangiks, Ja rikk'wad põrgo wärrawad, Ja
sawad hinged sagiks, Ei woinud keelda üksige Siis
woimust samast temmale, kui kangel' ärrawoitjal'.

4. Sel' põrgul' Jesus katkuks sai, Sell' surmal'
surma rohhuks, Ja innimestel' õnne tõi, Keif meie
waeste rõmuks. Kül kurrat tahhab mäsada, Ei
woi ta muud kui kaebada, Jo heidetud ta ärra.

5. Se isfand ifka woimust saab, Ja on nüüd
üllendatud, Ta parram kassi surustab, Kui saab
ta wasto pandud. Pat, kurrat ning ka põrgo
haua, Neil' tehri tühjaks nende nou, Ei maksa
nende wihha.

6. Kül Jesust ärratappeti, Ta ellab siiski jälle,
Et pead elluks tõsteti, Saab ello liikmettele,
Kes temma sanna uskma lääd, Kas temma sur-
mass', hauass' jaäd? Ee ellab kui ta surreb.

7. Kes Kristussega touseb teäl, Ja ifka pattust

*

Sf

põrab

põrab, Ei temma nä teist surma seäl, Se surm neid kurje nelab, Gest selle wäggi ka-uti, Ja ello jälle sadeti, Mis huffaminnemata.

8. Se on üks rikkas parrandus, Mis antakse siin waewas, Rõõm, rahho, õigus, õnnistus Siin ilmas ning ka taewas. Siin otame nüüd kannates, Et Jesu ihho sarnatsels Saaks meie nõdder ihho.

9. Sell wannal lendwa ma-ule On naer ja häbbi sanud, Siis häwoitati foggone, Kui Kristus ülestousnud. Pa woitis ära, luudliikmed On woitnud ka, et waenlased Ei woi meil kurja tehha.

10. Surm! kus nüüd sinno odda sai? Kus põrgo haa woimus? Kui Kristus meile õnneks sai, Ehk on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jummal tannatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Weil woimust armust andis.

69.

Lasset uns den Herren preisen ic.

SS Otta Issandat nüüd kita, Pühha Jesu foggodus, Wotta temmal auu näita, Gest nüüd lõppeb willetsus. Nüüd on peasnud surma kã-est Dige Simson üllewelt, Loufoer Juda so-ust seält, Temma woib ka ommast wã-est Wihha, waeno lõppeta, Risti-rahwas rõmusta.

2. Kristus sinna õsled woitnud Surma, põrgo warrawiid, Sa kes haudas surnud olnud, Surretanud kurratid. Temma riik on oisa sanud, Jesus sedda lõppetab, Peliali huffatab, Ning on tedda

tedda ka-utanud, Nüüd on rahho waenota, Risti-rahwas rõmusta.

3. Sind, mo Jesus! surma pandi, Sa jäid siiski ellama, Kõl so ihho hauda kanti, Omneti jäi rikk mata, Kui need kiwoid lõhti läksid, Siis sa tousid julgeste, Ja tõid ello meitele, Surmast saki ärrawõtsid, Rinksid meile taewa ka, Risti-rahwas rõmusta.

4. Surm! kus on nüüd sinno odda? Kus nüüd põrgo woimus jäi? Kurratiga läks ta sõtta. Temma noled ärratõi. Kristus olli surma-rohhuks Surmal, põrgo-haual, Partul ning ma-illõste, Meile agga parrandusels Omma woitlemisega, Risti-rahwas rõmusta.

5. Jesus tousis tõest jälle Hauast ülles ellama, Ei ta ihho piddand selle Haudas ärramãddama; Meid kõi armas Jummal pea Jälle üllesãrratab, Meie wigga parrandab, Kui ei ükski abbi tea, Kes kõi jouab tannada, Risti-rahwas rõmusta.

6. Tedda kisti häddast wãlja, Ehhitati aurga, Kes woib temma ello aega, Temma igga arwata? Tedda wägga alwaks tehiti, Siiski nurga-kiwõks sai, Meile temma woimus jäi, Kui meid partust kinnipeti, Sedda teggi Jummal ka, Risti-rahwas rõmusta.

7. Kõi sa rasket risti kansid, Armas Jesus! häbbiga, Paljo hawo sulle andsid Juda-rahwas wihhaga. Omneti sind auustaks Sinno sures selgusjes, Sa ei surre ellades, Ja sind ifka fideraks Taewas sure heãlega, Risti-rahwas rõmusta.

8. Kallid annid meile sawad Sinno ülestousmis

misest, Kes neid uskus wastotwad, Peaswad ärra kohto käest. Oh üks kallis hinge warra, Rahho, ello, õnnistus, Woimus, arm ja rõmustus, Et kül ilm neid põlgab ärra Sure rummalus sega, Risti-rahwas rõmusta.

9. Oh! kui ihaldab mo südda Sedda kallist rahho teäl, Sinna pattud keikil sedda, Range Simson, taewas seäl. Oh! siis jagga sedda mulle Dmmast kallist armo käest, Dmmast heldest südamest, Et ma annan tänno sulle, Siis sull' aujaab otsata, Risti-rahwas rõmusta.

10. Armas Jesus! anna moista Mull', mis hingel' furja teeb, Anna pattust ülestousta, Et mo südda rõmo naáb. Sulle pea minno sisse, Woida ärra patto tööd, Ilma, surma, kurratit, Et sa saaksid woimust isse, Keik mo murret ka-uta, Risti-rahwas rõmusta.

11. Kül ma tean, et mo ihho Vanna's mulda maggama, Agga temma põrm ja pihho Touseb uest ellama, Kui sel surel kohto aial Jesus haudad lahtiteeb, Ja keik furnud wäija toob, Siis ep olle abbi maial, Kui ei Jummal arowita, Risti-rahwas rõmusta.

12. Siis keik minno ihho liikmed, Mis siin muldas maddawad, Ja on ilmas häddalised, Sures auus ellawad, Kristus teeb neid pattust selget's Paistma sure rõmoga, Ni kui pääro ja tähed ka, Omma ihho arrolliseks. Wühha Ingli seltsiga, Risti-rahwas rõmusta.

Kris-

Kristusse Taewaminnemisest.

70.

Christ subr gen Himmel.

Kristus se läks taewa, Kus ep olle wae-
wa, Seält pühha Waimo läkitab,
Kes risti-rahwast rõmustab. Kūrie-
leison.

2. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Sest rõom
meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta.
Kūrieleison.

71.

Nun freut euch, Gottes Kinder, all ic.

Wifil: Ma tullen taewast illewelt ic.

Nüüd, waggad, rõmustellege, Et Kristus läi-
nud taewasse, Sest laulgo rõomsast meie
keel; Nüüd olgo tänno Kristusjel'.

2. Keik Ingliid taewa wäega Nüüd kiitwad ted-
da otsata, Ning laulwad wägga rõomsaste: Au-
olgo ifka temmale.

3. Et Jesus innimeseks saand Ning kalliste
meid lunnastand, Sest Ingliid rõmsad ollete, Et
au saab innimestele.

4. Se Jesand asset walmistab, Et meie hing
ka siinna saab, Sest meie tedda kidame, Ning ifka
tänno anname.

S f 3

5. Nüüd

5. Nüüd Jesa lapsed olleme, Ja temma jure lähhame, Sest on nüüd römused Ingli meel Ning lidab Jesa ülleuel.

6. Ep olle karta middagit, Ei patto egga kurratit, Keik puhhas meie naerame, Et Kristus lainud Jesale.

7. Ja pühha Waimo läkkitab, Kes ristis rahwast römused, Ning jahutab neid süddamest, Ja hojab kurja waimo eest.

8. Ja koggodust nüüd ehhitab, Et õnne usso läbbi saab, Se meie süddant kindlaks teeb, Ja häädvas meie jure jääb.

9. Se waim nüüd usko kinnitab Ning kannatama õppetab, Ja meie süddant walgustab Ning ristis al meid toetab.

10. Poeg Jesast antud ilmale, Ei tunta Poega diete, Kui pühha Waim ei arowita, Kes on se õige õppia.

11. Ni mitmesuggust annet seält Toob pühha Waim meil üllewelt, Et taewa lainud Jesuke, Kes peästab kurjast heldeste.

12. Sepärrast kiitkem süddamest Keik omma armsat Jesukest, Kui pühhad Ingli laulawad Ning tedda taewas tännawad.

13. Oh! Jesand Jummal iggawest, Keik rahwas peab süddamest Sind iggal ajal tännama, So suurt au üllesrägima.

14. Oh Jesus õnnisteggia, Sa kallis armoandia, Sind tännab sinno rahwa heäl, Ni taewas, kui siin ilma peäl.

15. Sa pühha Waim, meid puhastad, Ning häädvas meid ka römused, Sind meie ikka kida me, Ning keige hea eest tänname.

72.

O Jesu Christ, der du mir bist zc.

Wisl: Oh armo juur! Mo pat zc.

Oh Jesuke! Mull' armoke Woid üle keige olla, Oh! anna mind, Kui nouan sind, So selguse sele tulla.

2. Mind tomma ka, Siis jooksen ma, Ja ihaldan sind fermest, Et tõest taän, Ja uskus naän, Et sa mind peästnud wandest.

3. Mind tomma ka, Siis tõttan ma So pühha hawadele, Ma waene põrm, Seal kallis arm On walmistud mull' jälle.

4. Mind tomma ka, Siis jouan ma So armsa süddamele, Ei tahha muud, Kuid annan suud Sull' omma armocele.

5. Oh söda mind, Ma pallun sind, Ja ennesel mind tomma! Mind kossuta So anniga, Ja armasta so omma.

6. Oh Jesuke! Mull' armoke Woid üle keige olla; Oh! anna mind, Kui nouan sind, So selguse sele tulla.

73.

Zeuch uns nach dir zc.

Wisl: Oh armo juur! Mo pat on zc.

Oh Jesuke! So järrele Meid tomma ihalda, des

des, Siis tulleme Ka sinnule, Kus olled rõmus-
tades.

2. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sa woid
tehha, Et polle teal Meil tarwis weel Ni mitto
waewa nähha.

3. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, et
head teme, Meid sinnota Pat pettab ka, Et kur-
ja iggatseme.

4. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sata
taewa, Siis peäseme, Ei tunnege Teps meie en-
nam waewa.

5. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma wäg-
gewaste, Meid pühaks te, Et ellame Kui õnsad
iggaweste.

74.

Lob sey dir, Jesu, grosser Held etc.

Wifil: Müüd paistab meile kauniste etc.

S Oh Jesus! Kange söddamees, Sind fidan om-
mas söddames, Et olled taewa lainud, Ning
istnud, kui said woimusse, So Issa parral ka-
le, Ja awwalikkuks teinud, Et ka Nenda Keikil
teada woinud sada, et on tö-es Surm ja ello sin-
ne ka-es.

2. Keik Inglise sind seäl teinwad, Ka suurt au-
sulle teggewad Need õnsad innimesed, Et õnnis-
tust töid ueste, Ja auga said ka taewasse, Ja peäst-
sid häddalised. Tulge, Laulge, Röömsaks sage,
auustage Kristust julgest, Kes on taewa lainud
förgest.

3. Sa olled pea, meiege So ommad liikmed
olle

olleme, Sa ello meie annad. Sa pörad ärra
õnnetust, Ja rammo, joudo, õnnistust Meil usk-
likkuile jaggad. Käna, Sata Minno mele se
eest jälle sind ka kiitma, Ja sind se eest auustama.

4. Oh! wotta, armas Jesus, ka Meid sinno
pole tommata, So riki takkanouda, Meid keigest
pattust puhhast, Ja pühitusseks finnta Siit
tühjast ärrajouda, Kõrkust, Uhtust, Mahhajätta,
sulle tötta, meel kanda, Mis sa wottad peäle
panna.

5. Oh! olle meie kaitsta, Ja meie, Jesus, warjaks
ka, Et lodame so peäle, Siin polle muud kui willet-
sus, Seäl on suur rõõm ja õnnistus, Oh kule meie
heaile! Pettus, Kurjus, Riist ja hädda iggapäwa
murret tewad Waewades need waggad hinged.

6. Oh Jesus! Kes sa meie heaks So werre läbbi
meie peaks Se pühha siise lainud, Keik meie hädda
lõppeta, Ja wotta meid siit ülles ka, Teed olled lah-
titeinud. Se eest Tö-est Kidetakse, auustakse
sinno nimme, Wi meid agga pea süna.

75.

Auf diesen Tag bedencken wir etc.

Wifil: Au, kitus olgo iggawest etc.

S El päwal meie mõtleme, Et Kristus taewa
lainud, Ja tedda järgest pallume, Kes sedda
head meil teinud, Et tahaks olla abbimees, Meid
kaiستا keige hädda sees, Kes ellame siin waewas.

2. Müüd tänno olgo Jummalal, Kes teinud
meile lahti Se taewa usk, mis patto al Meil enne
Finnipeti; Kes sedda ussub söddameest, Sesamma
woitko keigest wäest Jesusse sanna kuulda.

F f 5

3. Kes

3. Kes ommad himmud armastab Ning wot-
tab sedda tehha, Misga ta Jesust wihhastab, Ei
se sa taewa nähha, Waid se, kes ussub, wottab
ka, Kui usk on õige, ellada, Ni kuida Jummal
tahhab.

4. Eiss meie taewa lähame, Kui Jäsa ihhal-
dame, Ning laia tee peält lahkume, Ja waggaid
armastame, Need uskwad häddas kindlaste
Ning armastawad järgeste Seks, funni kofko-
sawad.

5. Se pääw süs lähhab rõõmsamaks, Kui
Jummal tehha wottab Meid omma Poia sarnat-
seks, Nüüd südda siina watab; Käl seal on rõ-
mo rohkeste Se Jäsa jures järgeste, Meid aikko
Jummal siina.

6. Nüüd Jesus olgo fidetud, Kes meie eest on
surnud, Ning surnust üllesärratud, Meil Jäsa
armo saatnud, Et meie nüüd ei hukka sa, Ei igga-
weste surre ka, Waid ello sisse same.

76.

Auf Christi Himmelfahrt allein 2c.

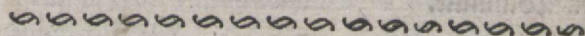
Wifil: Au/itus olgo iggawest 2c.

SD taewaminnemisse peäl? Oh Kristus! min-
no lodan, Et sinno feltsi nouan teal, Sega
keik wallo woidan. Käl õigel aial järrele Ka liik-
med tommad taewasse, Sest pea on taewas isse.

2. Et ülles taewa lainud sa, Se sured annid
satab, Mo südda kusti maialt ka Kui taewast rah-
ho otab; Sest, kuhho läind mo warrandus, Ka
sü-

siina läab mo himmustus, Sind, Jesus! wägga
nouan.

3. Se arm, oh Jäsand! sago mull? So taewa-
minnemisest, Et õiges uskus jouan sull, Keik pat-
tud jättan noppest, Et wimaks woin, kui tahhad
sa, Siit ilmast rõmus lahkuda; Mo palwed, Jä-
sand, kule!

Pühhaft Waimust

ehf

Nellipühhi Laulud.

77.

Komm, Gott Schöpfer, heiliger Geist 2c.

SD Jummal Loja, pühha Waim! Mo süd-
da on ni wägga tuim, Oh! täida sedda
armoga, Ning keigest pattust puhhasta.

2. Sind rõmustajaks hütakse, Sind meile tae-
wast antakse. Mo süddant, Jäsand, sojenda So
kalli armo tullega.

3. Sa annad andid rahwale, Sind Jäsa sõr-
meks petakse, Sa jaggad ülle ilma-ma Ja sanna
tutwa kelega.

4. Te targaks meie moistusse, Las! paista
omma walgusse, Keik wacsed, nõdrad kinnita,
Ning pea ülles armoga.

5. Oh! aia kurja waimo siit, Ja hingel' anna
rah-

rahho nüüd, Et nenda káime járrelge, Kui sinna fatad öiete.

6. Meid Jēsa tundma öppetá, Ning temma Poega Jēfust ka, Et ussume keik süddamest, Et lähhad wáha mollemist.

7. Au olgo keigest süddamest, Ning tanno ikka iggawest Nüüd Jēfale ning Poiale, Ka selle pühha Waimule.

78.

O heil'ger Geist!kehr bey uns ein zc.

Wisil: Nüüd paistab meile kauniste zc.

Sh pühha Waim! meil' tulle ka Nüüd süddamesse ellama, Oh tulle, walgustaja! So paistus paistko wággewast, Meid tehko targaks nobbedast, Oh öige rómustaja! Kui sa Nenda Meile tulled, pahwet kuled, siis saab meile Ma peäl taewa ello jálle,

2. Sa kinkid tarkust waggáile, Ja arwad nende moistusse, Kes sind siin armastawad. Oh! anna selget öppetust Ja öiget tõe tunnistust Neil', Kes sind kumardawad. Tõtta! Wõtta! Mis on mulle, olgo sulle ommaks anniks, Meel ja mõtte sinno auuks.

3. Sa targa nouu andia! Meid öiget teed siin juhata Ja peásta ekstusfest, Et meie sust ei tagane, Ja süddamest sind tenime Siin sures willetsusfes. Joua, Noua Ennesete ommaks jálle, Kes siin lootwad, Sinno rómustamist ootwad.

4. Kui kurratiga tapleme Ja kiusatusfes woitleme, Siis wotta kinnitáda. Ei putu meisse waenlane,

lane, Kui sa meid hoiad warjule, Ja tahhad rómustada. Anna Nenda Meile rohkest ommast káest sinno rómo, Se meil' murre warraks olgo.

5. Sa keigeparras abbimees, Kui on siin meie süddames So kallis pühha sanña, Siis sust ei ükski lahuta, Se on meil' tarwis löpmata, So tarkust meile anna. Tulle Mulle Süddamesse ja mind pesse pattust puhtaks, Siis saab Kristus mulle tutwaks.

6. Oh! öppetá meid heldeste ka armo tehha wennale, Sa armo tullokenne! Keik wihha, waeno löppeta, Siis woime armus ellada, Sa olled rahholinne; Et sa Jfka Woiksid jáda meile teáda, Keiges waewas On meil' rómo, rahho taewas.

7. Meid omma wáega kinnita, Ja anna pühhaß ellada, Need pattud seisko tahha. Oh! öppetá meid kassinust, Keik kurja lihha himmustus Meist hõpis jágo mahha. Aia, Sata Minno mele öige tele taewa ülles; Siinna ikka jáán so fulles.

79.

Komm, o komm, du Geist des Lebens zc.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja zc.

Sh! sa ello Waim, meil' tulle, Wággew Jummal iggawest, Omma wárga meile olle Peástjaks surma woimusfest, Tulleb sinnust walgustus, Lõppeb árra pimmedus.

2. Anna meie süddamesse Targal kombel ellada, Kinnita meid wággewaste Sinno tahtmist reggema. Kes sind tunneb öiete, Sedda petta ükfige.

3. Op.

3. Öppeta meid efsitusfes Digid jälgid ofsimä,
Lasse meid, kes rummalusfes, Æde tee peäl kõndida.
Anna, et saaks parrandud, Mis on enne efsitud.

4. Tunnista meil isfi sedda, Meid so lapsed olle-
wad, Juhhata, kui juhtub hädda, Jesa peäle wa-
tama. Kui nou pudub keifile, Siis hea nou on
temmale.

5. Keiges waimo abhastusfes Ohka sinna meie
fees; Meie palwes, ohkamisfes Seltsa isfi meie eest,
Et saaks lotus kinnitud, Palwe wasto woetud.

6. Kui on rõmo kassinaste Sure raske murre
fees, Abbi tulles waewalt kätte, Aeg on iggaw
kannates; Meie hinged rõmusta, kannatust meid
öppeta.

7. Tohhab meid ka furrat neelda, Olle wäg-
gew abbinnees, Wõtta temma wihha keelda, Ella
isfi meie fees; Kui ta wägga hirmutab, Siiski
meile woimus saab.

8. Kui usk tahhab nõdraks sada, Pea sedda
üllewel, Siis ei woi woimust jada Selle kurjal
waentasel. Kül ma ollen julge teäl Sinno pühha
fanna peäl.

9. Saab siit ilmast ärrajouda, Tulles wiimne
wunnike, Siis mo hinge wotta nouda Omma rõmo-
rigisfe, Seal on hinge rõmustus, Keiget allim
parrandus.

80.

Komm, Heiliger Geist, Herr Gott ic.

Öh pühha Waim! nüüd Tulle sa, Ja täida ar-
mo tullega So rahwa süddame ja mele Et
armo näitwad öiete; Oh Jesand! omma san-
naga

naga Meid ussule keif foggud sa, Ja rahwast kei-
gest ilma maast, Gest kidame sind süddamest.
Halleluja, Halleluja!

2. Oh pühha walgus! Awwita, Et meie woime
öppida Keif tundma öiget Jummalat, Kui sinna
kirjas tunnistad. Oh! kela kurja teggemast Ja
muud kui Jesust öppimast, Meid öiges uskus kind-
laks te, Et temma peäle lodame. Halleluja, Hal-
leluja!

3. Sa pühha armo Tulloke, Meid usso läbbi
kindlaks te, Et pühaste sind tenime, Ei risti aial
taggane. Oh! aita omma arinoga Keif lihha
nödrust kinnita, Et meie hästi woitleme, Ja sust
ei lahku ialge. Halleluja, Halleluja!

81.

Komm, Komm, o Himmels-Taube ic.

Wifil: Ei lahku minna sinust ic.

Öh! taewa tuikenne, Sa kallis pühha Waim,
Sa arm o tullokenne, Sa öige rõmo taim,
Oh! tulle minnule Siin minno jure jäma, Et on
hea asfe teäda Mo südda sinnule.

2. Mo Jesus ehitanud Jo sedda usfoga, Ja
sedda puhhastanud Jo omma werrega, Ja sedda
walmistand Siin honeks Jummalale Sell' keige-
kõrgemale, Ja armust kinnitand.

3. Oh! tulle jahhutajaks Kui willo wihmole, Ja
heldeks önnistajaks So wagga rahwale, Ja wot-
ta kossuta Need nõdrad, woimatamad, Need
haiged, wä-etimad So armo anniga.

4. Sa

4. Sa olled argadele Eestseisja, abbimees, Neid waestet? kartlikulle üks toitja waesuses, Neid haigid parrandad, Neid effijaid sa satad, Neid murrelikkuid peastad, Kes sögge, jubhatad.

5. Keik innimeste meled, Kus tahhad, kånad sa, Keik kurja nou ja mõtted Teed sinna tühjaks ka, Keik kõrkust sinna nõad, Kes kõrkid mahhatoukad, Et iggamees siis arwab: Ennä! mis Jummal teeb.

6. Kui kurbdus tulleb peäle, Kes waewast wässi nud, Siis teed sa rõmo jälle, Et sawad kosfunud, Kõl sinna üllendad; Kes agga surustelab Ja ennast targaks panneb, Siis jälle allandad.

7. Kui sinno waggadele On wiimne hädda käes, Ja ülekõhtustele On woimus kiusates: Siis sinna arwitad, Teed tühjaks kiusatused, Ja kurjad innimesed Kõl kangeft hõrmutad.

8. Kui Barao teeb waewa So Israellile, Siis nõad sa nende hädda, Kõl nou on sinnule, Sa Moseft läkkitad, Kui sunniti neid tõle, Mis raskem pandi peäle! Neid jälle rõmustad.

9. Ma ussun kowast sedda, Kui mul on willetust, Et kånad ärra hädda Ja keik muud õnnetust, Kui ilmas nähha saab, Et nou on kassinaste, Siis ikka wäggewaste So heldus kinnitad.

10. Oh helde rõmustaja! Oh tulle illewelt Kui õige jahhutaja, Siis murre lõppeb tealt, Mo wigga tead sa, Et meile liggi olled, Ja süddamesse tulled; Oh tulle mulle ka!

O du allerföste Freude ic

Wifil: Sion laebab sures hädda ic.

Pühha Waim, sa ainus abbi, Meie walgus olled sa, Kes sa häddas armo läbbi Neid ei jätta katsmata; Keige asja teggia, Ilma ülespidada, Heida armo minno peäle, Kule minno laulo heäle.

2. Keigetallim hinge warra, Minno Issand olled sa, Kes sind ial põlgab ärra, Peab hukka minnema; Issand tulle armoga Minno sisse ellama, Et ma patto mahhajättan, Sinno sanna wastawõttan.

3. Sinna tulled taewast mahha Ning tood meile õnnistust, Wõttad ärra, mis on pahha, Ja keik hinge tiggedust; Issast ning ka Jeesuseft Satad armo iggawest. Anna mulle sinno õnne, Täida sega minno hinge.

4. Sa keik tarkust ärratead, Moistad keik, mis sallaja, Sinna merre liwa loed, Keik woid anna arwata; Sinna tunned tõeste, Et ma olen pattune, Anna sedda tarkust mulle, Et ma armas olen sulle.

5. Ikka olled sinna pühha, Ei woi roppust sallida, Patto peäl käib sinno wiikka, Puhtas hinges ellad sa; Aita Issand heldeste Wotta mind niid õiete Keigest pattust puhtaks tehha, Et ma Jummalat saan nähha.

6. Sinna taewa tu ifenne Olled wägga tasfane, Helde, pitkamelelinne, Head sa teed ka kurjal;

le; Aita mind siis nenda ka Omma waenlast armasta. Siis ei woi neid wihhastada, Kedda wottad armastada.

7. Isand, minna pallun sedda, Kule sinna armoga, Anna, et mind ükski hädda Sinnust ei woi lahuta; Wotta mind so hولة, Minna tahhan foggone Ennast sinno omma's anda, Sinno armo meles kanda.

8. Ei ma tahha sedda nähha Keik, mis sa ei armatse, Sedda tahhan minna teha, Mis on sinno tahtminne; Kela mind ka wäggewast Kurrati meelt tegemast, Et ma temma teggo jättan, Ja sind ükski kuulma tõttan.

9. Wotta isfi rammo anda, Kui pat wottab Fiusata Mind, et sudan wastopanna, Patto arurasurmada; Lihha himmo ka uta Pattud mo sees löppeta, Et ma woiksin ueks sada, Jummalat ni romustada.

10. Wotta mind, oh Isand! peästa, Kui ma juhtun eksima, Mind ka jälle ülestõsta, Kui mo sattun langema; Kui mo surma tund on käes, O le sinna abbimees, Wotta pärrast sedda waen. Mind so jure üles taewa.

83.

Und bitten wir den heiligen Geist ic.

Sind pühha Waimo pallume, Oh! anna ufo kindlaste, Kui surm tulleb, wotta Hdeste meid hoida, Et siis waewa järrel. Woin rōmo leida. Kūrieleison.

2. Sa walgus, paista selgeste, Et Jesu
Kris

Kristust tunneme, Ning et meie woime Lota temma peäle, Kes meid on saatnud Dige issa-male, Kūrieleison.

3. Sa maggus arm, so armoga Meid aita armus ellada, Et armastame Teine teist nüüd südamest, Ning ühhel meel Ellame siin feigest wäest, Kūrieleison.

4. Sa romustaja hädda sees, Oh! olle surmas abbimees, Et ei lähä arraks Meled sures häbbis, Kui tõstab waenlane Süüd meie süddames, Kūrieleison.

84.

Gott Vater, sende deinen Geist ic.

Wifil: Keik tulge minno jure nüüd ic.

Swaimo, Isja, lakkita! Et Poeg sind käsknud palluda Siis anna taewast tedda. Kui õppetas, ni pallume, Ja sinno pole õhlame, Oh! ärra põlga sedda.

2. Ei ükski woinud tenida Ehf omma nouga pärrida Se Waimo ennesele: Se on üks selge armo hä, Mis surma läbbi heldeste On Kristus saatnud meile.

3. Se peäle Jummal hallastas, Et juhtusime Adamas Ni sure hädda sisse: Se läbbi, Jummal parrago! Et ollime ni armoto, Sai kurrat woinust isse.

4. Nüüd agga, Isand, teame, Ja uskus meles peame, Mis Kristusfest meil' todi, Et temma omma surmaga Meil' annab taewast pärrida, Kui tedda risti podi.

Gg 2

5. Meil'

5. Meil usko armust antakse, Ja pühast Waimust seatakse, Ei meie tö se olle. Kui pea, Is sand, sinnota Mo õige usk woib löppeda, Kui sa ei appi tulle.

6. Kui furjad usko kiusawad, Ja furjast was topannewad, Woib pühha Waim meid hoida. Ehk kurrat põrgolistega Meid wottab kangešt hirmuta, Ei woi ta ärrawoita.

7. Kui pühha Waim meid arowitab Ja nõdrusses meid fosjutab, Siis saab kül woimus meile. Ehk mäsfago kül kurratid, Ei suda nemmat ühtegit, Ei sa ka woimust neile.

8. Ta põrgo paelad katkestab, Ja meie süddant rõmustab, Kui murre tulleb peäle: Kui juhtub rist ja õnnetus! Siis on ta meie rõmustus, Ja kuleb palwe heäle.

9. Ništ tehko kül meil kibbedat, Se pühha Waim teeb maggusaf, On walgus pimmedusses; Et foggodus woib rõmoga Siin ilmas rahhul elada Ni sures willetsusses.

10. Meid temma tõest armastab, Kes Jummalat kui Isanddat Siin ketgest meilest kartwad. Ta wallitseb neid kassinaid, Meid rassafid ja maddalaid, Ja neid, kes pattust pöörwad.

11. Ei lahku temma jalge, Jaab meie jure truiste Ka wilmses surma waewas. Kui feik ma ilu siin hukka läab, Siis temma meile ossaks jaab, Ja annab rõmo taewas.

12. Oh Jesa, helde jaggaja! Oh! kule palwet armoga, Ja sedda' andi anna: So waimo meile läkkitä, Siin temma läbhi juhata, Ja taewasse meid katina. Laulud

Laulud

Kolm-ainust Jummalast.

85.

Allein Gott in der Höh' sey Ehr ic.

AU, kitus olgo iggamešt Sell' aino Jummalale, Et temma surešt heldusšest Meid arowitanud jälle. Meist melehea on Jummalal, Suur rahho-põlw on taewa al, feik waen on oša sanud.

2. Sind, Jesa, meie kidade. Ning pallume sult abbi, Kes pead ülles targaste Keik omma sanna läbhi; So wäggi se on ošfata. Mis tahhad, peab sündima, Sa olled kaunis Isand.

3. Oh! Jesus õnnisteggia, Kes Isfast tulleđ taewast, Meid tahtsid sinna leppita Ja peästa ärra waewast. Ma pallun feigest süddamešt Sind, kallist wagga tallekest! Oh! anna meile armo.

4. Oh pühha Waim! sa abbimees, Sa rõmustaja taewast, Meid hoia furja waimo eest, Et Jesus peästis waewast Meid omma kallil surmaga, Sepärrast feisab löpmata Se peäle meie lotus.

86.

Gott der Vater wohn uns bey ic.

Jummal Jesa, meile jä, Meid peästa furjast ärra, Keigest pattust lahki te, Meid aita onlast furra. Kurratist meid peästa sa, Lass meid

Gg 3

10

So peäle lota, Ning sinnust abbi ota, Keif sinn
kä-est wotta. Lass' meid olla sinno sees, So om-
maks ennast anda, Ning kurja wasto panna,
So sanna meles kanda. Amen, Amen, se on ja,
Nüüd laulgem feik Halleluja!

2. Jesus Kristus, meile jä, Meid re.

3. Pühha Waim, ka meile jä, Meid re.

87.

Ayrie! ach Vater allerhöchster Gott re.

Kürle, Oh! Jummal Jesa förges wäes, So
käsko pölgab iggamees, Oh! ärra nuhtle
föggedust, Mis siin teeb paljo eksitust. Oh heida
armo!

2. Kriste, Se walgus, wärraw olled sa, Sa
olled többe, ello ka, Se Jesa sanna iggawest,
Kes römastab meid süddamest. Oh heida armo!

3. Kürle, Oh pühha Waim! meid hädda seest
Nüüd armust peästa iggawest; Neid ärra jätta
aitmata, Kes so peäl lootwad ussoga, Oh heida
armo!

88.

Nun mach uns heilig, Herr Gott re.

Wifil: Oh Jesus Kristus! tulle sa re.

Nüüd te mind pühhaks armoga, Ning minne
südda puhhasta. Oh! Jummal Jesa, kait
se mind, Et süddamest ma kidan sind.

2. Oh! Jesus önnisteggia, Mind peästid om
ma werrega, Ma pallun sind ni heldeste, So
zahho anna minnule.

3. Oh

3. Oh! pühha Waim, mind walgusta, Mind
täida omma arinoga. Mo arga süddant römusta,
Et sulle ellan kartmata.

4. Kolm-ainus Jummal surest wäest, Kes olled
Jummal iggawest, Mind kule ning mind arowita,
Mu olgo sulle löpmata!

oooooooooooooooooooo

Jani Päwal.

Sakaria Ritusse-Paul.

89.

Gelobet sey der Herr, der re.

Wifil: Minno hing auustab wägga re.

Dedetud olgo Jesand, Israeli Jummal,
Et temma on tulnud karsma ja ärralun-
nastamist saatnud omma rahwale;

2. Ja on meile ärratanud önnistusse saawe,
Omna sullase Lawete koiast!

3. Menda kui temma on räginud omma püh-
ha Prohwetide su läbbi, Kes ma ilma algimisest
on olnud.)

4. Et temma meid pididi ärrapeästä Meie
waentaste käest, ja keltide käest, kes meid wih-
kawad;

5. Ning meie wannematte peäle hallastama. Ja
omma pühha seädukse mele tulletama

6. Se wanne järrele, mis ta on wannud Meie
Jesale Abrahamile;

7. Meile anda, et meie, kui ärrapeästetud om-
ma

G g 4

ma

ma waenlaste käest, Ilmakartmata tedda pid-
dime tenima

8. Pühhisuses ja õigususes temma ees Keige
meie ello aega.

9. Ning, sinna Lapsokse, sind peab keigeförge-
ma Prohwetiks hütama; Sest sinna pead Jõsan-
da palte eel käima temma teed walmistama,

10. Õnnistusse tundmist andma temma rah-
wale Nende pattude andeks-andmisse sees;

11. Meie Jummalale südamelikkõ hallastusse
lääbi, Misga meid on tulnud kastma se tousmin-
ne kõrgeft;

12. Ja paistma neile, kes istwad pimmedususes
ja surma warjus, Ja meie jallad rahho tee peäle
seäbma.

13. Ritus ja au olgo Jummalale Jõsala, ning
selle Poiale, Ning selle pühhale Waimule.

14. Nenda kui olli algmiseses nüüd ning ikka,
Ja iggaweste iggawesseses aiaks, Amen.

Maria Katsmaminnemisse

ehf

Heina-Maria Päwal.

Maria Ritusselaul.

90.

Meine Seele erhebt den Herren ic.

Minno hing auustab wägga Jõsandat:
Ja minno waim on wägga rõmuis Jum-
mala minno õnnisteggia peäle.

2. Sest

2. Sest et temma on waatnud omma ümmar-
daja allandusse peäle; Sest wata, sest aiast kiit-
wad mind õnsaks keige põlwe-rahwas.

3. Sest mulle on suri asjo teinud Se wäggew,
ja kelle nimmi pühha on.

4. Ning temma hallastus on põlwest põlweni
Nende ülle, kes tedda kartwad.

5. Temma on omma käe-warrega suurte wägge
üllesnäitnud; Temma on laiale pillanud neid,
kes uhked on omma süddame meles.

6. Temma on wäggewaid au-järgede peäle
mahhatoukanud, Ning allandikkuid üllendanud.

7. Kennel nälg on, neid on temma täitnud
hea anettega, Ja rikkaid tühjalt ärrasaatnud.

8. Temma on wastowotnud omma sullase Jõ-
raeli, Et ta piddi omma hallastust meie tulletama
iggaweste,

9. Nenda kui temma on rāginud meie wanne-
matte wasto, Abrahamile ja temma seemnele.

10. Ritus ja au olgo Jummalale Jõsala, ning
selle Poiale, Ning selle pühhale Waimule.

11. Nenda kui olli algmiseses nüüd ning ikka, Ja
iggaweste iggawesseses aiaks, Amen.

Mihkli Päwal.

91.

Die Engel, die im Himmels-Licht ic.

Wifil: Nüüd risti-rahwas laulage ic.

Meed Inglid taewa walgusses, Kes Jõsandat
seäl

895

peäl kiitwad/ Ja temma palte selgusses Ja sures
aus näwad; Need Isfandast on pandud teäl
Neid lapsi hoidma ilma peäl, Ja wäggewaste
kaiisma.

2. Mis arm ja heldus on kül se, Mis Jum-
mal teeb meil' waestet, Et Ingliid hoidjaks antakse
Ja kaitstaks neil' lastel, Kes puhtast melest usju-
wad, Sest wotkem kita Jummalat Niüd Ingli-
dega taewas.

3. Oh! sage Ingli sarnatseks Ni kumbest kui ka
melest Siin ilmas armo rigi sees, Kui ellate siin
alles. Neist Inglist sedda tehakse, Mis Jum-
mal tahhab üksine, Ni taewas kui siin ma peäl.

4. Oh! raiu ärra wäggewast Keik kurja ussinas-
te. Mis kelab nenda ellamast, Kui Inglist ellata-
se. Keik ilma-ma au põlgage, Ja Jummalat
siin tenige, Heal meel' kui need Ingliid.

5. Kes ommille läikmettele Siin melerwalda an-
tab, Ei se sa mitte taewasse, Kus kolmkord pühha
laulab Keik Ingli-hulk ja koggodus, Kes rõmoga
teeb auustust Sell' surel' Jummalale.

6. Mind, armas Jesus, walmista. Et woiksin
ikka kita Siin, Isfa, pühha Waimoga, Ja sulle
ka au näita kui pühha Ingli sarnane Et saan so
auu rigisse, Oh! anna armust, Amen.

92.

D Gott, der du aus Herzens Grund ic.

Wißt: Beil' kallis hinge önnistus ic.

D Jummal! Kes sa heldusfest Armastad in-
nimesse. Teed head ka teigest süddamest, Kui
Isfa

Isfa hoiad lapsi. Sind meie wägga tänname,
Et iggapäärw meil' ueste Sa lassed armo paista.

2. Keik ennama sind kidade, Et olled Ingli-
kessi So auuks lonud targaste, Et hoidwad in-
nimesse, Et meie jalg siin ialge, Kui omma tee peäl
kõnnime, Ei kiitwi wasto putu.

3. Mis meie waesed olleme, Et sinna Isfa tae-
was Meid malletad ni tru-iste Siin meie sures
waewas, Et sinna armust murretsed, Kui agga
kaiime õiged teed, Neid Ingliid hoidjaks meile.

4. Se arm on suur ja tõeste, Oh Isfand! arma-
mata, Ei sünni se, et peame Sull' jäma tänname-
ta; Sepärrast meie tänname, Ja julgest üllesrägi-
me So sure helde armo.

5. Need Ingliid on jo wäggewad, Ja meie kõr-
was seiswad, Ja kir' kud, kolid, wannemad kui kan-
ged mehhed kaitswad, Et jänud alles rikk' mata, Et
kaddund ärra kuulmata Sel' kangel kurjal aial.

6. Oh! anna meid siin lõpmata Sind südda-
mest ka karta, Et meie omma pattoga Ei Ingliid
ärra-aia, Et armastame pühhiust, Ja armo,
puhtust, allandust, Et kawwalust ei olle.

7. Meid lasse sinno immed ka, Mis silmadega
näme, Mis näitab meil' keik ilma-ma, Ja sinno
fannast teame, So armo, wägge, tarkust ka So au-
uks ülleskuluta, Ni kuida Ingliid tewad.

8. Sa olled ka meid tänningi Ni monnes häd-
das hoidnud, Ja armust päwast päwani Ingliide
läbbi kaitstud; Siis anna neid ka ebdasi Siin
keikis pailus allati Meil' ümber leri tehha.

9. So pühha risti-koggodus Ka nende hõlets ol-

so, Ja igga male õnnistus Ja rahho järgest tulgo,
Et nemmad ka keif õnnetust Ja pörgoliste kaw-
walust Meist keikist ärrakeelwad.

10. Meid anna wiimsels kängest wäest Meid
Furrati käest peasta, Ja meie waeste hingekest
Abrami sülle sata, Kus taewa wäggi rõmustab
Ja pühha! pühha! pühha! saab Seäl lõpmata
ka lauldud.

Pühhasi Jummal Sannast.

93.

Liebster Jesu / wir sind hier ic.

Mmas Jesus! arwita Sinno sanna
hästi kuulda, Meelt ja mõttet walmis-
ta, Palwet armust wastowotta. Sin-
no Waim meid walgustago, Ma peält
taewa juhhatago.

1. Meil on selge rummalus, Kui so pühha
Waim ei õppe, Süddames on pimmedus, Ei se
ennefest siin lõppe. Meie kuhhogi ei kõlba, Kui sa
ist meid ei sata.

3. Oh! sa walgus walgusfest, Kes meil Is-
sast taewast antud, Se, ma pallun süddamest,
Süddant, suud ja kõrwad lahki. Palwet, laulud
Jesus! sinna Lasse hästi korda miina.

94.

Vun Gott Lob! es ist vollbracht ic.

Jummal olgo tännatud, Keif on hästi korda
läi

lainud, Palwet, laulud, õppetus; Jum-
keif hästi teinud. Wotkem sedda mele
Se eest temmale au anda.

2. Läkki loio rahhoga, Jummal on me-
nistanud, Ellagem siis nenda ka, Kuida
õppetanud. Pühha Waim meid juhhat
meid ennam walmistago.

3. Läh me ellik tulleme, On ning rahho me-
olgo; Andko järko leiwale, Jummal keikis appi
tulgo, Lütke õnsast ärrasurra, Ja meid wiimselt
taewa tulla.

95.

Her Jesu Christ dich zu uns wend ic.

Jh Jesus Kristus! tulle sa, So Waimo mei-
le läkkita, Kes meid woiks aita armoga, Ning
toe tele juhata.

2. Se lahki suud sind tännada, Ja meie süddant
walmista; Se õige usso anna ka, So nimme
tundma õppeta.

3. Siis laulame kui Inglid, ka: Oh pühha!
pühha! olled sa, Ning pallest pallest seäl ka
Sind näme õnsa rõmoga.

4. Au selle taewa Issale, Au temma aino
Poiale, Au pühhal Waimul iggawest / Ning
tanno andkem keigest wäest.

96.

O Mensch! wie ist dein Herz bestellt ic.

Wisil: Need wallatumad kütlewad ic.

SA innimenne! ussinast Oh wata warra, hilja,
Mis kaswab sinno süddamest, Kas ohha-
kad

i wilja? Sest wissast semet tunnukse, Mis
 sse tehhasse, Teeb waenlane woi Jummal?
 ns sinno südda korwa te, Kus käiad
 äitwad, Ja ühhe raia sarnane, Kas lin-
 semet sõwad, Siis sinna ärra mõtlege,
 äks tühhi assi se, Ja ärra naeruks panne.
 Dns seme ärratallatud, Ja ärrasõdud
 andust, Siis usk on ärrakaddunud, Ja polle
 hingel toidust, Kui temma langend kõrwale, Ei
 tunne südda ühtege, Siis ello te on kinni.

4. Dns südda pae sarnane, Pat sedda kor-
 waks teinud, Ei kaswa seme sugguge, Siis
 temma hukka läinud, Ei polle marga paele, Ei
 sa seält wägge seemnele Seäl kossuda ja õitsta.

5. Dns südda pattustpõormata, Ja polle kat-
 ti murtud, Siis on se ilma sugguta, Ei olle patto
 tinnud; Kui murrestes sa allandad, Ja pallud
 ussus Jummalat, Siis temma kossud jälle.

6. Kui ohhakad on süddames Ja selle esto
 muere, Et pead luggu rikkussest, Et nalga sa ei
 sure, Siis temma semet lämmatab, Et temma
 hopis hukka saab, Sest õige kahjo sünnib.

7. Ni luggu on, kui noutakse Ma ilma him-
 mo agga, Wuud middagi ka hoitakse kui war-
 za, wilja tagga; Siis ka-ub ärra iggawest Se
 ello fanna süddamest, Ei kaäna ial wilja.

8. Ka Jummal olgo tännatud! On head maad
 ilmas nähha, Mis õiete on harritud Ja Jumma-
 lale teada, Seäl seme, kedda Jummal loob, Käl
 faddakordse wilja toob; Se on üks õige südda.

9. Kel kõrwad on, se kuulgo nüüd, Ja ärgo
 ennast

ennast petto, Waid tunnistago omma süüd,
 Ja täna pattust pöörgo; Aeg ärralaab, surm
 jouab ka, Sa iggawest pead surrema, Kui on
 so südda kurri.

10. Oh Jesus! anna minnule üht katkipekstud
 süddant, Et sinno fanna seemnele Woiks olla seäl
 tees assent, Et ta saaks walmis wiljale, Mis ta-
 wa käib mo järrele, Ja kannab tubhatkordsed.

97.

Oh Erre Gott, dein göttlich Wort ic.

S D fanna se On seggane Meil? Jummal kaua
 olnud, Senni kui se Meil' heldeste On jälle
 teada tulnud kui, keikide Apostlide head kirjad sed-
 da näitwad; Ma tännan sest Sind süddamest,
 Need hinge nalga täitwad.

2. Ni selgeste Sa walgusse Nüüd meie silmad
 närowad, Oh hallasta, Mo Jummal! sa ka nen-
 de peäl, kes salgwad Sind, lotes weel Se tühja
 peäl Mis innimesed seädwad. So sannaga Reid
 walgusta, Et hukatussest peaswad.

3. So pärralt ke On õiete, Se peab esmale
 uskma, Ning armo tõ Ja lotusse Siin Jesu ar-
 must wotma, Ja liggimest Ka süddamest Heal
 meel armastama, Ning süddant ka Käl kassima,
 Mis ükski loom woi anda.

4. Kuid Loja sa! So armoga Meil' sedda pead
 andma, Kes lodab nüüd, Sel polle süüd, Ei woi
 sell' kahjo tulla, Ehk tahhaksid Keik waenlased Reid
 ning so fanna rikk' da, Ei maks sa need Sull' mid-
 dagi, Se nou peab tühjak's sama.

5. Oh! parranda Se hädda ka, Et need kapa-
 tust

tust pöörwad, So sanna fe ei tahhage, Waid wal-
lei öppetawad; Need laidawad Ning põlgawad,
Mis nemmad polle kuulnud, Sa sanna ka Neil
teadmata, Eks kurrat sedda teinud?

6. Mull' tõssi se On foggone, Mis Paulus üs-
lespannud, Keif hukka laab, Mis film siin naab,
So sanna Jummal, jänud On terwe weel, Et
Kül se peäl Need kurjad nurrisewad, Kui tigge weel
On nende meel, Kül omma nuhtlust sawad.

7. Et Jummal teal Mo Jesa weel, Sest surm
mull' kassuks tulleb, So werrega Meid peäftid sa,
Sest südda rõmo tunneb. Ma tännan sind, Oh!
wotta mind Ni armsast önnistada, Kui öppetad
Ning tootad, Se peäle tahhan lota.

8. Sest lodan ma, Et Jesand sa Ei jätta häd-
das mahha, Kes usso sees Ning süddames So
sanna noudwad takka, Neid rõmustad Ning önn-
nistad, Et nemmad ei sa hukka; Ma pallun sind,
Oh! aita mind, Et rõõmsaste woin surra.

Jummalä Kümnest Käsfust.

98.

Mensch, wilt du leben seliglich 1c.

Mli Jummalaga püad sa, Oh innimen-
ne! ellada, Neid kümme käsko pead
sa, Mis Jummal andis, piddama.
Kürieleison.

2. So ainus Jummal ollen ma, Muid ärra
wotta

wotta piddada, Mo peäle loda üksine, Mull' an-
na ennast foggone. Kürieleison.

3. Mo nimme pea aui sees, Mind pallu, Kui
sul hädda käes, Se pühhapäwa pühhitse, Et so
sees tehha woin mo tö. Kürieleison.

4. So issa wotta auusta, Ka emma karwa-
lusseta, Ning ärra ella wihta sees, Ja olle kassin
naese-mees. Kürieleison.

5. Muind' omma ärra warrasta, Mis walle/
ärra tunnista, Ning ärra püa woõdra naest, Eht
woõra perret, wiija, weist. Kürieleison.

99.

Dix sind die heil'gen Zehn Gebot 1c.

Sed kümme käsko moistkem nüüd, Need näst-
wad meile patto süüd, Neid sanud Moses
Jummalalt, Ning tõi neid meile üllewelt. Kü-
rieleison.

2. So Jummal üksnes ollen ma, Muid ärra
wotta auusta, Mo peäle loda süddamest, Ning
armasta mind teigest wäest. Kürieleison.

3. Oh! ärra wotta nimmeta Mo kallist nimme
asjata, Waid hua appi süddamest, Ning kida
mind ka iggawest. Kürieleison.

4. Sa pead omma perrega Sel pühhapäwal
hingama, Lass' seista argi-päwa tööd, Et Jum-
mal sinno sees teeks hääd. Kürieleison.

5. So issa ifka auusta, Ning emma ärra un-
nusta, Kui jouad neile tehha hääd, Siis siina laua
elluss' jaäd. Kürieleison.

6. Ei pea tapma, wihtama, Ei maksma kurja
kur-

Kurjaga, Waid olle faunis taſfane, Ze head ſo wiſhameeſtele. Kurielaiſon.

7. Ja puhtaſt abbiello ſees, Zeiſt ärra pua ſüd-
dames, Keik roppuſt wotta wiſkada, Ja ikk
puhtaſt ellada. Kurielaiſon.

8. Muind' omma ärra warrasta, Liig kaſſo j'
go noudmata, So ommaſt aita liggimeſt, Nin
jagga waesteſt' ommaſt käeſt. Kurielaiſon.

9. Ka ärra rägi kawwalat, Ja karda walle.
ütlemat, Kes ſüta, ſell' eeſt koſta ſa/ Wiſ öige,
ſedda tunnista. Kurielaiſon.

10. Sul ärgo olgo himmuſtuſt Geſt, miſ on
teife päranduſ, Ze liggimeſel' nenda hääd/ Kui
iſſe-enneſele teed. Kurielaiſon.

11. Muid naeſi ärra himmuſta, Ning woõra
orja kinnita. Et nemmad jäwad paigale. Ning
teggewad töõd auſaſte. Kurielaiſon.

12. Meiß kääkuſt meie öppime, Et pat meid
rikk' nud kurjaſte, Ja kuida Jummal tahhab ka,
Et ello peab petama. Kurielaiſon.

13. Meid armuſt Jeſuſ armuſta, Sa olled önni-
ſteggia, Meil polle abbi ommaſt töõſt, Se ſä-
tab pörgo iggaweſt. Kurielaiſon.

Pühhaſt Xisti-Uſuſt.

100.

Wir gläuben all' an einen Gott ꝛc.

Sie ussume Keik aino Jummal a
ning taewa Loja ſiſſe, Kes iſſa kom-
bel armoga Meid keik lapſiſt' huo'
is,

ſſe. Temma tahhab ikka toita Jhho, hinge
hästi hoida, Kurja tahhab ikka keelda, Kui meid
kurrat puab neelda, Ja kannab murret meie eeſt
Kui wäggero Jummal iggaweſt.

2. Meie uſſume Jeſuſſe Kristusſe Jummal a
ning innimeſſe. Kes önniſtuſt toob keikile, Jeſa
aino Poia ſiſſe, Kes Mariatſt lapſokenne Sün-
dind töſſin' innimenne, Uſkuſ pühhaſt Waimuſt
ſadud, Meie heakſ ma ilma tulnud. On ſurnud
rieti ſambas töeſt, Ning touſnud ütles ommaſt
wäeſt.

3. Meie uſſume Pühha Waimo ſiſſe, Kes Je-
ſa ning ſe Poiağa ükſ Jummal on ja wortab teſe
Keik kurwad ma peäl römuſta, Annab andid il-
ma peäle, Xisti-rahwal' ühhe mele, Sünd ſin
andekſ annerakſe, Jhha mulda maerakſe, Se peab
touſma mulla ſeeſt, Ning ello ſama iggaweſt.

101.

Gott Vater, der du alle Dinge ꝛc.

Wiſſil: Kes Jummalat ni laſſeb rehha ꝛc.

Dh Jummal Jeſa! ilma Loja, Ja keiae azja
teggia, Sa keige rahwa öñne toja, Sind ki-
dab keik ſe ilma ma; Sind auuſtakſe ſüddameſt,
Dh Jummal Jeſa! iggaweſt.

2. Jo iggaweſt ja enne ilma So Voeg on ſin-
nuſt ſündinud, Kui löppetäſid wanna aega, On
temma taewatſ läkkitud, Sind auuſtakſe ſüdda-
meſt, Dh Jummal Jeſa! iggaweſt.

3. Sa olled Poiaſ walliſſenud Meid enne il-
ma

Dh 2

ma ollemist, Ja ommaks lapsiks wastowotnud, Kui teggid kindla leppimist; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

4. Kui päwast walgus wäljatulleb, Ja west touseb hallikast, Ni sinna meie walgus olled, Keil head sa jaggad saggedast; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

5. Sa lassed omma päwa toustä Ni kurbale kui waggale, So heldust annad sinna paista, Ei nuhtle ial äkkiste; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

6. Sa olled armust taewa Ionud Meil' jo ma ilma algmisest, Meid sanna läbbi liggi tonud, et õnsaks same iggawest; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

7. Se, kes on ilma arwamata, Ja kenne wäggi moõtmata; Ja surus ilma mõõlemata, Se sanna ilma noudmata; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

8. Ma, taewas on täis sinno auu, Keik lojut sed sind palluwad, Keik kiitwad sinno targa nouu, Kes ial ma peäl ellawad; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

9. Sind auustab keik Ingli wäggi, Ja lauwad pühha! pühha! ka, Kes algmisest suurt immet teggi, Ka sedda kiitwad lõpmata; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

10. Keik pühhad õnsad taewalised Sind kiitwad sure healega, Ma peäl keik ristinnimesed Sind kunnardawad auuga. Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

II. So

11. So nimmi sago pühhaks petud, So riik meil' tulgo ilma peäl, Mis tahhad, sago nenda tehtud, Kui tehaks taewas üllewel, Meil' jagga leida heldest käest, Ning jagga ennast iggawest.

12. Meil' wotta süüd ni andeks anda, Kui meie andeks anname, Meid ärra kiusatus se fata, Et keigest kurbast peäseme; Sull' olgo keigest süddamest Au, kirus, tanno iggawest.

102.

Versuchet euch doch selbst 2c.

Wisil: Oh! wolkem Jummalat Suust 2c.

Sh! wõtte katsuda Ja süddant läbbiwata, Kas õige usk teil on, Kas Kristus seält on leida; Arm, heldus, allandus, Piit-meel ja kannatus, Ja melest tassane, On temma õpperus.

2. Usk selge walgus on, Ja hingest leietakse, Ja paistab ommeti kui loit ni walkuaste, Teeb Jesu sarnatseks, Se näik se selgeste, Uut süddant meile teeb, kui uest sündime.

3. Usk tõest Kristusfest Saab ello ennefele Ja jaggab lähhemal' head heldest melest jätte; Et temma Kristusfes Siis armust rikkaks saab, Est kidad ikka su, Ja Jesust tunnistab.

4. Usk lodab kindlaste, Mis Jummal tootanud, Mis temma rägitud Ja sanna kinnitanud, Se lotus liikmata Jaab siisma kowwaste, Ei häddas, ristis ka Ei liugu kuhhoge.

5. Kel usk on, käl se woib ka wenda arinastada, Et sedda Jummalast Peab rohlest tassutama Ni

H h 3

kuida

Kuida Jummal teeb Ni heal' kui kurjale, Ni tem-
ma süddamest Teeb meile feikile.

6. Se armas Jummal on Ka omma Poia
annud, Kui meie alles weel Ta peäle wihha kan-
nud, Kui sedda öiete So mele tulletad, Siis wih-
ha mahhajaáb, Siis töest armastad.

7. Kui Jummal teggi meil', Ni tehkem wena-
nal jälle, Kes sulle kurja teeb, Oh! te head sinna
felle, Kui kegi wannub sind, Siis tedda önnista,
Se tassutakse feik Se taewa quuga.

8. Kui Jummal panneb sind üht rasket risti
kandma, Usk sedda kergeks teeb, Ja kannatust
woib anda, Et sa ei nurrise, Waid pallud Jumma-
lat, Kül temma pea siis So hädda löppetab.

9. Usk annab öppetust, Seft muido olled rum-
mal, Kui suur so wigga on, Kui hea ja helde Jum-
mal; Se satab palwele, Ja otab Kristusseft
Head tehha joudo siin, Ja mitte ennesest.

10. Usk öppib ük sine Sind Jesu peäle waatma,
Ta Waim ükspäinis sind Head teggema woib sa-
ta, Et kangekaelust ning Liigjulguft surretad, Et
Jummal siinust ei Sa ial wihhastud.

11. Siis wötta katsuda, Kas Kristus so sees
ellab, Se on mis pärrast usk Ni kangeft murret
peab, Se annab öigust sult, Woib pattust puh-
hasta, Teeb rómo joudo ka Häid tegguid teggema.

12. Oh Isfand! wötta siis No usko kaswa-
tada, Ei olle ellades Ma siis heaft teust ilma, Kus
öige walgus on, Seäl temma paistab ka, Et
Jummal minno sees Wolk's järgest ellada.

Jõsa

Jõsa meie Palwest.

103.

Ist es nicht ein Werck der Gnaden ic.

Wisil: ärka ülles, minno südda ic.

Sis se olle arm ja heldus Jummalaga
kõnnelda, Et sel pattusel on julgus
Temma ette astuda, Et ta wottab ar-
masta, Pattud andeks anda ka, Ja,
kui igganes on waia, Julgeme siis palwel' tulla.

2. Wõtke ikka, pea meles, Mis suur woimus
palwele, Ons sul rist ja hädda alles, Loda agga
kõrwaste; Olgo sinno palwe heäl, Kül siin maas
so kambris teal, Temma woib, et usku sinna,
Siiski ülles taewa miina.

3. Siina risti-innimenne, Wötta järgest pal-
luda; Palwed, oh! mis immelinne, Woiwad tae-
wasi awwada; Tahhab kurrat mäsfada, Ja sind
kurjast kiusada, Jhho, hinge põrgo sata, Etnd ta
peab rahhul jätma.

4. Jesus pallus saggedaste, Wöttab meld ka
öppeta, Et kui Jõsa usfinaste Wöitame siin pal-
luda, Siis ta näitab selgeste, Kui suur tullo pal-
wele, Et se läbbi waggadele Taewa te on lahti
jälle.

5. Kui ei pea woimust sama Pahharettil' kiusa-
tes, Kui ei pea ukfutama Waenlane sind wihhas-
tes; Olgo siis se üllem tö, Et sa töttad palwele,
Jummal woib kül ärrakeelda, Et sind kurrat ei
woi needda.

Oh 4

6. Kui

6. Kui sind ristis waewatakse, Wotta warsti õhkada. Kui sind wägga hirmutakse, Oh! siis meile tulleta, Et on Jummal üllewel. Kes wõib peasta hädast teäl, Wata agga temma peäle, Temma aitab murren jälle.

7. Temma annab, mis on waia Omma waeste lastele; Jhho, hinge ello-mata Hoiab temma heldeste, Keif mis pudub sinnule, Sedda kaeba temmale, Mis sull' ial murret satab, Sedda temma ärrawottab.

8. Ärra mõtle kaksipiddi, Jummal aitab tõeste, Tulle agga temma liggi, Pallu, õhka allate, Kui ta Poia läkkitand, Kes meid põrgust lunnastand, Eks ta peaks murret kandma Temmaga Keif meile anda?

9. Jesus, kui ta wahhest olli Omma Jesaja palumas, Selgus temma ümber tulli, Jesaja tedda auustas; Sinna usklik palluja, Pallu sedda Jesaja ka, Eks sa siis ka sedda tea, Et so walgus toufeb peä?

10. Kui sa unnest üllesärkad, Selget päwa walget nääd, Mis sa parramat siis märkad, Mis sa muud kui sedda tead, Et sa warsti palwega Wotad Loja leppita. Pallu päwa Loja minnes, Palu tedda päwa toustes.

11. Kuida wõid sa leiba wotta, Mis sull' Jummal rohkest kääst. Annistab, kui sa ei tõtta Sedda tännama se eest. Koggemata se ei sa, Taewast jagatakse ka, Sa ei pea unustama Roga wottes tännamata.

12. Kui sa õhto mahhaheidad Unne-wodi magama,

gama, Paksus pimmedusses seisad, Tahhad rahhul hingada, Pallu sinna kängeste, Et sind Jummal warjule Wotaks Ingli läbbi hoida, Et sind kurrat ei saaks neelda.

13. Kui sa nenda innimenne Palwet ennast walmistad, Ning sa olled waewalinne, Pallud omma Jummalat; Omma süddant kowwaste Panne sinna tähhele, Et sind kurri ilm ei hela Eega pallumast sind kela.

14. Kristus tõstis filmad ülles Taewa pole palludes, Temma olli Jesaja süles, Siinna miina iggatses. Kui sa lähhad palluma, Ärra ilma armasta, Salga temma himmo ärra, Süddant taewa pole põra.

15. Agga wiimfelt wotta hoida, Et need wõõrad mõtted ka Ei so süddant ärrakäna, Siis ei jä sa abbita. Et kül sa ei kõnnele, Õhka agga järegeste, Tühjad kõnned jätta mahha, Ei neid armas Jummal tahha.

16. Kui sa uskus Jesust pead, Sedda tõest armastad, Siis sa saad, kui isst tead, Mis sa tal himmustad. Jummal annab heldeste, Mis on tarwis sinnule, Loda, ärgo olgo murret, Senni kui sa õnsast surred.

104.

Vater unser im Himmelreich. 10.

H Jesaja taewa rigi sees! Sa kääsid meid Keif süddamest. Kui wennaksed sind palluda, Ning haddas appi kutsuda. Oh! aita, et ei üksi keel, Waid palwet peaks hing ning meel.

Hh 5

2. So

2. So nimmi sago pühhiis' tud, So sanna selgest õppetud, Et meie pühhaist ellame So nimme auuks järgeste, Et ka- uks walle õppetus, Ja lõp peks rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno käest Meil' nüüd ning parrast iggawest, So Waimo omma anniga Lasst' meie jures ellada; Keik pörgo wihha lammata, So foggodust nüüd õnnista.

4. So tahtminne siin ilma peal' Sündfo kui taewas üllewel, Et sega rahhul olleme, Mis meile sünnib ialge, Keik kurja tahtmist tallita, Mis püab sünnust lahkuda.

5. Peatoidust anna heldeste, Ning mis muud tarwis ihhule, Meid hoiatõbbe, tulle eest, Ning peästa nälja, waeno käest, Et meie rahhul ellame, Ning sinno sanna kuleme.

6. Meil' anna andeks meie süüd, Et need ei ial waewa meid, Siis omma wihhameestele Heal meel andeks anname, Ning te meid walnis kartma ka Sind süddamest hea melega.

7. Meid ärra jätta abblita, Kui kurrat hakkab kiusama, Kui kurri rahwas ufkutab, Ning meie ihhha kihhutab, Siis anna woimust forwaste, Et usso läbbi woidame.

8. Meid peästa keigest kurjast ka, Et kurri aeg on ellada, Meid hoiat kurja surma eest, Ning peästa wiimse hädda seest. Oh! wotta meie hingekest So auu riki iggawest.

9. Nüüd ütrelgem keik usfoga: Amen, oh Jesa sand! awwita, Et meie kindlast ussume, Et meie palwet kuulatakse, So sanna peäle julgeste Nüüd Amen meie laulame.

Püh-

Wühhaist Kristmisfest.

105.

Christ unser Herr zum Jordan kam ic.

Uli Jesus sure armoga Jordani iöele tulli, Et temma pididi tegegema, Mis Jesa seädnud olli; Siis püdis ta Joannesfest, Et pididi rist' ma tedda, Ja seädis pühha pessemist, Mis parrandab keik hädda Jesusie werre läbbi.

2. Siis pangem sedda tähhete, Mis se on: rahwast rist' ma, Est Jummal kässib forwaste, Et peame keik usfma! Siin peab wessi ollema, Ei süski paljas wessi, Waid teal on temma sanna ka Ja pühha Waimo kässi, Se on se ristija issi.

3. Küt sedda näitsid selgeste Meed tähhed ning se sanna, Mis Jesa räkis heldeste, Ja käskis mele panna, Et ütles: minno Voeg on se, Mul on hea meel ta peäle; Siis kartte tedda öiete, Ja kuulge temma heäle, Ning wortke temma sanna.

4. Ka Jummal Voeg on issi teal/ Kes öige inimenne, Ning pühha Waim on temma peal' kui wagga tu-ikenne; Sest tulleb melle uskuda, Et kui meid ristitakse, Kolm-ainus Jummal ristib ka, Ja nenda walmistakse Meid temma ello hõneps.

5. Apostlid Jesus õpperas: Et minge ilma süse, Ning tehke Jüngeriks ristides Keik lodud inimess: Kes ussub ning saab ristitud, Se peab õnsaks sama, Ja se on uest sündinud, Ei pea surma jäma, Waid parrib taewa riki.

6. Et,

6. Se, kes ei wotta uskuda, Waid põlgab ära ſedda, Saab watto parrast lõpmata Kõl tunda ma põrgo hädä, Ei omma õigus armwita, Se lähhab pea tühja, Se pat ſe wottab rikkuda Keik, mis weel hea on nähha; Ei ommast käest ſa abbi.

7. Silm näab kõi wet ſiin ollewa, Kui rahwast ristitakse, Ning waimus näikſe uſſoga, Et ſüddant pühhaſtakſe. Kui ello weega tõeste Jēſuſe werre lähbi, Ni parrandakſe rohkeſte Keik meie hinge tõbbi, Mis parritud ja tehtud.

Pühhaſt Öhto-ſõma-aiast.

106.

Jēſus Chriſtus/unſer Zeyland ic.

Jēſus Kriſtus, Lunnastaja, Jēſa wiſha leppitaja, Woititſi kallitſi ſurmaga Weid keik põrgo pinast peäſtada.

2. Omma ſurma mällēſtufekſ Meie hin, e õn-niſtufekſ Jaggas ihho leiwaga, Omma kallitſi werd meil' winaga.

3. Kes ſell' laual tahhab miſina, Togo õiget uſto ſiina, Se kes kurjaſt ſiina lääb, Temma ello eest ſeäl ſurma tõõb.

4. Kida wägga omma Loja, Kes on annud omma Poia, Et ta ſinnõ aſſemel Hinge heitnud riſti ſamba peäl.

5. Sinna pead uſkma ſedda, Se roog kolbab neil',

neil', kel hädä On ning raſke hinge koorm, Ja ſuur ahhaſtus kui õige ſurm.

6. Sedda õnne Jēſalt taewas Püab ſüdda ſures waewas; Kes on ilma uſſota Irgo tulgo mitte ſeie ka.

7. Jēſus ütleb: tulge waefed, Wotke armõ, mehhed, naefed, Arſt ei kolba terwile, Temma nou neift naerukſ pannakſe.

8. Kui ſa iſſi woikſid ſada Taewa, miſ ma näggin waewa, Egga ſe roog kolba ſull', Kui ſa ommast wäest ſaad abbi kõi.

9. Kui ſa uſud kindlaſt ſedda, Ning ei ſalga omma hädä, Eiis ſa olled walmiſtud, Ning ſo hing ſaab häſti jahhutud.

10. Omma uſko üllesnäita, Teiſte peäle armõ heida, Et ta ſinnuſt abbi nääb, Kuida Jummal ſulle armuſt teeb.

107.

GOtt ſey gelobet und gebenedeyet ic.

Jēſ omma ihhoga meid tanna ſõõtnud, Omma werrega meid iootnud, Sell'ſammal' tanno ning ka kituſ ulgo, Se meil' hinge õnaekſ tulgo. Kurielēſon. So pühha ihho lähbi, oh Jēſufe! Mis Mariaſt ſünd'nud tõeste, Weid ſo pühha werrega Keiges hädäſ armwita, Kurielēſon.

2. So pühha ihho meil' eest ſurma pandi, Eest ſe ello meie anti, Suremat armõ ta ei woind meil' näita, Se ei ſunni meileſ heita. Kurielēſon. So arm, oh Jēſand! aiaſ ſinno peäl, Et ſo werri tegi

teggi immet meil, Ning sa maksid meie süüd, Sest on Jummal helde nüüd. Kurielison.

3. Oh Jummal! omma armo wäggi anna Kuulda sinno kallist sanna, Et wenna-arm meil isseksiks olleks, Ning se roog meil elluks tulleks. Kurielison. Isfand, aita omma waimoga Sinno mele pärrastellada, Et so risti-kogodus Nihho saaks ja õnnistust. Kurielison.

108.

Jch komm iest als ein armer Gastre.

Wifil: Nüüd risti-rahwas laulage ic.

SA tullen, armas Jummal, nüüd, Et sa mind kutsud woóraks Solauale, Kus kallist hüüd Mull walmistasid warraks. Kui nalg on minno hingele, Kui janno minno waimule, Et hädda tulleb peäle.

2. Sa olled hinge hoidia, Sa fowwast murret pead, Sa olled temma toitia Ni kui sa isst read. Sa olled leiwaks, kaeruks ka, Kes södad, jodab armoga Meid, Kes sind himmustrawad.

3. Siis wotta, õige karjane, Mo hinge jahutada, Ja sata taewa warrale, Ja sedda kosutada; Sa armo laua walmistad. Sa keikile se ehhitad, Kes sinno peäle lootwad.

4. Kui tallekenne otfin sind Mo hinge karjast tagga: So ello-Manna södad mind, Kui nalg mind waewab wägga. So kallis werri jodab ka, Ei üfsige woi lahuta Mind sinno armust ärra.

5. Kui pödra! surest pallawast Wee himmo peäle

peäle tulleb, Et temma külmast hallikast Siis janno ärra-aiab: Ni järgeste ma himmustan, Et minna pattust lahiti saan Ja rõõmsaks sinno läbbi.

6. Keik ennamiste ihaldan, Ja pallun agga sedda, Et keik mo pattud lahetsen, Sest need mull terwad hädda: Mull õiget usko anna ka, Mind õigussega ehita, Et südda rahhul olleks.

7. Mo süddant wotta tommata Sest ilmast taewa pole, Et ei ma-ilma armasta, So arm mull tulgo mele, Et armastan ka liggimest, Ja wiwha löppeb süddamest Ni kallist roga wottes.

8. Mo sees ei olle middagi Kui agga patto wigga, So jurest polle ühtegi Kui agga puhtust leida, Mo sees on selge hukatus, So jures selge õnnistus So pühhadega taewas.

9. Mo sees uut süddant walmista So pühha Waimo läbbi, Nüüd jägo minnust mahha ka Keik kurri tö ja häbbi. Mo meelt ja mõited juhata, Mo kurjad himmud ka-uta, Mis enne armastasin.

10. Siis tulle armsast minnule, Mo kallis hinge warra, Ma annan suud nüüd sinnule. Oh! ärra põlga ärra Mo süddant, kallis peioke. Et risti peal ni kalliste Mind olled ommaks saatnud.

11. Ma tännan wägga heldeste Sind, kallis Lunnastaja, Ja armastan sind õiete, Ja otan sedda aega, Et sinna ello-jaggaja Seäl keige õnsa rahwaga Mind taewa laual kutsud.

109. Et

109.

Ge CXI Paul Tawete Paulo-Ramatust.

Ich dancke dem Herrn von ganzem ic.

Wisil: Minno hing auustab wägga ic.

Minna tahhan **JESANDU** kita keigest süddamest Nende sigede nou-piddamis ses ja koggodus ses.

2. Sured on **JESANDU** teud, ärrawal-litsetud keik nende hea tahtmis se järvel.

3. Auja kitus on temma teud, Ja temma õigus festab iggaweste.

4. Temma on omma immeteggude mällestus se seädnuud; Armolinne ja süddamest hallastaja on **JESANDU**.

5. Roga on temma annud neile, kes tedda kartwad; Temma seädus on ifka temma meles.

6. Ommad wäggewad teud on ta teäda annud omma rahwale, Et ta neile piddi andma pagganatte pärrandust.

7. Temma kätte ööd on tödde ja kohhus; Tõs-sifed on keik temma seädmissed.

8. Need on kinnitud ifka ja iggaweste, Ja teh tud tões ja õigus ses.

9. Temma on omma rahwale ärralunnastamist lakkitanud, Temma on omma seädust kasknud iggawesses; pühha on temma nimmi ja tulleb karta.

10. Tarkusse algminne on **JESANDU** kar tus; Uks hea õpistus neile keikile, kes sedda te wad, selle kitus festab iggaweste.

11. Kitus

129

11. Kitus ja au olgo Zummalale, Jõsate ning selle Poiale, Ning selle pühhale Waimule.

12. Nenda kui olli algmisses nüüd ning ifka, Ja iggaweste iggawesses aiast, Amen.

110.

Schmücke dich, o liebe Seele ic.

Minno südda, rõmustelle, Jätta patto koin bed jälle, Tõtta ärra pimmedussest, Minne wälja rummalussest, Gest sind laual kutsutakse, Önnistust sull' pakutakse, Jeesus, ma ja taewa Lo ja, Tahhab so sees asset tehha.

2. Minne, jowa ussinaste, Walmista nüüd kassinaste Süddant hinge koskiale, Sinno helde Jeesusele, Ärgo jägo tullemata, Öhta, pallu wi wimata: Tulle, tulle Jeesukenne! Ja mo ommaks armokenne!

3. Kallist asja ostetakse, Ja suurtt rahha fullu takse; Sinna helde armastaja Jaggad omma an nid ilma; Gest et se on arwamata, Mis sa kin tid tasumata, Keik ma ilma kuld ja warra Ei woi sedda maksta ärra.

4. Öh! mis himmo tulleb peäle, Kui so heldus tulleb mele, Jeesus, kallis hallastaja! Innimeste leppitaja! Omma ihhoga mind södad, Omma werrega mind jodad; Zummal tulleb minno sisse, Ellab minno waimus isse.

5. Wärristes ma mötlen sedda, (Siiski rõmus on mo südda) Ge on ärramõtlemata, Ge on ar warägimata. Kuis woib innimenne teäda, Öht

*

Ji

ta

Ja sedda ärranouda, Mis on kerge Jummalale,
Selle teigewäggewale?

6. Jhho, werri annetakse; Leibas, winas roo-
takse; Mitto tuhhat sedda sõwad, Mitto tuhhat
sedda jowad, Dnmeti on kullumata, Jaggatakse
lõppemata. Kel on tarkust sedda moista, Kui ei
waino walgus paista?

7. Jesus! minno õige ello, Jesus! minno rõõm
ja illo, Jesus! teigefurem warra, Ärra taggane
must ärra. Põlwele ma langen mahha, Jhherdan
ja pallun sedda: Lasse sedda kallist roga Mind mo
heaks, so auuks wotta.

8. Armust tullid taewast isfi Lunnastama in-
nimesfi; Omma hinge ärra-andfid, Nasket risti
melel kandsid, Wallasid ka omma werre Ilma
patto pärrast ärra; Se mind jodab õnnistus-
seks, Sinno armo mällestusseks.

9. Jesus! kallis hinge toitja, Jesus! patto är-
rawoitja, Ee, et ei sa hukkatusseks Ma so laua
õsfallisseks. Sinno arm mo meles olgo, Ja mo
süddamesse tulgo, Et ma nenda, kui siin waewas,
Jään ka sinno ommaks taewas.

III.

O Jesu, meine Bonne ic.

Wijn. Nüüd wotkem Jummalale ic.

Jh Jesus! rõmo saatja, Mo hinge walgusta-
ja! Ei ükski ilmas jona Käl sinno heldust kita.

2. Mull' kallid andi andsid, Ning maggusas-
te toitsid, Mind taewast kinnitasid, Ja hinge rõ-
mustasid,

3. Mind

3. Mind tõbbist parrandasid, Mind maest sa
arwitastid, Mind nälast sõõtsid, jootsid, Ja isfi
ennast andsid.

4. Gest süddamest sind tännan, Ja se eest ki-
tust annan, Et sinnust waewa nähti, Kui sulle
harjo tehti.

5. Sa risti kannatasid Mind sega rõmusta-
sid, Sul hädä, murre olli, Mis sulle pattust tulli.

6. Mind wägga armastasid, Mo peäle armo
heitsid; So hädä, surm ja wallo Dn minno
rõõm ja ello.

7. Nüüd wottab minno südda So kallist ar-
mo tunda; Se kallis hinge warra, Se wottab
pattud ärra.

8. Las mind so wägge kita, Ning se mo meles
olla, Et isfi hole kandsid, Ja taewa roga andsid.

9. Ja minno süddamesse, So werrega mind
pesse, So Waim mind puhhastago, Need pat-
tud lõppetago.

10. Nüüd ollen pattust lahti, Et neid mull' an-
deks anti, Mo sees nüüd Jesus ellab, Ja õige ello
annab.

11. Oh! anna, funni ellan Ja siin ma ilmas ollen,
Sind kindlast armastada, Ja sinnust ossa sada.

12. Et patto eest woin hoida, Ja kindlast palwess'
jada, So risti wastowõtta, Ja lihha himmo jätta.

13. Mis ial wõttan ette, Siis olgo se mo mõtte,
Mis arnid minna sanud, Et sa mind kosutanud.

14. Nüüd polle wigga mulle, Kui surren, sur-
ren sulle, Ja peäsen surma waewa, Ning nään
sind, Jesus! taewas.

Ji 2

Pat-

Pattustpöörmissfest.

112.

Liebster Jesu/ Trost der Herzen ic.

Minas Jesus rõmustaja, Innimeste Lun-
nastaja, Keif ma ilma ainus õn! Kui
ma allati ja ifka Dmma hirmsa
patto wigga Minno mele tulletan, Ei
siis minna nou woi leida, Et ma so eest woifsin
seista.

2. Pattuseks ma ilma? sündsin, Ning ka mon-
da kurja teggin, Minno hing on roppust täis, Keif
head minna ka-utasin, Kurja jälle wallitsetsin,
Nüüd mind seub põrgo kõis. Päwa päwalt
patto hawad Ilamaks mo mele läh'wad.

3. Jesand! kuhho pean käämma, Kus so wi-
ha eest pean jääma? Seest ei olle rahho mul; Ma-
ilm ümber, pea peäl taewas Hirmutawad mind
siin waewas, Karrat teeb mull' hädda kül, Ja
mis mind weel ennam waewab, Keif se loom mo
peäle kaebab.

4. Oh! sa wagga patto-kandja, Dmma ello
ärä-andja, Jesus tulle appi nüüd! Olle mulle
Lunnastajaks, Dmma Josa leppitajaks, Ka-uta
mo sured süüd; Tahesid sa mind lunnastada,
Anna ka sest osfa sada.

5. Raskest ollen patto teinud, Ennesae nuht-
lust saatnud, Sedda kurwast tunnistan; Agga
minna tullen tõttes, Ja so pole kummardades Lay-
se

se kombel ihaldan: Olle jälle armolinne, Pal-
lun minna häddallinne.

6. Kui need Inglid rõõmsaks sawad, Pattused
tui ümberpöörwad, Kes on ärraeksinud, Jesus!
mind nüüd ärra põlga, Waid mind armust was-
towõtta, Et ma andeks pallunud; Mis ma patto
teinud sulle, Tahhan parrandada jälle.

7. Murre waim nüüd tagganego, Irge ennam
kurwastago, Jesus ellab minno sees, Temmata
ma ollen kaddund, Temma läbbi uest sündind,
Temmas ellan iggawest, Temmaga ma muldas
maggan, Ja seal taewas õnsast hingan.

113.

Her, ich habe mißgehandelt ic.

Wisl: Jesus, surma ärrawoitja ic.

Jesand! kurja ollen teinud, Oh! mind koor-
mab raske pat, Sedda teed ma polle kää-
nud, Mis sa mulle jubhatad, Ja nüüd tahhatfin
kül minna Hirmo pärrast warjul' miina. Je-
sus! Jesus! aita mind, Siis ma ifka tännan sind.

2. Agga kuhho woifsin jouda Sinno selge sil-
ma eest, Ehk saaks ülle merre souda, Hauda pei-
ta hädda sees, Ehk mul olleks tule tiwad, Siiski,
Jesand, sa mind leiad. Jesus! Jesus! aita mind,
Siis ma ifka tännan sind.

3. Ilmaks tulleb tunnistada, Et ma kurri kol-
bage Sinno lapses nimmetada, Wotta mind
so armule, Irära lasse patto lihha Eütitada
sinno wiha. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma
ifka tännan sind.

Ji 3

4. Ehk

4. Eht üks innimenne jouaks Merre siwa luggeda, Ei ta silski ilmas sudaks Keik mo pattud arwada, Egga se woi ial sada Keik mo wigga nimmetada. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ifka tännan find.

5. Minno filmad worke nutta Woido wägga ärdaste, Oh! et peas woifsin tutta Wet weel ifka rohkeste. Et ma woifsin omma häbbi Nuttada mo silma läbbi. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ifka tännan find.

6. Oh! et kangeks nutto-oiaks Lähkäfsid mo pisarad, Ja mo silmist werri woaks, Et jo nutmast löppewad; Oh! et need kui laened merrest Toufeksid mo silmikeseft, Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ifka tännan find.

7. Agga, Kristus, sinno hawad, Ja üks werre tilgole Minno pattud parrandawad, Kustutawad foggone; Sest ma sinno jure tullen, Et so hawus warjul ollen. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ifka tännan find.

8. Sinno selga koormat löidan, Wisla pattud merresse, Ennast puhastada heidan, Pesse lumme-karwale, Sinno pühha Waim mind saatk, Et ma ial sust ei lahku. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ifka tännan find.

114.

Stref mich nicht in deinem Zorn ic.

T Sand, omma wiha sees ärra sa mind nubtle, Sest so Voeg on wahhemees, Armo saatnud mulle, Mul on nüüd Paljo süüd, Siiski armo anna, ärra wiha kaäna.

2. Kes

2. Kes sind surmas kulutab, es so armo fi dab, Ning so nimme auustab, Sulle tänno an nab? Soia sa, Pallun ma, Pörgo wallo tundnast, Ätra surra önsast.

3. Jesalikko armoga Minno peäle iwata, Minna ollen römota, Römo mulle sata, Kannata Minnoga, Te, et hinge hawad Jälle terweks sawad.

4. Waat, mis nödder ollen ma, Wägga nörgaks lainud Keik luud-kondid walloga, Et ma patto teinud, Nuttoga Pannen ma Uiuma mo sänge, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Roggoniste wäs sind, Dingel iggaw odata, Dhkades ma tüddind. Kauaks sa Äitmata Jättad hingekese Sure murre sisse.

6. Tagganege waenlased! Sest mind Jummal fuleb, Tagganege wastased! Kes teist enam holib? Sinno ees Usso sees, Jummal, minna seisan, Armo rohkest seian.

7. Au nüüd olgo Jummalal, Jesal ning sell Poial, Waimul, usso andial, Selle pühhitsejal, Kitada, Tännada Tahhan temma nimme, Kes teeb sure imme.

115.

Ich armer Mensch, ich armer ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lassab tehba ic.

SA waene muld, kes patto teinud, Siin seisan, Jummal, sinno ees, Ma ollen kurja

Si 4

tee

tee peäl käinud, Oh ärra nuhtle wihha sees. Oh!
hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

2. Mis hädda tulleb minno peäle, Et ollen
hirmsaft effinud, Oh! saaksin minna arms jälle,
Ma waene laps, kes patto teind. Oh hallasta!
oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

3. Oh kule! armas Jessa, taewast, Kui wägga
minne kissendan, Ja aita mind sest patto wae-
wast, Et andeks andmist himmustan. Oh hal-
lasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

4. Eks sinna kule minno heäle, Kui kaua ilma
ihhaldan? Eks sinna heida armo peäle, Kui oh,
kaua pallun, iggatsen? Oh hallasta! oh hallas-
ta! Mo hallastaja armoga.

5. Kül hirmus suur on minno hädda, Ei woi
mu üfski parrata, Sa üfski kelad ärra sedda, So
arm woib sedda wähhenda. Oh hallasta! oh
hallasta! Mo hallastaja armoga.

6. Mo kurja tööd, ja patto möda Mull' ärra
wotta tasfuda, Oh! anna onnua heldust teada,
Ja te mind onmaks lapsels ka. Oh hallasta!
oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

7. Et rägi agga ühhe fanna, Et kulen waene
effia, Need pattud mulle andeks anna, Siis ollen
so sees pattota. Oh hallasta! oh hallasta! Mo
hallastaja armoga!

8. Sest minna ussun, et mo palwed Ei jä
nüüd wastowõtmata, Sest minno mõtted
rõõmsaks lah wad, Ei need mind ennam kurwas-
ta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja
armoga.

Sey mir doch gnädig, o mein Gott ic.

Wifil: Nüüd põlgan minna rõõmsasteric.

S Jummal, hallasta mo peäl, Kes wägga
helde olled, Mo patto hädda katta weel,
Mis süddant, meelt ja mõtted Ni rikkunud, Et
kurvastud Ja sures häddas ollen, Kui patto wal-
lo tunnen.

2. Oh! puhhast, oh! pesse mind Mo patto
rojast heldest, So hawades ma ofind, Mo
Jesusa, aita noppest, Siis rõõmsaks saan, Ma
tunnistan, Et patto teind mo südda, Oh! pesse,
Jesusa, sedda.

3. Se wõig mull' polle teadmata, Mis sulle
maksma pean, Oh! anna andeks, kannata Weel
minnoga, ma tean, Et sured süüd, Mis tunnen
nüüd, So wasto ollen teinud, Mis sinno Poeg
on maksnud.

4. Sa olled õige, tõsisesed Ja head on sinno te-
ud, Mis mese muud kui sullasjed, Kel paljo üle-
kohhut? Sa rojata Ning pattota, Meid olled
pühhaks tonud, Pat on meil' rojast tonud.

5. Waat, minna ollen nenda ka Kui keif muud
innimesjed, Ma polle sündind pattota, Waid kui
keif häddalisesed. Mo sündminne On pattune,
Mind hinnud rojastanud, Misga mind emma
sanud.

6. Tõd Jummal sinna armastad, Mis falla-
jas on nähha, So sannaga mind õppetad, Se
woib mind targaks tehha, Mis ellades Siin ilma
seest

seest Ei targad olle leidnud, Et ennast targaks pannud.

7. Isoppiga nüüd ripputa Mo peäle et saan puhtaks, Mind lumme-walgeks lopputa, Et ma ei lähhá uhkeks Ni süddames Kui lombedes/ Waid sind ukspáinis nouan. Ja sinno pole jouan.

8. So rahhoga mind rõmusta, Se on lukontil maggus, Sest minna olin rammota, Et kontist üddi kaddus. Oh! ka-uta Mo patto ka Ja temma hirmsa hábbi, Ja parranda mo többi.

9. Mull' Jummal! puhast süddant lo, Sest fedda mo hing puab, Mo patto wallul' otsa to, Mis mo peäl furja hüab; Mind uenda So waimoga, Kes tõssine, mind täida, Ning abbi mulle náita.

10. Oh! árra nuhtle wiikka sees Mind sinno Poia párrast, Mo Issa, wággew abbimees! Head jagga Waimo warrast. Mind jahhuta So abbiga, Et woin so peále lota, So Waimust rõmo ota.

11. Neid pattusid siis tahhan ka So nouud õp petada; Kui enne so nou tunnen ma Siis woin neid juhhatada. Mind aita nüüd, Keif rasked süüd Mull', Jummal, andeks anna, Ning murret mo eest káinna.

12. Sull' peab párrast minno feel Ning südda tanno andma, Mull' tulgo sinno káest se meel, Et minna woiksin laulda Núüd rõõmsaste Ning járgeste, Mis sinno auuks tulleb, Ning südda sinust õppeb.

13. Sest ennam sa ei táhhagi Neid ohwri ja neid

neid andid, Mis ihho polest anneri; Waid fedda rõmufks panned: Kui furwastud Ning abhastud On meie waim ning südda, Kúl ohwriks tahhad fedda.

14. Sioni üllespiddaja, Oh! aita omma rahwast, Já nende mürid ehbita Keif ellawattest kirowast; Ni kindlaks jááb Lin kunni saab Jerusalem seält mahha Sell' kasiuks, Kes on wagga.

15. Siis ohwri-pühha motwad sull' Keif waggad pühhiseda, Mis on so mele párrast kúl, Ning ei sa ial otsa: Seäl pühhaste Ning rõõmsaste Sind, Issand, pühhad kiitwad, Ning sulle suurt au náitwad.

117.

Erbarth dich mein / o Herr Gott etc.

Mo peäle heida armo nüüd Mo Jummal, sest so arm on suur, Mult wotta árra patto süüd, Et minno sees on patto juur, Ma ollen efsind wasto sind, Se waewab mind mo süddames, Sa nomid wágga õigest mind, Ei püssi kurri sinno ees.

2. Ma tullin pattus ilmale, Mo emma sai mind patto sees, Eõt pead sinna armsaste, So tarkust náitad sa mo ees. Mind Isoppiga puhhas-ta, Ja pessé lumme-karwale, Last mulle rõmo kulluta, Siis rõmo saab mo hingele.

3. Mo pattud árra ette to Waid unnusfa, mis efsitud, Mo siise puhhast süddant lo, Siis ollen uest sündinud / So pallest árra põlga mind. So Waimo

Waimo anna minnule, Mind õnsaks te, ma pallun find So Waim mind aitfo rõmule.

4. Ma tahhan, Jssand, pattused Keif õige tele juhata, Et mahhajawad kurjad teed, Mind wõtta armust wadata, Oh Jummal! armo andia, Ning werre süüst ka peasta mind, Siis näikse õigust armoga, Sepärrast minna fidan find.

5. Neid ohwrid sa ei armasta, Neid anda meel mul olleks kül, Kes omma pattud palwega Siin kahheseb, on armas sull, Neid ohwrid toon ma siannule! Oh! jous armust tehha head Se õige riisti/rahwale, Siis sinna õigust ohwriks naad.

118.

So wahr ich lebe, spricht dein ic.

Wisil: Oh Jsa! taewa rigi sees ic.

S Kui ma ellan tõeste, Meil ütleb Jummal heldeste: Ei olle minnul rõmo sest, Et hukka lähhab iggawest Se waene willets pattune, Waid et neist pattust pörab se.

2. Se sanna ussu, pattune! Ning ärra mõtle faksite, Sest saad sa armo, rõmo kül, Mis Jummal tootanud sull, Ning kinnitanud wandega; Dnais, kui pattud jättad sa.

3. Oh! ärra olle holeta, Kül aeg weel, ärra mõtle sa: Ma tahhan rõõmsast ellada, Ning pärrast, kui saand wannaks ma, Siis tahhan patto wihkada, Kül Jummal wõttab hallasta.

4. Kül Jummal tahhab tõttada Sind pattust wastowõttada, Kes agga patto siise jääb, Ning
iffa

iffa wasto offa teeb, Ei heida armo hinge peal, Se peab wallo tundma seäl.

5. Arm Jummalast on tootud, Et Kristus so eest surmatud, Ei temma siiski kinnita, Et pead hoomsels ellama, Et tulleb surm, on teada kül, Waid teadmata se aeg on sull.

6. Et ellad tänna, pöra weel, Eht home teine järg on teal, Kes tänna terwe, punnane, Kül home ätkist surreb se, Kui olled pattustpöörmata, Siis pead pörgus pollema.

7. Mind aita, helde Jesuke! Et sulle jouan peage, Ning enne pöran kermeste, Kui surm mind kiskub älkiste, Et tänna, iggal ajal ka, Ma woilfin õnsast lahkuda.

119.

Ach Gott und Herr! wie groß ic.

Sh! armo juur, Mo pat on suur, Mis minna wõtnud tehha; Et olle teal Ma ilma peal Mo hingel abbi nähha.

2. Et olleks mul Hea warri kül Ma ilma offa jada, Ei siiski ma Ja häddata, Et patto pall on teada.

3. Sest sinnule Ma pattune, Mo armas Jssand, tõttan, Ja pallun find, Oh! kule mind, Et sures waewas ollen.

4. Kui tahhad sa Mind nuhhelda, Sega ma rahul ollen; Et nuhtle teal, Ja aita seäl, Kul ma so iure rullen.

5. Ka kannatust Ja pärrandust, Oh Jssand! anna mulle, Ja awwita, Et laitmata Ja waggast ellan sulle.

6. Et

6. Te minnoga, Kui tunned sa, Keif heaks ma
sinnust wottan, Mind walmista, Et löpmata
So pole üksnes hoian.

7. Kui linno wiis, Et temma siis Käl ennast
warjul hoia, Kui tuiff on ees Ning hädda lääes,
Ka omma asset lelab:

8. Misammote Ma pattune So hawa sisse
tullen, Kui surm ja pat Mind waewawad, So
jures, Jesus, ollen.

9. Ma ollen seäl, Ehk hingel teäl On ihhust
ärraminna; Siis taewas mull' Saab rõmo kül,
Kui minna lähhän siina.

10. Au Jesale. Ning Poiale, Ka pühhal' Wai-
mul' olgo; Nüüd süddamest Ja iggawest Weist
feikist Amen tulgo.

120.

O Vater der Barmherzigkeit 1c.

Wist! Oh Jummal! wata heldeste 1c.

S H! helde armo Jesa, sind Ma waene pallun
wägga, Oh! ärra põlga siina mind, Et tun-
nen omma wigga, Ma ollen paljo pattud teind
Ning ekstusje tee-peäl käind, Keif sedda andeks
anna.

2. So sure wä-e läbbi mult Keif pattud wot-
ta ärra, Mind lasse sada tarkust sult, Ja an-
na taewa warra, Head tahtmist, wägge, püh-
ha nou, Et feikist tulleks sulle au, Mis minna
wottan ette.

3. Oh! Jesus õnnisteggia, Sa olled ärramaks-
nud Mo pattud omma werrega, Ning armo mul-
le

saatnud, Oh Sawida Poeg, hallasta! Oh hel-
de Jummal, arwita! Mo nutto, palwe eule.

4. So werre hatwad, surm ning piin Mo hin-
ne kasuks tulgo, Ning mis sa kannatanud sün-
Mo õnnistusseks olgo, Oh! omma Jesa pallu sa
Mo eest, et temma armota Mind waest ei moista
hukka.

5. Oh pühha Waim! kes rõmustad, Sa õige
suhhataja, Kui pat ning himmud kiusawad,
Siis wäggewast mind aita, Et himmud ei sa
woimustke, Waid et ma rahha ahnusse, Au, lih-
ha himmo wihtan.

6. Kui surma tund on pea kä, Siis woitel-
da mind aita, Et kurrati ning temma wä Ma
woilfin ärrawoita, Et haigus, hädda, kurwas-
us, Se surma waew ning ahvastus Mind saat-
wad taewa pole.

121.

Ärr Jesu Christ, du höchstes Gut 1c.

S H Jesus! üllem abbimees, Sa armo hallik
taewas, Et wata fuida minno sees Mo
ning on sures waewas, Et patto süüd mind wae-
wawad, Ning mind ni wägga kiusawad Sest-
mis ma ollen teinud.

2. Sesamma sure hädda sees, Oh Jesand! ap-
pi tõtta, Ning olle õige abbimees, Mo süddamest
geid wõtta, Et patto sisse ma ei jä, Ning surma
hukkatus ei nä, Ja iggawest ei ka-u.

3. Kui minna hakkän mõtlema, Wis ial ollen
teinud, Siis tahhab südda katteda, Sest ollen
arraks

arraks läinud, Mo nou ei hakka kuhhugi, Wai
hukka saaksin wimati, So sanna kui ep olleks.

4. Sesamma sanna tunnistas, Et andeks an
netaks, Mis pattud südda fahhetseb, Ning et nei
unnustaks, So armo neile tootad, Kes kurwa
melest palluwad, Ning uskwad sinno sisse.

5. Et minna ommast melest nüüd, Kui sinno
tead sedda, Ka leian palju rasket süüd, Need te
wad mulle hädda! Sest tahhaksin so werrega
Mind lasta pattust puhhasta Kui Sawid ning
Manasse.

6. Sest langen minna põlweli / Oh Jesand!
sinno ette, Sind pallun minna allati: Et rõmus
ta mo mõtte. Oh! anna andeks heldeste, Mi
minna ollen kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Jesand Jummal! hallasta Ning anna
andeks mulle, Mo kurba süddand rõmusta, Siis
tänno annan sulle, Ja tahhan hea melega Sa
nimme auuks ellada Nina sinno sanna kuulda.

8. So Waimoga mind kinnita, Mind ai
sinno hawad, Ja peese mind so higgiga, Ku
lõp wad ello päwad, Ning forrista mind õnne
te Siis kurjast ilmast, Jesuke; Wi taewa se
Amen.

122.

Ah! was sind wir ohne Jesu re.

Wifil: Jummal ma ning taewa Loja re

Oh! kui waesed, waewalisfed Olleme Jesus
seta, Nõdrad ka ning häddalisfed, Armas
Jesus, hallasta! Meie waeste peäle wata, Armas
meile abbi sata.

2. Cat.

2. Sinnota, oh Jesand Jesus! Pimmeduses
olleme, Usfist tulli meile kurjus, Patto waewa
tunneme, Süddamesse usfi wihha Tikkub, wot
tab wallo tehha.

3. Sinnota, oh kallis Jesus! Põrgo kurrat hir
mutab, Mul on waia usfo julgust, Hukkatus
mind ahwardab, Süddamest pat hirmsast ilmub,
Seäl se põrgo tulli raksub.

4. Sinnota, oh armas Jesus! Meie ei sa ed
dase, Ma ilm püab teikis paikus Et sitada kurjas
te, Puhho ahwardab ning pilkab, Puhho kawwa
laste libbab.

5. Helde Jesus! sa tead ammo, Et siin nõdrad
olleme, Rammoto on meie rammo Meie ellus
järgeste, Saggedaste koministame, Et situse sisse
same.

6. Kinnita meid, armas Jesus! Uita, kui on
hädda kões, Te meid targate, sinno walgus Digo
wäggerw süddames; Anna mulle sinno armo, Siis
mo südda tunneb rõmo.

7. Kikku ärra, wäggerw Jesus! Kurja waimo
tiggedust; Et so pruut woiks olla rõmus, Põra
temma wiggadust, Kui sa tahhad rõmustada, Et
woi ükski kurwastada.

8. Toeta meid, maggus Jesus! Cata tele hel
deste, Et siin kaimo ommas ellus Sinno tee peäl
fermeste, Patto himmust tagganeme, Ja, mis hea
on, iggatseme.

9. Sinno wäe Waim, oh Jesus! Andko
meile wägge ka, Et so mele pärrast meie järgest
Kf
wolme

woime ellada, Balmista meid, armas Jesu.
Kolbawaks te meie süddant.

10. Siis saab tänno, Jesand Jesus, S
suust ning süddamest, Siis ka meie woime fitu.
Sulle anda keigest wäest. Siis sind Jesust auus
takse, Keikis paikus lidaatse.

123.

Wo soll ich fliehen hin? 2c.

SH! Kuhho lähhän ma Mo patto foormaga?
Rust pean armo leidma? Kes saab mull' ab
bits joudma? Et keik ilm appi tulleks, Mul siiski
hädä olleks.

2. Oh armas Jesuke! Ma tullen sinnule, Mo
peäle armo heida, So helde süddant näita, Mind
wotta armust wasta, So werrega mind lasta.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeste Ma
tabhan pattud heita, Et woiksin armo leida,
Siis sinno pühhad harwad Keik õnneks mulle sa
wad.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhas
to, Mo furba süddant aita, So armo mulle näi
ta, Keik pattud fimmikatta, Ning merre pohja
matta.

5. Sa olled minno õn, Mo armas Jesufer!
Et sa mind pattust peästnud, Ja olled neid f
süstnud So omma haua siise, Seäl matsid sa ne
iise.

6. Ehk suur mo patto tõ, Siis saan neist wal
lale,

7. Kui ma so werre wottan, Se peäle kindlast
an, Kes sinno jure jouab, Käl hädäast abbi
iab.

7. Mul paljo waia kül, Mis siiski tarwis
mull', Mo õnneks keik on todud, So werre läb
bi satud; Segä ma woidan ärra Keik patto, pör
go kärä.

8. Ehk kurrat wä-ega Mind tahhab hirmuta,
Mul polle siiski hädä, Sa, Jesus! woitsid ted
da, Ja sinno pühha werri Lõõb mahha temma
leri.

9. So werri tõeste Teeb sureimme tõ, Et selle
wäe läbbi Keik rahwas leiab abbi, Se peästab
surma kä-est Ja patto pörgo wä-est.

10. Ma lodan, Jesand, sest So peäle südda
mest, Ei ma woi hukka miinna, Et furnud olled sin
na, Ning minno pattud kannud, So riki mulle
annud.

11. Mo süddant juhata So pühha waimoga,
Et kurja mahhajättan Ning sinno jure tõttan, Et
woin so jure jäda Ning taewa riki sada.

124.

Ich armer Mensch, ich komm adhier 2c.

Wifil: Oh Adam! sinno elstus 2c.

SH minna waene pattune! Kui raske on mo
südda, Mo armas Jummal! sinnule Pean
tunnistama sedda; Need pattud mull' On rasked
kül, Mis minna ollen teinud, Üks kurri te On
kurjaste Maast maddalast kül kaidud.

2. Kes woib keik üllesarwata, Mis sinno was
to

to tehtud? Ei woi ma siiski sallata, Et se keif sin-
nust nähtud; Mind arwoitas Ja lunnastas So
armas Voeg, oh Jummal! Ning ommeti Mind
petteti, Et ollen hirmus rummal.

3. Kes sudab üllesrägida, Mis head sa mull-
teinud? Kui kohhus olli tännada, Se melest är-
ralainud; So warraga Mind rohkest ka Siin
isša kombel toitsid Kui omma last, Ja helledast
So armo süles hoidsid.

4. Sa ootsid tänna päwani, Et piddin pat-
tust pöörma, Ja läksid aastast aastani, Kui wiib-
sin, kannatama; Ei nuhhelnuud, Kui teninud Ma
kurri innimenne, Sa hallastad Ja parrandad, Et
olled armolinne.

5. So sanna on mind sagedast Mo patto pär-
rast nomind, So pühha Waim on wäggewast
Mind sinno jure kutsnuud, So armo käed Mull'
teggid hääd, So pole kästsid jouda, Ka sundsid
sa Mind ristiga Sind jälle takkanouda.

6. Et sinna kül ni heldeste Mull' olled armo
annud, Ma ollen siiski dlaste So sanna wasto
pannud, Mo rummalus ja wallatus On üle kät-
te lainud, Ei olle sa Siin hirmoga Mull' siiski ot-
sa teinud.

7. Kül sinna woinud peage Mo ello löppeta-
da, Mind kurja sullast äkliste Siit ärraka-utada,
Kül kangelst sa Woiind nuhhelda Ja kohhe ärra-
heita, Nüüd otab weel So Jesa meel, Et tahhad
armo näita.

8. Kui sedda mötten järgeste, Siis tulleb mur-
re peäle, Et minna nenda hulluste Zeind pattud
uest

uest jälle. Kül pörgusse Ma tõeste Nüüd piddin
hukka sama, Seäl, kardan ma, Et walloga Mull'
peaks tasfutama.

9. Ei sunni mulle kurjale So lapses nimmeta-
a, Sa kange hukkamoißtminne Wolks mulle os-
jaks jada, Ni kibbe surm On patto koorm, Se on
mull' ammo teada, Kui arwataks, Mis eksitaks,
Ei woi ma õnsaks sada.

10. Oh helde Jummal! hallasta, Ja näita ar-
mo mulle, Et sure allandussega So jure tullen
jälle, Mind tru-iste Ja armfaste Sest raskest
murrest peasta, Kui sinna ka Ei kosfuta, Kes siis
woib so ees seista?

11. Oh! anna jälle rõmoga So Jesa süddant
näha, Need pattud hopis löppeta, Et head ma
woiksin tehha, Keif minno tõ Ja tahtminne So
mele pärrast tulgo, Kui surren teal, Mull' taewas
seäl Hea asse hingel' olgo.

125.

Treuer Gott, ich muß dir klagen ic.

Wifil: Sion kaebab sures häddas ic.

Oh! tru Jummal, sulle kaeban, Et on hädda
süddamel, Kurjaste ma ennast waerwan, Kui
sul teada ennesel, Mis suurte nõdrust tunnen ma,
Ei woi üllesrägida, Kui se kawwal waim mind
kuisab, Nisuda mo usko puab.

2. Jummal, sinna isši tead, Et mul polle en-
nesest lhtegi, waid sinna jaggad Keif head ommašt
heldest käest, Mis on ial minnus hä, Se on sin-

no armo tö, Sinna usfo mulle annad Ning ka
keikile, kui arwod.

3. Minno heält, oh Jummal! Küle, Eest so
pole küssendan, Totta sinna appi mulle, Muudo
minna hukka saan, Kurrati tööd rikkusa, Minno
usfo finnita, Et ma sinno peäle lodan, Südda-
mes ka Kristust hoian.

4. Jesus, kes keil armo annab, Sa ei lütkä
ennefesf Tedda, kes so risti kannab, Waid sa kos-
tad temma eest. Ehk se usk on pissoke kui sinna-
pi terrake, Dimmeti saad sinna nähha, Et woib su-
vi asjo tehha.

5. Mulle armo anna sinna, Et furb ollen kog-
gonist; Alita mind, et woidan minna, kui on pal-
jo woitlemist; Minno usfo finnita, Waimoga
mind ehbita, Et woin waenlast mahhalua, Ning
so abbi eest sind kita.

6. Pühha Waim! sa rõmustaja, Jsa, Poia
sarnane Jummal, õige juhataja Olled sinna wag-
gale; Usk, mis tunnen süddames, Tulleb üksnes
sinno käest; Ole ikka weel mo abbi, Hoia mind
so wäe läbbi.

7. Sinna kallis õppetaja Olled armo paku-
nud, Wotta head tööd lõppetada, Mis sa olled
hakkanud; Nõdra usfo kaswata, Et tait woimust
saaksin ma, Runni Jsa riki tullen, Lihhes pühha-
dega ollen.

8. Jummal keigeüllem Jummal! Jsa, Poeg,
Waim olled sa; Minna waene ollen rummal,
Wõita sa mind aidata, kui se furrat kurjaste
Püab, et ma kaksite Pean mõtlema so armust, Lahki
jäma sinno rõmust.

9. Kis-

9. Kisu mind nüüd temma wõrgust, Mis ta
panneb sallaja Minno kahjaks; temma förkust,
Armas Jummal, ka-uta. Rikkusa ärra tiggedust,
Kurja waimo kawwalust, Tulleb patto wasto
panna, Jkka mulle woimust anna.

10. Peästa, Jsand, ussinaste Dimma last, kes
waewa näab, Alita tedda wäggewaste, Runni häd-
da möda läab, kui üht last mind tallota, Ei woi
furrat kitelda Siis, et mind on hukka saatnud, Kes
so peäle lotes waatnud.

11. Abimees sa olled mulle, Jsand, wägge-
katsia, Jhho, hinge annan sulle, Jummal, ärra
wiwita Dimma abbi: peästa mind Kurratist, siis
tännan sind, Häbbiks sago temma isse, Jägo ikka
põrgo sisse.

12. Et suur on so wäggi, sedda. Tahhan kita
järgeste, Et mo ahvastust ning hädda Olled pöör-
nud heldeste. Ei üks päinis ilma peäl, Waid ka
pärast taewas seäl Tahhan tanno kulutada, Jg-
gawest sind auustada.

126.

Allein zu dir, Herr Jesu Christ 1c.

SD peäle üksnes, Jesuke! Siin ma peäl min-
na lodan, Sa olled rõmuks minnule, Kust
malalt rõmo otan? Ei olnud enne keddagit, Ei
olle weelgi ükski nüüd, Kes mind woiks häddast
peästada, Sind pallun ma, Mo lotus, Jesus!
arwita.

2. Mo pat on suur ning raske kül, Mo südda
nuttab sedda, Oh! anna sedda andeks mull, Et
peäst.

Rf 4

peästnud mind so hädda, So Jesa seadis taewa sees, Et sinna olled wahhemees, Sest patto süüst saan lahti ma, Te tö-eks sa, Mis sinna wotnud toota.

3. Oh! anna armust minnule Head usko ning head tehha, Et ma so armo kindlaste Mo süddames woin nähha, Ning järgest armastada sind, Ja liggimest kui ennast mind, Mo wiimsel otsal arwita So wä-ega Kurratit minnust aiada.

4. Au olgo Jesal üllewel, Kes paljo head meist annab, Ning temma Poial' Jesusfel, Kes meist murret kannab, Ka pühhal' Waimul' olgo au, Kelt tulleb abbi, ðn ja nou, Mind aitko Jesa helde meel Siim ilma peäl, Ning iggawest seäl üllewel.

127.

Aus tiefer Noth schrey ich zu dir ꝛc.

SD pole, Jesand, süddamest Ma tõstan omma heale, Mind peästa patto hädda seest, Ja hallasta mo peäle! Sest, kui sa tahhad arwata Keif wõllad, mis mul teadmata, Kes siis so ees woib seista?

2. So ees ei maksa muud kui arm Need patud andeks anda, Keif meie tö on tühhi põrm, Kes woib so wiwha kanda? So ees woi ükski surusta, Waid peame keif hirmuma Ning ellama so armust.

3. Sepärrast sinno peäle nüüd, Mo Jummal! minna lodan, Mo süddames muud ühtegit kui et süst abbi otan, Mis sinno sanna. tootab Ning minno

minno hinge rõmustab, Se peäl ma ollen julge.

4. Ehk sinna kawa wiwitad Mo häddas appi tulla, Weel ussun ma sind Jummalat, Ja tahhan julge olla, Kui teeb se usklik Israel, Kes sunnib Waimust üllewel, Ning Jummalat weel otab.

5. Ehk suur on meie sü ning pat, Mis sinno wasto tehtud, Meid siiski sinna armastad, Ning saab so abbi nähtud. Sa olled õige karjane, Kes sannast ning ka teust hä, Meid peästa keitist pattust.

128.

Waschet euch, ihr Volk der Sünden ꝛc.

Wifil: Sion kaebab sures häddas ꝛc.

Sie kurjad innimesed, Teie rasked pattused, Urge olge kangelased, Pühastage süddamed, Jätke mahha kurja tööd, Saatke ärra patud keif, Kui teid pean armastama Ja teid pattust lahti peästma.

2. Wotke õiget teed siln minna, Wotke õiget õppetust, Tehke head ja minge siina, Kus ep olle hukkatust. Teie aeg on tühhike, Surm kül tulleb peage, Wotke ni, kui tahhan, tehha, Andke wenna! armo nähha.

3. Tulge siis mo julle Murretedes, uskudes, Wotke peäle ue mele, Ued lombed ellades, Teie patto ekstitust, Kust teil' tulleb kurwastust, Peab andeks annetama, Meid ei tahha mällatada.

4. Kui on teie patto hawad M kurwerri punnased, Kül siis nemmad walgeks sawad Walge

Rf 5

willa

willa farwaseks, Käl ma pea puhastan, Ja kui
lund neid selletan, Jesus! se on sinno sanna;
Mulle pattust pöörda anna!

129.

Ach! was hab ich ausgerichtet ic.

Wisil: Sion laebab sures häddas ic.

WDi! mis minna ollen teinud, Et ma ollen
eksinud, Jummal issi on mind näinud,
Sest ma küpsiks lähhan nüüd; Minna wägga
hääbendan, Kohkun ning ka ehmatan, Et ma sind,
oh Jummal! jätanud, Ning ni julgest pörge töt-
nud.

2. Wärristes, mo Jummal, laeban, Et ma
olnud wallato, Patto pärrast ennast waewan,
Sinna wagga olled jo; Minno lihha tiggedus,
Se on õiget waggadust Pölgnud, ning so wasto
pannud, Ja so wihha kaswatanud.

3. Enne mul ei olnud häbbi Sinno wasto ek-
sida, Se läks minno hinge läbbi, Kui ma jähhin
pattota: Nüüd et sedda kahhetzen, Ning mo pat-
tud mälletan, Ei ma kustki rõmoleia, Ei ma hin-
gel' asset tea.

4. Mitto aastat ollen lainud Hullust peast mo
patto teed, Taewa ellust möda lainud Kui need
kanged pattused; Ei ma tunnud ellades Patto
toorma süddanes; Usin ollen pörge joudma, Oh!
kust pean armo leidma?

5. Taewa pole pean waatma, Agga minna
hääbendan, Kes mind sinna tulleb saatma? Pat-
to

to pärrast ehmatan; Minna ollen wäart, et sa
Mind mo raske pattoga Kohhe pörge sisse lütkad,
Jhho, hinge hopis huffad.

6. Kaddugo se maius ärra, Mis neid pattud
armastab, Sago huffa filma-terra, Mis se tühja
iggatsib; Dlgo wantud foggonest Patto himnud
iggawest, Ja se mötte patto peäle Dlgo ärranetud
jälle!

7. Pat! oh fuida olled sinna Rassem koori
kui kiroiring! Sinno raskust tunnen minna,
Sestke kurb on minno hing: Mind mo Jummal
hirmutab, Ning mo süddant kurwastab, Kust ma
pean abbi leidma? Kes mind aitab kasko taitma?

8. Isfand! keik on sinno wä-es, Sinna ainus
abbimees, Minno hädda on so kä-es, Sa woid
peasta surma seest, Sinno peäle lodan ma! Ei
woi ennast aidata, Wotta mind nüüd uets tehha,
Et saan sinno rõmo nähha.

9. Minna wihkan meelt ja mötte, Mis sest
pattust tullewad, Minna langen sinno eite, Pal-
lun sind, mo Jummalat: Ärra minne kohtusse,
Näita armo minnule, Kui sa tahhad kohhut mois-
ta, Kes siis sinno ees woib seista?

10. Sest et Jesus ristit kannud, Armas Jum-
mal, hallasta! Et ta ennast surma annud, Peas-
ta mind nüüd armoga, Sest ma ussun kindlaste,
Et so Voeg ka minnule Sinno armo jälle saat-
nud, Ning mo pattud mahhamatnud.

11. Sinna olled meile pakkund Wandudes so
heldusse, Omma Poia läbbi hakkand Pattust
peastma armsaste: Oh so wandmist mälletä!

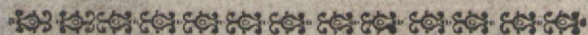
Wot-

Wotta wasto römoga, Kes nüüd sinno jure töt-
wad, Ning need pattud mahhajätwad.

12. Jesand! Kule nüüd mo heale! Pallun min-
na efsia, Kes so pole pörab jälle, Wotta taewast
wadata; Minno hing on waeratud, Minno
südda rudjutud, Ära põlga, Jesand! sedda, Par-
randa mo patto hädda.

13. Lasse omma Inglikesi Minno pärrast rö-
musta, Äita mind, oh Jesand! isfi Keikist pat-
tust parranda, Et ei holi förkussfest, Kurja waimo
pettussfest, Te, et sind, oh Jummal! ihlan, Ning,
mis atalik on, wihkan.

14. Kui sa mind nüüd jälle aitad Sinno püh-
ha Waimo wäest, Et ei te, mis sinna laidad, Et
ma peäsen pörgo teest: Siis ma tahhan sinnoga
Ennast uest kihlada, Ning so nimme siin ning tae-
was Rita, et mind peästid waewast.

Laulud Digel'samisest.

130.

Es ist das Heyl uns kommen her 2c.

Aik kallis hinge önnistus Saab selgest
armust selle, Kes tunneb omma rum-
malust, Ning lodab Jesu peäle; Ust
aitab meid siin üksine, Ei maksa meie
omma tö, Sest Jesus on keik maksnud.

2. Kui innimesest üksige Ei joudnud käsö täi-
ta,

ta, Siis olli Jummal wihane, Meid tabris
pörgo heita, Sest temma käs on waimolik,
Waid innimenne lihhalik, Sest ollime keik huk-
kas.

3. Et rahwas püab ommast wäest Se käsö
tahtmist tehha, Sest tewad nemmad rummalast,
Ei olnud öigust nähha; Käs on ikspäinis tun-
nistus, Kust tunnuk meie efsitus, Mis lihha meel
ei moistnud.

4. Ei meie ennast öiete Woiud pattude eest hoi-
da, Ehk meie sedda püüdsime, Ei olnud öigust lei-
da, Sest lawwal tö keik hukka lääb, Kui pattule
weel woimus jääb, Mis emma ihbust hakkab.

5. Ei piddand süski täitmata Se käsö sanna
jäma, Sest piddi Kristus tullema, Ning inni-
mesest sama, Se täitis käsö täieste, Ja satis
öigust keikile, Meid peästis Jesu wihhast.

6. Et Kristus nenda täieste On käsö isfi täit-
nud, Siis tulleb öigus rahwale, Kui kirri sedda
näitnud: Et Kristus omma werrega Meid peab
öigels teggema, Kes meie eest on maksnud.

7. Sest lodan minna koggone So peäle, ar-
mas Jesus, So sanna ei woi walleta, Wa ussun
sinno heldust, Kes ussub ning saab ristitud, Sell-
taewa ön on walmistud, Et temma ei sa hukka.

8. Kes ussub feigest süddamest, Se peab ön-
saks sama, Sest usko tunnuk armo tööst, Ei pea
töta-jäma: Se ust ei lahku Jummalast, Se arm-
se aitab liggimest, Kui Waimust sundind olled.

9. Käs näitab ülles efsitust, Et südda murret
kannab, Waid pühha armo-öppetus Siis jälle
römo

rõmo annab, Et kannatame willetsust, Eest kãst ei anna rõmustust, Ei wol meid waggaks tehha.

10. Kus õige usk on ialge, Seäl noutakse head tehha, Se usk ei kolba kuhhoge, Kus head ep olle nõhha: Usk siiski üksi õnsaks teeb, Heast teust lähhem abbi nõab, Eest tunnukõ õiget usko.

11. Se õige lotus kannatab, Ning wottab kindlaks jãda, Mil ajal Jummal arowitab, Ei olle meile teãda, Kõl temma teab selgeste, Mis õige abbi tunnile, Se peäle julgeste lota.

12. Kui Jummal abbi wiwita, Siis sinna ärra karda, So süddant temma kinnitab, Ei lahku sinnuft ärra, Ta sanna usu ennam weel, Ehf arg on sinno waene meel, Ni waigista feik hirmo.

13. Au, kitus sago süddamest Nüüd meie Jummalale, Et temma põrgo woimussest Meid lunastanud jãlle; Oh Isand! lass meid armoga So nimme pühhaks piddada, So riik nüüd tulgo meile.

14. Siin sündko sinno tahtmlane Kui temma sunnib taewas, Oh! anna leiba feikile, Kes paluwad sind waewas; Keik pattud anna andeks ta, Meid kiusatuses arowita, Ning peãsta kurlast, Amen.

131.

Nun seut euch, lieben Christen 2c.

Nüüd, ristihahwas, laulage, Ning olge waggaga rõõmsad, Ja rõmoga keik tãnnage, Ning hirmu olge waprud, Mis Jummal meile teinud hãad

hãad Ning temma sure armo tõõd, Mis temma kallist saatnud.

2. Ma ollin kurratide kães Ning lãksin surmas hukka, Pat õõd ja pãwad minno sees Null' teggi sure waewa, Mo hãdda kaswis ofata, Mo ello olli kolbmata, Se pat mind olli rikkund.

3. Ei olnud minno teggudest üht ainus mitte wagga, Mo meel ei holind õigussest, Ma noudsin kurja tagga; Se hãdda pãrast tahtsin ma Jofakspiddi mõttelda, Mind kisti põrgo hauda.

4. Siis watis Jummal halledast Mo kange hãdda, waewa, Mind tahtis sata wãggewast Eest põrgo waewast taewa; Siis olli nõhha Isja meel, Ei olnud kuulda nãija seäl; üks hea nou olli temmal.

5. Se Isja ütles: nüüd on aeg, Ma pean armo heitma, Oh! minne, minno armas Poeg, Nüüd waestel' abbi nõitma, Reid patto hãddast arowita, Se hirmsa surma surreta, Ja sata neile ello.

6. Poeg tuli Isja rüppe seest Mo jure mahha taewast, Sai mulle wennaks iggawest, Mind aitma teigest waewast, Ehf olli salla temma au, Ei olnud siiski tühhi nou, Ta tahtis põrgo woita.

7. Mo pole hoia kindlaste, Siis pead woimust sama, Ma woitlen so eest kãngeste, Et pead waggaks jãma, Ma ollen sinno, sinna ta Mo omma pead ollema, Ei lahuta meid kurrat.

8. Mo werd nüüd sawad wallama Ning minnult ello wortma, So heaks ma tahhan kannata, Se peäle pead lootma. Mo ello nelab surma nüüd,

nüüd, Ma süta kannan sinno süüd, Se läbbi
saad sa õnsaks.

9. Mo Jesa jure taewasse On mul siit ilmast
miäna, So eest seäl pallun rohkeste, Ja satan
Waino tenna, Kes sind so häddas römustab, Ja
mind ka tundma õppetab, Ning tõe sisse satab.

10. Wis tehtud, ja mis õppetud On ennemuis-
te minnust, Se peab sama armastud, Ja nüüd
ka tehtud sinnust. Keif tühjäd käsud põlga sa,
Need wotwad hinge rikkuda, Se ütlen sulle wiim-
seks.

132.

Durch Adams Fall ist ganz verderbt ic.

DH Adam! sinno elstus On meie ello rikkund,
Et pat on meie pärrandus, Ja keige peäle tik-
kund, Se ussi tõ On keikile Suurt wihha peäle
tõstnud, Waid Jummal se On armsaste Meid jäl-
le ärrapeästnud.

2. Et Erwat nenda petteti Ning patto sisse lan-
gis, Et Lojar mahhaja-eti, Sest pidwas surm meid
wangis, Et woinud ka Meid aidata Et üksti lodud
assi, Sest kandis nüüd Keif patto süüd Se ar-
mas Jesus issi.

3. Ja offego need woõrad süüd Meid waesid teo-
tanud, Ni on ka woõras õigus müüd Meid jälle
leppitanud; Sest, nendage Kui keikile On Adam
surma tonud, Ni Jesuke On armsaste Uur ello
meile saatnud.

4. Se arm on meile näidetud, Et Voeg on
meile antud, Kes wennaks meile sündinud, Ning
risti

risti peäle pandud, Kui õiete Nüüd ussume Se
Voia nimme sisse, Kül õnnistust Ja römustust
Meil' annab Jesus isse.

5. Meil' Jesus walguis, wärram, te On rööm-
sa taewa pole, On Jesa nou ja tõssine, Se kan-
nab mei' eest hõle, Kes annetud Ja se-ätud Meid
wäggewaste hoidma, Kes süddamest Head otab
fest, Se peab armo leidma.

6. Kül se on armas Jummalal, Kes temma
peäle lodab, Waid se on sure wihha al, Kes maj-
alt abbi otab; Selt kurratil On ossa kül, Kes
Jesust mahhajättab, Ja ennamist Siin innimest
Kui Jesust appi wottab.

7. Kes Jesust Kristust armastab Ja temma
peäle lodab, Ehf temma hädda kannatab, Kes
temmast abbi otab; Et jä-eta Se e abbita, Kül
Jummal wottab nähha, Kui willetsus Ning klu-
satus Sell' püab otsa tehha.

8. Oh! ärra wotta iggawest, Oh Jesand!
minnult ärra So fanna minno süddamest, Se on
mo ainus warra, Mis römustab Ja kosjutab
Mo süddant patto wasto Et kurratke Woi tsalge
Siis tehha mulle hirmo.

9. So pühha fanna juhatab Mo jallad õi-
ge tele; Se koido-tähr se selletab Ning walgu-
tab mo mele, Et tunnen ma Ning moistan ka
Meid kaunid andid ärra, Kui usfoga Sind pale-
luda Siin wottob mihno südda.

El

Püh.

Pühhaft Kristi-Elust.

133.

Was frag ich nach der Welt ic.

Wifil: Oh! wagga Jummal, les ic.

S Jummal, Ei ilmast holi ma, Ei holi temma war-
rast, Mo Jesus, üksine Null' olled
mele pärrast; Sind minna tahhan teäl
ükspäinis himmusta, Sa olled minno
rõdm, Ei ilmast holi ma.

2. Jum on kui ferge suits, Mis äklist ärraka-
ub, Kui warjo näitminne, Mis peä ärralähhab;
Mo Jesus agga jääb, Jum löppeb kuulmata,
Mo Jesus wägget on, Ei ilmast holi ma.

3. Jum agga rummalast Suurt au siin takka
alab, Ei sedda mötlege, Et keik au ärraka-ub;
Ei minno südda siin Muud auke armasta Kui
Jesus üksine: Ei ilmast holi ma.

4. Jum piab warrandust Ja riklust kofkopan-
na, Et agga woifid täis Keik aidad, Firstud sa-
da; Käl ma tean parramat, Mis ilmal' teäd-
mata: Mo warra Jesus on, Ei ilmast holi ma.

5. Jum se peäl kurri on, Kui tedda laidetakse,
Ja temma auu ka Siin wäbha rikkutakse, Ma
tahhan Jesu rist' Ja häbbi kannata, Kui ta mind
auustab, Ei ilmast holi ma.

6. Jum agga rõdmfaste Siin himmo järret-
ellab, Ja taewa rõmüstust Käl se eest ärra-an-
nab; Se kiiko temma teed, Kessee woib armast-
ta,

ta, Null' Jummal armas on, Ei ilmast holi
ma.

7. Ei ilmast holi ma, Jum lähhab peä hukka,
Ei temma surus woi Meid surmast ärrapästa:
Ja himmo, rikkus, au Lääb ärra kuulmata, Ku'
Jesus agga jääb, Ei ilmast holi ma.

8. Ei ilmast holi ma, Mo Jesus on mo ello,
Mo warra, rikkus, au, Mo keigesurem illo, Mis
ial ihhaldan, Mo rõdm, mo taewas ka, Siis
ütlen minna weel: Ei ilmast holi ma.

134.

Von Gott will ich nicht lassen ic.

S lahku minna sinnust Mo aino Jummalast,
Seest sa ei lahku minnust, Sa satad wägge-
wast Mind tele järgeste; Sa watad minno peä-
le, Ja kuled minno heäle, Sa aitad heldeste.

2. Kui löppeb ärra minnult Keik ilma abbi
teäl, Siis saan ma abbi sinnult / Sul on üks
helde meel; Sa aitad hädda seest, Sa peästad
patto häbbist, Ning aitad kurjast többest, Sa
holad surma eest.

3. So peäle minna lodan, Kui hädda, waero
on käes, Ma sinnust abbi otan, Mo Jummal!
abbimees; So hoiels annan ma, Ma annan
keik so kätte, Mis minna wortan ette, Mo ihho
hingega.

4. Ei sinna salli hädda, Mis mulle kahjo teeb,
Ma usfun kindlast sedda, Et sinno arm mind
näab; So Poia andsid sa, Mo ihho, hinga toi-

Et a

Dad,

Dad, Keif minno pattud woidad, Eest tahhan tännada.

5. Se eest sind tidan minna Niid suust ning süddamest, Kes on ni tru kui sinna. Sa aitad igameest; Iks önnis aeg on se, Mil ma so peale mötlen Ning patto wasto wöitlen, Mu tö on tühine.

6. Kui ma ilm hukka lähäb Ning temma kõr'us ka! Kui au ning rikkus löppeb Mis nouti waewaga: Siis on meil walmis weel iks parram asse jada, Mis meil on kowwast teada Jesusse jures seäl.

7. Kui Jummal hinge hoiab Abrami rüppe sees, Käl ihho hädda woidad, Eest meie abbimees On armas Jesuke, Kes önnis meile annab Ja armust murret kannab, Et same taewasie.

8. Ehk minna siin nään waewa Ning hädda ilma peäl, Saan minna siiski taewa, Kui Jesu armo heäl Mind kutsub heldeste, Ja käsib rõmo miinna Mind taewa tulla siina, Kus ta on jär'geste.

9. Se isä taewa Loja Keif hea on meile teind, Ja annud omma Poia, Kes meil eest surma läind; Se Waim se nouab ka Siin meil eest muret kanda, Ning taewa riki anda, Eest wotkem tännada.

135.

Jesus / hilf siegen / du Fürste etc. 7

Jesus, oh aita! et woimust woin sada Ratsu
Kui pimmedus kippub mo peäl, Nouab mind
petta

petta ja kahjo mull' tehha, Asjata posse se põrgo selts teäl, Kurrat mind kawwalast kiusata nouab, Sö'luda, rikkuda, kurwasta puab.

2. Jesus, oh aita! ma ollen so omma, Aita kui kurrat, mo lihha, ma-ilm Wäggiße sundida nouwad so loma, Kawwalast aukutab pettise film. Mäsago tiggendus seest ning ka wäljast, Jesusse abbi ei jätta mind näljast

3. Jesus, oh aita! seft iggamees kaebab: Jesus sand, mo wigga on ifka mo ees, Aita kui süddant se raske sü waewab, Norelt mis teinud ma rummalast peast. Anna mull' maista, Et maksnud sa sedda, Nenda ka tunda mo süddame hädda.

4. Jesus, oh aita! kui mäsfama tötwad Kad' dedus, kõr'us ja liig-arm mo sees, Kui mind muud himmud ka kiusata wötwad, Süddame kurjus on selgest mo ees. Olgo siis minnule enne seft häbbi, Surma mo lihha so hawade läbbi.

5. Jesus, oh aita! ja tallita lihha, Et Waim woiks kossuda hästi mo sees, Kes muud ei noua kui sedda, mis pühha, Pölgab mis ma peäl, mis ma sees, mis wees. Aita mind tungida Jummalä sisse, Ihho, ning hinge siis terweks teed isse.

6. Jesus, oh aita! et ennast sull' annan, Et ma ei tahha muud mitte kui sa, Käl ma siis rahho mo hinge sees tunnen, Kui keif, mis rahhad, ma ihhaldan ka, Las mind sell' surra, mis pean mo ommaks, Käl sa siis arwad mind enneselomaks.

7. Jesus, oh aita! et keifis, mis tulleb, Woimust woin sada mo waenlaste peäl, Kui minnust lahjuta nende nou mötleb Sind, sedda armsa-

mafs peab mo meel. Aita mind nõdra so wä-es
suis woita. Süddames lasse so armo mull'õita.

8. Jesus, oh aita! kes muido woib seista
Karwala waenlase püüdmiss'e ees, Kes woib kül
temmast siin petmata jäda, Kui ennast näitab kui
walgusse sees. Tagganed sinna, suis ekfin kül pea,
Kui se us püab mind rummalaks tehha.

9. Jesus, oh aita! et minna ei lähhä Nõrgaks,
Kui walle-meel tigub mo sees, Tahhab ka kõwwe-
rat õigeks siin tehha, Olgo mul woimus so Jum-
mala wäes, Geisa mo poolt oh mo õppia, Jum-
mal! Et ma woin moista, mis õige, mis rum-
mal.

10. Jesus, oh aita! et pallun ning waltwan,
Kaitseja, ei uinu ei magga kasa: Õhka mo sees,
Kui ma waimus siin õhkan, Lasse so palwe mind
leppitada; Et mind kül pimmedus wässita nouab,
Siiski so abbi mind ärrata jouab.

11. Jesus, oh aita! kui ramnoto ollen, Kui
ma muud mitte kui waesust ei nä, Et ma ka kõs-
wato palwele tullen, Mis ma pean palluma, iski
ei tea; Jesand, suis süddames minnoga õhka, Mind
sa, kes süddamed tunned, ei põlga.

12. Jesus, oh aita! et woiteldes woidan, Run-
ni mind ehhitab woimusse kroon, Siis ma sind
Jummardaa, tännan ja tidan, Allati kitusse lau-
lusid toon; Jesand, so nimme seäl lautakse heldest,
Kussa so wäggi on nähtud ni rohkest.

13. Jesus, oh aita! et kuteme pea Sionit hüüd-
wad: meil woimus on käes, Babilon rakkus kül
tännini wägga, Otsa nüüd sanud on wärrisedes;
Jesand,

Jesand, oh! leppita söddimist wahhest, Anna so
Sionit woimusse heldest.

14. Jesus, oh aita! et walmistan ennast Yul-
mile, mis se tal piddama läab, Ehbita Sionit
kallist ning kennast, Te et ta Pabeli huffatust
näab: Jubba ta karriseb, langema tõttab, Wal-
mista, Sion! so Jesus sind aitab.

136.

Was mein Gott will, das gescheh ic.

Tei sündko nenda ikka mull', Kui Jummal
Tahhab taewast, Ja tahtminne on õige kül,
Meid peastab teigest waewast, Kui ussume Ning
lodame Siin temma peäle kindlast, Siis arwi-
tab Ning finnitab, Ei karrista meid liast.

2. No finnitus, rõõm, lotus ka On Jesand
Jummal iski, Gest tahhan kannatussega Heal
melel kanda risti, Mis tootab, Kül täide saab,
Keif juuste karwad arwab, Mind kaitseb kül, Kui
hädä mul, Ja ikka appi tõttab.

3. Sepärrast tahhan julgeste Siit ilmast ärra-
jouda, Kui wottab Jeesus heldeste Mind etnesele
nouda: Mo hingekesi Nüüd iggawest Ma annan
temma holeks, Gest surma nüüd Ning patto süüd
Ja woitnud minno õnneks.

4. Mo armas õnnisteggia, Mind tiwa alla
wõtta, Kui kurrat tulleb kiisama, Siis mulle ap-
pi tõtta, Ma pallun sind, Oh! aita mind, Mo
Jummal, teiges waewas, Jim otsa näab, So
fanna jääb, Mo ello olgo taewas!

E 1 4

137.

137.

Wer nur den lieben GOTT läßt walten 2c.

TEs Jummalat ni lasseb tehha, Kui temma
Wtunneb üllewel, Ei Jummal temmast ärra
lähhä, Et temmal kül on hädda teal; Siis sinna
usko tunnistaad, Kui häddas usfud Jummalat.

2. Mis meil sest surest murrest abbi? Mis kas
so anrab furwastus? Sa lääd kül wannaks
murre läbbi, Ei löppe sinno willetsus; Kui sinna
last murretsed, Siis ennam waewa kaswatad.

3. Keif olgo, ni kui Jummal tahhab, Kes kei
ge asja teggia; Kui temma sinno osfa jäggab, Mi
pead rahhu ollema. Kül Jummal teab selgeste,
Mis tarwis tulleb keifile.

4. Se Jummal, kes meid furwastanud,
Woi' pea jälle römusta: Kui murre tund on
möda läinud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis
so meel ei mötlege, Seält tulleb abbi sinnule.

5. Kui sinna sattud willetsusse Siis ärra möt
le sinna weel, Et se saab lohhe taewa sisse, Kel
faunis põlwo on ilma peäl; Mis meie õnneks ar
wame, Lääd häddaks, waewaks peage.

6. Kül Jummalat on ferge asfi, Ning temma
teeb ka saggewast, Et se, kel hasti läinud kässi,
Saab waeseks, sandiks ussinast. Gesamma
Jummal arowitab, Et waene pea rikkaks saab.

7. Siis wotta wiinselt se hea nouu: Te tööd ja
pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal auu,
Kui sinna furja kannatad. Kes Jummalast ei
raggana, Ei Jummal sedda unnusta.

138.

138.

Uebster Jesu, du wirst kommen 2c.

Wisil: Südda, mis sa murretsed 2c.

Tül sa helde Jesus tulle, Waggadelerömuf
Wolled, Kennel ial waewa on, Jesus sind, Je
sus sind ma himmustan.

2. Lasse mind so ommaks jäda, Omma wal
moga mind sata, Et ma sinno sisse jään, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

3. Sinno teed mind juhata, Jesus, neid mind
öppetä, Et ma uskus küssendan, Jesus sind, Je
sus sind ma himmustan.

4. Tulle, Jesus minno illo, Wita mind, sest
mul on wallo, Et ma pattust lahü saan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

5. Minno waim sind püab wägga. Sinnota
on waew ja hädda, Sest so jure ruttustan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

6. Vanne agga sinno illo Süddamesse, sa mo
ello! Et so sarnatses ma saan, Jesus sind, Jesus
sind ma himmustan.

7. Kalls Jesus, römustaia! Mo sees paista
ello saatja! Keif siin tühjaks tunnistan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

8. Armoga mind walmista Sinno omma lap
seks ka, Süddames sind lbhaldan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

9. Keigearmsam olled sa, Minno hinge hoiä
ka, Woi ma sind siis ka-utan, Jesus sind, Jesus
sind ma himmustan.

E 15

10 Ein

10. Sinna olled armsam mull, Sinno meel on helde kül, Pea mind, et nähha saan Sind, mo Jesus! Jesus, sind ma himmustan.

139.

Ich ruf zu dir/ Herr Jesu Christe.

SA hüan, Jesus! appi sind, Mo õhkamisfed kule, So armoga müüd aita mind, Et kaksiti ei mõtle, Et sulle ellan pühhaste, Mull õiget usko anna Xristi kanda, Et head teen wennale, Ning pean sianno sanna.

2. Ma pallun weel, mo Zummal! sind, Oh! wotta sedda tehha, Et kurjad ei woi naerda mind, Et saan so abbi nähha, Keikennamist, kui surm on kä last mind sult armo ora, So peäl lota, Ei kolba minno tõ, Ei se woi julgust sata.

3. Te, et ma wihhameestele Woin tõ-est andeks anda, Ja, et ma ellan ueste, Ei wotta wihha kanda, So sanna on mo rõmustus, Sega mo hinge toida, Et woin woita, kui tulleb willetsus, Mis sinnust mind woib pöördä.

4. Te, et ei rõõm, ei kartus mind Siin lahuta so sannast, Waid et ma lindlast usfun sind, Keik on so käes jo wannast, Sa annad woimust maksota, Ei süda ükski tehhes, Waewa nähhes, So armo pärrida, Mis peästab surma häddast.

5. Ma pean järgest woitlema, Mind nõdra, Jesus! aita, So armo pole hoian ma, Mull' anna woimust woita, kui kiusatus mind wintsutab, Siis fela sinna ärra Patto käreä, Mis muido hirmutab; Kül saan so abbi nähha.

140.

140.

Balet will ich dir geben &c.

Wisl: Ma püan keigest hingest &c.

SA tabhan jätta mahha Sind, kawwal ilma ma, Ei armastada tabha Sind sinno patoga: Hea ello on seäl taewas, Se järrel' iggatsen, Ma polle teps seäl waewas, Kui õigust ma siin teen.

2. Te minnoga kui tunned, Oh kallis Jesuke! Ma pallun, et sa annad Mull' arral' woimuse, Kui pean tundma wallo, Siis sedda lühhenda, Ni löppeta mo ello, Et õnsast surren ma.

3. Mo süddames so nimmi On selge, paistab ka, Ma pean sinno risti Mo meles lõpmata, Oh! näita ennast mulle So werre hawades, Mind rõmustama tulle Mo õnneks tõttades.

4. Mo hinge peida sinna So pühha küljesse, Ning aita sedda miina So auu rigisse; Kül õnnis se on olnud Siin kurja ilma peäl, Kes sinno jure tulnud, Ning rõõmsast ellab seäl.

5. Mo nimmi panne ülles Se ello kirjasse Ning pea ommas sülles Mo hinge ühtlase Seäi nendega, kes ommad So rikis auuga, Siis siin ning südda wõtwad So truust litada.

141.

Befiehl du deine Wege &c.

Wisl: Ma püan keigest hingest &c.

SIs waewab sinno süddant, Mis ial nouad ka, Sell, kes on keige Isand, Keik hoiels anna

anna sa, Kes pilwed, taewa, tuled, Keif hästi wallitseb; Käl iggal aial tunned, Et so eest mur-retseb.

2. Sa pead Jäsa uskma, Siis käsfi hästi käib, Ning temma peäle waatma/ So tö siis forda lääb, Ei aita liad murred, Ei maksa kurbduse, Se, Sest Jummal tahhab palwet, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Jäsa, tead, Mis kahjaks tulleb meil, So lastele keif sead, Mis hea ning tarwis neil, Mis sinna ettewöttad, Keif teed sa wäggetawast, So mele pärrast töttad Keif tehha ussinast.

4. Keif woid sa, Jäsfand, tehha, Sest sul on rohke nou, So tö on hästi nähha, So Wiis on selge au, Kes sudab wastopanna, Kui tahhad heideste So lastel' abbi anda Siin häddas rohkeste.

5. Ehk wöttwad wastopanna Käl hopis kurra tid, Ei Jummal siiski anna Neil' woimust ühtegi, Mis temma wöttab ette, Se peab sündima, Mis tahhab temma mõtte, Peab forda minnema.

6. Wohing, nüüd loda rõõmsast, Ning ota julgeste, Käl Jummal sinno häddast Sind peastab heldeste, Kui wöttad kannatada, Siis tulleb abbi sull, Ning pead jälle sama So waewas rõõmsa kül.

7. Oh! jätta murred mahha, Mis süddant waerawad, Ning wöttwad wallo tehha, Et wägga kurwaks saad. So kohhus polle seada Need asjad

asjad ilma peäl, Käl Jummal' on teada, Mis kassuks tulleb teäl.

8. Keif temma holeks anna, Sest keif ta tagast teeb, Siis saad sa immeks panna, Kui se keif forda lääb, Mis temma tootanud Ning targa nouuga Se, mis sind kurwastanud, Woib pea ka-uta.

9. Ehk wöttab wiwitada Sind täita rõmoga, Ehk näitab unnustada Sind, ärra ehmata, Sest temma nenda kiusab, Et kahhe wahhele Sind hädda siise jättab, Kui holiks ühtege.

10. Kui siiski temma pole Sa hoiad kindlaste, Siis nääd sa temma hole, Kui sa ei mõtlege, Siis temma armust peastab Sind raske koorma alt, Mis ürikesseks kestab So kassuks üllewelt.

11. Oh! õnnis sinna olled Sest kites, tännades Sa woimust saad ning tulleid Kui auu ehte sees; Suur Jummal isfi annab Sull' rõõmo heldeste, Kes sind so häddast peastab, Sell' laulad rõõmsaste.

12. Oh! wotta lõppetada Keif meie hädda teäl, Meid nõdraid toetada; So helde Jäsa meel hoolt kandko meie pärrast, Et meie peäseme Sest kurja ilma käärrast, Ja taewa lähhame.

142.

Schau, lieber Gott, wie meine Feind ic.
Wisl: Oh Jummal! wata helde te ic.
Sest Jummal! waat kui kawwalad Ja wägga
gewad mull' omiad No waenlased, mind
kiasawad, Ning pea ärrawoitwad; Kui mind
so arm ei toeta, Siis kurra ilm, ja lihha ka mind
patto siise saatwad,

2. Se

2. Se katw'al kurrat essite heal nã-ul arowa, telleb. Saab pat siis tehtud täieste, Ja süddant komwaks pameb: Ja pettab, alab wäggise Gess pattust teise peage. Ja põrgo sisse wimaks.

3. Ma-ilma wiis on teada kül. Kuis se woib aukutada, Et siimal' lihhal, kõrkusel' Ja walatus woiks jada: Kui wottab Jummal nuhhelada, Et ükski suda aidata, Jo sõbrus siis on läinud.

4. Ja siiski minno lihha meel Ei jätta sedda mahha, Kust ta saab kahjo kahjo peal, Ja wihkeda ei tahha Ma-ilma tühia rõmustust, Ei wotta temina õppetust kurrati kimpust peasta.

5. Nüüd minna willets allati Se waeno tülli tunnen, Se waewab mind ei paigoti, Waid kus ma ial ollen; Se kurrat takka kihhutab, Ma-ilm se kõrwalt aukutab, Mind lihha furjast kiusab.

6. Gess sind, tru Jummal! nouan ma, Ei woi ma ennast aita, Gess häddast Jäsa peasta sa, Jeesuse pärrast peasta! So waimo wägge minnule Nüüd anna, et mo waenlaste Nou pea hulla lähhaks.

7. So hea Waim juhhatago mind Gesspididi, et teen ilka, Mis käsSid, siis ma tunnen sind, Ei ekfi sinnust ära: Et furia wasto pannen ma, Mis sinnust mind woib lahjuta Siin ilmas keikpididi.

8. Eh' patto himmo saggedast Mo peäle käib, Kui ellan, Siis aita, et ma ussinast Se wasto warri ollen Et ial ma ei unnuستا, Et lahhan surma, tohto ka, Siis taewa ellik põrgo.

9. Need

9. Need wiimsed asjad auna mull', Et meles ilka pean, Ja sega patto himmo kül Mo hingest ärra-aian, Et woiksin ilma hirmota So mele pärrast ellada Mo ello aial rõomfast.

10. Oh Jummal Jäsa! rohkeste So wäggi minnul' olgo, Oh Kristus! tulle kõrwasse, So woimus mulle tulgo, Hea Waim! ses sõas aita weel, Ligt woimust ilka teise peal. So armust mulle anna.

143.

Du unbegreiflich höchstes Guth ic.

Wifil: Nüüd surno kehha mattame ic.

Sõõ beigekallim Jesuke, Mo meles olled üllem hã, Mul janno on so järrele, Oh! aita tul- le minnule.

2. Ma ollen hirw', kel janno on So järrel, Jäsus, minno õn! So hirwe wõtta jotada, Mind nõdra, Jäsus! jahhuta.

3. Ma süddames nüüd kissetandan, Oh kule! sind ma ihhaldan, Mo armo hallik! kule sa, Mo waese hinge rõmusta.

4. Se armo wessi pudub mull', Mind tomma Jäsus! ennesel' Sind minna wägga himmusetan, Et sinnult, Jäsus! abbi saan.

5. Mo peioke, kus olled siis? Kus pühha tal, mo kallim hüüs? Mis kaewo jures hingad sa, Mul ja mo on, mind joda ka.

6. Ei jaks minna rammota, Ma kissetamast wässin jo, Se hirwe warri jahhuta, Mo olled sa, so ollen ma.

144. Du

144.

Du bist ja ganz mein eigen ic.

Wisil: Oh Kristus! Lunnastaja ic.

Sõ omma sinna olled, Mo armas Jesufe,
Kui sa mo sise tulled, Ei muust ma holi-
ge Sind minna meles kannan, So ommaks en-
nast annan, Et andsid ennast mull'.

2. Keif sinnota on minnul' Siin ilmas sap ning
piin, Suur kallis arm on sinnul, Ning maggu-
sam kui wiin. Oh! walla, Jesus, isse So armo
minno sise, Et pean armsaks sind.

3. Kui wägga olled sinna Mind santi armas-
tand, Oh! te, et moistan minna, Miiks sa mind
lunnastand; So waimoga mind sata Sind
wägga armastama, Et soga ühheks jaan.

4. Mo süddamest oh! wõtta Keif, mis ei tah-
ha sa, Ja mulle appi tõtta, Et kurja põlgan ma.
So armo tunda nouan, Ning armastada jouan
Sind teigest süddamest.

5. Kui helde on so südda Mo wasto allati,
So arm kül näitab sedda; Kui yattust waewa-
ti Mind, siis sa appi tullid, Mo ärrapeastja ol-
sid, So omma ollen nüüd.

6. Ma püan ikka hoida So armo warban-
dust, Oh! lasse sinna kolta Mull' temma walgus-
tus; Ma tahhan sedda püda, Sind palwes
appi hüda, Kül warra, hilja ka.

7. Kui ka utafsin sedda Ma waene süddamest,
Siis olleks minnul' hädda, Ei rõmo kirikest;
Se

Sepärast pallun minna Nüüd nuttes: anna sin-
na So armo maitsta mull'.

8. Mind sinno armo tundma, Oh Jesus! õp-
peta, Ning sinno pole põderma, Kui ollen efsind-
ma; So waimoga mind woia, Mo ello sees mind
hoia, Kui minna tommistan.

9. Sa wähhendad mo wallo, Mind nõdra
finitad, Sa olled minno isso, Mind waest sa
rõmustad. Mull' õiget usko sata, Se wotta kas-
watada, Kui tahhab lõppeda.

10. Kui tulled ärraõuda Siit kurjast ma-ilmast;
Oh! wotta sa mind nõuda Kui omma pärris last,
Siis polle teys mul' hädda, Ei olle karta sedda,
Et ühhest lahkume.

145.

Warum betrübst du dich/ mein Herz ic.

Sõ südda, miiks sa murretsed, Ning miiks sa
ennast kurwaks teed, Ja püad tühja head?
So lotus olgo Jummal teäl, Kes keif on lonud
ilma peäl.

2. Ei temma woi sind unnusta, Waid tah-
hab armust aidata, Kui tal pudub sull'; Mo
wägger Jesa iggamest, Se seisab häddas minno
eest.

3. Et minno Jesa olled sa, Ei sinno laps ja
aitmata, Sul on üks isja meel, Eest muld ning
põrm sin ollen ma, Ei kustki ma peäl rõmo sa.

4. üks rikkas lodab warra peäl, Mo lot's
Jummal illewel, Ehk mind kül naertakse. Ma
tean, ussun kindlaste, Et sa mind tohdad rõhkestie.

M m

s. Ellas!

5. Elias! kes sind toitis weel, Kui suur poud olli ilma peäl, Kui kallis olli leib, Üks waene leß Eidoni maal, Kes olli armas Jummalal.

6. Ei seisnud sinna sõmata, Gesti kaarnad pidid tullema Ja toitma rohkest sind, Need töid ka õhtul, homikul, Mis olli roaks tarwis sul.

7. Üks Ingel sinno jure sai, Kes wet ning leiba sulle toi Se kaddaka-pu al, Sega sa käisid pitka tee, Et said Horebi mäele.

8. Ei sanud hukka Daniel, Kui heideti loufoerabel, Üks Ingel hoidis siis, Et tedda murtud nende wäest, Waid päsis terwelt nende käest.

9. Josef Egipti sadeti, Ja wangis pärrast peteti, Et kartis Jummalat, Sai wangis sureks issandaks Ja so-uwõssa toitiaks.

10. Ka peästis Jummal wäggewast Kolm meest seält tulle-ahjo seest, Üks Ingel kelis seäl, Et tulli ei woind põlleta, Ei juukse karwo kõrweta.

11. Ni rikkas olled Jummal tõest, Kui olled olnud iggawest, So peäle lodan ma, Oh! ann riklust hingele, Siis minnul on keik rohkeste.

12. Ei ilma aunst holi ma, Mind lasse tawast pärvida, Mis olled saatnud meil' So kange surma walloga, Siis ollen keikist holeta.

13. Keik/ mis siin on ma-ilma peäl, Kuld, hõbe, surelinne meel, Au, rikkus, lust ehk rõõm, Ei kesta se meil' iggawest, Ei te ka õnsaks hingekest.

14. Sind teada annud sest Mull' omma fanna sees, Oh! anna usko kinnitust Ning minno hingel' õnnistust.

15. Au,

15. Au, kitus olgo iggawest So sure helde armo eest, Ma pallun süddamest, Oh! ärra jätta mahha mind, Et taewas saaksin nähha sind.

146.

Mein Gott, das Herz ich bringe dir ic.

Wisil: Niid on se pääw jo löppenud ic.

Süddant annan keigest wäest, Oh armas Jummal! sull', Sa tahhad jedda minno käest, Se tulleb mele mull'.

2. Sa ütled: anna minnule, Poeg, süddant meleheaks; Ep olle muido ühtege, Mis sulle rõmo teeks.

3. Gesti, armas Jessa, annan ka Mo süddant siinule; Oh! ärra jedda teota, Arm anna minnule.

4. Kõl südda on täis rojastust, Ja tuhja ihhalbab; Ep olle temmal waggadust, Waid kurja armastab.

5. Niid agga nuttab ärdaste, Ning kaebab omma süüd; Mis enne olli temmale Rõõm, se ta wihtab niid.

6. Sa heidab mahha sinno ees, Ning pallub: pekka peäl, Ja murra kangust minno sees, Et põran pattust weel.

7. Mo kowwa südda pehmeks te, Et woiksin kaebada, Ning wihtada mo kurja tö, Ning nuttes sullada.

8. Siis kasta mind so werrega, Et südda puh-taks saaks; Ma tean, et olled furnud sa Ma-illa ning mo heaks.

9. Mo nõdra usko kinnita, Et woiksin kowwas-te So surma peäle lotada, Keik satab andeks se.

M m 2

10. Oh

10. Oh Jesus! anna armust nüüd Mull õigust, õnnistust; So peäle wõtta minno süüd Ning patto willerust.

11. So wä-ega mind ehita, Sa ilma süta tal! Mind keikist pattust puhasta, Et kolban Jummalal.

12. Oh pühha Waim! mind wõtta ka So sõbraks järgeste, Jesusse parrast olle sa Mo abbiks allate.

13. Te targaks mind so sannaga Ning armus pallawaks; Mo kurja süddant parranda, Mull' olle õppiaks.

14. Mind õiges uskus finnita, Et wihtan kawwalust, Et ma ei wõtta kartada Ma-ilma teotust.

15. Te, et mo südda kartmata Siin lotes kannatab; Sest, sa ei jätta abbita, So heldus õpetab.

16. Mo armo, Jõsand, puhasta, Et ellan sinno ees, Et silmakirjaks minno tõ Ei sünni elades.

17. Te, et ma kawwalusseta Keik asjad aian teal, Et ükski ei woi laitada Dõöd, sanno ilma peäl.

18. Te, et ma ollen tasfane! Allandik südda mest; Mind tühjast rõmust puhtaks te, Kui etsin, pöran sest.

19. Te, et ma ollen wagga teal Ning tiggedusseta: Siis on mo ello, mõtte, meel So mele parrast ka.

20. Mo süddant wõtta honeks ka, Oh Jummal!

mal! ilma sees: Siis selle sees woid ellada Siin ning seal iggawest.

21. Ma annan sedda sinnule, Kus tahhad, panne se; Sest sinno parralt olleme, So, ei mu ühhege.

22. Ehk mind ma-ilm kül awwatab Sa sanna kuulda weel, Ehk teifiti mind ahwardab; Ma põlgan temma heält.

23. Ei sünni sedda iggawest, Sa kurja waimo pruut, Mind kiudad, ei ma holi sest, Oh Jummal kidetud!

24. Ma-ilm! pat! minne omma te, Mo süddant annan ma Sull' anniks, armas Jesuse! Oh! sedda hoia sa.

147.

Ein Sommer-Lied.

Uks Gut-Laut.

Geh aus, mein Herz, und suche Freud ic.

Wisil: Reik tulge minno jure nüüd ic.

Südda olgo rõmus nüüd, Et Jummal jaggab kaunid hüüd Sel rõõmsal suisel aial, Waat rohho aiad õitsewad, Ja illusaste kossumad Nüüd keikis paikus laial.

2. Mets pak sust lehte la-utab, Ma ruttust rohho tõrkistab! On keikil' kaunis nähha, Keik lillifessed bitsewad, Ja kaunikessed kaswawad; Ni wõttab Jummal tehha.

M m 3

3. Keik

3. Keif linnud pesetellewad Ja omma laulo aiawad, Ja loja kita püüdwad: Jo õpist, kãgi, leofe, Jo tu-ife, jo warblane, Et metsad was rohiüdwad.

4. Saab kanna munne haudunud, Ja pãso fenne poegenud, Siis ommad poiad sõõtwad: Kõl põdder kargab fergeste, Ja leikab rõõmsast rohhusse; Keif omma aega teãdwad.

5. Jõed, oiad kerul kõhharwad, Ja wõsso warjul keerlewad, Ja are tassajookswad. Kus iganes on rohho-ma, Ka wainul rõõmsa lauloga Seãl lapsed karja sõõtwad.

6. Need messilased maggufat Met messipuusse tegewad, Ja lendwad ümberkaudo: Ka annab Jummal wina-puust So süddamele kinnitust, Ja jouotumal joudo.

7. Põld kannab wilja rohkeste, Ja temma seisab paksuste, Teeb iggamehhei rõmo, Et kide takse Jummalat Se sure anni jaggajat, Kus tunnuks temma armo.

8. Ei tahha minna unnusta, Waid kowwast meles piddada, Mis armas Jummal teinud. Keif ma-ilm kidad temma rõõd, Ka minna laulan sed da head, Mis meie siim on näinud.

9. Ma mõtlen, kui on minnul teãl Ni kaunis assi ilma peãl Se ello santis põlwes; Mis saab weel pãrrast oltema, Kui same taewa tullesma, Seãl iggawesses ellus.

10. Mis rõmo seãl weel tunnukse, Kus Jesust ennast nõhakse, Ja minno kõrward kuulwad, Et mitto tuhhat Kerubim Ja mitto tuhhat Sera-wim Se Halleluja! laulwad.

11. Oh!

11. Oh! kui ma seãl jo ollestin, Ja sinno jures ellastin, Oh helde Jesa taewas! Siis saaksin Ingli lauloga Sind üllendama rõmoga, Kui saan ma peãsnud waewast.

12. Ei tahha siiski ellades, Sell ihho muresse kõndides, So kuitmist mahajãtta; Mo südda peã ab tãnnoga, Kus kõhhal ial ollen ma, Sind õhte jãrge laulma.

13. Oh! aita omma Waimoga, Mo waimo taewast õnnista Ni warra, kui ka hilja; Mo südda hãsti õitsego, Se usso suggu kaswago, Kui su-il kaswab wilja.

14. Oh! wotta mo sees ellada, Mind sulle heaks puuks istuta, Et woin head wilja kanda, Ja sinno aedas jãrgeste Kui kaunis illus õieke head haiso wãlja-anda.

15. So Paradisi aiaks sa Mind wallitse, et hatjan ma Ni kaua kui ma ellan: Siis tahhan siin sind tenida, Ka iggawest seãl lõpmata, Kui sinno jure tullen.

148.

In allen meinen Thaten ic.

Wisl: Nüüd hingwad innimesed ic.

Sündko minno assi, Ni kãigo minno kãssi, Kui Jummal issi teeb: Kui temma murret kannab, Ja issi nou mull' annab, Kõl siis keif hãsti lorda laãb.

2. Ei minno tõ siin kolba, Keif minno waero on ilma, Ei maksja minno nou, Ni õlgo kui ta

M m 4

tah

tahhab, Kui temma osja jaggab, Sest olgo temmal' üksi au.

3. Mis põlwe Jummal annab, Mis temma peäle panned. Se on hea minnule, Ei putu minnust wigga, Kui agga sünnib ikka, Mis armisa Jäsa tahtminne.

4. Ma temma peäle lodan, Ja tedda meles pean, Kes hoiab kurja eest; Kui agga tedda kardan, Ja sanna möda ellan, Siis polle hädda ellades.

5. Ja wotko surest armust Mind peästa keigest pattust. Neid süüks ei arwata: Ei temma kohhut moista Mo patto peäle pea, Waib tahhab moga kannata.

6. Kui maggama ma lähân Ja jälle illestoufen, Kus ollen ialge, Kül häddas, willestusjes, Kül waesusjes ning többes, Saab temmast rõmo hingele.

7. Kui Jummal woõrats tulleb, Ehk ristipeäle panned, Siis tahhan kannata; Ei sa, kui temma tahhab, Ja kannatust ka annab, Se formull raske ollema.

8. Keik temma holeks jättan, Kui surren ma ehk ellan, Kui käsib ialge, Mil aial arwab temma, Kas home ellik tänna, Ja moistab aega üf sine.

9. Siis olle, südda, rahbul; Mis ial juhtub sinnul, Siis ärra murretse; Sest sinno Jäsa taewas Teab nou kül keiges waewas, Suur nou on tö-est temmale.

So wünsch ich nun ein gute Nacht ic.

Süüd põlgan minna rõõmsaste Ma-ilma tühjad kumbed, Ehk se mind waewab wahwas-te, Kül Jummal kannab murret. Ma-ilma tö On tühhine, Ma tunnen sedda tö-est, Ma tunnen sedda tö-est.

2. Üks us, kui põdra hammustab, Se põdder wet siis püab, Ni südda abbi himmustab, Kui ma-sim kurja hüab, Mull' abhastust Teeb wanna us, Se Jummalale kaeban, Se Jummalale kaeban.

3. Mil minna saan so rõmusse, Kus waggad tänno andwad, Ning laulwad sulle kitusse, Ja walged ribed kandwad? Mil wiakse Mind taewasse, Et saan sind, Jummal, nähha, Et saan sind, Jummal, nähha?

4. Mo hing on sure wallo sees, Et pean kaua ootma, Ma tunnen waewa süddames, Ja abhan siiski lota, Ehk kawwalad Mind naerawad Sel ristihädda aial, Sel ristihädda aial.

5. Kus on so Jummal, küsrowad, Kes sulle appi tõttab? Need sannad, need mind waewawad, Et minno südda nuttab. Oh! tulle sa, Mo kaitse, Mind peästa patto waewast, Mind peästa patto waewast.

6. Oh! wõtta mind so rigisse, Mis walmis-tanud sinna, Et, kus keik pühhad järgeste, Ka sind woin kita minna, Kus ellawad Ning laulwad Keik Inglid hulgaliste, Keik Inglid hulgaliste.

7. Mo hing! miks ennast waewad sa? Oh! wõtta kannatada, Sind Jummal tahhab aida-
ta. Sest tahhan tanno anda. So hädä se Du
ürriks, Ning wimaks se rõõm tulleb, Ning wi-
maks se rõõm tulleb.

8. Ei keik siin tahha kannata, Ei sinno peäle
lota, Oh Jummal! armo anna sa, Et woin sult
abbi ota, Mull' muido siin Du suur se piin, Kui
sinnota ma ollen, Kui sinnota ma ollen.

9. Kõl mitto hädä, willerust Du patto pär-
rast nähha, Siis tunneme ka abhastust, Kui wot-
tad hirmo rehha, Müüd tunnen ma, Et raskest ka
Mind monni hädä waewab, Mind monni häd-
ä waewab.

10. Ma ilma rõmo wihsan ma/ Hõd/ päwad'
südda nuttab, Ni kaua tahhan palluda, Kui sin-
no abbi tõttab, Oh Jesuke! Mind heldeste So
armo läbbi aita, So armo läbbi aita.

11. Waat! kurwastust on minnul kõi, Et
waenlane siin fiitleb, Suurt melegaigust teeb se
mull', Kui naero wiisil ütleb: Kus Jesuken? So
rõõm ning õn. Woi temma sinnust hõlib, Woi
temma sinnust hõlib.

12. Mo willets hing, oh! kannata, Oh! kan-
nata, mis waewab Sind, kõi so õnnisteggia
Sind kelgest kurjast peastab, Ning heldeste Wiib
taewasse, Seäl on meil rõmo ota, Seäl on meil
rõmo ota.

150.

Wohl dem Menschen, der nicht ic.

Wifil: ärka ülles, minno süddar.

Sõnis, kes ei wõtta tehha Kurja nouu järrele,
Ei woi üllekohhut nähha, Pattustest ei hõl-
ge; Kes neist pilkjaist põggeneb, Nende selfist tag-
ganeb, Agga kalliks peab sedda, Kui teeb Jum-
mal targaks tedda.

2. õnnis, kes siin rõmo tunneb, Pühha käsko
õppides; Süddames se õnneks pänneb, Ei sest
lahku elades: Nenda õitseb, kaswab se, Kui need
Palmpuud kauniste Jõe kaldal ommad oksad
Hästi laialt la-urawad.

3. Nenda siggid innimenne, Jummalat kes ar-
mastab, Sell' keik lomad saatwad õnne, Kuni
täiest pühhaks saab; Temma lehhed kossuwad,
Ning on ikka illusad, Jummal abbiks selle tõttab
Keikis, mis ta ertewõttab.

4. Kedda pattust rõmustasse, Teine järg on
sellele, Temma rõmo aetakse Ni kui põmo laiale;
Kus on pühhad rõmoga, Siina pattused ei sa.
Jummal armastab keik waggad, Hukka läh'wad,
kes on kurjad.

151.

Wohl dem/ der in Gottes Furcht ic.

Sõ sul, kui kardad Jummalat, Ja temma
nouud armastad, Siis toidad ennast om-
mast käest, Ja siggid hästi temma wäest.

2, So

2. So naesel ka on siggidus, Kui kobaraid on
wina-puus, So laual lapsed istuwad Kui ölli of-
fad illufast.

3. Waat! ni suur õn on selle käes, Kel Jum-
mal ifka süddames, Ei wiha putu temmasse, Mis
tulli pattust ilmale.

4. Õn tulleb sulle Sionist, Et nääd kui wäg-
ga armolist Jerusaleem keik õnne saab, Ja Jum-
mal tedda üllendab.

5. So ello tahhab jätkata, Et sinna pead rõ-
moga So laste lapsi näggema, Et Israel saab
rahho ka.

152.

Hilf mir, mein Gott, hilf das ic.

Wisil: Keik sündko ifka nenda mull' ic.

SH! armas Jummal, arwita Sind häddas
takkanouda, Ja süddamest sind orsida, So
armo pole jouda; Oh! lasse mind, Kui ofsin sind,
Mo waewas pea leida, Oh! hallasta Ja arwita,
Mind kurja tö eest hoia.

2. Mull' anna ommast heldussest So peäle ükfi
lota, Ja pattust pöördä süddamest, Ja murrest
rõmo ota, Et nuttan nüüd Need patto süüd Ja
rasked efsitusfed, Et minno käed Ka tewad hääd
Neil', kes on häddalisfed.

3. Keik lihha himmud kustuta, Et need ei woi-
must wõtta, Sind armastama õppeta, Ning ab-
biks mulle tõtta; Mind aita sest Ka süddamest
So fanna tunnistada, Et ükfige Mind surmaske
Ei woi sust lahjutada.

4. Oh!

4. Oh! õppeta mind tassandust, Ja fela wi-
ha heldest, Ka anna mulle allandust, Et káin so
järele järgest; Neist pattust ka Mind puhhasta,
Mis nolelt ollen õppend, Mind rõmusta So
Waimoga, Kui murre enne lõppend.

5. Mo usko, armo kaswata, Ning kinnita mo
lõtust, Et minno südda lõpmata So jurest leia-
kõidust; Suud tallitse, Et minnule Ei temmast
sünni hädda, Mo ihho ka Ni toida sa, Et him-
mud kelad ärra.

6. Mull' olgo ifka ussinus Mo tööd ja teggo
tehha, Et tühhi au ja kawwalus Mind ellades ei
petta; Niid, kadedus Ja kimalus, Se minnust
tagganego, Ka warga meel Ja petja keel, Se kau-
gel' minnust jägo.

7. Head nou mind lasse wõtta ka, Ja efsitus-
sest peasta, Ning keikide eest palluda, Ka waestele
head tehha, Et kurja ma Woin taggan'da, Ja
keikil' appi tullen, Ni sünnib ka, Mis tahhad sa,
Siis winafs õnsast surren.

153.

Ach treuer Gott, barmherzig's, ic.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees, ic.

SH helde Jummal! sünnule Õn armolinne süd-
da, So Jesa kä-est minnule Õn tulnud rist
ja hädda, Ma tean, et se koormaga Mind las-
sed armust waewata, Ei mitte läbbi wiha.

2. Sest se on ifka sinno wiis, Sa karristad
so lapsi, Kui armastad, sa nuhtled süis Keik om-
mad

mad luliikmissi, Sa annad kurbdust rõmo eest, Wiid põrgo, peastad põrgo seest, üks wahhetus on järgest.

3. Se kombe on ka sinnule, (So nou on imelinne,) Mis hoietakse ellule, Se surmatakse enne; Se mis peab sama auustud, Saab enne arateotud, Ja hõpis naeruks pandud.

4. Ei olle meie Jeesusel Ruud põlwe ma peäl olnud, Ja podi enne risti peäl, Kui auule sai tulnud: Risti, hädda, waew ning teotus, Se ollit temma pärraadus, Kui tahtis taewa miina.

5. Kui nüüd se õige sullane Deal meel tahtis kanda Se hädda, mis ma pattune Woin paljo wastopanna? Keik temma pühha kannatus On minno ello õppetus, Ma watan temma peäle.

6. Oh armas Jummal! se on ka üks wägga raske asji Mo meles sedda uskuda, Mis teeb so imme kääsi, Et se, kes ni saab nuhheldud, Saab tõ-est sinuust armastud, Ei sünni se mul'ühte.

7. Kui minna ei woi uskuda, Käl sa woid usko tehha, Mo lousti üllespidada, Et woin so heldust nähha, So pühha sanna tootust, Se olgo minno rõmustus, Et kuhhogi ei kána.

8. Kui ollen arg, siis arwita, So Waim mind õppetago, Et julgest tohhiin palluda, Mo loousti finnitago; Kui meie agga ussume, Ja jáme kangest palwesse, Siis pahharet ei woida.

9. Oh! árra lasse, pallun ma, Kui pead sa se nouu, Mind mitte lialt kiusata, Sa tead minno joudo; Ei olle puust, ei kiwõist ka, Waid põrm ja tuhki ja muld ja ma, üks waene innimenne.

10. Oh

10. Oh Jeesus õnnisteggia! Sa kandsid omma risti, Siis aita sedda kanda ka, Mis peäle pand ned isji: Sa kuled minno õhkamist, Siis wotta heldest süddamest Mo palwe heále wasto.

11. Ma tean, et sinno helde meel Mo peäle armo heidab, Sa pallud taewas üllewel, Kui sinno sanna näitab. Neid nõdro kääsi finnita, Ja nõdro jalgo toeta, Ei kómista siis nemmad.

12. Oh! rági mulle armsaste Ses raskes kurwastusses, Ning jahhuta mind rõõmsaste Ses sures abhastusses: Sa olled warjuks kotwaste, Kui kiusajaga woitleme, Ka kui meid pinatakse.

13. Kui agga se on sinno nou, Et pean kannatama, Siis saab üks päinis sinnul' au, Kui wootad toetada: Oh! sata mulle kannatust Ja nõdra usfo finnitust Kui ommal' waesel' lomal.

14. Oh pühha Waim! mind juhata, Et olen murrelinne, Kui tahhan lialt leinada, Siis olle abbilinne. Oh! minno mele tulleta, Mis rõmo ilma murreta On taewa rikis ota.

15. Seäl saad sa sure armoga Siis nende peäle waatma, Kes taplenud siin surmaga, Ja káwnist ello saatma; Se wasto, tean tõ-est ma, Ep olle ial arwata Keik ilma au ja rikkus.

16. Seäl ka-ub árra kuulmata, Mis siin meid kurwastanud, Se rõõm ja au on lõpmata, Kui sinna tootanud: Mis kúlwatakse nuttoga, Seäl leifatakse rõmoga, Ma ussun, aita! Amen.

154. H. E. E.

114.

Herr Jesu Gnaden Sonne re.

Wissl: Oh Kristus! lunnastaja, re.

Oh Jesus! armo walgus, Sa tõe õppia, Lasf
sinno'ello selgust Mull' arval paistada, Mo
suddant römustada, Mo waimo uendada, Mo
Jummal! sedda te.

2. Mo pattud andeks anna, Ning aita helde-
te, Ja ärra wihha kaäna, Waid sedda murretse,
Et sa so rahho annid Mo süddamesse panned, Oh
Jssand! kule mind.

3. Mo hingest wäsjä aia Adama wanna tö,
Et minna woiksin wata So peäle järgeste, So
ommaks ennast anda, So auuks risti londa, Et
sa mind lunnastand.

4. Et tunnen sind, mo Jesus! Sa isfi õppe-
ta, Sells walgusta mo moistust So pühha san-
naga, Et ussun sinno sisse Ning jaän so tõe sisse,
Ei holi kurratist.

5. So armoga mind joda, Mo himmad risti
sü Et kurja peäl ei loda, Waid woitlen koro-
waste, Mo kurja himmo wasto, Ei nende liggi
astu, Siis ellan sinnule.

6. Oh! wotta sinna süta So armo minno sees,
Et ma woin armastada Sind keigest süddamesse
So mele pärrast olla, So ello-tele tulla Siin
ning seäl igawest.

7. Müüd, Jssand! anna woinust. Mis satab
sinno Waim, Ka anna wägge, julgust, Siis ol-
ten armo-taim, Sest muido keik mo mõtte, Mis
ial wõttan ette, Ei kolba kuhhogi.

8. Sepär-

8. Sepärrast, armas Jummal, Müüd armust
walgusta, Sest et ma ollen rummal, Mo süd-
dant uenda, Et ma so jure jouan, So tahimist
tehha nouan / Müüd aita wäggewast.

155.

O Jesu, siehe drein re.

Wissl: Oh! wagga Jummal, kes re.

Oh Jesus! hallasta, Ning aita mind müüd
woita, Ma tunnen surma so, Mo waim
ei ennam jaksä, Mo meel se püab kül, Ei moõdu
õmmeti, Eht kül mo waene meel Müüd woitleb
allati.

2. Se põrgo wäggi teal Ning surm müüd kin-
ni peab, Eht wahhin siin eht seäl? Mo südda ag-
ga otab; Kui seismist himmustaa, Siis ollen sel-
jal so, Mo wäggi ning mo joud Ei mulle abbi to.

3. Ma kippun, josen kül, Ei õmmeti wäljeda,
Mis sataks rahho mull', Ei woi sest lahti sada,
Mis kässo sundminne Mo peäle panneb kül, Ja
rammo ellada Ei joua anda mull'.

4. Sa, Jesus, äksine Woid minno wallo pöör-
da, Siis jaksan minna kül, Kus sinna wõttad al-
ta, Kui rammo mitte saaks Mo ello sinult siin,
Siis olleks püüdminne üks õige põrgo piin.

5. Sepärrast hallasta, Ja õmma armo anna
Mo waesel näliatsel', Kes wõttab kumardada,
Ei enne jätta sind, Kui sa mind õnnistad, Ja sur-
ma rikkudes Uut ello sünnitad.

6. Sa õlled lubbanud Müüd armsast jahhuta-
da, Kui südda kawwalust Ei tahha armastada;

N n

Waid

Waid annab ennast nüüd So holeks koggones,
Et woimust sinno arm Saaks ikka minno sees.

7. Siis wotta hopis mind Eest patto ellust
peasta, Kui sa mind juhhatad, Siis anna sanna
kuulda; Oh! haffa minnusse, Keif waenlast
ka-uta, Et puhtas süddames Sa saaksid ellada.

8. So woimust näita nüüd, Sa ussi ärra-
woitja, Oh! näita kurratil, Et olled ärrapeästja,
Ning woida minno sees, Et minno waenlast
Keif sawad häbbisse, Kui sa, mis tunned, teed.

9. Kui kaua peawad Need kurjad kõrkistama?
Et peab minno rõõm Weel nende kätte jama, Oh!
peasta hingekest, Mis sinnust lunnastud, Nüüd
agga pattudest On alles seutud.

10. Sa olled lahti teind Mo silmad, et woin
näha, Et ei woi ennefest Ma muud kui kurja teh-
ha, Eest tulle appi nüüd, Te tõeks armust ka,
Mis sinna tootand, Mis jal tahhad sa.

11. Mo usko kaswata, Siis minnust lahku-
kartus, Ning ei sa petta mind Se walle meel ning
moistus, Kui sinno kallis arm Mo lihha surretab,
So surma wä-ega Mo süddant puhhastab.

12. Keif wastopannemist Oh Jesus! aita woi-
ta, Et talle werre seest Täit woimust woiksin leida,
Et woiks so tassandus Mind senni kaitseada, Kui
keikist, waenlastest Mind wõttad peastada.

13. Kui wäggew minno sees Sa olled, armas
Jesus, Et saan so sarnatsels So surma läbbi us-
tus, Siis ühhes sinnoga Saan rõõmo rohkeste,
Sa sarad ikka mind Siin ellus eddase.

156.

HERR JESU CHRIST, mein Leben ic.

Wisil: Oh Kristas! Lunnastaja ic.

Oh Jesus! minno ello, So peäle lodan ma,
Mo hinge rõõm ja illo! Mind armust aw-
wita, So armo anna nähha, Et süddames woin
tehha, Mis tahhad igganes.

2. Mo kallis peiofenne! Mind wotta armas-
ta, Te, armo tullofenne, Et sind ei wihhasta:
Mo südda jägo sulle, Ja sinna jälle mulle, Sa
keigүүлem hea.

3. Siis kela, et mo südda Sust ei woi lahku-
da, Waid kindlas armus ikka Sind kinni pidada:
Kui sinnoga ma surren, Siis sinnoga ka
pärrin Se taewa õnnistust.

4. Mind lasse järgest jada So külge kowwas-
te, Ja sinnust wägge wotta Kui puust üks ofsoke:
Ehk surren siis, woi ellan, So pärralt minna
ollen, Mind pea awwita.

5. Sa minno ainus ello, Oh Jesus! üksine,
Mo õnnistus ka olle, Sind otsin järgeste, Oh!
lasse mind sind nouda Ja se eest ennast hoida,
Mis sinnust lahhutab.

6. Oh! te, et minna lodan So peäle kindlaste,
So peäle üks watan Mo häddas kängeste; Siis
tahhan sind siin kita Ja seäl ka auustada So
aus iggawest.

7. Oh tulle, Jesus! tulle, Mo õnnisteggia, Ja
olle waggadele üks ärrapeastia; Et surreta mo
lihha, Et waim woiks woimust sada, Kui woit-
len sinno wäes.

8. Oh armas Jesa! kule Mo palwet hallas-
tes Mul' Jesus appi tulle, Ja pallu minno eest,
Oh pühha Waim! mind aita, Mo süddant issi
täida, Et ikka fidan sind.

157.

Schütte deines Lichtes Strahlen 10.

Wisil: Sion laebab sures häddas 10.

SH! mind wotta targaks tehha, Armas õn-
nisteggia, Et ma woin so walgust nähha,
Dle issi õppia: Aia ärra pimmedust, Anna jälle
waggadust, Et ma woin so jure tulla, Tark ning
moistlik ikka olla.

2. Tühjad mõilemissed sata ärra minno süd-
damest, Sinno wäggi woib mind peästa Nende
kawwalusse feest; Aita mind, kui woistlen weel. Et
saan woimust kurja peäl, Sest et krusatus mind
waewab, Minno süddant wägga harwab.

3. Kurjad himmud tappa sinna, Mis mo peä-
le tullewad, Sata woimust, pallun minna, Kui
mo mõtted woitlewad, Et so rahho hädda sees. Oh
leks waggero süddames, Siis sind iggal aial tän-
nan, Ning so au ka sureks fidan.

4. Patto laened kobbisewad, Tewad hirmo
minnule, Kässi, Jssand! siis need järowad Waik-
feks warfi peage; Sinno tö-e walgus se Paistko
keigest minnule, Muudo rummalaks jäään minna,
Kui mind targaks ei te sinna.

5. Sinno maggus arm se tulgo Minno sisse
ällewelt, Sinno wäggi walmis olgo Minno nõd-
ral

ral süddamel. Jesus! anna minnule Pühha
Waimo rohkeste, Et ma woiksin waggaks sada,
Sinno mele pärrast tehha.

6. Minno süddant waewatakse, Wotta sedda
rõmusta, Diete mind juhatakse, Kui teed taewa
näitad ja: Siis mo südda rõõmsaks saab, Tühja
rõmo teotab, Ning ei mõtle selle peäle, Mis ei sa-
ta taewa tele.

7. Et ma tühja peäl ei loda, Kisku feik mo
süddamest, Ei ma neist woi abbi ota, Egga tunda
Jesufest. Minna wägga ihhaldan Jesust sind
ning rõõmsaks saan, Kui ma tö-este sind leian,
Ee et sinno pole hoian.

158.

Entfernet euch, ihr matten Kräfte 10.

SH! tagganege, minno himmud, Neist asjust,
Mis on ilma peäl, Ning jätta mahha patto
teud, Mo wäs sind waim, kel waewa teäl; Nüüd
taggane, Oh tühhi tö! Se ue ello algan ma, Mis
ükski ei woi rikkuda.

2. Keik mäed ja orrud moga laulge, Et teäda
saaks mo Jesu au, Kes mul on waewas wägge-
waste Mo ainus hoidja ning mo nou. Keik tüh-
hi teäl! Mul teine meel, Se õige aeg on praego
käes, Nüüd jätta feik, mis ilma sees.

3. Eht illusaste hajjad wäljad! Käl su-ü ennast
näitate, Keik lomad fiiski nähha sawad, Et illo
ka-ub peage, Se põlgan ma, Sest walwa sa,
Mo südda, kes sa ihhaldad Neid asjo, mis siin
kadduwad.

N n 3

4. Kui

4. Kui wotfid enne armastada, Mis sinno rammo kullutas, Siis ärra wotta furwaks sada, Kui keeltaks, mis hing armastas; Keif põlga sa/ Et peigmees ka Müüd tahhab, et jääd tassafeks Ning targa neitse sarnafeks.

5. Sa, tigge liig-arm, minnust ka-u, Ning jäta tühjaks süddame, Et wotksin tunda selle armo, Kell' pean andma kitusse; Oh! mingo meist, Mis ennast täis, Ma jätan mahha tühja tö, Ning el lan sulle, Jesufe!

6. Mind patto köiest lahti kisku, Neist sallaja mist wõrkudest, Waenlaste nou, oh Isand! rikku, Te wabbaks mind so tallekest: Müüd taggane, Keif kawwal tö! Mis teggi mulle ekstust, Ma põlgan sinno kawwalust.

7. Kui maggus on üks wabba ello, Mis keifist asjust lahti teeb, Kui se ma-iltma kawwal illo Ning temma hirm meist mahhajaab: Ei holi neist, Ma lahkun teist, Mo meles ollen khlatud Ning Jesu prudiks ehhitud.

8. Mind hoia rahhul, Jesus, ikka, Ning kaäna murret minno eest, Et pattust mull' ei sunni wigga, Mind peästa tühja himmo läest, Keif mahhajaab, Arm sedda teeb, Et minna ennast unnustan Ning taewa rõmo himmustan.

159.

O Gott! du frommer Gott ic.

Sh! wagga Jummal, kes Keif annid meile an nad, Kelt on, mis ial on, kes keig' eest murret kaännad, Mull' anna terwist, ning Et terwe ihho

ihho sees Mul olleks puhhas hing Ja õigus süddames.

2. Läss', mis mo kohhus on, Mind usfinaste tehha, Et wotksin ammetis, Mis käsüd, pea nähha: Oh! anna, et ma teen Mo teggo aegfaste, Ja aita, et mo tö Woiks minna eddase.

3. Mind aita rägida, Mis ikka heaks woib tul la, Ja kela rägimast, Mis tühhi tahhab olla/ Ja kui mo ammetis Ma pean rägima, Siis anna sannale Täit wägge rõmoga.

4. Kui mul on hädda ka, Siis wotta julgust anda/ Mind aita rõmoga Mo risti foorma kanda: Mo wihamehhega Mind lasse leppida: Kui nou mul tarwis on, Head nou siis anna ka.

5. Te, et ma feigega Disuggust sõbrust pean, Mis ma head ollewad Ja sinnul' armas tean, Kui wot tad heldeste Mo warra jätkada, Siis olgo ärra fest, Mis sadud furiaga.

6. Kui sa mo eale Weel tahhad jätko anda, Ja monda waewaga, Mind lassed wannust kanda, Siis anna kannatust, Mind hoia patto eest, Et kui ma halliks saan, Ka tunnen auu fest.

7. Kui tulleb ello ots, Siis astu, Jesus, ette, So risti surma sees Hing sago sinno fätte, Mo ihhul' olgo maad, Kus waggad maggawad, Kus nemmad hingades Ei kule mürrinat.

8. Kui huad wimati: Keif surnud, touske üles! So käsü olgo siis Ka minno haju küljes, Läss' fuulda omma heält, Mo ihho ärrata, Et kaunist selletud Saaks taewa seltsi ka.

Jehova! nimm von mir die Kräfte ic.

SH! wotta, armas Jesus, wasto mult, Mis ünno waimo wäes ma sanud sult, So pärrait peab mo südda oslerma, Ei so pruut muido ial pühast sa.

2. Mind sata ueks tomaks kaswama Ja jummatikkus kombes ellama, Et wanna juretaigen mahhajaáb, Ja sinno arm mo süddant ueks teeb.

3. Mull' anna sind üfspáinis armasta, So kássi woib mind hopis uenda, Keif minno südda, minno mötte, meel, Se ohwrib ennast sulle üllewel.

4. Ei ilmas, pruut! mu peäle mötlege, Kui omma peis peäle üfsine, Ma pean tedda meles pidodama, Kes ennast mulle peiuks annud ka.

5. Ei olle innimenne mörteta, Kus temma ial on, seál mötleb ka, Ni sinna, Jesus, keigeüllent há, Ei ial minno melest árralá.

6. Uus ello! wotta rammo, wägge ka, Ja kaswa ifka ilmafeelmata; Se, kes páaw páawalt ifka ueks saab, Kúl Jesus tedda heldest armastab.

7. Ni ehhitakje honet fallaja Sell' talle prudile seál ellama, Ja sinna siise peis kutsuma, Seál omma pruut grmsaks pidodama.

8. Uut waimo suggu annab temma teal, Ja armastakje temmast jalle seál: Jo ennam annab, sedda ennam saab, Kui peigimees süddant pattust puhastab.

9. Weid wotta sinno pole tommata, Ei muud-

te

te meie tabha himmusta, Uut innimest oh! kaitse armsaste Et waenlased ei temmal' kurja te.

10. Ni náita ennast, Jesus, meie ka, Kui on so pühha nimmi löpmata; Sa dige arm ja kange abbimees, Weid leppita weel ifka Jesa ees.

11. Sa Jesa Sanna! kelt nüüd ueks lo, Ja süddamest se wanna wälja to; Need lunnastud siis tulgo röömsaste Jerusalemma talle pulmala.

12. So honest hüd omma heálega: Oh pruut! nüüd süddant mulle walmista, Ja ennast seest ja wäljast puhasta. Ja joua minno sisse ellada.

13. Oh tulle, Jesus! mo sees kaswama, Weid mu peál' árra lasse rómusta, Oh! tomma meid, siis meie joseme, Kui puhtad neitsid káime járrele.

161.

Kommt, laßt euch den H-Errn lehren ic.

Wisil: Sion laebab sures háddas ic.

Sllge, rist-i-innimesed, Botte tarka õppetust, Kes on Jesusse luud-likimed, Temmal' sawad õnnistust; Se, kes Jesusst tunnistas, Süddamest ka armastab, Ning kes wottab waewa náhha! Temma mele párrast tehha.

2. Õnsad on, kes allandusses Siin maailmas ellawad, Ning siin waimo maddalusses Auustawad Jummalat; Se, kes ennast allandab, Tedda Jummal üllendab. Kes siin Jesusst meles kannab, Selle taewa riki annab.

3. Õnsad on, kes kurwastusses Patto párrast keinawad, Ning ka sures abhastusses Oma wigga kaebawad; Need, kes murretsewad nüüd, Nut-

W n s

wad

wad ifka ommad süüd, Neid saab Jummal rõ-
mustama, Nende murret lõppetama.

4. Ünsad on need waggad hinged, Kes keif
hädada salliwad, Ja on pitkamelelised, Kurja hea-
ga tassiwad, Andwad andeks keigele, Ei te kurja
ühhele, Neil on nende tassumisefeks Ma-ilm nende
parrandusfeks.

5. Ünsad on, kes takkanoudwad Higuft ning
Ja tösfidust, Lillekohto eest end hoidwad, Põlgwad
ilma warrandust; Kes ei te siin kawwalust, Pet-
rust, ahnust, tiggedust, Neid saab Jummal isfi
täitma, Nende peäle armo heitma.

6. Ünsad on need armolisefed, Kes ei jätta ait-
mata Neid, kes siin on häddalisefed, Sewad hääd
hea melega, Reddagi ei unnusta, Palwe, tö ning
nouuga; Neil saab abbi hädada aial, Neil on
armo kohto päwal.

7. Ünsad on, kes puhastusfes Töös ja san-
nas ellawad, Süddamette kassinusfes Meelt ja
mõtted piddawad, Kes ma-ilmma himmustust,
Kurja lihha rojastust Keigest melest teotawad,
Jummalat siin nähha sawad.

8. Ünsad on need rahholisefed, Kes kül pea lep-
piwad, Need, kes on heamelelised, Kristi-armus
ellawad, Kes seäl rahho teggewad, Kus on wi-
ha-piddajad; Neid saab Jummal auustama,
maks lapsiks nimmetama.

9. Ünsad on, kes kannatawad Hädda, risti,
kruusarust, Ja siin ilmas palgaks sawad Ilmasüta
teotust, Neil on helde tassuja, Jummal, nende
kaiusia Woib se peäle orsa sata, Armust nende
peäle wata.

10. Aita,

10. Aita, armas Isfand Jummal! Et ma nen-
da ellan teäl, Et ma waene, arg ning rummal
Ünnis ollen ilma peäl, Et ma ellan maddalast,
Pallun sind ka ussinast, Waenlastele andeks an-
nan, Higuft ifka meles kannan.

11. Waeste peäle armo heidan, Ollen puhhas
süddames, Rahho ifka takkanouan, Ja sind tenin
keigest wäest. Anna sinna heldeste, Et ma usfun
kindlaste; Sinno Waim mind juhhatago, Au-
sas ellus kinnitago!

162.

Eins ist noth, ach Herr! dich Eine zc.

Es on tarwis, armas Jummal! Sedda moisi,
ma õppeta, Ja, mis armastan ma rummal,
Zühja agga ollewa, Eest et se mo süddant siin
pinab ja waewab, Ja ükspäinis murret ja kur-
wastust annab; Kui agga se ühhe saan, siis se
on null. Kül õnsam ja parram kui ilm, mis on
sull.

2. Kui sa tahhad sedda leida, Arra ofsi ilmas
teäl, Winno südda, wõtta jouda, Dstfi sedda ülle-
wel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seäl ellab,
Keif hääd ja keif tälelist annet sull' annab. Seält
leitakse suremat, parramat hääd, Seäl on se üks-
päinis, kus iggawest jääb.

3. Ni kui puhhal Mariale Winus osfa olli se;
Temma tõttis Jesussele, Kristus temma jalgele: Ei
olnud muud himmud ta süddames teada, Kuid
ükspäinis Jesusse õppetust kuulda, Mis temma

ni

ni iggatses, sedda ta sai, Et temmale Jesus ta os-
faks siis jäi.

4. Nenda üksnes on mo himmo, Jesus! sin-
no järrele, Sind ma ihaldan jo ammo; Kinki
ennast minnule! Et paljo kül peaksid laiat teed
noudma, Siis Jesusse jure ma üksnes saan joud-
ma. So fanna, oh Jesus! on ello ja waim, Se
kaswab ning kossub kui terrane taim.

5. Sinno sees keik nou ja tarkus Sallaja seäl
petasse, Anna agga, et mo moistus Sedda pan-
neks tähhele: Oh! wotta mull' waggadust, allan-
dust anda, Ja taewase tarkusse jure mind sata,
Kui, Jesus, sind tunnen ning diete teän, Siis min-
na kül diete targaks ka lään.

6. Ei muud Jummal ees kolba kui sa, Je-
sus, üllem hea, Sull, oh Jesus! lääb keik forda
Sinno pühha werrega; Se läbbi on ello ja õigus
mull' todud, Se läbbi on õnnistus mulle ka sa-
dud, Mind ehhitad hästi ja illyfaks teed, Kui us-
tus sind hoiab, kui iggawest hääd.

7. Oh! siis anna minno hingel' Sada sinno
sarnatsaks, Sinna olled isfi temmal' Tehtud ka
pühhitsusfaks: Mis igganes Jummal eestuks on
waia, Se Jesusse läbbi keik antaks pea, Sest
kadduwast himmust oh! pühhasta mind, So ello
mull' tulgo, ma armastan sind.

8. Mis ma siis weel ennam tahhan, Sinno
armust saab jo kül, Sinno werri, se ma teän,
Teggi taewast lahiti mull'; üht iggawest lunnas-
tust olled sa saatnud, Ja kurrati woimusfest olled
mind peästnud, Ning täielist wabbadust kinksid
mull'.

mull' ka, Müüd Abba! ma pallun, so last ai-
ta sa.

9. Täelinne rõõm ja rahho Minno hinge kos-
sutab, Mis mull' Jesus, minno ello, Minno kaitse
ja walmistab. Sa olled mo maggusam assi, oh
Jesus! Sa olled mull' armas, sa olled mull' ai-
nus, Muud ühtegi olle, mis rõmustab mind, Kui
sinna, oh Jesus! kui uskus nään sind.

10. Müüd, oh Jesus! pead sinna Mulle ainus
ollemä, Katsu mind, ja te, et minna Ollen kaw-
walusfeta. Oh wata! kas efsin ma kurbale tele,
Ja sata ning kána so pole mo mele, Oh! te, et keik
pühleks siin armab mo meel, Kui Jesusst saan
kasuaks, se tarwis on teäl.

163.

Mache dich mein Geist bereit ic.

Wifil: Isfand / omma wiuha sees ic

§§ Almistä, mo waim, end kül, Walwa, palwes
solle, Et ei foggemata sull' Hädda peäle tulle,
Kurratid Waggasid Püüdwad efsitada, Patto
sisse sata.

2. Agga ärka ülles ka Patto unneft esmalt,
Kasket nuhtlust tunned sa Muudo warfi war-
malt, Kui se surm Wiinne koodm Patto seest sind
leiab, Ning sind finni hoiab.

3. Ärka ülles, Isfand, siis Woib sind targaks
tehha, Se on õige usfo wiis, Ni saad õnne nähha.
Jummal se Heldeste Nenda andid annab, So
eest murret kannab.

4. Wal-

4. Walwa, muido kurrat woib Sinno süd-
dand pöörda / Kawwalast so peäle käib, Et ta
woifs sind naerda. Jummalta lapsed ka Zemma
hirno tundwad, Kui on holetumad

5. Walwa, et sind wäggise Siin ma, ilm ei
petta, Egga omma selfsise Kawwalast ei wötta:
Walwa ka, Et ei sa Woimust sinno peäle Wal-
le, wennad jälle.

6. Walwa, muido kurri meel Woib sind el-
fitada, Taewa õnnest siin ning seäl Hinge lahhu-
tada; Sest et se Kurja tõ Wabbandada wõt-
tab, Kawwalast end pettab.

7. Walwa, agga pallu ka, Sest sa olled rum-
mal, Kõl sind sure armoga Lahti peästab Jum-
mal Patto keäst, Keigest fest, Mis so südda kae-
bab, Mis so hinga waewab.

8. Süddamest kui pallume, Siis ta murret
kannab, Kui ta pole karjume, Siis ta armo au-
nab: Kurratid, Patto süüd Nenda ka-utame,
Woimust ifka same.

9. Hästi kül keif korda lääb, Polle karta hää-
bi, Palludes meil abbi saab Zemma Poia läbbi,
Kui meie Pallume, Siis ta murret kannab/
Waimo andid annab.

10. Nüüd, sepärrast waltwagem! Hädda,
waew on liggi: Pallugem ning õhlagem, Et se
pat ei siggi. Aeg on kä, Jummal se Wõttab
kohhut tõsta, Kurjad hukka moista.

Kristi

Kristist ning Kiufatussest.

164.

Mag ich Unglück nicht widerstahn 2c.

S H Kurjad kül mind kiufawad Ning wi-
kawad Mo õige usso pärrast; Ma tean
siiski tõ-este, Et peage Mind peäste-
takst sest käärrast, Ei olle mo Teu Jum-
mal jo Mind unmustand, Waid armastand, Mo
waenlased kül rikkub.

2. Mo asjast arwa nenda sa Kui ial ma, Sest
nõdraks minna lainud, Mo Jummalast ka hir-
mo nään, Ma siiski teän, Et Jummal hästi tei-
nud. Keif tühjaks lääb, Mis film siin nääb, Ei ho-
li ma Aust, ihust ka. Oh Jummal anna woi-
must!

3. Keif omma aega aiatwad, Sest lodawad Mo
hing ning minno südda, Et sa mind armas Je-
suken, Mo kallis õn, Ei tahha mahajätta, Mo
willetsus Ning õnnetus Saab sinnule Kui mi-
nule; Sest aita wastopanna.

165.

GOET, der wirde wohl machen 2c.

Wisil: Jesus, römustaja, 2c.

T Eif teeb hästi Jummal, Ommaks annan
temmal Ennast iggawest: Zemma ollen
olnud, Ennego ma tulnud Emma ihho seest, Ta
on

on ka hea melega Mis mul tarwis, Ma peäl annud; Mo eest murret kannud.

2. Keif teeb hästi Jummal, Annab mis on ial Hea ning tarwis mull; Temma ka mind hoia ab, Kattab hästi toidab Jggapäwa kül. Kui se surm ning risti-koorm, Hädda wägga peäle tõstab, Saggedast mind peastab.

3. Keif teeb hästi Jummal; Anna Fitust temmal; Kui on hädda käes: Kui sul willetsusfed On ning ahvastusfed, Ta on abbimees. Jonas se läks merresse, Jummal tedda surmalt wõttab, Mi sull appi tõttab.

4. Keif teeb hästi Jummal, Jkka murre temmal On so hädda sees; Rakfiti kui mõtled Hädda sees ning wõttled, Jummal abbimees Annab kül siis woimust sull, Et keif hädda allawa-ub Kui suits tulest ka-ub.

5. Keif teeb hästi Jummal, Rammo rammutumal Annab järgeste. Kes on tühja lootnud, Temma käest kes oornud Abbi tõ-este? Hädda sa keif unnusta, Ugga kannata nüüd wägha, Jummal woib keif tehha.

6. Keif teeb hästi Jummal, Ello jouortemal Annab surma sees, Lõppetab so wallo. Kui siin lõppeb ello, Taewas rõõm on ees. Wata se on tõsime: Mis on tulnud ilma peäle, Lähhab mullaks jälle.

7. Keif teeb hästi Jummal, Woimust kül on temmal Wanna ussi peäl; Temma ommaid watab, Waewa läbbi satab Imme ikkult real. Wotta sa heaks hädda ka, Ning keif enna holeks temmal, Keif teeb hästi Jummal.

Kommt her zu mir, spricht Gottes zc.

TEif tulge minno jure nüüd, Kui waewawad Teid rasked süüd, Se armas Jesus hüab; Noor, wanna, suur ehk weikine, Mis mul on, annan sellele, Kes parrandamist puab.

2. Keif minno koorma kandiad, Ning minno ikke wottiad, Need ei nä põrgo waewa: Ma olen liggi järgeste, Ja aitan kanda heldeste, Et nemmad sawad taewa.

3. Mis minna teind ning kannatand, Mis läbbi ma teid lunnastand, Se on ka teie kohhus: Mis teie tete, mõtlete, Mo mele pärrast rägite, On Jummal ees õigus.

4. Ma-ilm kül tahhaks õnnistust, Kui poleks risti, willetsust, Mis waggad kannatawad: Zeist nou ei olle ommeti, Need peaswad põrgust tõeste, Kes Jesu risti kandwad.

5. Keif sedda loom jo tunnistab, Mis wees ning ma peäl ello saab, Et neil on omma waewa: Kes siin ei tahha kannata, Se peab põrgo minnema, Ei se sa mitte taewa.

6. Kes tänna ellab terweste, Woib home olla tõbbine, Kül langeb surma fisse; Kui lillikesfed kadduwad, Mi innimesfed surewad, Ei püsfi ilnge isse.

7. Ma-ilm on arg, et surm on ees, Kui on jo wiimne hädda käes, Siis pattust pöördä puab; Kül armastaks tühja weel, Ei mõtteldä ka hinge peäl; Ehk saggedast surm hüab.

8. Kui temma ei woi ellada, Siis laebab sed, da nuttoga, Siis tulleb Jummal mele; Ma kardan, se on tühi nou, Kes põlgab omma Loja au, Sell' tulleb nuhtlus peäle.

9. Ei rikkus rikkast arwita, Ei nore uhkus toeta, Keif ka-ub wimaks ärra: Ehk olleks sel keif ilma-ma, Keif hõbbe, rahha kullaga, Keif wõttab surma miäna.

10. Ei tarka tarkus arwita, Kõrk ello keif on asjata; Se lähhab põrgo hauda, Kes holetu on süddames Ja armo aial ellades Ei tahha Jesust nouda.

11. Mo laps, oh! hakka mõtlema, Ning püh-hast sannast õppima, Oh! ärra karda waewa: Se sanna näitab selgeste, Mil kombel Jummal heldeste Meid wastowõttab taewa.

12. Keif kurja makske armoga, Ning püüdke waggast ellada Ehk ilm teid naerab wahwast; Ja käige kitsa te-e peäl, Kõl Jummal maksab ül-lewel, Ning nuhtleb kurja rahwast.

13. Kui rõmo põlwo on teile teäl, Au, rikkus, terwis ilma peäl Siis woimust wõttab lihha; Sest kallis nou on Jummalal, Et peab teid se risti al, Se woib teid waggaks tehha.

14. Kui willetsus on libbe siin, Weel kibbedam on põrgo piin, Mis siise kurjad jookswad; Seäl tunneb ihho hingega Suurt wallo ilmalõpmata, Mis kurjad waimud tundwad.

15. Baid fedda rist on waewanud, Sell' taewas roõm on walmistud; Ei joua innimenne Keif p... ülesrõgida, Ning taewast rõmo arwada, Mis annu... 16. Mis

16. Mis Jummal wandes tootand, Ja Waim on meile kolutand, Se on üks kindel sanna. Oh! aita, armas Jesuke! Siit ülles taewa heldeste, Ning õnsa ello anna.

167.

Warum solt ich mich denn grämen? 16.

1. Mis mo südda ennast waewab? Mul on se Jesuke, Kes mult tedda wõttab? Kes mind kelab taewa samast, Jummalal Poiaga Uskus ellan kindlast.

2. Allasti ma emma ihhust Imale Tullinger, Polnud mul siis rikkust: Allasti ma lähhan ärra Surrema, Hauda ka Jättan omma warra.

3. Keif mis mulle warraks pandud, Polle mo Omma jo, Jummalast on antud; Tahhab ta keif ärrawõtta, Wõttko ta/ Siiski ma Tahhan fita tedda.

4. Kui ma sattun willetsusse, Ehk on mul hadda kül, Ei sa kurwastusse; Kes mind panneb risti kandma, Teab ka, Kuida ta Peab abbi andma.

5. Jummal on ni saggedaste Rõmustand, Jahhutand Süddant wäggewaste; Kannan siis, mis peäle panneb, Tru on se Armoke, Issa wiisil nuhtleb.

6. Sadan, ma-ilm, ja keif kurjad Naerada, Pikkada Wägga hästi moistwad; Sehko nem, mad itka fedda, Holi ma, Sest et sa Jummal naad mo hadda.

Do 2

7. Mis

7. Kristi innimesse südda Peab ka Ollema Rahhul, kui on hädda. Kui surm peaks liggi sama, Temma meel Peab seal Rahhul ikka jääma.

8. Surretama surm ei tulle, Tombama Peab ta Häddast meie hinge; Surm waid löp, petab keik waewa, Lahti teeb Sedda teed, Mis meid satab taewa.

9. Seal ma tahhan rahhul olla, Süddamest Keigest wäest Tänno-laulo laulda: Polle ma peäl öiget ello; Ürrife, Eühine On ma-ilma illo.

10. Mis on ilma warrandussest? Parras kuld On jo muld, Waewab innimessest; Taewas on need kaunid annid, Kristus se Karjane Sõtab seal need hinged.

11. Jesand, sind ma kidan kõigest, Olled mo, Minna so Omma ollen järgest. Minna jään ka sinno ommaks, Sest et sa Berrega ostnud mind so orjaks.

12. Minno omma olled sinna, Jesuse, Sinnuse se Rinni hakkann minna. Sind ei ial minna jätta, Sata sa Mind, kus ma Woin so jure jada.

168.

Ach GOTT! wie manches Herzeleid ic.

Wifil: Oh Jesa taewa rigi sees ic.

Oh Jummal! mitto õnnetust On siin ja mitto willestust, üks waewa te ja kitsoke On se, mis lähhab taewasse, Kui tahhan siina mõtteldar Mo lihha puab efsida.

2. Kus minna majalt abbi saan? Sind, Je-
sus,

sus, mele tulletan/ Sa olled ikka arwitand, Ja minno süddant rõmustand, Ei olle mahhaja- etud, Kes sult on abbi ostinud.

3. Sa olled suur ja wäggew mees, So immet näme mitmes toos, Sa olled Jummal tõest ka üks innimmenne pottota, Ja peastad meid nüüd igga- west So surma läbbi surma kääst.

4. Sa olled, Jesus, üksine Mo Jesand Jummal, talleke, Ma saan so nimmest rõmustust, Kui tulled mitto willestust; So nimmi kurbdust wäghendab, Kui minno südda kurwaks saab.

5. Eht ihho, hing kül nõrguwad Kui luud ja kondid nõtkuwad, Siis tean ma, et sinnust weel On rõmo mul siin ilma peäl, Ei woi mo külge putuda Surm, kurrat keige pattoga.

6. Sa, Jesus, olled abbimees, Ei sa mind jätta ellades Siin ilmas ilma aitmata, Sa tulled omma armoga, Ning olled minno karjane. Mind hoiab ikka heldeste.

7. Oh Jesus! minno rõõm ning au, Mo parras rikkus ning mo nou, Ei sa must nenda rägitud, Kui saan so nimmest rõmustud, Kel usk ning arm on süddames, Se tunneb sedda enneses.

8. Sepärrast ollen ütelnud: Kui sinnust ei sa rõmustud, Siis olleks parram sündmata, Kui ilmas alles ellada, Jo ellawalt on surnud se, Kes ka-utanud Jesuse.

9. Mo kallis peigmees olled sa, Mo armas Jesus, lõpmata, Mo kallim warra olled ka Kui rikkus, kuld ning ilma-ma; Kui ma sind mele tulletan, Siis minna warsti rõmo saan.

Do 3

10. Kui

10. Kui sinno peäle kindlaste Siin lodan, siis woin rõõmsaste Sind palluda, kui hädada käes, Ja tunnen rõõmu süddames; So Waim seft rõõmust tunnistab, Et se uut ello kaswatab.

11. Sepärrast kannan julgeste Mo risti sinno järrele, Seks mind, oh Jesand! kinnita, Seft se ep olle kasfota, kui ennast nenda walmistan, Et ello hästi lõppetan.

12. Mo lihha aita sundida Ja ellada siin pat-tota, Mo süddant uskus puhhastada, Siis sulle el-lan, surren ka, Oh Jesus! wata, minno meel On jo so iures üllewel.

169.

In dich hab ich gehoffet, Herr! ic.

SD peäle, Jesand! lodan ma, Mind ärra jät-ta abbita, Oh Jesand! kela häbbi, Ma pal-lun sind, Oh! aita mind So kalli armo läbbi.

2. So kõrwad olgo minno pool, Mind hoidko sinno armo hool, Mull' appi, Jesus! tõtta; Käl surren teäl, Ehk ellan weel, Mind teigest hädast peästa.

3. Mind, Jummal! kaitse, arowita, Ja minno süddant kinnita, Et woiksin woimust sada, Kui waenlane Mind kurjaste Siin puab hukka sata.

4. Mo wäggero Jummal olled sa, Mo ello, minno kaitfia, Se ütleb sinno sanna: Mo abbi-mees Mo hädada sees, Kes woib so wasto panna?

5. Ma ilm kül puab wallega Mind eksitada sallaja; Et kurri waim ei neta, So armoga Nüüd arowita, Keif kurjad nouud kela.

6. So

6. So holeks ennast annan ma, Mo Jum-mal, ihho hingega, Mind wõtta sinno kätte, Kui hädada käes Ning surm on ees, Kui waew mull' tulleb ette.

7. Sell' kolme-aino Jummalal, Kes annab wägge nõdramal, Sell' olgo tänno taewas; Se saatko weel Siin ilma peäl Meil' woimust patto waewas.

170.

Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir ic.

Wifil: Oh Jesus! illem abbimees.

SD pole, Jesus, küssendan, Seft wägga kurb mo südda, So wägge minna himmustan, Mis nenda waewad sedda? Weel suren, Jesus, on mo rist, Mis waewab siin mind hädalift, Kui kaebada ma jouan.

2. Mo peäle, Jesus, hallasta So helde armo pärrast, Mind peästa sinno abbiga Seft kurwas-tusse käärist, Mo südda mõtleb kassiti, Seft et siin rõõmu ühtegi Ei woi ma waene leida.

3. Suur hädada on, mo Jesufe, Mis sees ma waene ollen, So käest, oh minno armoke! Ma ab-bi sama tullen, Ei olle mul muud abbimeest, Kes mind woib peästa hädada käest Kui sinna üksi, Jesand!

4. Sa, Jesus, olled üksine Mo lotus, minno ello, Ma annan sinno holele Mo waewa, risti, wallo, Sepärrast, Jesand, pallun ma, Mind ärra jätta abbita, Ma lähhan muido hukka.

Do 4

5. Oh

5. Oh Jesus! Jummal iggawest, Kes sinno peäle lodab, Sell' tulleb abbi sinno käest; Kes sin nult armõ otab, Sell' olled ello.ea fees, Ka surma häddaõ abbimees, Se peäle ollen julge.

6. Oh Jesus! minno abhastust Nüüd wata armõ läbbi, Null' näita sinno hallastust, Et ot sin palwest abbi, Mo õhkamisfed tule sa, Kui õõd ja päwad õhkan ma, Et wägga kurb mo südda.

7. Kui õigel aial surest wäest Null' tahhad abbi sata, Siis peästa mind feig' hädda seest, Mo peäle armust wata, Ja kela ärra waenlast, Kel woimus käes, et õhfigi Ei sa mo peäle woimust.

8. So holeks, Jesus, annan ma Keif minno risti-wennad, Mo ihho omma hingega, Sa õiget murret kannad, Meid kaitse sinna heldeste, Mo kurbdust põra rõmusse, Se on, mis minna pallun.

9. Ei minna isfi enneses, Mo Jesus, abbi tea, Kui sa ei olle abbimees Ja mind ei peästa pea; Kui agga tahhad waewada, Siis aita, et woin kannata, Ja anna ifka woimust.

10. Oh! anna, et hea melega Ma lähhan sinno tele: Kui sinna wottad läkkita iht risti minno peäle, Siis te kül waewa ihhule, Ja sata hinge ralhule, Se ellago so jures.

11. Ma ussun, Jesus! süddamest, Et õigel aial sinna Mind peästad feige hädda seest, Ja teed, mis pallun minna. Sa olled enne aitanud mind, Kui minna ollen pallund sind, Sepärrast ollen rõmus.

12. Mo Jesus, minno willetsjus On parrajast full' teada, Sa olled minno rõmustus, Keif woid sa hästi seäda, Keif sinno holeks annan ma, Se nenda, kuida tahhad sa, So auuks, minno õnneks.

171.

Was für Kammer/was für Schmerz 2c.

Südda, mis sa murrested? Mifs sa ennast kurb waks teed? Kartlik hing ja nõdder meel, Oh! mifs waene, Oh! mifs waene leinad weel?

2. Et kül ennast kurbastad, Woi sa seft weel ennam saad, Murred süddant waewawad, Mis need murred, Mis need murred kolbawad?

3. Murred surretawad sind, Armas laps, et ussu mind, Murrest saad sa willetsust, Jätta mahha, Jätta mahha kurbastust.

4. Eht kül keif mind jättawad, Sa mind Jummal armastad, Minna todan sinno peal, Sinna aitad, Sinna aitad siin ja seal.

5. Zimmelikkult olled sa kaitnud mind so armoga, Kui mind hädda waewanud, Olled sa, Olled sa mind aitanud.

6. Keif so holeks annan ma, Peästa mind ja rõmusta Kurwa hinge minno sees, Isand helde, Isand helde abbimees.

7. Jägo mahha kurbastus, Jummal on mo õnnistus, Temma aitab ifka weel, Minne ärra, Minne ärra kartlik meel!

Sest Jummalikkust Tartusfest.

172.

Herr! aller Weisheit Quell und Grund ic.

Wisl: Oh Jummal Loja/pühha Waim ic.

S H targa mele jaggaja! Ei olle sulle teadmata,
Et kui sa meid ei arwita, Keik meie tö on
asjata.

2. Ma ollen waene pattune, Ei kolba ka hea
teule, Kui wõttan sind siin tenida, Mo tenistus
on kolbmata.

3. So pühha sanna õppetus, Se on mull sel-
ge rummalus, Mis hea on liggimesele, Sest ma
ei moista ühtege,

4. Mo ello aeg on lühhike, üks tuul ja aur ja
suisfoke: Mis ilmas sureks petakse, Sest polle
mul ei sugguge.

5. Ehk mul keik annid olleksid, Ei peaks puud,
ma ühtegit Mis mul sest keigest abbi saaks, Kui
sinno tarkus mahhajaaks?

6. Ehk sa keik asjad ärratead, Mis sallajas on,
ärranääd; Kui sa ei karda Jummalat, Keik us-
su, setta ollewad.

7. Keik innimeste teadminne, Se eksitab meid
hirmsaste, Kui nende tarkus sureks saab, Siis
keiks paikus kormmistab.

8. Kõl tarkus monda huklatab, Abhitowel ka
otsa saab kui sa ei tunne Jummalat, Siis om-
ma hinge ka-utad.

9. Sind, armas Isja! pallun ma, Mo pal-
wed wõtta armoga, Sest rummalusfest peasta
teal, Et minnule saaks targem meel.

10. Dh!

10. Dh! anna sedda tarkust mull, Mis ikka ol-
nud armas sull, Mis so ees on, ja antakse Neil,
kes sust armsaks petakse.

11. Ma sedda wägga armastan, Ja temma
parrast rõmustan, Et ta on feigetullusam, Mo
meles feigeillusam.

12. Se on üks ärrawallits tud, So ennesest ka
sündinud, Ja armo annid temmale, Kui päilik
paistab selgeste.

13. Kui filmis silma-pisjarad, Siis temma su
meid rõmustab, Kui murre süddant kurwastab,
Siis temma süddant jahhutab.

14. Suur au ja rõõm on temma sees, Ta hoiab
hädä, surma eest, Kes tedda nouab ennesel,
Se petakk surmas üllewel.

15. On wäggew sannust, teust ka, Ja Loja hea
nou andia, Mis temma nou ja tahtminne, Se
läbbi teada antakse.

16. Mis innimenne sedda teab, Ehk ommast
melest ärranääd, Mis nou sel surel Jummalal,
Mis temma tö on taewa al.

17. Sel innimesse hingel ka On ello-maiaks
muld ja ma, Ta meel ning mõtted eksiwad Ja kak-
sipiddi josewad.

18. Mis Jummal teeb ja himmustab, Kes on,
kes sedda takka saab? Kui sa ei anna tarkust sest,
Kes issi ellad iggawest.

19. Siis anna tarkust rohkeste, Ja jagga om-
ma lapsel: Et se woiks olla minno sees, Ja ella-
da mo süddames.

20. Kus ial lään ja ollen ma, Lasf' tedda olla
min-

minnoga, Kui ollen murreſ, waewas, töös, Siis olgo temma abbimees.

21. Siis ſago temmaſt tundminne Ja öige moiſtus minnule, Et agga ſinno tahtmifteen, Ja ſind ükſpäämis armatſen.

22. Mind temma läbbi walguſta, Et tö-e woifſin armasta, Et ſedda ma ei öigekſ te, Mis kõrwer, üllekohtune.

23. Null' anna armsakſ piddada So kallif pühha ſanna ka, Et kurjaili, ölaifſt ragganen, Ja waggafid waid armatſen.

24. Te et ma keige melega Woin iggameefſ ka aidata, Head nou ka annan keikile, Ja ſeiſan kõrwas tru-iſte.

25. Et keikis, mis teen ialge, So armus wotan woimufe, Kes tarkuſt tahhab põlgada, Ei ſinna ſedda armasta.

Pühhaſt Kriſti-Roggodusfeſt.

173.

Unſer Herrſcher, unſer König ic.

Wiſil: Jummal ma ning taewa Loja ic.

Wummal, waggew wallitſeja, Meie keige üllem hä, Sinna olled önnesaatia, Mis ſa teed, onimme tö, Waggew, ſuur ning armolinne Olled ſa ning auu-

linne.

2. Piſ.

2. Piſut neid ſel aial ommad, Kes ſind keigeſt ſüddameſt Takkonoudwad, armastawad. Wäetimiſt ja nõdradeſt Sulle kituſt walmitakſe, Sinno wägge tunnifakſe.

3. Jummal parrago! Kõl näine, Südda tahhab katteda, Et ni mitto tuhhat tö-e Walges wotwad langeda, Holeta, öhinnimenne! Olled ſa, efs olleimme?

4. Siiski, Jſſand! wallitſeja, Tahhan armastada ſind, Ma tean, et ſa armus Jſſa Wägga armsakſ pead mind, Tomma waggewafſ ſo jure Mind, et nouan taewa pole.

5. Kallis on ſo pühha nimmi Mulle, Keige rahwale, Se teeb keikis paikusimme, Keiges ilmas laiale; Ma ning taewas hüüdwad peale: Kitus olgo Jummalale!

6. Jſſand, minno wallitſeja, Kallis olled minnule, Seſt ma tahhan lauldes anda Ennaſt ſinno holele, Wõtta mo eefſ murret kanda, Mind ſo tiwa alla panna.

174.

Wär Gott nicht mit uns diese Zeit ic.

Wiſil: O Jummal/ wata heldeſte ic.

Wui Jummal meil ei ollekſ nüüd, Se waggas ſuggu ütleb; Kui pudukſ temma murre ſiit, Siis lotus pea löppeb: Seſt nõdrad, waefed olleme, Need kurjad ſiiski pealege Meid kufſawad ja põlgwad.

2. Neil on ſuur wiſha meie peal, Kui Jummal

mal neid ei kelaks, Ei jälggi ennam olleks teäl, Käl surm meid pea nelaks; Meid nende wiha upputaks, Kui wessi allawa utaks, Ei peäseks ükski ärra.

3. Au olgo ifka Jummalal, Kes nende kurgust peäsnud // Kui sinnoffenne taewa al On meie hing neist peäsnud; Kõis katki, lahiti olleme, Meid Jummal aitto heldeste Se ma ja taewa Loja.

175.

Wo Gott der Herr nicht bey uns ic.

Wifil: Oh risti rahwas! kannata ic.

Alli Jummal siin ei kašina hoolt, Ei tulle appi kõrgest, Kui se ei olle meie poolt, Kui kurjad kiustwad järgest, Kui Jummal neid ei pillata, Ja nende nou ei ka-uta, Siis olleme keif huffas.

2. Mis innimeste tarkus teeb, Ei woi meid põletada, Käl Jummal sedda ammo naab, Ja woib neid allandada; Eht kurjaste nou piddawad, Ja kurjad asjad hakkawad, Siis wõttab Jummal keelda.

3. Käl nemmad wägga mäsfawad, Ning offi-wad meid neelda, Käl nemmad tappa tahhawad, Ei lasse ennast keelda: Waat, nemmad kurlast paukuvad, Kui merre-laened kohhis'wad, Oh Jesand, wata sedda!

4. Meid woõra usfopiddajaks Needsammad nimmetawad, Ja kiitwad ennast waggasiks, Kes õigust õppetawad; So nimmi, Jummal, mis on hä, Se peab katma nende tõ, Käl sinna ärkad ülles.

5. Need

5. Need keif on pimmedusse al, Ja tahhawad meid neelda, Au olgo ifka Jummalal, Kes wotab sedda keelda; Käl Jummal nemmad pillatab, Ja nende walled ka-utab, Ei sa need temma wasto.

6. Oh Jesand! sinna rõmustad Meid, kellel abbi waia, Sa tõeks teed, nris tootad, Ei rummal meel se moista, Se ütleb: Keif nüüd hukka läab, Kui Jummal risti läbbi teeb Ueks, kes armo ootwad.

7. So käes on meie waenlased, Nääd nende mõtted läbbi, Sull nende nouud teädawad, Meist kela patto häbbi; Ei rummal meel woi uskuda, Et Jummal tahhab aidata Käl omma abbi tunnil.

8. Sa, ma ning taewa teggia, Oh Jummal! palwed kule, Ning meie süddant walgusta, So riik nüüd tulgo meie, Et õiges armus ellamez, Ning uskus kindlad olleme, Eht kurjad nurrisewad.

176.

Ein feste Burg ist unser Gott ic.

Sei tulleb abbi Jummalast, Kes ifka wäg-gew olnud, Ning peästab häddast wäg-gewast, Mis meie peäle tulnud. Se kurri waenlane Meid wihtab kurjaste, Ja tulleb sõddima Nääd karwälussega, Ei olle temma sarnast.

2. Keif meie nou on tühhine, Ei moõdu meie wäggi, Se woib meid aita diete, Kes pattust lahiti teggi, Kes se on? Küssid sa, Suur Jesus, kos-tan

tan ma, Se Jesand surest wäest, Se Jummal,
Kelle kääst Keif woimus meile tulleb.

3. Ehk olleks ilm täis kurratid, Kes tahhaksid
meid neelda, Ei karda meie ühtegit, Käl Jummal
wottab keelda; Ehk kül on hirmus meel Sel kur-
jal waimul teal, Ei süski woimust sa, Sest omma
fannaga Käl Jesus tedda woidab.

4. Suur Jummal teeb, mis tootab, Ja tah-
hab Waimo anda, Ehk kurri selts kül ahwardab,
Et joua wastopanna; Ehk woetaks nüüd Meilt
ihho, rahha, hüüd; Et mingo iggarwest, Ei sa need
kasso seft, Meil taewa riik peab jäma.

177.

Was kan uns kommen an für Noth ic.

Wisil: Oh risti-rahwas! kannata ic.

Sis hädä woib meil sündida, Kui sa meid,
Jesand, södad Se kauni taewa leiwaga,
Ning ello weega jodad? Kui sinno Waim meid rö-
mustab, Ning meie hinge jahhutab So rohke ar-
mo läbbi.

2. So pühha nimme auuks sa Käl öiget teed
meil näitad, Ei jätta häddas römota, Waid isfi
meid sa hoiad; Sest olleme nüüd julged siin, Ehk
meil on kange surma piin, Et sa meid tulnud aitma.

3. So sanna armas oppia, Meid öppetab ning
nomib, Käl rist meist aiab himmo ka, Et patto
kurjus löppeb; Mis muudo hingel kahjo teeb, Mis
läbbi ihho hukka lääd, Keif sedda kelad ärra.

4. Laud on meil sinnust ehhitud, Mis meie ik-
ka näme, So sanna roaks annetud, Mis wai-
mus

mus meie söme; Kui tulleb kurrat kiusama, Siis
woib so sanna römusta Meid pühha Waimo
läbbi.

5. So arm so heldest süddamest Nüüd tul-
leb rohkest meile Siin ilmas ning ka iggarwest,
Sa wotad meie peäle, Et meie woime usfoga
Siis so au riki pärrida Kui sinno pärris-rahwas.

6. Meid, armas Jesus, amwita, Sa woid
meid waggaks tehha, Et meie kindla usfoga So
Jesa woime nähha, Kes sedda püab süddamest,
Sesamma pühha Waimo wäest Nüüd laulgo
röömsast, Amen.

178.

Es spricht der Unweisen Mund wol ic.

Wisil: Oh! risti-rahwas kannata ic.

Sed wallatumad kiitlewad: Meil on se öige
Jummal, Ja süski kurja teggewad, Meist
iggaüks on rummal, Ei kolba ial nende tö, Ei
noua ükski, mis on hä, Sest Jummal põlgab
nemmä.

2. Suur Jummal watis üllewelt Keig' inni-
meste peäle, Ning temma tuli katsma seält, Kas
kegi omma mele Ning möttega head ihhaldaks,
Ja Jummalat siin armastaks, Ja teeks, mis tem-
ma käsib.

3. Ei ükski öige tee peäl käind, Keif ollid nurja
läinud, Ja ollid lihha tahmist teind, Ning tühja
waewa näinud: Ei ükski head tödd reinud teal,
Ja süski möttesid need weel, Et Jummal sedda
kிடab.

* Pp

4. Kui

4. Kui kaua need on rummalad, Kes tühjad
kõmbed kiltwad, Ja minno rahwast koormawad,
Ja kahjust kasso püüdwad; Neil polle usko süd-
dames, Et holi palwest hädä sees, Waid tab-
wad ennast aita.

5. Sest kahhe wahhel nende meel, Sepärrast
nemmad kartwad, Kül Jummal abbits wagga-
del, Kes temma sanna kuulwad: Head nou need
kurjad põlgawad, Mis wagga ütleb, naerawad,
Et temma rõõm on Jummal.

6. Kes waggadele ilma peäl Nüüd peab abbi
saatma? Kül Jummal heidab armo weel, Ning
tulleb wangid peästma; Ja Voia läbbi sedda teeb,
Sest iggaüks suurt rõõmo näab, Kes temma abbi
otab.

179.

Wie schön leuchtet der Morgenstern etc.

Nüüd paistab meie kauniste Se koido täht ni
selgeste, Se Jese wõsokenne, Kes Lawi-
dast on sundinud, Ja kunningaks meil kinkitud
Ja peiuks, Jesukenne! Helde, Selge, Armoken-
ne, kaunistenne olled sinna, Sinnust ei woi jada
minna.

2. Sa olled, Isand, üksine Mo hinge rõõm
ning melehä, Kes mind on peästnud isse; Sa ol-
led minno rõmustus, Sest sinno armo-õppetus
On maggusam kui mesi. Göda, Joda, Hosian-
na, taewa-Manna, minno hinge, Sinnult puar
miana õnne.

3. Mo südda, Isand, süta sa So kall armo
tulles

tullega, Et minna armsaks pean Sind, minno
kallist Jesukest, Ning armastan ka liggimest, Et
minna uskus tean, Et sa Nenda Armastades,
walmistades ommaks liikmeks, Teed mind taewa
õsfalliseks.

4. Rõõm tulleb mulle Jummalalt, Kui sinno
filmast üllewalt Mo peäle heldest waatwad. Oh
Jesust! minno õnnistus, So sanna ning so kanna
natus Mo süddant jahhutawad. Tulle Mulle
õrrapeästjaks, rõmustajaks, nõdder ollen; Sul-
le minna woõraks tullen.

5. Mind, Isand Jummal, iggawest Sa olled
keigest süddamest So Voegas armastanud; Poeg
kiblas mind ni heldeste, Sa on se peig, ma prudi-
ke, Ni wägga rõmustatud. Nenda, Nenda Mur-
ret kannab, ning ka annab taewa mulle; Au ning
kitus olgo sulle.

6. Oh! löge kannelt, mänglad, Ning laulage keif
laulajad, Head rõõmo luggu peäle, Et minna om-
ma Jesukest Nüüd armo-täiest süddamest Woim
tulletada mele. Laulgem, Tehkem Rõmustamist,
austamist kossiale, Sürele au kunningale.

7. Nüüd wägga rõmus ollen ma, Ning tabhan
Jesust tännada, Kes on mo ainus warra, Se
tabhab mind ka armsaste Siit ülleswõtta tae-
wasse, Ja peästä häddast ärra. Amen, Amen,
Tulle taewast, peästä waewast, Jesukenne, Sind
ma otan armokenne.

180.

Herr, deine Treue ist so groß ic.

Wisuil: Oh! risti-rahwas/ kannatarc.

SH Jesand! suur on sinno arm, Se tulleb
imneks panna, Et olleme siin muld ning
põrm, Sa wottad murrekanda, Ehk kurjus kes,
tab allati, Meid siiski kaitse pealegi; Ei tahha
hukka sata.

2. Pat wottab woinust kurjaste, Sa naad
keik tiggendused, Mis tehakse siin pahhaste, Sa
tead keik willersused, Kulkaswatakse patto süüd,
Ei olle rahho neile nüüd, Kes sinnust taggane-
wad.

3. Neid nuhtled sinna hirmsaste, Kes õige tee
peält lahkwad, Ning ommas ellus sargeste Se
laja tee peäl käiwad, Ning patto porris ofsiwad
Suurt rõmo, ikka teggewad, Mis tahhab kurri
südda.

4. Keik loom separrast ehmatas, Ja õhkas lah-
ti sada, Kõl pitki silmi ihaldas, Et waewast pa-
seks ära, Mis taewast ial leitakse, Mis ma peäl
alles nähakse, Se nuttab sedda kurjust.

5. So peäle siiski lodame, Et tahhad palwet
kuulda, Ning sinnult abbi orame, Oh Jummal!
wotta pöördä, Kes julgest patto teggewad, Ning
õnsaks sada mõtlewad, Kui põrgo pole tõwad.

6. Sul, Jummal, olgo halle meel, Sa olled
armastanud keik kurjad, Kes sind ilma peäl On
wägga kurwastanud. Suur wäggi olgo sanna
sees,

sees, Et hakkaks nende süddames, Kes kowwa
on kui kirowi.

7. Sa, armas Jesand, murrette, Et tundwad
föggedadke, Et on so ikke kebjoke Ning maggus
pattuste, Kes tundwad omma patto süüd, Ning
noudwad sinno heldust nüüd So Poia surma
parrast.

8. Keik, mis sa foggund ennesel, Neid wotta
õnnistada, Ning anna, mis neil padub weel, Neid
õige tele sata: So heldust, hoolt ning wägge ka
So lastel' anna teada sa, Kes sinno armo oot-
wad.

9. Kõl omma peäle mõtlewad üks karjane
ning isä, Sa ennam kui need mollemad, Ei sin-
na mõtle kurja; Sest sinno peäle lodame, Oh!
juhata meid armaste, Kui sinna tal arwad.

10. Siin sinno wõtsud olleme, Sest rõmus
meie südda, Et armo palka heldeste Sa meile tah-
had anda; Meil on se lotus süddames, Et näme
sind so walguses, Kus tal meid wottab hoida.

181.

Es woll' uns Gott genädig seyn ic.

SH Jummal! tulle armoga, Ning omma õn-
ne anna, Meid taewa pole juhata, Et
moistame so sanna, Et sinno tööd siin tunneme
Ning woime waggad olla, Et Jesus pagganatte-
le Woib ärrapeastjaks tulla, Et nemmad pattust
pöördä.

2. Ma ilmi sind, Jummal, auustab, Ja kiwab
sinno nouu, Ning sures rõmus himmustab Siin
laudda

lausda sinno auu, Et olled kohtomoistia, Kes woimust pattult wõttab, So sanna hoiab, toidab ka Keif rahwast, et se tõttab Siin udes ellus kâia.

3. Keif rahwas, Jummal! tännago Sind ma peäl head tööd tehhes, So sanna wäggitaswago So auuks meie nähhes. Oh Jäsa! Poeg! meid õnnista, Sind süddamest keif kartwad, Oh pühha Waim! meid rõmusta, Sind waggad auustawad, Sest laulgem rõõmsast: Amen!

182.

Ach Gott! vom Himmel sieh' darein zc.

S Jummal! wata heldeste, Sul olgo halle südda, Kui pisut pühahid leitakse, Meil waestel on suur hädda; So kallist sanna naerakke, Ja tühja wallet ustakse, Se õige usk on lõpnud.

2. Ei olle nende õppetust So pühhas kirjas nähha, Need wortwad järgest wallatust Ja usi kâsko tehha; Se tahhab sedda, teine teist, Ja üksi ei koiba neist! Keel libbe on, meel tigge.

3. Need tühja usso õppiad, Oh Jummal! lükkama hha, Need on kül förged hoopliad, Mis kâsid, need ei tahha; Keif woimus on nüüd nende kâes. Neid arwab targaks iggamees, Kes woib neid õppetada?

4. Sest ütleb Jummal taewa seest: Ma tahhan üllestousta, Mo lastel posse abbimeest, Neid tahhan isfi peâsta; Ma fulen nende palwe heält, Mo sanna peab üllewelt neil'ikka woimust saatma.

5. Kui seitsmel korral hõbbe, fuld Lââb selgeks tulle

tulle lâbbi, Mi usk kui tunneb risti tuld, Saab selgeks ka, et hâbbi Ei allati jä temmale, Kes risti alt ei taggane, Waid teeb, mis Jummal tahhab.

6. So sanna hoia puhtaste Meil, armas Jummal, ikka, Meid kaitse, Jäsand, heldeste, Et meie ei sa wigga, Need kurjad wägga sigiswad Sedl, kus need walle õppiad Siin ma peäl paljo makswad.

183.

Zion Klage mit Angst und Schmerzen zc.

S Jon faebab sures häddas Nuttes ommal' Jummalal, Utteldes: ma olen waewas Ning ka lange risti al. Sion, selle pärandus, Kennel on keif wallitusus, On ni tühjaks, alwaks lâinud, Kes on sedda immet näinud?

2. Jummal, kes mul tootanud Dimma abbi hädda sees, Se on mind nüüd kurwastanud Ning ei seisa minno eest. Oh! kas sa ni järgeste Mo peäl' olled wiyhane, Eks sa tahha armo heita, Ja kui ennemuiste äita?

3. Sion, sinna feigearmsam, Kostis Jäsand surest wâest, Müüd sa olled feigekurbsam, Agga sta, minno kâest Peab sulle ma Nâhho, rõmo Waimoga, Jätta nüüd keif murret mahha, Wiyhkâda sind ma ei tahha.

4. Emma kombel tahhan minna Jal sind ei unnusta, Minno mele pead sinna Jâma ilmalõp mata; Ja kui peaks emma ka Dimma last unnustada,

tada, Siiski pead sa mo meles Ollema ning minno süles.

5. Arra lasse nüüd sind petta Pahharetti tiggendust, Kes ei moista muud kui tehha Hirno sulle, kawwalust. Minno meles olled sa, Sinno niinme tunnen ma, Hoolt ma tahhan so eest kanda, Sulle õnnistusse anda.

6. Sinno peäle ifka watan, Sind ma kannan rüppe sees, Omma rõmoga ma pean Alles find, so abbimees. Hädda ägga willetsus, Sadan egga, Kiufatus Ei sa mianust lahutada Sind, oh! wotta kannatada.

184.

Erhalt uns, Herr, bey deinem Wort ꝛc.

SDanna meile kinnita, Oh Jummal! meid neist arowita, Kes tahroad lükkda üllerwelt So Poia omma järje peält.

2. Oh Jesus Kristus! nästa sa Meil omma wägge lõpmata, Lasf sinno rahwast ellada, Et temma sind woiks tännada.

3. Oh Pühha Waim! meid rõmušta, Lih meelt so rahwal anna ka, Meid surma tunnill arowita, Ja ello sisse juhata.

4. Keil kuzjad nouud tühjaks te, Mis meie wasto petakse, Kõl nende kätte maksad sa, Kui jäwad pattustpõõrmata.

5. Siis pead moistma nende meel, Et sinna, Jummal, ellad weel, Ja omma rahwast arowitad, Kes sinno peäle lodawad.

185. Ver

185.

Verleih' uns Frieden gnädiglich ꝛc.

6. **S**Eit anna rahho armoga, Oh Jummal! meie aial, Kes meie eest woib söddida, Ep olle ükski maial, Kui üksnes sinna Jummal.

7. Lasf' meie ma Wallitsejal' Head wallitsust ka olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toidust sada, Sind, armas Jummal! karta, Amen.

Tänno ning Rituse Laulud.

186.

Was Lobes soll'n wir dir, o Vater! ꝛc.

Is kitust woime, Jesand! sulle anda? So tööd ei ükski woi kül immeks panna.

2. Sa olled meile õiget tähte teinud, Eest meie olleme so armo näinud.

3. Sa olled Waro merves upputanud, Ning ommal rahwal kõrbes leiba annud.

4. Eest meie woime sinno armo nähha, Et sinna toidad hlinge ning ka kehha.

5. Et pidid näitma meil so imme kã-e, Siis olled rikkunud Hetiitri wã-e.

6. Ning olled armo-seadust meile annud, Oh õnnis! kes se hästi mele pannud.

7. Oh Jesa! kindlaks sawad sinno sannad, Sa õigust, kohut meile ifka annad.

Pp 5

8. Keit

8. Neil' wangil' sinna, Jesand, appi töttad
Ning sure auga sinna woimust wöttad.

9. So nimmi, se on kallis, pühha, hirmus,
Kes sedda kardab, sell' ei pudu tarkust.

10. Au, kitus, tänno, Jesa! sulle olgo, Ning
ma peäl, nenda kui seäl taewas tulgo.

187.

Du, meine Seele, singe ic.

Wifil: Ma püan teigest hingest ic.

SD hing, head kaunid laulud Nüüd laula
rõõmsaste Sell, kes keif asjad lonud, Kel
woimus järgeste: Ma tahhan, Jesand, kita So
kohke armo teäl, Ning sulle tänno anda, Runni
ma ellan weel.

2. Oh innimesed! õpp'ge, Mis teile kasso teeb,
Ning ärge armastage, Mis wimaks hukka lääb;
Oh! ärge ennam lootke Siin sure wä e peäl,
Neist abbi ärge ootke, Kui suits on nemmad teäl.

3. Keif innimesed läh'wad Siit ilmast nop-
peste, Hing lahkub ihhud sawad Siis mullaks,
põrmukske; Surm wottab rühjaks rehha, Mis
seäri targaste, Siis iggamees woib nähha, Kui
fant on innime.

4. Oh! õnnis, kes siin watab Nüüd üksnes
Jesu peäl, Keif temma holeks annab, Saab kas-
to siin ning seäl: Kes Jesust armastawad, Kes
surem warrandus, Need rõmo ello sawad, Ei jä
neil' kurwastust

5. Kes polle sõgge, rummal, Woib pea arwa-
ta,

ta, Kui wäggew meie Jummal, Se näitwad lo-
mad ka: Ma, taewas, linnud, tähhed, Mis meie
silma ees, Keif weiksed, kallad, wähhed, Mis jões
ning merre sees.

6. Ei ühhelegi liga Se armas Jesand te, Kes
uflik on ning wagga, Head annab temmale, Ta
toeks teeb heal meel, Mis temma tootab, Kell li-
ga sünnib, selle Käl abbi walmistab.

7. Ta mitto kumbed teab Meid peästa surma
seest, Ja toidab, kaitseb, peästab Meid sure nälja
läest; Kes waesed on ning sandid, Meid södab il-
lusast, Kes ollid kawa wangid, Meid peästab sage
gedast.

8. Kes rummalad siin ommad, Meid Jum-
mal walgustab, Kes nõdrad, rammotumad
Meid temma toetab; On selle söbber ifka, Kes
tedda armastab, Ei sattu selle wigga, Kes tedda
himmustab.

9. Ta aitab waesed lapsed, Teeb head neil'
woörastel' Ja kuleb lesse paltwet, On mehhe asse-
mel; Kes agga wihtab tedda, Siis nuhtleb kur-
jaste, Keif temma maad ning kooda Ta pillab
laiale.

10. Ma ollen wägga rummal Sind kita öiete;
Sa Kunningas ning Jummal, Ma öie sarnane;
Et siiski ma peäl ollen Nüüd sinno lapsok, Sest
minna kitust julgen Siin anda sinnule.

188.

Nun lob, mein' Seel' den Herren ic.

SD hing, oh! rõõmsast kida Nüüd omma hel-
de Jummal, Mis head sull' wotnud näi-
ta,

ta, Mo südda ärra umusta: So pattud andeks annab, So wigga parrandab, Sind ommas süles kannab, So hädda wähhendab, Sind hea ga rohkest täidab, Ning ueks lomaks teeb, Käl omma õigust näitab, Et hädda mahhataáb.

2. Et temma kõhus pühha On, sedda melle kulutab, Et lõppeb temma wiuha, Se temma hel dus tunnistab, Ning temma arm on rohke Ja halle temma meel, Meid äkkitselt ei nuhtle, Meid arraid aitab teäl; Kes tedda hästi kartwad, Meil temma head teeb, Kui kaugele maast on taewad, Ni pat neist ärralaáb.

3. Kui ommad lapskessed üks õige issa armas tab, Ka nende innimesed Se helde Jummal kosjutab; Meid temma tunneb ammo, Et põrm ning rõhine On meie ello raimmo, Ning rohho sarnane; Kui tulest mahhakukkub üks leht ning õieker Ni pea ärralahkub Siit ilmast innime.

4. So arm, oh Jõsa! taewast, Se lestab üksnes kindlaste, Meid peastad sinna waewast, Kes sanna kuulwad korwaste. Kes hoidwad sinno seadust, Sa, Jummal! wallitsed, Sest, Ingrid! andke kiust Sell, kes suurt immet teeb, Ja auustage tedda, Ta auaks tenige, Mo hing ka peab sedda Keil kiitma järgeste.

5. Au, Kristus Jõsal' olgo, Sull' Poial', pühhal' Waimul' ka, Keil meie kassuks tulgo, Mis sinna wotnud toota; Et meie sinnult abbi Siin julgust lodame, Ei meile tulle häbbi. Kui armo otame; Meil südda, meel ning mõtte Sind noudko kindlaste, Amen! Käl same kätte, Mis ial palume.

189. Nun

189.

Nun dancket all' und bringet Ehr ic.

Wisl: Nüüd Jummalale auustust ic.

Nüüd kiitko keigest süddamest Keil innimeste heäl Sind, kedda taewas iggawest Ka kiitwad Ingrid seäl, Ka kiitwad Ingrid seäl.

2. Oh! laulgem selle, kes keil näab, Sell' surel' Jummalal', Kes suri asjo lkka teeb Ja immed taewa al, Ja immed taewa al.

3. Kes emma ihhust järgeste Meid üllespiddanud, Ja, kui ei woinud üksige, Meid armust aitanud, Meid armust aitanud.

4. Et temma kül on wihhastud, Woib siiski armasta, Saab pea jälle leppitud, Teeb head, ei nuhtle ka, Teeb head, ei nuhtle ka.

5. Ta rõmüstago heldeste Meelt, mõtted, süddant ka, Ja saatko ärra kaugele, Mis meid woib kurwasta, Mis meid woib kurwasta.

6. Ta andko rahho ellada Siin ma peäl julgeste, Ja õnnistago lõpmata Keil meie kätte tõ, Keil meie kätte tõ.

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil' osaks iggawest / Keil waew ja murre, rist ja piin, Se tagaganego meist, Se tagaganego meist.

8. Ni kaua kui siin ellame Ta meie ainus õn, Kui ellust ärralahkume, Meil temmast ossa on, Meil temmast ossa on.

9. Kui meie südda lõhki läáb, Meid panne hingama, Et meie film seäl Jesust näab, Kui lähme maggama, Kui lähme maggama.

190. 3E.

190.

Jhova! dein Regieren macht ic.

S Jummal! suur on sinno tõ, Et meie un-
nustame, Mis muido sureks petaks, Kui
mele tulletame; Kui üpris suur on sinno au Ning
paljo üllem sinno nou, Kui nende nouud ommad,
Kes ma peäl wallitsewad.

2. Kes wallitseb ni targaste Kui sinna, wäggeto
Jummal! Kes ial on so sarnane, Ehk paljo maad
on temmal; Keif surelikkud ilma sees, Need kum-
mardawad sinno ees/ Keif suremad on orjad, Ni
kaua kui sa tahhad.

3. Kui kangel so wald ullatab, Ep olle ükski
moõtnud, Mis so silm ial selletab, On sinno or-
jaks tehtud; Se surem hõrra ilma peäl On surem
wõllalinne teal. Keif nored ning feif wannad Sult
omma toidust sawad.

4. Sa moistad kohhut õiete, Kui tahhad õi-
gust näita, Sa Jssand nuhtled kängeste, Ka tah-
had armo heita, Keif peab forda minnema, Kui
tahhad kätte tassuda, Ehk sinna kängest nuhtled
Ehk arme! inne olled.

5. Keif sinno tõ läab eddasi. Ei ühtegi sa nurja,
So nou ei läbha taggasi, Sa ei woi tehha furja.
Sa hoiad, kaitseid heldeste, Keif toidad, sead tar-
gaste, Keif, mis sa teed, on õige, Se olgo suur
ehk weife.

6. Sind, Jummal! kidan järgeste, Et moistad,
mis on õigus, Dnns, kes tunneb tõeste, Mis on
so lapse kohhus, So alwem orri ollen ma, Mo
peäle,

peäle, Jssand, hallasta, Mind wõtta õppetada,
Et woin sind kummardada.

7. Ma ennast allandan so ees, Mind wõtta/
armofenne! So armo holeks hädda sees; Ehk ol-
len maofenne Kõl sinno wasto arwata, So sar-
nane ma polle ka/ Sa siiski armo heidad, Mull'
waesel' heldust näitad.

8. Ma ollen waene pattune, Mull' tulleb karta
hirmo, Ma siiski kidan rõõmsaste So õigust ning
so armo; Sa pakkud armo minnule Ma julgen
tulla sinnule, Mind wõtta wagga^{ks} tehha, Siis
lõppeb sinno wihha.

9. Mo armas õnnisteggio Kõl pallub mo eest
ikka, Se peäle julge ollen ma, Et parrandab mo
wigga. So Poia pärcast kinkid sa So armo
mull', so riki ka, Mis sinna, Jssand, sead Neil'
kedda armsaks pead.

10. Ma annan wasto, aris on mul, Ei sinna
sedda põlga, Mo südda olgo anniks sull', Ehk en-
nefest ei kõlba; Kõl so Poeg sedda ehhitab, Ning
usso läbbi parrandab. On temma hoon' mo süd-
da, Siis sa ei põlga sedda.

11. Weel hoia, kaitse, murrekse, Weel ikka ar-
mo heida, So ikke al mull' järgeste So rahho, rõ-
mo näita, So allam ollen rõmoga, Mo wend on
Jesuss lõpmata, Seft saan ma auulisseks So rigi
õsfallisseks.

191.

Nun dancket, alle, GOTT ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal/ kes ic.

S! wõtkem Jummalat Suust, süddamest
nõud

niüd kita, Kes suri asjo teeb, Ja temmale au näs-
ta, Kes emma ihhust jo Meil' teinud palio hääd.
Ja praego hoidwad weel Meid temma armo käed.

2. Se armas Jummal niüd Ka wotko mur-
ret kanda, Meil' rõõmsa süddame Ja kallist rahho
anda, Ta piddago meid ka Siin ülles armsaste,
Ja wotko häddast teäl Meid peästa heldeste.

3. Au olgo Jssale, Sell' sure Jummalale, Ja
temma Poiale Sell' auu kunningale, Sell' püh-
hal' Wainul' ka, Kolm-ainul' algmisest, Kes ol-
li, niüdfi on, Ja jääb ka iggawest.

192.

2 Per Gott, dich loben wir ic.

Sind, Jummal! kidade,
Sind, Jssand! tänname.

Sind, Jummal Jssa iggawest!

Keil' ma-ilm kidad süddamest:

Sind taewa wäggi auustab,

Et sinno nimmi titust saab,

Sind kiiwad, Jssand, Kerubim,

Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Jummal!

Pühha on meie Jummal!

Pühha on meie Jummal!

Se Jssand Sebaot.

So wäggi sure auuga

Käib üle taewa, üle ma.

Kaksteistkümmed Apostolit

Ja keil' need pühhad Prohwetid.

Need

Need kallid Martrid löpmata

Sind kiiwad sure heäleaga.

Keil' sinno risti-rahwa keel,

Se kidad sind siin ilma peäl.

Sind, Jummal Jssa, surest wäest,

Ka Voega mele abbimeest,

Sind, pühha Wain, kes rõmustad,

Keil' auustades kidadwad.

Oh! Jesus Kristus taewa seest,

Sa Jssast sindind iggawest,

Ei põgnud neitsi ihho sa,

Kui tahtsid ilma lunnasta.

Sa olled surma rikkunud,

Keil' uskjad taewa koggunud;

Sa istud Jssa kõrgel kael,

Keil' au on sinnul üllewel.

Sa moistad õiget kohhut seäl

Ni ellawa kui furno peäl.

So sullasid meid arwita,

Et lunnastand meid werrega.

Las' taewas sada rõmo maad

Keil' kes so sisse usfurwad.

So rahwast, Jesus! arwita,

So pärrandust ka õnnista.

Oh! hoia sedda armoga,

Ning taewa sisse üllenda.

Sind, Jummal, meie kidade,

Sind iggapäwa tänname.

Oh! hoia, Jssand abbimees,

Meid kurja ning ka patto eest,

D. 9

Oh!

Oh! wotta, Jesand, hallasta,
 Ja keiges häddas armwita,
 Oh Jesand! aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame,
 Keik meie lotus olled sa,
 Oh! ärra jätta abbita/
 Amen.

193.

Lobe den Erren, den mächtigen 2c.

Sotta nüüd Jesandat, wäggewat funningast
 tita, Oh! minno hingete, ärra nüüd aega
 teys wita Oh! minno meel, Aia kül laulusid
 peäl! Nu Jummalale ka näita! Nu Jummalale
 ka näita!

2. Kida nüüd Jesandat, fes on keik targaste
 feädnuud, Kes sure holega wäggewast ifka sind
 saatnuud, Sind hoiab ka, Nenda kui himmustad
 sa; Ets olle sedda sa tunnuud? Ets olle sedda sa
 tunnuud?

3. Kida nüüd Jesandat, fes sind on kauniste
 lonud, Kes sulle terwist on annud, sind armoga
 jootnuud: Kui hädda kül Dlli, siis Jummal on
 sull' Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka rohkeste to-
 nud.

4. Kida nüüd Jesandat, fes sulle siggidust an-
 nud, Kes selgest armust sind Jummalala lapseks on
 pannud: Mõtle se peäl, Kes keigewäggewam teäl,
 Kes kui üks isfa sind kannud, Kes kui üks isfa
 sind kannud.

5. Kida

5. Kida nüüd Jesandat, kida hing Jummalala
 nimme! Mis ial ligub, se kiirto, fest temma teeb
 imme! So walqus ta; Se ärra unnusta sa,
 Sest ütle kites nüüd Amen/ Sest ütle kites nüüd
 Amen.

**Surmast ning Üllestous-
 misfest.**

194.

Weil nichts gemeiners ist, als sterben 2c.

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb tehha 2c.

Swiimne tun siin keikil' tulleb, Siis
 tulleb kord ka minnule; Mis muud se
 peäle tarwis lähhäb, Kui walmistama
 aegfaste; Kui enne surma surrafse, Siis
 surmas ma ei surrege.

2. Üht õnsa surma tunni sada, Ei se ep olle
 meie tõ, Et woiksin ennast walmistada, Siis
 tahhan tehha targaste: Wa nouan tafka sedda
 meest, Kes annab õnsa tunnikest.

3. Se on mo armas Jesus isfi, Kes omma el-
 lo minno eest On ärra-annud, innimesfi Keik lun-
 nastanud surma käest, Kes omma werre, surmaga
 Null' annab õnsast lahkuda.

4. Oh helde, Jesus! wotta ifka Mind fehwa
 meles

D. q 2

meles piddada, Já minno jure, patto wigga Oh!
wotta hopis löppeta, Ei háddas ma muud möt-
lege Kui sinno peäle úffine.

5. Müll' anna aegfast pattust pöördä, Já sur-
retada pattud ka, Já uskus sinno párralt jáda;
Oh! öppeta mind surrema, Et igga silma pilkmis-
sel Ma surma peäle mötlen teal.

6. So kätte, armas Isand! minna Müüd
annan omma hingefest, Se ommaks holeks wot-
ta sinna, Já párrí sedda iggawest; Oh Jesus!
wotta armfaste Mo waimo ülles taewasse.

7. So arm mind hástí walmistago, Ni kui
so mele párrast on, Mo usko rohkest kaswatago,
Mo walgus, fily ja minno kroon: Keit pattud,
kurjad waimud ka Müüd ka-uta so wáega.

8. So hawad olgo minno warri; Mind kos-
futa so sannaga, Mind wiimselt sago sinno werri
Já Isä heldus aitama, Et woiksin ónsast lahku-
da, So füljes rahhul hingada.

9. Eht siis mind Jummal árrawóttaks, Kui
temma tahhab igganes, Mill tunnil moga árratót-
taks, Ei kardä surma ellades; Éa arm ja Jesu
werri ka Mind satab hásti surrema.

195.

Allenthalben / wo ich gehe ic.

Wisil: Südda / mis sa murrested? ic.

Ⓐ Eikis paikus, kus ma seisan, Könnin, istun
Ⓐ ellik maggan, Ihaldan ma, Jesus! sind,
Res sa olled, Res sa olled peästnud mind.

2. Pal-

2. Paljo waewa ollen näinud, Iln on tülli
mulle teinud, Kui nüüd, Jummal! kásfid sa,
Tahhan ilmast, Tahhan ilmast lahkuda.

3. Kui ma Jesu jure tullen, Iggawest seäl rõ-
mus ollen: Siis wast ónnis ollen ma Keige Ing-
li / Keige Ingli selfsiga.

4. Süddamest pean rõõmsaks sama, Kui
mind Kristus uendada Wottab ning wiib tae-
wasse Ellama, Ellama seäl sureste.

5. Jesust tidab su ning südda, Taewas auus-
tades tedda, Seäl ma laulan löpmata Pühha
Ingli, Pühha Ingli selfsiga.

6. Üllem ello on mul taewas, Seäl ma polle
patto waewas, Oh! kui ónnis ollen ma Keige
Ingli, Keige Ingli selfsiga!

196.

Mitten wir im Leben sind ic.

Ⓐ Eskel selle ello sees Liks surm on mell ikka,
Ⓐ Oh! kes siis on abbimees, Kui on hirmus
wigga? Éa Isand otse úffi. Meie hirmus effi-
tus, Seft on meile kurwastus. Pühha Isand
Jummal! Pühha wággew Jummal! Pühha helde
ónnisteggia! Iggawenne Jummal! Árra anna
sada Surma háddas hukka meid. Rürieleison!

2. Kesket surma hirmsaste Põrgo haud meid
kiusab! Kes meid seft teeb wallale? Kes seft hir-
must peástab? Éa isand aino úffi. Sinna
armust hallastad, Kui on raske meie pat. Püh-
ha Isand Jummal! Pühha wággew Jummal!
Pühha helde ónnisteggia! Iggawenne Jummal!

D 9 3

Árra

Ärra põrgo wallo Lialt hirmutago meid. Käreleison!

3. Kesket põrgo hauda ka Meie pat meid wae wab; Kus ſiis peab minnema? (Kes ſeſt waewaſt aitab?) So jure Iſſand ükſi. So werd rohkeſt wallati, Meie ſüüd ka makſeti. Pühha Iſſand Jummal! Pühha wäggero Jummal! Pühha helde õnniſteggia! Iggawenne Jummal! Ärra anna ial Uſko ärralõppeda! Käreleison!

197.

Wenn mein Gündlein vorhanden iſt ic.

Wiſſil: Oh Jeſus! üllem abbimees ic.

TU ſurma tund on ukſe ees, Mind käſſiſi il mast jouda, Siis olle, Jeſus! abbimees, Mo hinge wotta nouda: Kui minno hing on kele peal, Siis lootko ſinno peäle meel, Ja andko keif ſo hõleſs.

2. Mo pattud omma foormaga Mull' tewad kange hädda, Ei neid woi üllesarwata, Ei karda ſiiski ſedda, Seſt ſinno ſurma mällestus On, Jeſus, minno kinnitus, Se minno hinge peas tab.

3. Ma ollen, kui ma uſkus tean, So ihho, lu ning lihha, So külge minna järgest jään, Et karda ſurma wiha. Kui ſurren, ſulle ſurren ma, Sa olled rõmo ello ka Mull' ſurma läbbi ſaatanud.

4. Et ſurnuſt ülleſtousnud ſa, Ning ſurma tühjaks teinud, Ei hauaſe woi jada ma, Seſt taewa olled läinud: Kus olled ſa, ſeäl pean ka
So

So jures ikka ellama, Seſt ma ſiit lahkun rõõmfaſt.

5. Nüüd tabhan julgeſt rõmoga So jure, Jeſus! minna; Ei ükſki mind woi ärrata kui, armas Jeſus, ſinna. Seſt maggan haudas rahhoga, Sa ükſi woid mind ärrata Ning taewa ſiis ſata.

198.

Zerglich lieb hab' ich dich/ o Herr.

MA armaſtan, oh Jummal! ſind, Et ärra jäta ta mahh mind, Mo peäle armo heida. Mind keif ma-ilm ei rõmuſta, Ei hõli taewaſt minna ka, kui agga ſind woin leida. Ehk minno ſüdda lõhkeſt kül, Sa olled ſiiski abbiks mull', Mo õn ja hinge kinnitus, So werri on mo lunnaſtus. Oh Jeſufe! Mo abbimees! Mo abbimees! Mind peäſta ärra häbbi ſeſt.

2. So ande, Iſſand! on ſe ka, Mis ial ma woin nimmeta, Keif ollen ſinnuſt ſanud. Oh! anna armo tenida Sind, liggimeſt ja ennast ka Segga, mis olled annud; Ja keta walle õppetuſt, Ning kurratide karmaluſt, Mo hädda ſees mind rõmuſta, Et woin heal meel kannata. Oh Jeſufe! Mo Jummal ſa! Mo Jummal ſa! Mind ſurma häddas rõmuſta.

3. Ma pallun, Iſſand! ſüddameſt, Oh! laſſe omma Ingliseſt Mo hinge taewa kanda, Ja wõtta minno ihhule, kui ma-etaſe hauaſe, Head hingamiſt ka anda. Mind wiimſel päwal ärrata, Siis tullen ma ſind näggema, Oh Jummal!

D. 9 4

ſure

sure auu sees, Sind kiitma sinno järje ees. Oh
Jesule! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tah-
han ifka kita sind.

199.

Herzlich thut mich verlangen ic.

Wifil: Kuis pean wastowõtma ic.

SA puân feigest hingest üht õnnistotfa nüüd,
Et tulleb hädda kängest, Sest nouan ärra
siit: Mo lust on ärraminna, Oh Jesus! wõtta
mind Sest kurjast ilmast siina, Kus Ingliid kiit-
wad sind.

2. Sa olled lahti ostnud Mind pattust, pör-
go wäest, So werri on mind peästnud Keif min-
no waenlastest: Se peäle minna lodan, Ei karda
minna teys, Ma sinnult armo otan, Sest ollen
õnnis laps.

3. Ehk maggus kül on ello, Surm wägga
wihha mull, Et temmast tulleb wallo, Ning
teeb mull haiget kül: Mo hing siit siiski tõttab,
Sest surm mull kasuks jääb, Et Jesus hinge
wõttab, Kus temma rõmo naab.

4. Ehk mäddaneb se ihho Siin mulla põrmo
sees, Kül Jesus selgeks tehha Woib sedda ärrates;
Siis temma peab paistma Kui päilif selgeste,
Ning Jumjala ees seisma Seäl taewas rõom-
faste.

5. Ehk ilm mind käsiks jada Weel seie ellama,
Mis ial temmal teada, Mull pakkuks anda fa,
Suurt au ja rikust, rahha, Ei holi minna sest,
Sest se jääb minnust mahha, Ei kesta iggawest.

6. Ehk

6. Ehk lahkuma kül pean Ma ommaist sõbrust
siit, Et kurwaks sawad tean, Mul rõõm on siis,
ki nüüd, Et teine teist ka same Seäl rõmus näg-
gema, Ning lahkumata jame Siis taewas ella-
ma.

7. Ehk waesed minnust jäwad Mo lapsokessed
kül, Ja nende willetsused Siin tewad waewa
mull: Ma surren siiski meel, Neid annan Jum-
malal, Se hoidko issa kombel Neid omma war-
jo al.

8. Mis muretsete teie, Mo lapsokessed, siis?
Eks Jummal jä weel seie? Kel on se issa wiis,
Et temma toidust annab Neil waeste lastele,
Ja teie eest hoolt kannab, Kui tedda kardate.

9. Teid õnnistago Jummal, Mo armokessed,
nüüd, Ma annan teid keif temmal, Kes kannud
teie süüd: Kül same kofkotulla Seäl taewas üle-
wel, Kus meil woib ifka olla üks hea ning rõmus
meel.

10. Nüüd pallun minna: anna Mull õnnist
tunnifest, Mo Jesus! taewa kaäna Mo waese
hingefest, Ja anna sedda ello, Mis olled saatnud
fa So raske surma wallo Ning werre higgiga.

11. Oh! wotta kinnitada Mind, armas Jesu-
fe! Oh wotta kaswatada Mo usko heldeste,
Et minna woitlen kindlast, Siis minnust õppetud
Woin minna laulda rõomfaste: Nüüd keik on
lõppetud.

200.

Christus der ist mein Leben ic.

SD ello Kristus isse, Mo kasso surrema,
D. 9. 5. Cell.

Sell' annan hingekesse, Siis õnsast lahkun ma.

2. Suur himmo on mul miina Siit ilmast
rõmoga So juve, Kristus! siina So riki pärrima.

3. Ma ollen woimust sanud Mo hädda, waes
wa sees, Et mind on leppitanud Mo Jesus, abbie
mees.

4. Kui tahtwad finni miina Mo filmad, kõr
wad, keel; Siis, Jesus, kule sinna, Kui minna õh
kan meel.

5. Kui südda, meel ja mõtte Kui künal kustu
wad, Siis wotta mind so kätte, Kui sinna too
tab.

6. Kui, Isand! tahhad sedda, Et pean lah
kuma, Siis lõppeta keik hädda, Kui lähhan sur
rema.

7. Easf' mind so külge jada Kui usklik lapsok, Mo
ello nenda seada, Et saan siit taewasse.

8. Kus allati woin kita Sind Kristust Isan
ga, Ja pühhal Waimu näita Suurt au seal
lõpinata.

201.

Der Jesu Christ, wahr'r Mensch ic.

Ich Jesus, Zummal lihha sees, Mo iggawen
ne abbimees, Sa surrid mo eest risti peäl,
Sest olli Isfal helde meel.

2. So surma ja so werre wäest Mull' tulgo
armo sinno käest, Siis kui ma hakkam nõrguma,
Ja woitlen fange surmaga.

3. Kui ennam film ei selleta, Kui kõrwad teps
ei

ei kule ka, Kui hakkab fangeks minnema Mo keel,
ja südda lõhkema.

4. Kui ühtegi ei tunne meel, Ning abbita jään
ilma peäl, Siis tulle appi, Jesuke! Mull' woim
sel otsal heldeste.

5. Mo ello waewa wähhenda, Mo surma
wallo lühhenda; Keik kirjad waimud hirmuta,
Mo jure ja so waimoga.

6. So hõleks annan hingekest, Kui temma
lahkub ihho seest. Se ihho olgo mulla sees Siin,
kuni wiinne pääw on käes.

7. Siis ärra a mind hawa seest, Ja wasta
kohtus minno eest, Mo pattud ärra mälletä,
Mull' rõmo armust anna ka,

8. Kui ommas sannas kulurad, Ja wandes
mulle tootad: Ma ütlen tõ-est sulle se, Kes sanna
kuleb kowwaste.

9. Se peäseb minno kohto seest, Ei nä ka sur
ma iggawest; Ehk surreb innimeste ees, Se siiski
ellab taewa sees.

10. Sest minna tahhan fangest wäest Siis
tedda kista surma käest, Ja wotta taewa ellama,
Siis peab temma minnoga.

11. Seal järgest rõmus ollema; Meid Jesus
siina arowita/ Keik pattud rikku armoga, Ja aita
rõmo odata.

12. Kui ello hakkab lõppema, Siis, Isand, us
ko kinnita So sanna kuulda kindlaste, Et woime
surra õnsaste.

202. Nun

202.

Nun laſt uns den Leib begraben ꝛc.

Süüd ſurno fehha mattame, Ja uſſume keiſ
findlaſte. Et wiimſel páwal rómoga. E. ja.
le touſeb ellama.

2. Muld temma on, ja mullaſa ſaab, Ceſt
Jummal jálle árratab, Kui ſurnud ning ka ella
wad Keiſ kóhto ette tullewad.

3. Hing ellab ikka Jummalas, Kes temma peá
le hallaſtas, Ja wottis Poia werrega Siin ted
da pattuſt puhhaſta.

4. Keiſ temma murre, waew ning piin On
ónſa oſa ſanud ſiin; E. kándis riſti ilma peál,
On ſurnud, ellab ſiiſki weel.

5. Hing ellab ilma waewata, Se fehha mag
gab rahhoga, Ei karda ennam willeſuſt, Saab
wiimſel páwal rómuſtuſt.

6. Siin olli temma riſti al, Seál ellab ta
nüüd Jummalal, Nüüd löpnud árra temma
waew, Ja temma paíſtab kui ſe pááw.

7. Nüüd játkem tedda maggama, Ja lákki
Foto rahhoga, Weid, armas Jeſus! walmiſta,
Ceſt ſurm meil' tulleb nenda ka.

8. Weid, helde Jeſus, arwita Ceſt kurratiſt
ning pattuſt ka, Weid peáſſid omma werrega,
Au olgo ſulle löpmata!

203.

Herr Jeſu Chriſt, ich weiß gar wohl ꝛc.

Wiſil: Oh Jeſus! üllem abbinees ꝛc.

SH Jeſus! minna tean kül, Et ſurm mind ar
ranou.

ranouab, Mil wiſil agga tulleb mul', Ning mil
lal temma jouab, Ei tea ma peál úkſige, Sa mois
tad ſedda úkſine, Sa teád mo wiimſt oſa.

2. Et ſinnuſt mul, kui tead ſa, So pühha
Waimo lábbi Suur róm on, ſeſt nüüd pallun
ma, Et póra minnuſt hábbi; Ma uſſun tóeſt, et
peſnud ſa Mind pattuſt ſinno werrega, Ning
mul' ſo riſi ſaatud.

3. Ma pallun ſind, oh Jeſuke! E. targaſ
minno mele, Et ſedda uſſun findlaſte, Kui hád
da tulleb peále; Et ſinnult abbi otan ma, Kui
hing ſit wottab lahkuda Ceſt ihhuſt taewa pole.

4. Kui on ſo mele párraſt ka, Mind laſſe háſ
ti miinna Hea mele ning hea mõttega Siit ilmaſt
taewa ſiina, Et minna uſkus rómſaſte. Ja min
no wodis ónſaſte Woin ſilmad kinnipanna.

5. Waid kui ſa kuſki wálja peál, Ehk maial
kuſ on ſódda Ning katko tóbbi, nálja heál. Ja wee
ning tulle hádda, Mind armuſt tahhad wotta ſit,
Siis árra arwa wannad ſüüd, Wis ellus enne
tehtud.

6. Ja kui ma wottan nõdruſeſt Siis ennaſt
kurjaſt náita, Ehk rágin tühja nõdraſt peaſt, Siis
wotta armo heita; Ceſt ſedda teen ma teadmata,
Ei mitte omma melega, Et meel on nõdraſt lá
nud.

7. Oh! anna ſurma wallo ſees Mul kaunid
kõmbed olla, Et minno hing ka rómõ táis Woikſ
ſinno iure tulla, Ja et woikſ ſüdda wallota So
armo lábbi lõhkeda, Kui kúnalt kuſtutakſe.

8. Ma ommeti ei tahha ſind, Mo Jeſand! óp
peta.

petada, Mis surma sinna panned mind, Mis tah had löppetada; Waid usfun, et sa tdeste, Oh Jesus! mind wiid taewasse, Kus poles ial surren.

9. Sest minna hea melega Nüüd annan ennast sulle, Et surm mull' tulleb kasfoga, Ning sa tood ello mulle: Kül minno ihho häddata Sel wiimsel päwal auuga Sest surma unneft touseb.

204.

Auf meinen lieben Gott 2c.

SH Jummal! sinno peäl Ma ollen julge teal, Sa woid mind arwitada, Mo waewa wahhendada, Kül löppeb minno hädda, Kui tahhad keelda fedda.

2. Ehf waewarwad mind nüüd Mo rasked pato süüd, Ma tahhan Jesus! lota, Ning sinnult armo ota; So holeks ennast annan, Ehf surren ma, ehf ellan.

3. Ehf surm mind surretab, Surm mulle kasfoks saab, Siin Kristus on mo ello, Mo hinge kallim illo, Se ifka murrek kannab, Ning surmas ello annab.

4. Oh Isfand Jesufe! Meid peästfid heldeste, Sind risti külge podi, Se läbbi önne todi; Sa löppetad keif waewa, Keif waagad satad taewa.

5. Nüüd Amen oise tdest Ma ütlen südd mest, Meid lasse armust siina So jure taewa miina, Et meie woime järgest So nimmetka kõrgest.

205. Ach!

205.

Ach! wie elend ist unser Zeit 2c.

Wifil: Oh Jesus! illem abbimees 2c.

SH! mitto waewa ilma sees Kälb meie ello peäle, Se peab katsma iggamees, Ja tulleta ma mele, Et keigeparram ello teal On willetsus ja waewa heäl, üks häddalinne assi.

2. Adama pat ja rasked süüd, Need tewad meie le hädda, Oh Jummal! anna meie nüüd, Et woime moista fedda, Et olleme keif jölledad, Ja hädda sees ka söggedad, Se on üks waene luggu.

3. Mo Jummal, sinnult üllewelt Mo südda abbi otab, Oh! kule omma rahwa heält, Mis sinno peäle lodab; Meid aita sinno Waimoga, Weil' õnsa otsa walmista So Poia pärrast, Amen.

206.

Komm, sterblicher, betrachte mich 2c.

Wifil: Oh! risti-rahwas / kannata 2c.

SH surrelik! mind mälleta, Mis olled, ollin minna. Mis olled sa, ma ollin ka, Mis ollen kül saad sinna: Ma läksin eel, sa tulleb ka, Siis ärra olle uskmata, Surm tulleb tõest sulle.

2. Oh! walmista ja surre teal Sell' ilma himmul' ärra, Ja mõtle ifka surma peäl, Sest temma tulleb pea; Nüüd tänna sai lord minnule, Ehf home tulleb sinnule, Kes teab ehf tänna õhto.

3. Siis

3. Siis ärra wötta möttelda: Ma ollen noor, Käl aega! Surm tahhab keiki korrista, Ei karda noort, ei wanna, Käl pea jouab wiimne aeg, Kes korristab sind ning ka keik. Se peäle ikka mötle!

4. Käl kurri on, et monni mees Keik sedda alwaks panneb, Ja omma õnnistusese eest Ni pisut murret kannab, Ei tahha sedda uskuda, Mis iggapääw näab filmaga, Et woib ka norelt surra.

5. Sa naerad surma, olled tuhk, Ta eest end ärrapeidad, Et mötle, et sa iggapuht, Kui hingad, hinge heidad; Sa arwad haua kaugele, Kui on üks sammo hauale, Ja surma poues kaïnad.

6. Meil on hea terwis, ütled sa, Woin hästi süa, jua, Kes teab ehk kirsto-teggia On tee peäl kirsto tua. Surm annab kätte peekrefest, Surm leikab leiwa pallokest; Et walmista siis surra.

7. So ello on kui suits ja waht, Kui lummi, leht, mee-wahha, Kui warri, hein ja kuinud roht, Mis niderakse mahha. Käl foggemata tulleb aeg, Et Jummalaga jättad keik. Jo läks! siis rahwas ütleb.

8. Kui ellad, ella nenda ka, Et õnsaste woib surra, Käl surm sind sinno teadmata Woib äkkist, äramurda. Oh mötle! mötle! peage, üks ainus silma pilkminne Wiib iggawest sind ärra.

9. Ehk sinna olled walmistand Ehk wahhest ollemata, Ni kui surm teisi lämmatand, Ni on sul peäsemata; Ni kuida sinna surred teäl, Ni sinna toufed jälle seäl. Se olgo järgest meles.

10. Oh! ärra wötta möttelda, Ei pollege weelt häd,

häd! Kui haigeks saan, siis pöran ma, Käl Jummal kuleb sedda. Ehk pead ilma többeta Siit ilmast ärraminnema; Kes siis sind waest woib aita?

11. Kes patto teed käib römoga Ja lodab armo peäle, Seäl nuhheldakse armota, Ei peäse pörgust jälle; Siis enne surma surre siin, Et sull'et tulle pörgo piin, Kui Jummal kohhut moistab.

12. Oh surma wasto walmista! Ja mötle: Kui nüüd peaks Se armas Jummal tullesma Sel tunnil sulle woöraks; Kas saaksid õnsast surrema? Ja wotta Jesust palluda, Siis surm sull' elluks tulleb.

13. Kui Jummal sure aunga Sel wiimisel päwal tulleb, Siis saad sa taewas ellada, Eest surm siis ärralõppeb. Oh innimenne walmista! Et surm woiks häd! ka-uta/ Ja wiimse peäle mötle.

207.

Uch! lieben Christen, seydt getrofft ic.

SH! risti-rahwas kannata, Mis kardad sinna häd! Ehk Jummal wottab hirmuta, Oh tunnistagem sedda! Se nuhtlus on meil õige nüüd, Et meil on wägga paljo süüd, Kes woib käl sedda keelda?

2. So holeks ennast anname, Oh! armas Jäsa taewas, So jurest abbi õsime, Wuud nou ep olle waewas; Eest meie waene ello teäl Ei olle muud, kui nutto heäl/ Seäl odetakse rōmo.

3. Siis iwwa satab wiljokest, Kui langeb mul- la siise, Kui muud saab karnud innimest, Siis satab
N r
satab

satab Jesus isse Geseft pormust tedda auust. Ja iggarwesse ellusse, Mis ammo walmistatud.

4. Mis surma parrast ehmatad, Ehk olgo noor ehk wanna? Se surm keik rahwast surretab, Se on üks tö-e sanna. Dh! wägga önnis on se mees, Kes usso, pühha ello sees Siin ellab, surreb önnfast.

5. So hinge ning so ihho eest Käl Jummal hole kannab, Käl temma peastab hädda seest, Ning Inglid hoidjaks annab, Käl temma armotiwaga Sind wottab kofkoforjada Käl kannan ommad poiad.

6. Ehk walwame ehk maggame, Siis Isand murret kannab, Kristusse parrast olleme, Kes meile woimust annab. Surm meile sai Madama käest, Meid Kristus peastab hädda seest, Geseft Isandat nüüd kiitkem.

208.

Ich hab' mein' Sach Gott heimgestellt :c.

SD holeks annan ennast ma. Dh Jummal! ihho hingega, Käl pean weel siin ellama, Heaks arwan ka, Et sünnib mull, mis tahbad sa.

2. Mo ello aeg Jummal wäes, Mo surma tund ka temma käes, Mo juukses, Jummal, loed sa, So tahmata Et ainust neist woi kadduda.

3. Siin ilmas on rist, hädda, waero, Mo ello on kui merres laero; Mis meie ilmas ellame On ürrike, Kes tark on, woitleb forwaste.

4. Üks muld ning porm on innime, Ta tulleb em

emmast allaste; Ei warrandust to ilmale, Ei ühtege Wi ennesega hauasse.

5. Ei aita rikkus middagi, Ei tarkus, fõrkus ühtegi; Ei peasta ükski surma wäest, Ei naest, ei meest, Ei pease surem temma käest.

6. Käl tänna terwed olleme, Käl home firstus maggame; Kes tänna on ni punnane Käl kanni, Ke, Käl home haige, surreb se.

7. Meid järrestikko wiakse Käl filmist, melest ärrage; Ma, ilm! sa pea unnustad Nored, wannad, Keik ausad ning keik wäggewad.

8. Dh armas Isand! öppetä, Et peame keik surrema, Et rikkas, tark, noor, wanna ka Peab lahuma Siit ilmast omma illoga.

9. Se on, oh Jummal! patto tö, Se läbbi surm on kermeste Meil sanud, tappab innimest, Ei holi seest, Kes rikkas on, ei surusest.

10. Mo ello on täis willetsust, Täis hädda, nutto, ahhastust, Käl Jummal tahhab, tahhan ka Siit lahuda, Surm on mull' kassuks kahjota.

11. Et kül se pat mind hirmutab, Se öige usk mind kinnitab; Geseft Jesus seisab minno eest, On surest wäest Mind peastnud hirmsa surma käest.

12. Sesamma minno Jesus töest On surnud minno waese eest, Mo heaks on ullestousenud, Woimust sanud; Surm surma läbbi surmatud.

13. Sell' ellan, selle surren ka, Ei temmast surm mind lahuta; Ta üksnes on mo abbimees Mo ello sees, Käl surren, hing on temma käes.

14. Ehk siin on waero, kurwastust, Siis on se

ſe minno römustus, Et pean tousma waewata,
Ning römoga Mo Jſa tiki minnema.

15. Sa, armas Jummal, hoiad mind, Mo
fontid, luud, ſeſt tännan ſind, Ei ainus pea pudu-
ma, Waid ſawad ka Keif liikmed kofkotullema.

16. Mo armsa helde Jumjala Saan minna
näbha löpmata Se kalli taewa öñne ſees, Ning
römustes Seäl tedda kita iggaweſt.

17. Oh Jeſuke! Jumjala tal, Mo eeſt ſa ol-
ſid koorma al; Oh! wötta mo peäl hallaſta,
So werrega Mo patto hädda parranda.

18. Amen! ſe peäle ütlen ma, Weil' öñſa' ofſa
walmiſta; Oh! aita meid ſiit ühtlaſe So rigiſe
Sada ning jäda järgeste.

209.

Ich bin ein Würmlein arm und klein ꝛc.

Wiſil: Oh Jeſus! üllem abbimees ꝛc.

Ses maſenne ollen ma, Ning ellan ſurma häd-
das, Lufontis polle römoga ka Mul ellus eg-
ga ſurmas; Muud kui et olled, Jeſuke, Mo kaſ-
ſuks ölnud maſte, Oh! kule, miſ ma pallun.

2. Oh! armas Jeſus, laſe mind So wöſſo
keſſeſe jäda, Et Waimo läbbi tunnen ſind Mo
ſees, käl ſa moid ſeäda, Et ſinno pole findlaſte
Woin hoida, kunnii öñſaſte Mind ilmaſt ärra
waſtað.

3. Mind ſurma häddas finnita, Et kaſſiti ei-
mötte, Muul' tulle appi armoga, Mo Jummal,
mo

mo eeſt woitle, Mo wallo heldeſt wäbhenda Ning
omma mele tulleta, Et ſinno pärralt ollen.

4. Se peäle mötſe järgeste, Et ſa mind armas-
tanud, Ning ommas wandes töeſte Muul' olled
tootanud: Et ma ei pea ſurrema, Ehk iggaweſte
kadduma, Waid ello ſiſe ſama.

5. So kallis ſanna paiſtko muul', Mind taewa
pole ſata, So holeks annan ennäſt full', Muul'
öñſa ofſa anna. Ma lodan, Jeſand ſinno peäl',
Seſt häddas aitad ikka weel, Kes ſinnuſt abbi
ootwad.

6. Müüd annan ennäſt ſinnule, Mo Jummal!
ſinno kätte, Oh! tulle appi minnule, Muul' anna
Waimo mötte; Kui ennam ei woi rägida, Siis
ühkamisſi kule ſa Jeſuſe läbbi, Amen.

Wiimſeſt Kohto-Päwaſt.

210.

Es iſt gewiſſlich an der Zeit ꝛc.

Se aeg on töeſt ufke ees, Et Kristus tul-
la jouab Seält taewaſt ſure auu ſeeſt,
Ja rahwalt arro nouab, Siis naer
kül peab löppema, Kui tulles peab
minnema Keif ma ning taewas huffa.

2. Siis Ingli heäl ja paſſunad On keiſis pai-
fus kuulda, Keif ſurnud üllestouſewad, Miſ en-
ne pandud mulda; Kes agga alles ellawad, Ja
ſin

K r 3

ſin

siin ma-ilmas seisawad, Neid mudab Jummal
uks.

3. üks ramat loetasse seal, Sest kuleb noor ja
wann, Mis temma teinud ilma peal Keif rah-
wa tõ ja sanna: Siis iggamees saab iggawest
Keif palka omma teo eest, Kes head ehk kurja tei-
nud.

4. Kes taewa Jesa sanna heält Ei olle kuulda
joudnud, Waid ööd ja päwad siit ning seält On
tähta rikkust noudnud, Se peab warsti minnema
Siis kurja waimo selfiga Kristusse jurest põrgo.

5. Oh Jesus! olle abbimees, Las' surest armo
holest Mind olla ello kirja sees, Ja seisa minno po-
lest, Ma ussun sedda süddamest, Sest sinna sur-
rid minno eest Ning ma'sid minno möllad.

6. Kui kohhut moistma tullede sa, Siis jätta
arwamata Mo süüd, oh Jesus! wotta ka So
armoga mind katta, Et pühha selfi jure jaan,
Ning taewa rõmo järgest naan, Mis sinna meis-
le saatnud.

7. Oh Jesus! kauaks woiid sa Nüüd tullemata
taewast? So rahwas saab kül kannata Ni mit-
me waewa pärrast; Sa õige kohmotoistta, Meid
tulle peästina armoga Siis keigest kurjast Amen.

Iggawesfest Ellust.

211.

O wie selig seydt ihr doch ic

SH kui õnsad on need pühhad taewas! Kes
on surmas lahri keigest waewast, Need
pääs-

pääsnud ärra, Kui meid wangis peab ilma käära.

2. Ilin ey olle muud kui wangi kooda, Kus
on kartust, hirmo, waeno, södda, Mis siin on il-
ka, Se on murre; kurwastus ja wigga.

3. Agga taewas polle sedda karta, Seal woid
julgest rõmus rahhul seista, Kui saad sa siina,
Ei so rõõm seal wähhemaks woi miina.

4. Kristus pühhib nende filmad ärra, Kes siin
nuttes tunnud ilma käära, Seal sinno kõrwad
Järgest Jagli rõmo laulo kuulwad.

5. Kül siis meel tahhan ärrajouda, Kui mind
Jummal wõttaks taewa nouda, Kes tahhaks jä-
da Siis ma-ilmas, kus on hädda teada?

6. Oh! siis, armas Jesus, meile tõtta, Ja meid
kurjast ilmast õnsast wõtta, Kes teäl woib jada,
Kui on parram asse taewas teada?

212.

Die Zeit ist nunmehr nah ic.

Wifil: Oh Jummal! sinno peäl ic.

SE aeg on jubba kä, Sa tullede, Jesuke, Ei
woi sa kauaks jada, Se andwad inmed
teada, Mis sinna tõ-eks teinud, Ning meie filmad
näinud.

2. Nüüd on mo kohhus teäl, Et lodan sinno
peäl, Sa wõttad tootada, Et tahhad ka utada
Keif minno hädda, wallo, Ning surmas anda
ello.

3. Oh helde Jesuke! Siis rõõm on järgeste,
Kui mind sust rõmustasse, Mo süddant iah-
hutat.

Ar 4

lutakse, kui saan siit ilma siina So jure taewa miina.

4. Kui helde on so meel, Käl se saab nähha seäl, Siis tunnen minna sedda, Mis halle on so südda, Keik minno risti wennad Siis rõmo rohkest tundwad.

5. Ma tean tõeste / Et sinna heldeste Mind tahhad rõmustada, So Jesa riki sata, Et temma jures ellan, Ning ikka õnnis ollen.

6. So au, so walgustust, So kallist rõmustust, Keik näitab siis so ello, Se on mo ainus illo, Keik siis wast immet's pannen, Kui seäl so heldust tunnen.

7. So palge ning so suud, So ihho hawatud Saan minna nähha rõ-est, Kui päsen surma kä-est So kätte, jalge hawatud Keik meie nähha sawad.

8. Sa tead üksine, Et so rõdm tõssine, Mis ga sa waggad sõdad, Ning taewa rikis jodad. Ei moista se mo südda, Ma siiski ussun sedda.

9. Mis agga ussun ma, Jääb kindlast otsata. Sa oled üllem, Jesus! Kui keik ma ilma rikkus; Ehk rikkus ka-ub ärra, Jääb siiski hinge warra.

10. Oh Jesus! üllem hä, Mull' taewast lahtite, Kui jouan siina tulla, Siis woin ma rõmus olla, Sest annan sinno kätte Mo süddant, meelt ning mõtte.

11. Siis ütled, Jesuke: Oh armas lapsok! Oh tulle! maitse sedda, Kui maggus Jesa südda; Oh tulle! ütled sinna: Sull' rõmo annan minna.

12. Oh! waene innime, Ei maksu ühtege So rõdm, au, rahha, rikkus Se wasto, mis mo Jesus

sus Sell' rahwal' rohkest annab, Kes temma risti kannab.

13. Seäl on se Ingli ma, Keik õnsad hinged ka, Kes ühte järke laulwad, Ning rõmo-mänge kuulwad, Seäl polle risti ello, Ei surma egga wallo.

14. Ei ma woi arwata, Mis rõdm on otsata Neil, Kes siin woimust sawad, Ning patto surreta-wad, Se õn on arwamata Ning üllesrõgimata.

15. Sind ma ei jättage, Mo kallis Jesuke! So peäle mõtlen minna, Et tahhad anda sinna Mull' ennam, kui woin jouda Sull' palluda ning nouda.

16. Aeg iggaw otades, Oh! tulle ruttades Meid patto waewast peästma, Ning sinno riki tõstma; Se pallub minno südda, Et teeksid pea sedda.

17. Se õige aeg on sul Käl teada, anna mull', Et woiksin walmis olla, So jure nenda tulla, Et järege murret kannan, So holeks ennast annan.

18. Mind, Jesand, juhata So pühha Waimoga, Kui saan sult rohkest armo; Ei kohto-pääste te hirmo, Siis lõppeb keik mo wallo, kui annad rõmo ello.

Põrgo Wallust.

213.

Kommt her, ihr Menschen-Kinder 2c.

Wifil: Nüüd hingwad innimesed 2c.

Oh! tulge, innimesed, Oh! tulge, waewalised, Ja pange tähhele, Kui wägga pinatakse Ja
Re 5 bitur.

hirmsast waewatakse, Kes patto teinud julgeste.

2. Oh tulge! wotkem siina Se wallo paika
mihina Süddame mõttega, Ja waatkem hästi
sedda, Kui hirmus nende hädda Ja ilma-är-
räämata.

3. So südda kutsub roga; Nalg wottab siiski
ära; Ei anta raskest, Kõl janno tulles peale,
Ei anta tilka sulle Kui tuld ja tõrwa iggawest.

4. Siin kallid rided katwad, Seal mudda,
porri matwad, Muud ehtet pollegi: Kõl tuhhat
tulle kiret Pea peäle kokkolõwad, Jaäd siiski ikka
allasti.

5. Kus on so ello-maia? Kus woid sa asfet
fada? Kes annab sulle nou? Ei olle muud seal
teada, Egga muud asfet leida Kui pimme ork ja
põrgohaud.

6. Siin ilmas aiad agga Sa tühja au nüüd
ragga, Segga sa surustad. Seal kurratid sind naer-
wad, Ja ärrateotawad, Ja häbbi, naero tegge-
wad.

7. Kes saab sind auustama? Kuis woid sa su-
rust püda. Mi hirmsas wallus seal? Et kurja wal-
litsefid, Ja kurrati meelt teegid, Kui eltasid weel
ilma peäl.

8. Siin wottad sedda kita, Ja omma aega wi-
ta Pea felttimeestega, Seal polle muud sul lota,
Egga muud feltsi ota Kui keige põrgolistega.

9. Need, mis sa hullka saatnud, Ja ilmas
pahhardanud So kurja elloga, Need sind seal är-
rawandwad Ja hirmsast ärraneedwad, Ja hüüd-
wad kurja lõpmata.

10. Kes

10. Kes õõd ja päwad lakkwad Ning taplewad
ja prasswad, Ja naerwad Jummalat, Need tei-
ne teist seal pekswad, Ja hammastega kiskwad, Ja
teist kui loerad närrivad.

11. Kes ilma lusti otswad, Ja rõmo ello taht-
wad Siin tans'tes, kargades, Need istwad sures
waewas, Jo pallawas jo külmas, Ja polle lusti
ellades.

12. Kõl wahhest monni wallo Ja waewalinne
ello Siin pinab innimest: Kõl tõbbi ärrakurnab,
Luud-kontid ärramurrab, Teeb rammotumaks
waewalist.

13. Mis saab siis põrgus sama, Kus peab
kõggutama Keiksuggust äppardust, Kui ühhel ho-
bil sulle, Ja hulgal tulles peale hirm/hädda,
wallo, jällestus.

14. So filmad kermest nutwad, Ja järrestik-
ko jookswad Neid filma-pistaraid, Sa näaksid
keigel meel, Et ep ei olleks ial Siin filmad peas
sul ollewad.

15. Kui kurjad tühja laulwad, Siin kõrwad
meel kuulwad, Ja tähhel pannewad; Seal
muud ei olle kuulda Kui hüüdmist, röökmist ikka
Ja kurratide käreinat.

16. Keik sinno luud ja lihha On must ja õõl
ja mädä. Ning haiseb kurjaste, üks kurri mag-
go järgest, üks sap, üks libbe kermest, Se läm-
matab sind hirmsaste.

17. Kõl kurratid sind kiskwad, Ja vaigastei-
se wiskwad, Kõl tulli kõrwetab, So soned, luid
ja lihha, Se pahharetti wiikka Keik ühhest ärra-
wännitab.

18. Mind

18. Mind, mä-ed, finnikatte, Ja, mättad, allamatte! So su seal kiskendab. Innis, kes sedda teab, Ja ommas meles peab, Ja aegsast ello parrandab.

Homiko Laulud.

214.

Dasß du mich diese finstre Nacht ic.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees ic.

SE möda lainud pimme õ, On, Jummal, sinno armo tõ, Pääw paistab meile selgeste, Ning annab meile walguse.

2. Sest tahhan minna tännada Mo Jummalat nüüd rõmoga, Kes kaitse mind, kui hingasin, Ning tanna õse maggasta.

3. Ma rahholist sain maggada, Et surm ei woin mind surreta, Et kurrat kahjo null ei teind, Ning walk ehk pitne mind ei löönd.

4. Sest tannan minna, Issand, sind, Ning pallun, hoia tanna mind, Mo hing ning ihho kaitse sa, Ning peästa häddast armoga.

5. Et ma woin aulast ellada So mele pärrast rahhoga, Mo tõle anna siggidust, Ning sinno taewa õnnistust.

6. Mo süddant, Issand, parranda, Et sind woin meles piddada, Keik mis sa annud minnule, Se hoia sinna heldeste,

7. Mo

7. Mo maia ning mo wilja ka, Ea, ishand, issi õnnista, Mo meled, mõtted walgusta, Et minna ellan pattota.

8. Keik sündko sinno kitussels, So auuks ning mo hinge heaks, Mo nõdra usko finnita, Ja minno peäle hallasta.

215.

GOtt des Zimmels und der Erden ic.

Jummal ma ning taewa Loja, Issa, Poeg, ning pühha Waim, Sinna õ ning päwa toja, Ku ning päilik on so loom, Sinna wäggers kaitse Hoiað ommad lomad ka.

2. Minna astun siina ette, Tännan sind nüüd süddamest, Et sa mind so armo kätte õsel wõrnud kahjo eest, Et ei kurr waenlane Saand mo peäle woimustte.

3. Lasse õga mõdamisina Minno kurja patto tõ, Jätta, Jesus! lahti sinna Null so harwad pärrane, Ei ma maialt abbi sa Omma ello parata.

4. Niita, et ma sinno pole Põran nüüd ning järgeste, Hinge pärrast kannan hole, Et ei minna wärrise, Kui seal sure aunga Kohhut moistma tulleð sa.

5. Sinno sanna järvel kána Issi minno ello teed, Jesus! walmista mind tanna Sinno auuks tehha tööd; Kui sa mind ei arwita, Siis mo tõ on asiata.

6. Sinno kätte annan minna Omma ihho hingega, Meled, mõtted, ja mis sinna Mulle annud, hoia

hoia sa, Jesand! minno pärria, Wotta ommad
kaihseda.

7. Kässi omma Ingli tulla Kurratit siit aia-
ma, Et woin kahjust rahhul olla, Wotta murret
piddada, Ta mind wigo armoga Taewa riki el-
lama.

216.

Des Morgens, wenn ich früh aufstehre.

Wisil: Et möda läinud pimme õ re.

TU warra ülestousen ma, Ja õhto tahhan
maggada, Siis olle Jesus minnoga: Mo
pattud ärra mälleta.

2. Keik sinno holeks annan ma, Mo ommad,
ihho, hinge ka, So wie hawa mällestus On min-
no hinge õnnistus.

3. So werri mo eest wallatud On mind mo
pattust pessenu, Ehk walwan siis, ehk maggan
ka, Siis olled sa mo kaihsia.

4. Wind sinno Ingliid hoiawad, Ja omma
kæ peäl kannawad, Ei karda minna kurratit, Et
muudke kurja ühtegit.

5. Ma ellan ehk ma surren teäl, Siis ollen
ma so omma weel, Ma annan hinge sinnule, Wi-
sedda taewa õnsaste.

217.

Ich dancke dir, Herr Gott, in deinem re.

SU kiban, Jesand Jummal, sinno abbi Je-
susse sinno armsa Poia läbbi, Et sinna ol-
led mind sel õsel hoidnud Keig' kahjo eesti ja hädda
was

wasto kaitse nud. Ma pallun, et mo pattud an-
deks annad, Ning ka sel päwal mo eest murret
kainnad.

2. Gest, Jesand! keik ma sinno kätte pannen
Mo ihho, hinge, keik so holeks annan, So püh-
ha Ingel olgo iggal aial Mo jures keikis paikus
siin ning maial, Et kurri waim, kes kawal on
ning pahha, Ei mitte woinust woi mo peäle sada.

3. Meil' armsa rahho iggal aial hoia, Meid
ihho tarwidusseks ifka toida Keik többi meie maast
ja liinast aia; So sanna argo olgo meile waia,
Meil' jätka wilja, Jummal! nälja kela, Et tüh-
hi meid ei waewa egga nela.

4. Ma pallun keige innimeste pärrast, Keik
ennamist, kes risti-rahwa arrust, Ja keige eesti,
kes suggulased ommad, Ehk olgo siin ehk wooral
maal needsammad, Keig' kahjo eesti neid wotta ar-
must hoida, Ja lasse neid so abbi ifka leida.

5. Kes murreks, haigusseks so pole hüüdwad,
Ning wängis sinnust, Jesand, abbi püüdwad,
Meid ioua sinna römustada armust, Ning wi-
maks ka neid peasta keigest waewast. Keik pattu-
sed, oh Jesand! põra sulle, Ja meie surmast mei-
le appi tulle.

218.

O Gott! ich thu dir danken re.

Wisil: Ei lahku minna sinnust re.

SU tannan, armas Jesa, Sind keigest süd-
damest, Et sa mind wotnud hoida Se kur-
ja waimo eesti, Et ta sel õsel ka Ei woinud kahjo
tehha,

tehha, Waid ollen sanud nähha Se páwa rah-
hoga.

2. Mo Jummal, kaitse tánna Mind keige hád.
Da eest, Keif kurja kela árra, Mis kurja rahwa
kást Woiks tulla ussinast, Ning hoia patto háb-
bi, Ning ákki surma tóbbe, Wee, tulle-kahjo
eest.

3. Oh! wotta finnitada Mo hinge ihho ka, Et
omma tóód woin tehha Heal meel rómoga, Ning,
mis mo kohhus weel, Keif asiad nenda aian,
Et patto tó eest hoian, Senni kui ellan teäl.

4. Null' anna ka mo nággio Mo ello otsani,
Ning ónnista mo teggo, Mo tó ning ammeti/ Et
olleks ennesel', Ning et táiks mulle anda Nest'
waestet', kennel waia Siin óla ilma peäl.

5. So pühha Waim mind saatto, Et mötlen
taewa peäl', Mo mele tulletago, Mis on seäl ül-
leweel; Za aitto armust ka, Et rikkust ma ei nouar
Waid et ma woiksin jouda Sind, Jummal! ot-
sida.

6. Mind háddast peásta árra Kui tabhad, ello
sees, Ning anna sedda warra, Mis maksab sinno
ees, Za hinge rikkaks teeb, Siis woin ma rahhul
olla, Ehk ihho paljo waewa Ning waesust ilmas
nááb.

7. Oh! wotta otša tehha Mo ello peäle siin/
Eest muile rulleb nähha Nüüd hádda, rist ning
piin. Kui lähhan hingama, Siis te, et ónsast
surren, Ning jälle ülestoufen So risti-rah-
woga.

In dieser Morgenstund will ich dich re.
Wisil: Mis olled sinna/ armas Jesus re.

Mo tannan, armas Jummal, Jesa taewas,
Sind warra hoomsel ommas sures waewas
Keig' armo eest, Mis sa mull' wótnud náita,
Sind tahan fita.

2. Mind olled emma ihhust ettetonud,
Ning ristmiseses so lapses ueks lonud,
Ja wóttad minnust omma Poia lábbi

Keif patto tóbbi.

3. Weel peálegi so Waimo annad mulle,
Kes ello aial juhhatab mind sulle,
Et óppin sinnult/ Jummal! abbi ootma,

So peále lootma.

4. Mind olled ifka isša kómbel toirnud,
Ning omma armo mulle heldest náitnud,
Kui willetsus mull' waewa joudis sata,

Sa wóssid aita,

5. Sa kássid ommad pühhad Inglid tulla
Selsammal ósel minno kaitsejad olla,
Et hádda mind ei olle hirmutanud,

Ei árratanud.

6. Oh Jesand! minno súdda, su ning mótte
So armo kídab keige ilma ette,
Mis keikis paikus ma saand sinno wá-est,

Ning rohkest ká-est.

7. Ma pallun: eddespidi weel mind sata,
Ning tánnapáaw mind armolikkult wata,

Et kurrat ei woi omma wõrko wõtta,
Mind waest ei petta.

8. Te, et ma ollen, kui mo kohhus, wagga,
Et ma ei noua patto himmo tagga,
Et, mis mo kurri südda püab tehha,

Ma jättan mahha.

9. So holeks, Jesand! wotta warra, hilja,
Ning, ihho, söbrad, sugguwõsfa, wilja,
Ning mis sa mulle armust olled annud,

Ja osfaks pannud.

10. Hea põlw' neil' wannemile ifka olgo,
On, terwis, rahho meie male tulgo;
Meist kela ärra / Jesand! Jesu läbbi

Rahjo ning häbbi.

11. Mull' anna tänna sinno wägge nähha,
Et omma tööd ma jouan hästi tehha,
Et ma so mele pärrast ifka ollen,

Ja pühhast ellan.

12. Ja wiimselt anna heldust mulle taewast,
Kui tulles aeg, et lahkun ilma waewast,
Et Jesu surma peäle rõõmsast surren,

Ning taewa pärrin.

13. Siis on mo hingel õige kasso tulnud,
Ning ollen hästi sin ma, ilma olnud,
Seäl tollen minna õige õnne leidnud,

Siin kurja wõitnud.

14. Oh Jesa, Poeg ning Wain! mull' anna
sedda,

Et õnsast löppeb keif mo rist ja hädda,
Te, et se keif, mis pallutakse minnult,

Ma saaksin sinnult.

Dancf sey dir, grosser GÖttr.

Wisil: So nimmel lähhan nüüd re.

SA tännan, Jummal, sind So sure armo eest,
Mis minna uest saand So heldest südda
mest, Et olled kahjo eest Mind tänna õse hoidnud
So tiwa warjo al, Et pääw mull' jälle loitnud.

2. Ma waene pattune, kui uinfin maggama,
Siis olleks kurrat mind Kül woinud hukkada,
Waid sinno Ingli hool On temma wasto pan-
nud, Et ma so kitusfeks Ni wapraks jälle sanud.

3. Gest on mo kohhus nüüd, Et minna tän-
nan sind, So armo kidan ka, Et hästi hoidnud
mind. Oh Jesand! kule sa Mo hinge õhkamis-
si, Ning ärra põlga ka Mo laulo pallumisfi.

4. Lasp sinno Ingliid mind Mo maiaf kaitse-
da, Et minna omma tööd Zeen ilma wartota:
Meid kääsi hoida mind, kui minna lähhan wäl-
ja, Et kurja ma ei nä, Ei hädda egga näga

5. Et sünniks minno nou. Ning tö so kitusfeks,
Ning minno kassuks siin, Seäl igawesfeks heaks
Siis wotko sinno Wain Mind õige tele sata,
Et ello orsani Woin sulle tru-iks jada.

6. Ja kui ma peaksin So wasto eksima Ning
sinno armo tööd Sull' maksima kuriaga: Siis te,
et kahhetfen. Ning sinno peäle lodan, Keit patto
wihkan ka, So kääst keif abbi otan.

7. Kui tänna wiinne tund Mull' peaks ollema,
Et hinge heidaksin, Siis lass' mind rõmoga Ning

rahkul miina siit; Oh! kaäna isfi hole. Et Jesu
läbbi ma Eään julgest taewa pole.

221.

Jch danck' dir schon durch deinen ic.

MA tännan sind, Et olled mind, Oh Jummal!
armust hoidnud Se ö sees keige kurja eest,
Et pääw mind terwelt leidnud.

2. Kui plumedus Ning ahvastus Mind ösel
finnifatsid, Kui waewasid mind patto süüd, Siis
mulle abbi saatsid.

3. Ma pallun sest Sind süddamest, Oh! anna
andeks mulle Mo sured süüd, mis minna nüüd
Ning enne teinud sulle.

4. Sel päwääl ka Mind wötta sa So armo
kä-e alla, Et waenlase keik kawwal tö Ei tulle
minno kallal'.

5. Mind juhata So Waimoga, Keig' patto
eest mind hoia, Et järgeste mo ello tö So me-
le pärrast olgo.

6. Mo hing ning meel Ja, mis mull' weel, Keik
sinno holeks wötta, Oh! hoia mind, ma pallun
sind, Mull' appi, Jesus! tötta.

7. Et minno peäl Se kurrat teäl Eial woimust
leia, Ea kurja kül woib tehha mull', Kui sinna
mind ei hoia.

8. Müüd olgo au, Kel on keik nou, Sell' Jesal'
ning sell' Poial, Ning pühhal' Waimul' Jum-
malal', Sell' ma ning taewa Lojal'.

222.

222.

Wach auf, mein Herz! und singe ic.

MÄ südda! ärka üles, Ning kida Loja lauldes,
Kes keik head meile annab, Ning murrei if-
ka kannab.

2. Kui ösel tahtsin mata, Siis kurrat wöttis
wata, Et temma saaks mind needa, Waid Jum-
mal wottis keida.

3. Töest, Jesa! Kui ta püdis Mind neelda
ommas küssis, So holes ollin minna, Mind hoid-
sid, Jesand, sinna.

4. Sa ütliid: wötta mata, Mo laps, ma tah-
han sata, Et päwa jälle nähha Ning omma tööd
woid tehha.

5. So sanna sain nüüd kätte, Sest pääw on
tulnud ette; Waew minnust ärralainud, Mind
olled ueks teinud.

6. Seeest ma sind nüüd tännan, Suurt au ka
sulle annan, Sull' ohwrin öh'amissi Ning pühhi
pallumissi.

7. Neid ärra wötta laita, So Waimoga mind
aita, Sa tead, et mull' ei olle Muud annet an-
da sulle.

8. Mind wötta ifka wata, So Ingliga mind
sata, Kes selle päwa ülle Mind wottab sinna
sulle.

9. Mo tööd lasf forda miina, Ning öanista
eik sinna, Ma annan sinno kätte Keik, mis ma
wöttan ette.

10. So ön, se jägo mulle, Mo südda honeks
sulle,

E s 3

sulle, So sannaga mind toida, So jure taewa aita.

223.

Aus. meines Hergens Grunde ic.

Müddamest ning melest Ma nüüd sel homiful Sind tännan feigest wä-est, Ja kunni ello mul. Oh Jummal taewa sees! Sull tanno, kius olgo, Keif sinno auuks tulgo So Poegas Jesusses.

2. So armo ollen maitsnud Ma tanna öse töest, Sest sinna olled kaitstud Mind monda kahjo eest. Sind pallun minna weel: Mull wotta andeks anda Ning müte tähhet panna, Mis ma teind ilma peäl

3. Oh! armust tanna hoia Mind kurja waimo eest, Et temma süüd ei leia Mo sannast egga tööst; Mind peästa patto wäest, Ning hoia tulle, södda, Wee, wangi-pölswe, hädda, Ning äffi surma eest.

4. So holeks warra, hilia Ma amnan ülemad, Mo ihho, hinge wilja, Naest, lapsed, wanne mad, Keif annan, Jesand, sull, So kätte suggu wösa. Ning keif mis on mo össa, Mis olled annud mull.

5. So Ingli lasse olla Mo jures allati, Ning häddas appi tulla, Et kurrat ühtegi Woi kahjo tekha mull, Ei ihho, hinge wöitta, Ei ka mind kurjast petta, Eht temma kiusab kül.

6. So holeks ja so kätte Jaab, armas Jummal, nüüd Keif, mis ma wottan ette, Sa annad andeks

andeks süüd; Sust tulleb ilma peäl Keif römustus sin waewas, Ja wöimselt ello taewas, Te, kui sa tunned teäl.

7. Nüüd Amen minna laulan, Ei karda ühtegit, So holeks, Jummal, annan Mo nou ning teggusid; Te, et keif teggo teen kui risti-innimenne, Ning anna taewast önne, Et ma sest kasso nään.

224.

Erhebe dich, o meine Seel ic.

Wifil: Nüüd/risti-rahwas/ laulageric.

Müdda! olle walmistud, Et pääw nüüd jälle paistab, Se Jesand olgo auustud, Kes Israeli kaitseb; Sind Jummal unnest ärratab, kui temma Waim sind walgustab, Ja sind hea töle satab.

2. Keif lomad walgel liguwad, Ning ehhitawad töle, Keif linnud laulo aiawad, Ning töstwad römufast heäle: Sa inimenne, mötle ka, Et pead Jesust tännama, Ja taewa pole waatma.

3. Siis läffi tööd nüüd teggema, Ja touskem Jesandale, Kes meid on jätnud ellama Siin auuks Jummalale, Et temma arm ja hallastus, kui loppeb patto pimmedus, Ei olle tühja meile.

4. Pääw lähhäb pääwa järrele, Ning meie aeg lääb orsa; Siis aita, Jummal, tru-iste, Ei lihha meid ei petta, Oh! anna meile römoga So mele pärrast ellada, Oh! önnista ning aita.

5. Mis kohhus on, sa öppetad, Ust watab sinno peäle, kui läh me, kus sa juhhatad, Siis anna

Es 4

na

na joudo meile. Oh! arowita, et keikistike, Saaks tehtud sinno tahtminne, Ni kui so sanna näitab.

6. Sind, armas Jummal, pallun ma, Et woihsin feigest wä-est So sanna möda ellada, Se tulleb sinno kä-est; So lapsed sedda palluwad, Kes wa must uest sündiwad, Ning süddamest sind kartwad.

7. Ust olgo minno walgustus, Gest mulle wäggi tulgo, Mo ehteks sago allandus, Arm ül-lem tö mull' olgo; Siis saab mull' tarkus öiete, Kui sinno armo julgeste Mo su ja südda kädab.

8. Ja minno jure löpmata, Sa selge taewa paistus! Ja mind hea töle walmista, Siis on mo südda römus, Et saaksin sure auuga Mo sil- maga sind näggema, Sa iggarwenne walgus!

225.

O Jesu! süffes Licht, nun ist die Nacht ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

Slainud möda nüüd, Päaw paistab meile jäl-
le, Oh Jesus, minno rööm! Mo walgus!
paista mulle; Ma ärkan unnest jo, Mo südda
walmis ka, Oh! tulle Jesufe, Mind heldest jah-
huta.

2. Sa tahhad andid mult, Mis on mul wae-
sel anda? Oh! ärra põlga mind, Ma tahhan
murret kanda, Et ihhu, hing ja waim Woiks jä-
da sin nuse Sel päwal anniks ka Ning ohwriks
üt sine.

3. E, Jummal! et mo hing Woiks sinno om-
maks

maks jäda; So arm, so kallis arm, Se römus,
tago tedda: Mo waim, se olgo ka So pärralt
iggawest, Ning sago walgustud So waimo sel-
gusest.

4. Mo ihho olled sa Jo illusaste lonud, Ja
sedda ilmale So ommaks honeks tonud: Siis el-
la sinna seäl Ka temmas löpmata, Et ihho, hing
ja waim Jääb ühheks sinnoga.

5. Nüüd ollen minna jo Mo rided selga pan-
nud, Ja ollen ihhule Ta katted walmistanud: Oh!
parreminne weel Mo hinge ehbita, Ust, öigus,
pühhitsus On temma ehte ka.

6. Arm, tarkus, allandus On sinno Waimo
anded, Ka puhtus kannatus, Neid minno ün-
ber panned; On need mo süddames, On need
mull' annetud, Siis ollen illusam Kui kullast eh-
hitud.

7. Sel päwal lasse mind Sind ommas me-
les kanda, Ja feigest süddamest Sull' tänno, fi-
tust anda: Siis minno werre waew Käl hästi
otsa saab, Kui südda, keel ja meel Sind, Jum-
mal, auustab.

8. Mo mõtted, sannad, tööd Nüüd wõtta ön-
nistada, So Waimo wäega Mind järgest juh-
hatada, Et keikist, mis ma teen, So nimmi su-
reks saab, Kui laulan röömsaste: Mind Jesus
arowitab.

226.

Der Tag vertreibt die finstre Nacht ic.

Päaw eiab ärra sedda ööd, Oh risti-rawas!
tehke tööd, Ning kiitke omma Loja.

Es 5

2. Keik

2. Keif Inglise laulwad löpmata, Ning kiitwad hulgal Jummalala, Kes wallitseb keif asjad.
3. Se kul, keif linnud Jummalala Nuud kiitwad sure healega, Kes södad neid ning kattab.
4. Se taewas, merri ning se ma, Keif kiitwad omma Jummalala, Ning tewad temma tahtmist.
5. Waat omma wiisi tarrele Keif lomad kiitwad järgeste, Ning auustawad Loja.
6. Oh innimenne! mötle sa, Et sul on meel ning moistus ka, Sepärrast olle ussin.
7. Sels lodi sind ka Jummalast Ja sarnatseks ni illusast, Et pididi tedda tundma.
8. Ning armastama süddamest, Ja suga fiit, ma iggawest, Et ellad temma armust.
9. Keif head sa olled sanud kül, Mis temma ifka teinud sull', Sepärrast fida tedda.
10. Siis walwa, pallu ussinast, So ello pea kassinast, Ning olle ifka walmis.
11. Sest aeg on sinnul' teadmata, Mil Kristus peab tullesma, Sepärrast ota tedda,
12. Ning ella temma seadusses, Ja karda tedda süddames, Keif hea eest tedda fida.
13. Ning ütse: Jesand iggawest! Sind tännan minna feige eest, Mis olled mulle teinud.
14. So Poia Jesu nimme sees, Kes sinnoga saab iggawest Au, tänno Inglise hulgaft.
15. Oh! aita, et ma nenda ka Nuud süddamest woin tännada Sind iggal ajal, Amen.

227.

Ich danck dir / lieber Herr ic.

 Sind, Jesand, tännan minna Nuud feigest
 süd.

süddamest, Et tännä öse sinna Mind hoidsid kah-
 jo eest; Suur pimmedus mind kattis, Ma ollin
 hädda sees, So arm mind peasta wottis, Oh
 Jummal! minno abbimees!

2. Se eest ma tahhan taewas Ning siin sind
 tännada. Oh Jesand! wotta waewas Mind tän-
 na aidata, Sel päwal mind ka wata So armo
 filmaga, So Waimoga mind sata, Et ellan us-
 kus pattota.

3. Et ma ei efsi ärra So töe tede peält, Ning
 furrat mulle kärke Ei tösta siit ehk seält. Ma pal-
 lun Jesu läbbi, Mo südda walmista, Ning sin-
 no pühha abbi Se wasto mulle läkfitä.

4. Se öige usso anna, Oh Jesus! minnule,
 Siis tahhan mele panna Sind kica järgeste;
 Oh! wotta andeks anda Mo süüd ning patto tö,
 Mis sinna wotsid kanda Mo eest ni üpris hel-
 deste.

5. Mull' öiget lotust sata, Mis häbbiks mind
 ei te, Ning tössist armo anna, Et wiuhameestele
 head minna woifsin tehha, Et otfi kasso seft,
 Siis sinno film woib nähha, Et teen, mis tahhad
 süddamest.

6. Lass mind so kallist sanna Ma, itmas tun-
 nista, So orjaks ennast anda; Ei wotta karrada
 Ei rahha egga wägge, Mis pörab sinnust mind,
 Siis ma ei olle sögge, Waid öppin häst tund-
 ma sind.

7. Ze, et se päaw mull' löppeb So nimme fi-
 tusseks, Et minno südda öppeb, Mis sinna kidad
 heäfs. Mo hinge, ihho hoia, Ning wilja wälja
 peäl;

peäl; So õnnega mind täida, Te, mis sind pal-
lub minno heäl.

8. Siis tahhan, Jeesus! Kita Sind keige armo
eest, Mis sa mull' wotnud näita Keif' minno
ello sees. So ihhoga mind sõtad, Keif head teed
sinna mull'. So werrega mind jotad, Sest annan
minna tänno sull'.

9. Au olgo sinnul' kõrgest Ning kitus offata,
Sind tännan minna järgest, Oh! aita armoga,
Et õnsast ärraläh' me Siit kurja ilma seest, Ning
wimaks lahki same Se tiggedusse waino käest.

Ohho Laulud.

228.

Werde munter, mein Gemühte ic.

Mika üles minno südda, Meled ette as-
tuge, Kiike Jummalat, ning sedda, Mis
ta head teind minnule, Et ta keige pä-
wa sees. Mitine sure hädda eest Mind
on hoidnud, ja on keelnud, Et mind kurrat polle
neelnud.

2. Kitust, tänno laulan sulle, Armas Jeesa,
süddamest. Et mo tõ on figgind mulle, Et sa kei-
ge kahjo käest Ja mind monda patto eest Olled
hoidnud ommast wäest, Waenlased keif pelleta-
nud, Et ma polle kahjo sanud.

3. Ei

3. Ei woi tarkus ärrateada Sinno sured im-
me-tööd, Ei woi ükski ärramoista, Mis so kässi
teinud head; Sinno arm on rääkmata, Moot-
mata ja otsata, Nenda sa mind jubhatanud, Et
ma polle kahjo sanud.

4. Täanna pääw on mõdalainud, Pimme õ
nüüd jouab ta, Zubba pääw on Loja lainud,
Mis meid keif woib rõmusta. Jeesa! aita armo-
ga, Ja mind hästi walgusta; Sinno surest ar-
must praego Minno südda sojaks sago.

5. Jeesand! anna andeks armsast Keif mo ras-
ked patto süüd, Need kül koormarwad mind hirm-
fast, Need mind wägga rikkund nüüd, Et mind
kurrat hirmoga Põrgo tahhab lükkada, Sest woid
sa mind üksi peasta, Minno sü eest armust kosta.

6. Ehk ma ollen sinnust lainud, Tullen siiski
taggasi, Sest so Poeg on rahho teinud, Kui seal
tedda waewati, Ei ma salga omma süüd; Ug-
ga sinno heldus nüüd On weel surem kül keif
patiud, Mis mo ello aial tehtud.

7. Oh sa wagga hinge walgus! Oh sa auu
päistus ka! Sulle annan ennast uskus Nüüd
sel ool ning lõpmata. Armas Jummal, mulle ja,
Et nüüd pimmedus on kä, Ja ni wagga kurb mo
südda, Rõmusta so armust sedda.

8. Peasta kurja waino wõrgust Mind ja
pimmedusse käest, Kes mind mitmel õsel põrgust
Hirnutawad kangest wäest: Last', oh! tõ-e wal-
gus sa, Mind sind mitte ka-uta, Kui mo sees sa
olled ikka, Siis mo hing ei karda wigga.

9. Kui mo silmad läh'wad kiiani, Ning jo
uimwad

uinwad maggama, Peab minno südda senni
Sinno pole walwama; Sind mo hing hea mele-
ga Unnes nähko löpmata, Et se ial sust ei lahtu,
Unnes se so pärrast jägo.

10. Lasse mind nüüd maggufaste Tanna õse
maggada, Kurja eest miad wäggewaste Kaitse,
Fatta õnnega; Jhho, hinge, keik mo heäd, Wan-
nemad ja mis sa naäd, Sobrad, waenlast, petre-
rahwast Hria sinna, Jssand, wahwast.

11. Pühha Waimoga mind woia, Hädda,
Kahjo kela weel, Hirmo eest mind õsel hoia, Kau-
gel olgo waeno heäl; Kela tuld ja wessi wood,
Katto, äkki surma tööd, Et ma patto sees ei sur-
re, Siis mo hingest lahtub murre.

12. Oh suur Jummal! kule heldest, Mis so
laps nüüd pallund sind; Jesus! õppeta mind sel-
gest, Mis on hea ning aita mind; Pühha
Waim, mo abimees! Olle wäggero süddames,
Kule nüüd mo paltwe sanna, Mis ma pallun, sed-
da anna.

229.

Ach mein Jesu! sieh' ich trete ic.

Armas Jesus! sind ma pallun, Pääw on ot-
sa minnemas, Y on peäle tullemas, Siis so
palle ette tullen; Wotta pühhaks tehha keelt, Süd-
dant, käsfi, mõtred, meelt.

2. Minno aeg läab ussinaste, Mi kui wessi
mõnab teäl, Ja kui ka-ub tule heäl, Mi need pä-
wad nobbedaste Warjo kombel kadduwad, äkkist
ärratennawad.

3. Nr.

3. Armas Jesus! minna agga Ollen, Jum-
mal parrago! Wenda wägga holetu; Sind ma
nouan pisfut tagga, Monni pääw läab öiete, Ei
sa mele tullege.

4. Minna pean habbenema Sedda lillesrägi-
des, Mind sa hoiad murretes, Ja mind kaitse-
död ja päwa, Ei ma märka tännada, Et ma ol-
len moistmata.

5. Nüüd on pääw jo läinud möda, Pimme õ
on nähha jo, Mulle omma walgust to, Sull' on
minno wigga teada: Armas söbber, olle sa Pim-
medas mo walgus ka.

6. Anna mulle tarkust ifka Omma päiwi ar-
wata, Wotta mo sees ellada, Siis ei sünni mul-
le wigga Teed sa walgust meitele, Siis ei õ meil'
kurja te.

7. Oh! siis walwa, Jesukenne, Anna armo
minnule, Ja mind hoiq warjule, Kaitse mind, mo
armofenne, Sata süddant walwama, Et küll wi-
nun maggama.

230.

Nun ruhen alle Wälder ic.

Süüd hing' wad innimesed, Mets weisfed, lin-
nollesed, Keik ilm on maggamas. Oh!
touse, meel ning mõtte, Nüüd ülles, wotta ette,
Mis Loja mele pärrast on.

2. Kus on nüüd päikik jänud? Se on jo Loja
läinud, S' assemele saab; Et mingo, fest mo sisse
Mo päikik Jesus isse Mulla touseb, kes mind
walgustab.

3. Pääw

3. Pääw möda miina joudnud, Müüd on need tähhed noudnud Meil' taewast paistada: Ka nenda woin ma olla, Kui Jesus kutsus tulla Mind waest siit taewas ellada.

4. Se ihho mata tahhab, Ning rided ärraheid ab, Se surma tähhendab; Kul pärrast saab mo kehha Sigusse kuba nähha, Misga mind Kristus ehhitab.

5. Se pea, jallad, kä-ed On rõõmsad, et nüüd näwad, Et tö on lõppenud: Sa rõõmsaks, südda! taewas, Seal saad sa keigest waewast Ning patto koormast peastetud.

6. Mo ärrawärsind kehha! Tööd polle enam tehha, Müüd wotta magada; Se aeg küs joubad tulla, Mis sul woib walmis olla Seal muldas asfet hingada.

7. Mo silmad raskeks läh'wad, Maggama warri jäwad, Kus jääb hing ihhoga? Need sin no holeks wotta, Mul' waesel' abbiks tõtta, Sa Israell hoidia.

8. Mind tiwa alla wotta, Oh Jesus! hästi fatta So kaäna poiwke, Kui kurrat tahhab neelda Mind, lasse Ingid keelda: Se lapse jätta rahhule.

9. Ka teil, mo armad, olgo Hea õ ning argo tulgo Teil' hädda waewajaks; Head und teil' Jummal andko Ning wodi ümber pango Teil' Ingli wägge kaitstaks.

231.

Man sich der Tag geendet hat ic.
Müüd on se pääw jo lõppenud, Ei päitlik pais-
tage,

tage, Keif maggab, mis on wärsinud Ning tei-
nud raske tö.

2. Sul, Jummal! polle hingamist, Ei magga, uinu ka, Waid wihtad ifka pimmedust, Et wal-
jus olled sa.

3. Mo peäle mõtle, Jesand! nüüd, Et pimme
õ on kä, Mull' anna andeks minno süüd, Mind
kaiitse heldeste.

4. Oh! kela minnust kurratid So Ingli
wä-ega, Ei karda ma siis ühtegit, Waid ollen
lahjota.

5. Ma tunnen küs mo patto süüd, Mo peäle
kaebab se, So Poia arm on süiski nüüd Mind
peästnud tö-este.

6. So Poeg on minno wahhemees, Kui kohto
ette saan, Ei sa ma hukka ellades, Kui lotes
kumardan.

7. Se peäle lähhan wodisse, Ning uinun mag-
gama, Sest Jummal waltwab järgeste, Sest
ma ei kurraks sa.

8. Keif tühhi mõtte taggane, Ning minne
omma te! Sest Jummalale annan ma Müüd
honeks süddame.

9. Kui wiimne õ sesamma õ Se waewa el-
lo sees, Elis sata sa mind taewasse, Et ollen sin-
no ees.

10. Ja nenda ellan, surren ka, Oh Jummal!
sinnule; Mind ellus, surmas aita sa Keif häddast
waewastke.

Et

232.

232.

Ach! bleib bey uns, Herr Jesu Christ, &c.

Wisil: Oh Kristus! walgus olled sa &c.

Oh Jesus! meie jure jä, Eest pimme jouab/
ning on õ, So sanna selge künala Meil'
ära lasse kustuda.

2. Sel wiimsel kurjal aiale Meid hoia uskus
kindlaste, So Saakrament ning sanna heäl Siin
olgo ikka puhhas meil'.

233.

Christe! der du bist Tag und Licht &c.

Wisil: Mo Jesus/ Jummalihha sees &c.

Oh Kristus! walgus olled sa, Sul pimme-
dus on teadmata, Sa meie süddant walgus-
ta, Ning tõ-e tele juhata.

2. Sind, Jummal! meie pallume: Meid hoia
õsel kindlaste, Ning kaitse keige hädda sees, Oh
Jesa! helde abbiimees.

3. Keib rasked unned ka-uta, Et jame ilma kah-
jota, Et lihha olgo hilmota, Et ellame siis nur-
reta.

4. Kui silmad jäwad maggama, Siis sago sü-
da walmuma, Oh! kaitse meid so kã-ega Ning pat-
to kõiest peasta ka.

5. Oh! visi rahwa kaitsta! So abbi meie
lõkkita Meid peastakeige hädda seest So puhha
wie hawa wäest.

6. Se raske aega mälletä, Mil minna woi-
len

len pattoga, Et kurba hinge rõmusta, Oh Jesus
õnnisteggia!

7. Au olgo taewa Jesale, Au temma aino
Poiale / Au puhhal' Waimul' olgo ka Nüüd jär-
geste ning lõpmata.

234.

Der Tag ist hin / mein Jesu, bey &c.

Pääw lõppeb nüüd, Jä, armas Jesus, mulle,
Et ei mo pat Mull' hinge koormaks tulle;
Kui pimmedus Mind wägga kurwastab, Siis
mures mind So walgus rõmustab.

2. Sull' olgo au, Oh keigefurem Jummal!
Sa moistad keik, Ma ollen wägga rummal; Sa
aitad, et Tõ hästi forda lääd, Ning et ta siin üht
rõmust otta nääd.

3. Ma kaeban sull', Et pat mind hirmsast rikk'
nud, Et waggadus On minnust ärralõpnud. Kül
sinna nääd, Süddame-tundia, Ning nuhtled ka
Sa kohtomoistia.

4. Oh! wotta nüüd Mull' armust andeks an-
da, Ei suda ma So hirmsa wiha kanda; Ma
kabhetsen, Ma kãnan taggasi, Ei lähhä ka So ju-
rest kuhhogi.

5. Oh! kaitse mind, Sa Israeli hoidia, Ning
kurrati Ja patto ärrawoitja! Kui pahharet Mind
wottab kiusata, Mo hingekest Ka puab hukkata.

6. Ei uinu sa, Kui minna wässind maggan,
Ei hinga ka, Kui minna mahhalangèn, Oh! hola
mind, Oh! ärra patto süüd Ka mälletä, Eest et
pääw lõppeb nüüd.

Et 2

235. Der

235.

Der Tag ist hin, mein Geist ic.

Wifil: Oh leinagem! ning kaebagem ic.

Pääw lõppeb teäl, Mo waim ja meel Se auu
pääwa otab, Mis meid patto waewast siis
Onfast lahti peästab.

2. Jo õ on kä, Mo jure jä, Mo Jesus, kallis
walgus; Mia patto pimmedust, Olee minno sel-
gus.

3. Jo päilit läks, Mis lodud seks, Oh õige
päilit Jesus! Paista sinna lõpmata Rõmuk's
minno waimus.

4. Ku näitse ka Jo toufewad Ning paistwad
pimmedusfes; Oh! et woiksin lõpmata Käia püh-
hitisusfes.

5. Need tähhedke Mi kauniste So auuks tae-
was paistwad; Onfad, kes seal taewa sees Kui
need tähhed hiilgwad.

6. Mis ligunud Ning wässinud Nüüd hingab
maggufaste; Se, et hingana sinno sees, Armas
Jesus! hästi.

7. Kul iggamees Nüüd hingades Jo puab
rahul mata; Selle ilma mürrinat, Jesus, orsa
fata.

8. Nüüd tahhan ma ka murreta Mo wodi
ennast heita, Easf mo süddant sinno sees, Ar-
mas Jesus, mata.

9. Oh! walwa sa, Et woiksin ma So armo
häs.

hästi maitsta; Ommad Inglid läkkita, Kes mind
wotwad faitsta.

10. Mil pääw ning õ Ja meie tõ Siin wah-
hest ärralõppeb? Kui se wiimne auu pääw Mei-
le kätte tulleb.

11. Kui ka-ub ilm, Mis meie film Siin wae-
was nuttes näinud: Ku ning! tähhad paistwad
seäl Ennam kui siin paistnud.

12. Siis lõpmatta Peab nähtama Jerusa-
lemma walgus, Gest se tal on isfi seal Selle
linna selgus.

13. Halleluja! Oh! saaksin ma Se õnsa rah-
wa hulka, Kussa järgest laulakse; Pühha! püh-
ha! pühha!

14. Ma pallun sind, Oh! wotta mind, Mo Je-
sus! waggaks tehha, Et ma seal so walgusfes
Sind saan ilka nähha.

236.

Der Tag hat sich geneiget ic.

Pääw tahhab Loja minna, S tulleb jälle peäl
Mult wotta kitust sinna, Oh Jummal! et
sa weel Nüüd olled piddand ülles Meid ihho
hingega; Meid weelgi kašina sülles, Et jame
kahjota.

2. Ep olle ial nähtud, Mis ma peäl kindlast
jäab, Mis wägga hästi tehtud, Se siiski hulka
läab: So peäle woimad lota Keif rahwas ilma
peäl, Ma tahhan, Isfand, ora ka abbi sinna,
weel.

3. Sull' minna ennast annan Siin Lurja ilma
sees,

tees, So hõleks keif ma panna, Mis ial oi mo
kääs; Sest kui üks diekenne, Mis pea kuivaks
läab, Ka nenda innimenne, Kõl pea surma
näid.

4. Oh Jõsand! andeks anna Mo rasked pat-
to süüd, Wind isfalikkult kaõina, Ja onna armo
nüüd, Sest kui sa tahhad wata, Kui suur mo
patto wõlg, Ei woi ma armo sada, Se surm on
minno palk.

5. Mo peäle armo heida Kritisuse parrast
nüüd, So heldust mulle näita, Kusiuta patto
süüd; Meid sata, armas Jummal! So pühha
Waimoga, Kui ollen tuim ning rummal, Siis
isfi õppeta.

6. Mo ihho, hinge, ello, Mo maia, au ning
hüüd, Mo weiksed ning mo põlso So hõleks an-
nan nüüd. So wägger Jõsa kääsi Wind hoid-
to armsaste, Head otõa anna isfi, Et surren õn-
faste.

7. Mo hing se tannab kõrgest, Oh! Jummal
Jõsa sind, Et olled hoidnud jargest Ning ka sei
pawal mind, Keig' armo eest, oh Loja! So nim-
me kidade, Keig' patto eest meid hoia, Et pühhas-
teame.

237.

Christ! der du bist der helle Tag ic.

Späaw oh Kristus! olled sa, Ei pimmedust
woi salada / Sest Jõsast meile paistad ka,
Ding olled is-e õppia.

2. Sel õsel, Jõsus, armõta, Et kurrat mind

21

ei hirmuta, Ja lasf mind hästi hingada, Ning
jāda ilma kahjota.

3. Et kũl need filmad maggawad, Siis olgo
hinged walmajad, Meid kaitse sinno kää-ega, Et jā-
me ilma hābbita.

4. Ma pallun, Jõsus abbimees! Wind hoia
kurja waimo eest, Kes pūab hinge minno kääst, Et
temma ei sa ossa fest.

5. Ma ollen sinno parrandus, Mis saatnud
on so kannatus, Se tulli sinno Jõsa kääst, Kes
mind sul' kinkis iggawest.

6. Lasf sinno Inglid tulla ka Meid sinno lap-
si kaitsema, Meil' anna pūhad, hoidiad, Kes kur-
rati eest kaitsewad.

7. Siis maggame nüüd murreta, Et Inglid
ommad melega Ning wottame keif tannada Se
kolme-aino Jummal.

238.

Mein' Augen schließ ich igt in Gottes ic.

So nimmel lähhan nüüd, Oh Jummal! mag-
gama, Et ihho wāssinud, Ja tahhab hin-
gada; Ei sedda tea mā, Kas homikut saan nāh-
ha, Ehl surm woiks tanna wael Mo peäle otõa
tehha.

2. Separrast kidan sind, Oh Jummal! südda-
damest, Et olled hoidnud mind Sel pawal kahjo
eest. Lasf mind nüüd malleeta, Mis sa mull' otõ-
led teinud, Kui kurrat neelma mind On lūmber-
kaido kainud.

3. Oh Jõsand! kela wael Keif kõrgõ kius

Et 4

Kui püüdwad furratid Siin teha kawwalust.
Kui heidan maggama Sel õsel asfemele, Siis
olgo ihho, hing So armo rüppes jälle.

4. Mo süddant wallitse Sind meles piddada,
Et minna maggades Ei furja himmusta; So
Inglid wotta ka Mo wodi ümber panna / Et
tahjo ma ei sa, Neid minno hoidjaks anna.

5. Kui lassed homikul Mind ullesärkada,
Siis aita, et ma sind ka moistan tännada.
Nüüd jägo förwale Keif tühjäd murred pan-
dud, Sest hingamisets on Se unne meile antud.

6. Ja kui ma peaksin Sel õsel surrema, Siis
lasse süski mind, Mo Jeesus! ellada, Et ma
woin iggawest So jure õnsast sada, Ja hästi
surmas ka Mo ello lõppetada.

Sõma Laulud.

239.

Dancket dem Herren/ denn er ist sehr re.

S Kiiſke Jummalat, kes on ni helde. Ning
kelle arm on kallis, suur ning selge.

2. Kes kui üks armolinne rikkas Jum-
mal On roga annud omma waesel lo-
mal.

3. Sest laulge süddamest ning melest temmal:
Min kius õis sulle, armas Jummal!

Kes ja meid kui üks helde Jeesa watad, Ja
hõõrime lastel satad.

5. So

5. So õigust hästi moista meile anna, Ning,
Jeesa! sinno peäle lotust panna.

6. Jeesuse sinno armsa Poia läbbi, Kes on se
wahhemees ning ainus abbi.

7. Oh Jeesa! aita meid, et woime tulla So
riki ning so pärris-lapsed olla.

8. Sest sinno pühha nimmi kidetakse, Ja
nenda rõõmsast Amen laulatakse.

240.

Lobet den Herren, lobet re.

Jummalat kiiſke, Jummalat kiiſke, Ja sureks
tõstke, Oh! se on kaunis Jummalale laul-
da, Jummalale laulda, Hea on se kitus ning ka
armas kuulda, Jummalat kiiſke, Jummalat
kiiſke.

2. Et laulge wastast, Et laulge wastast Jee-
sandal rõõmsast, Ja kiiſke julgest Jummalale kal-
li auu, Jummalale kallid auu, Sest ta on wäga
gew ning teab ikka nouu. Jummalat kiiſke, Jum-
malat kiiſke.

3. Taewa al temma, Taewa al temma Woib
piltwed sata, Ning annab wihma, millal tah-
hab, male, Millal tahhab, male, Et rohhi kas-
wab förges mä-e peäle. Jummalat kiiſke, Jum-
malat kiiſke.

4. Kes keigel lihhal, Kes keigel lihhal, Keif roh-
kest annab, Et weiksed temma armust sõmist sa-
wad, Armust sõmist sawad, Ka nored kaarnad,
kui need küssendawad. Jummalat kiiſke, Jum-
malat kiiſke.

Et 5

5. Ei kolba temmal, Ei kolba temmal, Mis suur ning rummal, Ta põlgab luid, et need kül kanged ommad, Need kül kanged ommad, Ning armastab, kes temma peäle lootwad. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

6. Tännage tedda, Tännage tedda, Kes meie Loja, Sest ello hallikas keeb temmast ülles, Keeb kül temmast ülles, Keik armo-annid same temma sullest. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

7. Oh Jesus Kristus! Oh Jesus Kristus! Sa õn ning tarkus, Nüüd anna armo omma waesel' rahwal, Omma waesel' rahwal, Et igga west sind kiitwad iggal aial. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

241.

Auf! meine Seel, danc' deinem Herru ic.

Wisil: Nüüd põlgan minna rõõmsaste ic.

Süü südda, tänna Jummalat, Kes so peäl' armo heidab, Keit keik head annid tulleswad, Kui omma wägge näitab. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

2. Sind temma nullast walmistas, Ja õigeks, pühhaks teggi, Kui sinno peäle hallastas, Ja sinno hädda näggi. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

3. Et temma Poega potto eest Ka surma är-
a anti Kes kurja waimo woimussest Sind peäs-
tis

tis armust lahri; Sest, südda! tedda auusta Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

4. Sind wottis temma armasta Ja ommaks lapses tehha, Et taewast woiksid pärrida Ja temma suurt au-nähha; Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

5. Ma ilm on kaunist walmistud, Ja sinno õnneks lodud, Ja targast üllesehitud Ning waige ette todud. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

6. Keik lojuksed siin orjawad Ja kuulwad sinno sanna, Mis tahhad, nemmad teggewad, Sest kitust Lojal' anna. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

7. Ma kannab wilja, wina ka Ja rohto tööbe wasta, Ja ellajaid kül õisata, Ning hõbbedat ja kulda. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

8. Wee-oiad, urked, järwed, jõed, Need toidust sulle paki' wad, Neist Petlid, kallid kirowid saad, Need kalso wälja andwad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

9. Tuul sinno ümber löötsutab, Et ellad, kes sud, hingad; Seäl lindudele pesa saab, Kus me leheaks sull' lendwad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

10. Pääw paistab warra homikul, Ja rõmus-
tab so mele, Ku, tähhed näitwad ennast sull', Ja paistwad õsel jälle. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

11. Sind pühhad Ingrid tenivad, Need kannad soamehhed, Sind hoidmas on need nobbedad, Kus ial ligud, lähhad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

12. Se taewas omma warraga Keif temma au ja illo, Se on so pärralt löpmatta, Ja temma rõõm ja illo. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

13. Eks se ep olle arms tö? Oh mötle, innimenne! Mis Jummal teinud sinnule, Se on keif immelinne. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

14. Weel teeb ta sulle suremat: Ta tahhad andeks anda, Misga sa tedda wihhastad, Kui wottad armo nouda; Siis põra pattust, innime, Ning kida tedda ifka, Ning kida tedda ifka.

15. Mi armas olled temmale, Sind ommas süles kannab, Ning armust ennast sinnule Ka armsaks Isaks annab; Kuis tedda woin kül tannada, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida?

242.

3 Herr Gott, nun sey gepreiset 2c.

Nüüd kitus olgo sulle, Mo Jummal, järgeste, Et olled annud meile Peatoidust rohkeste, Et sest so armo nâme, Se peäle kindlaks jâme, Et olled Jummal sa.

2. Ehk meie roga wõtnud Nüüd lähimmoga,

Mis

Mis läbbi meil ehk tõtnud So nihtlus wihhaga; Oh! lasse süiski sinna So wihha möda minna, Et maksnud on so Poeg.

3. Oh! wotta nenda toita Se hänge sinna wäest, Ning Kristusese ka hoida Keif suggu patto eest, Et uskus kindlaks läh me Ning ifka himmustame So armo pärrandust.

243.

O Vater aller Frommen! 2c.

4. **S**D nimmi pühha olgo! Oh armas Jummal! meil, So riik ka meile tulgo, Mis tahhad, sundko weel, Ja leiwa jätko anna, Meil pattud süüks ei arwa, Ning peasta kurrast meid.

244.

Singen wir aus Herzgens Grund 2c.

Nüüd laulgem suust ning süddamest, Ning kiitkem Jesust keigest wäest, Kes toldab meid ma ilma peal, Ja nüüdki näinud armo weel, Kes meile annud heldeste Peatoidust kui mü lo male Ja süa, jua rohkeste.

2. Kui orjad kiitkem tedda nüüd, Kui meie Fohhus ammogi, Ning moistkem selle armo tööd, Kes innimesel teinud head, Et hingest, lihast, nahast, luust On kokkopandud targast noust, Sest tulled lojal auustust.

3. Kui innimenne ello saab, Ja ennast esmast ligutab, Seäl omma emma ihho sees On walmis keif jo temma ees, Ehk lapsokel kül weikine, On

On temmal keif jo rohkeste, Ja tulleb terwelt ilmale.

4. Suur Jummal ehhitab se ma, Ning las-
seb keif sest kaswada, Keif mäed ja orrud mär-
jaks teeb, Et weis neist rohkest rohto sööb: Keif
suggu wilja mullast toob, Keif toidust Jummal
armsast loob / Mis innimenne sööb ning joob.

5. Weest kallo, wehhi pütakse, Ning laua
peäle wiaakse, Need limud munne munnewad,
Neist paljo poege hauduwad Neid innimesi toi-
tada; Need härjad, lambad, sead ka, Keif las-
seb Jummal siggida.

6. Sest tänname ja pallume, Et pühhas-
t Waimust öppime, Et sedda hästi moistame,
Ea meie pärrast ellame; Suurt Jummalat siin
kitada Ning taewas ilmalõpmata, Nüüd laul-
gem Amen tännoga.

245.

Nun! ast uns Gott dem Herren.

Nüüd wotkem Jummalale Suurt tänno an-
da jälle, Kes meid ni hästi söötanud Ning
tarwidusseks jootnud.

2. Meil ihho, hinge annab, Ja se eest mur-
ret kannab, Needsammad hästi hoiab Ning ik-
ka rohkest toidab.

3. Sell ihhul toidust satab Ja hinge hästi wa-
tab / Ehk meie sisse sawad Kül pattust surma
hawad.

4. Sels arstiks Kristus antud, Ke isfi el-
luf

lufs pandud, On risti peäle podud, Sest meie
õnne todud.

5. Se saakrament ning sanna Woib häd-
dasto panna, Kui õige usk on tö-est Meil pühha,
Waimo wä-est.

6. Meid Jesus pattust peästab, Ning ues-
ellufs tõstab, Sest meie nüüd on teada, Mis õn-
ne toewast leida.

7. Sind pallume weel ifka, Keif kurja mei-
rest lükka, Keif rist last heaks meil miina, Ei
kurja mõtle sinna.

8. Meid sata tö-e tele, Meil anna rõõmsa me-
le Sind, Jesand! Kita kõrgest So Poia läbbi
järgest.

246.

Vater im höchsten Throne.

Wisl: Oh Jummal! sinno peäl.

Oh Issa taewa sees! So Pola Jesusses Sa
omma heldust näitad, Et ihho hinge
toidad. Sa Issa murret kannad, Ning toidust
meile annad.

2. Mis ellab sures wees, Kel kuival hing on
sees, Keif siggitad ning toidad Ja ello neile hoia-
d. Sa Issa murret kannad, Ning toidust meile
annad.

3. Sa rahwast õnnistad, Ning pattust puh-
hastad, Te läbbi omma Poia, Et rahhul söme
roga. Sa Issa murret kannad, Ning toidust
meile annad.

4. Keif usklikkudele Nüüd sedda armo
Et

Et nemmad roga wotwad, Ja sind sepärrast
kiitwad. Sa Issa murret kaännad Ning toidust
meile annad.

5. Meil' anna tännoga So andi wöttada,
Et ihho ei sa waewa, Mis kelaks nouda taewa,
Sa Issa murret kaännad Ning toidust meile
annad.

6. Weel, Issa! sedda te, Mis sünnib isfale,
Et meie hinged sõdad So armoga ning jodad.
Sa Issa murret kaännad Ning hinge toidust
annad.

247.

O Gott! wir dancken deiner Güt ic.

Wifil: Tääd, ristihawas/laulage ic.

S Jummal! meie tänname So sure helde
armo, Et sa meid toitud järgeste Ning
sõtnud meie ihho; Sa pead murret meie eest
Ning jaggad keikil rohkest käest, Mis meile tar-
wis lähhab.

2. Sel' hingel' anna toidust ka, Kui olled ih-
hul' annud, Ning sõda omma sannaga, Et se
saaks jahbutatud, Ning rammo wottaks ussi-
nast, Ja kaswaks so sees wäggewast Kui like
sinno küljes.

3. Sull' Issal' taewas olgo au, Meid olled ar-
mastanud, Se on sul olnud kallits nou, Et sa
meid lunnastanud So Poia kalli werrega, Sell'
olgo tänno lõpmata, Ning ka sell' pühhal' Wai-
mul'.

248.

248.

Den Vater dort oben ic.

Sädä Issa förges Wõtkem kita järgest, Kes
kui Jummal sõõtnud meid, Et nüüd saime
kõhho täit, Kes ka omma Poia Meile läkitanud
on, Kes on õnne toja.

2. Üttelgem nüüd tõ-est: Olgo teigest wä-est
Au ning tänno sinnule Jggawesse Issale, Kes sa
ennast näitnud Meile ning hea wiljaga Nüüd
meid rohkest täitnud.

3. Wõtta wasto Loja! Omma aino Poia
Läbbi tänno, anna nüüd Andeks meie patto
süüd, Wõtta kiitust sulle, Armas ännisteggia,
Te, mis pudub meile.

4. Üksige ep olle, Kes siin tassuks sulle Keif
head, mis sa armsaste Teinud meile waestele,
Kes jouab so ette (Gest et keif so omma on)
Maksta sinno kätte.

5. Issand meile tõtta, Paulo wastowõtta,
Anna meile sedda teal, Mis meil ial pudub
weel; Te meid pattust puhtaks, Et so meie pär-
rast siin Ellame ning taewas.

✠ ✠

Hädä Nial.

249.

Wenn wir in höchsten Nothen ic.

Kui meil on püsti hädä kääs, Ei olle
rammo meie wäes, Ei nou, ei abbi
kus sagi, Ehk murretseme allati.

U u

2. Süis

2. Siis meie ainus rõõm on se, Et meie kofko, tulleme, Ja pallume sult Jummalalt: Meid peasta risti koorma alt.

3. So pole silmad tõstame Ja patto pärrast nuttame, Oh! anna andeks meie süüd, Oh! ärära nuhtle wihas nüüd.

4. Kui neile armust tootad, Kes süddamest sind palluvad So Poia Jesu nimme sees, Kes meie on ja wahhemees.

5. Sepärrast, Issand, tulleme, Keil hädda sulle kaebame, Et meil ei olle abbimeest, Kes peastaks abhastusse feest.

6. Oh! ärära arwa meie süüd, Meid pattust peasta armust nüüd, Ning usko häddas kinnita, Meid keiges waewas arowita.

7. Et meie woime rõmoga Sind pärrast se eest tännada, Ja sinno sanna kuulda teäl, Sind kita siin ning ülleweel.

250.

Wend' ab deinen Zorn, lieber Gott ic.

Silt, armas Jummal, põra omma wiha, Ning ärära wotta hirmsaste meid peksta, Meid ärära nuhtle wallust, Issand, sinna!

Kuid armo anna.

2. Kui tahhaksid sa patto palka anda, Kes jouaks sinno wiha hirmo kanda?

Keil, mis se lonud, wottaks hukka minna,

Kui nuhtled sinna.

3. Need raskest süüd meil' anna andeks armust, Ning

Ning kohto peäle woimust sago heldus, Gest se on sinno wiis, et armo heidad,

Meid armsast hoiad.

4. Kõl olleme muld, põrm ja patto mädda, Meid waesi waewab ka surm, nõdrus, hädda, Kas peame nüüd meie hukka sama,

Armota jäma?

5. So Poia raskest risti-hädda wata, Kes werrega meid wottis lunnastada, Ma ilma heaks ka temma külge lahti,

Oddaga tehki.

6. Meid, Issa! ärära lasse hukka minna, Jesusse pärrast armo meile anna, Et woime sinno auu riki tulla,

So jures olla.

251.

Nimm von uns Herr, du treuer Gott ic.

Sh armas Jummal! arowita, Ja kela raskest nuhtlust ka, Mis arwamata pattoga Meil' keikil peaks tulles, Meid hoiä sda, tulle eest, Ja többe, kalli aia sees.

2. Süalused kõi olleme, So hallastust nüüd pallume, Kui õiget palka tahhad sa Meil' meie tö eest tasuda, Siis lähhaks hukka ilma ma Ni mitme sü ning pattoga.

3. Meid, Issand, armust arowita, Ning rõmo meile läkita, So armo näita wäggewast, Ning ärära nuhtle nobbedast. Meid waesi heldest armasta, So raske wiha ka-uta.

4. Mils olled sa ni kängeste Nüüd meie peäle

U u 2

wih'

wihhane, Sul, Jesand! polle teadmata, Meid mulla, pörms ollewa, Käl sinna tunned selgeste, Et meie nödrad olleme.

5. Pat on meid rikkund kurrjaste, Ning kurrat waerwab kowwaste, Jlm, meie lihha werrega Meid ifka wotwad kiusada, Se hädda nääd sa üksine. So holeks ennast anname.

6. So Poia peäle mötle ka Ja temma hawad mälleta, Kes saatnud omma surmaga Meil' keifik woimust löpmata, So armo peäle lodame, Ning sinno heldust otame.

7. So kä-ega meid juhjata, Keik maad ning liinad önnista, So sanna anna selgeste, Ja kurrat seiske kaugele, Oh! anna önsa tunnikest So jure sada iggawest.

252.

Du Friede-Gürst/ Herr Jesu Christ ic.

Oh Jesus! rahho andia, Kes olled abbimees, Sa olled armo satia, Kui meil on hädda faes, Gest hüame Nüüd kindlaste So taewast Jesa appi.

2. Suur söa hirm meid hirmutab, Et häddas ellame, Woi meie ma muult abbi saab Kui sinnult üksine, So Jesaga Meid leppita, Et wihhas meid ei nuhtle.

3. Oh! mötle, Jesand Jesus, nüüd, Et olled abbimees, Ning kustuta keik patto süüd, Ja aita hädda sees; Oh! anna sa So sanna ka Weel ennam rahhul kuulda.

4. Sul on kül kobbhus ilma peäl Meid nenda nuhhel-

nuhhelda, Waid, Jesa! wotta siiski weel Meid jälle armasta, Ja aita nüüd Ning anna süüd Keik andeks heldest armust.

5. Suur willetsus ning waerw on seäl Kus kat keik ärrasööb, Waid seäl on hirmsam hädda weel, Kus moök keik mahhalööb. Ei mötelda, Ei holita, Mis heaks ehk öigeks tulleb.

6. Ei ausast ellust holita, Keik öigust põltakse, So sanna ei sa kuuldud ka, Waid sedda laitakse, Oh! peä ita nüüd Ning aia siit Keik kurrja södda ärra.

7. Nüüd meie süddant walgusta So armo Waimoga, Et se ei naljaks arwata, Ja hing ei kahjo sa, Oh Jesuke! Sa üksine Woid se keik kordada sata.

253.

Sitania

ehk

Palkwe ning Gest-palluminne

Keigesugguse hädda sees.

Kürie,	eleison!
Kriste,	eleison!
Kürie,	eleison!
Kriste,	oh kule meid!

Jesand Jummal, Jesa taewas,
Heida armo meie peäle!

Jesand Jummal Voeg, ma ilma önnisteggia,
Heida armo meie peäle!

U u 3.

Jesand

Issand Jummal pühha Waim,
 Heida armo meie peäle!
 Olle meie armolinne,
 Anna armo, armas Issand Jummal!
 Olle meie armolinne,
 Aita meid, armas Issand Jummal!
 Keige patto eest,
 Hoia meid, armas Issand Jummal!
 Keige ekfatusse eest, } Hoia
 Keige kurja eest, } meid,
 Kurrati karwalusse ning pettusse eest, }
 Kurja äktilisse surma eest, } armas
 Katko ning kalli gia eest, }
 Sõa ning werre-arrawallamisse eest, } Issand
 Rio, määsamisse ning waeno eest, }
 Tulle-ning wee-kahjo eest, } Jummal!
 Rahhe ning kurja ilma eest, }
 Yggawesse surma eest. }
 Sinno pühha sündimisse läbbi } Aita
 Sinno surma woitlemisse ning wer- } meid
 rise higgsi läbbi, }
 Sinno risti ning surma läbbi, } armas
 Sinno pühha ülestoustmisse ning }
 taerwaminnemisse läbbi, } Issand
 Meie wiimses häddas, }
 Wiimsel kohto päwal, } Jummal!
 Meie waesed pattused pallume }
 Rule meid, armas Issand Jummal! }
 Wallitse ning hoia omma pühha } Rule
 risti koggodust, } meid,
 Pea keik Püskopid, õppetajad ning } armas

keik

keik muud, kes rahwast tõe tele juh- } Issand
 hatawad sinno õnsaksteggia san- } Jummal!
 na ja pühha ello sees, }
 Hoia keige walle-usfo ning pahhan- }
 dusse eest, } Rule
 Sata keik ekfiad ja ärraekfitud õige }
 tele, }
 Talla kurrati meie jalge alla, } meid,
 Lääfita tru-õd idõteggiaid omma lei- }
 kussele, }
 Anna omma waimo ning wägge san- } armas
 nale, }
 Aita ning rõmusta keik kurwad ning }
 arrad, } Issand
 Sata keikile funningattele ning wal- }
 listejattele rahho ning ühte meelt, }
 Anna meie üllema Wallitsejale } Jummal!
 ning temma sõa-wä-õle ifka wo- }
 must temma waenlaste wasto, }
 Ming hoia meid sinno waenlaste eest } Rule
 Kurki-rahwa ning Paawsti Jum- }
 mala teotamisse, hirmsa tapmisse }
 ning härwitamisse eest, } meid,
 Juhhata ning kaitse meie ma-ning }
 liina kohto-wannemad, }
 Dnnista ning hoia meie kihhelfonda } armas
 ning koggodust, }
 Sata abbi keikile, kes häddas ning }
 waewas on, } Issand
 Anna keige raske-jallatfile ning im- }
 tajile rõmolikko suggu ning siggidust, } Jummal!
 Hoia ning kaitse keik lapsed ning tõb- }
 bised, }
 U 4 } Peas-

Peasta lahti feik ilmasüta wangid, } Rule
 Kaitse feik lessed ning waesed lapsed, } meid,
 ning murrekse nende ette,
 Heida armo feikide innimeste peäle,
 Anna andeks meie waenlastele, kes } armas
 meid kiusawad ning teotawad, }
 ning põra neid pattust, }
 Wilsja wälja peäl anna ning hoia, }
 Ning kule meid armolikkult, }
 Oh Jesus Kristus! Jummal! }
 Heida armo meie peäle! }
 Oh sinna Jummal! kes ma ilma pattud
 kannab,

Heida armo meie peäle!

Oh sinna Jummal! kes ma ilma pattud
 kannab,

Heida armo meie peäle!

Oh sinna Jummal! kes ma ilma pattud
 kannab,

Anna melle iggawest rahho!

Kriste, oh kule meid!

Kürie, eleison!

Kriste, eleison!

Kürie, eleison!

Amen!

Jesand, ärra nuhtle meid mitte meie pattude
 pärrast,

Ning ärra maksä mitte meie kätte meie kurja tö
 pärrast,

Jummal, anna rahho omma male,

Armo ning õnne feikile seisustele,

Amen!

Ach Herr! du gerechter Gott ic.

Wisl: Oh! risti rahwas, kannata ic.

Oh Jummal, õige tasuja! Kui raske on so
 wihha, Mis üpris sure witsaga Käib ülle
 feik se lihha, Kui taewas { meie finni jääb }
 { Ja meie sure poua teeb, }
 { Meil' waestet' annab järgeste, } Keik lomad sa-
 wad kurwaks.

2. Ei meie fela ommad süüd, Oh Jesa! an-
 deks anna, Ja anna kindla lotust nüüd, Meid
 armolikkult kañna; Las { wihma }
 { kuiwa } tulla rõmo-
 ga, Kui pallub murrese meie ma So pühha
 nimme pärrast.

3. Oh! mõtle, Jesand, meie peäl So falli nim-
 me auuks, Meid waesi aita ikka weel, Meil'
 olle häddas nouuks, Mis tootad, ei walleks jä,
 Sa aitad ikka rohkest, So seädus seisab kind-
 last.

4. Ei suda woõrad Jummalad Meil' waestet'
 { kuiwa }
 { wihma } anda, Sa õnnistad feik meie maad
 Sa aitad murret kanda, Sul on feik woimus
 illewel, Ja meie jures ilma peäl; Meid aita ar-
 mas Jummal!

Önnistaminne.

255.

Mein Gott und Vater, seegne mich ꝛc.

Sind, Jummal Jesa! önnista.

Oh Poeg! mull' hoia armoga,

Mis sinna mulle annud;

So paller mo peäl walgusta.

Oh pühha Waim! so wäega

Mo ello sago kaitstud.

Nüüd pallun sedda allati:

Mull' olgo' rahho otsani!

Wiimne Laul.

256.

Amen! Gott Vater und Sohne ꝛc.

Amen! au Jesal' olgo, Ning Poial' fitus
tulgo: Amen! au Jesal' olgo, Ning Poial'
fitus tulgo! Waim finnitago uskus, Meid us-
kus: Waim finnitago uskus, Meid uskus, Meid
tehko önsaks, Amen! Meid tehko önsaks, Amen!

2. Amen! Käl sa woid tehha, Et same Kris-
tust nähha: Amen! Käl sa woid tehha, Et same
Kristust nähha: Kui temma pilwes tulleb, Kui
tulleb: Kui temma pilwes tulleb Kui tulleb
Meid taewa wotma, Amen; Meid taewa wot-
ma, Amen.

3. Amen!

3. Amen! rööm olgo meile, Ning fitus Jum-
malale: Amen rööm olgo meile, Ning fitus
Jummalale: Keif tulge ühte kofko, Keif kofko,
Keif tulge ühte kofko, Keif kofko, Nüüd öiges
uskus, Amen: Nüüd öiges uskus, Amen.

4. Amen! surm ei te hirmo, Sest Kristus an-
nab ello: Amen surm ei te hirmo, Sest Kris-
tus annab ello: Kes esmalt hauda pandud, On
pandud; Kes esmalt hauda pandud, On pandud:
Nüüd ellab ikka, Amen: Nüüd ellab ikka, Amen.

5. Amen! hing Jesa kidad, Waim Kristust
tundma satab: Amen, hing Jesa kidad, Waim
Kristust tundma satab: Se aitko meid keif üh-
te, Keif ühte: Se aitko meid keif ühte, Keif üh-
te, Seäl teises ellus, Amen; Seäl teises ellus,
Amen.

Essimenne Register ehk
 Juhhataja / mis näitab /
 Missugguse lehhe küljest need
 Laulud leitakse.

A.

Aita üles, minno südda,	284
Aita, Jesus, forda minna	26
Amen, au Issal olgo	314
Armas Jesus! arwita	108
Armas Jesus, rõmustaja,	132
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Au, kitus olgo iggawest	101

E.

Ehk kurdad kül mind kiusawad	207
Ei ilmast holi ma,	162
Ei lahku minna sinnu	163
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Eks se olle arm ja heldus	119
Et kiitke Jummalat,	296
Et möda lainud pimme õ	268
Et wiimne tund siin keikil tulleb	243

H.

Helde Jesuke! Sinno saggustke	32
Herodes, miks sa ehmatad?	49
Hinge peioke, Helde Jesuke!	33

J. Jesus,

J.

Jesus, hua mind ilmast, et ma	50
Jesus, keige üllem hä,	35
Jesus Kristus, Lunnastaja,	124
Jesus Kristus, õnne andja,	72
Jesus, minno rõmustus/ maggus	36
Jesus, oh aita! et woimust woin	164
Jesus on mo ainus ello,	37
Jesus rõmustaja, Hinge	38
Jesus, surma ärrawoitja,	53
Jesus, tulle minnule,	39
Issand, heida armo meie peäle!	309
Issand! kurja ollen teinud,	133
Issand, omma wiikka sees	134
Jubba lä on wiimse ajad,	10
Jummala mele pärrast siit	50
Jummalat kiitke, Jummalat	297
Jummal Issa, meie jä,	101
Jummal ma ning taewa loja	269
Jummal olgo tännatud,	108
Jummal wäggew wallitseja	220

K.

Keikis paius, kus ma seisän,	244
Keik Inglid tulutawad	14
Keik kallid hinge õnnistus,	156
Keik on nüüd hästi sindinud	70
Keik sündko nenda ikka mull'	167
Keik teeb hästi Jummal,	207
Keik	

Esfinenne Register ehl Juhhataja.

Kelf tulge minno jure nüüd	209
Kes Jummalat ni lassseb tehha,	168
Keskel selle ello sees	245
Kes omma ihhoga meid tänna	125
Kidetud olgo Isfand, Israeli	103
Kristus! kes meid õnfaks teed,	56
Kristus on meie patto eest	73
Kristus se laks taewa,	85
Kül sa helde Jesus tulleid	169
Kürie, eleison,	309
Kürie, oh! Jummal Isfa förges	102
Kui Jesust risti naelati,	55
Kui Jesus sure armoga	123
Kui Jummalaga püad sa,	112
Kui Jummal meil ei olleks nüüd	221
Kui Jummal siin ei kaäna	222
Kui meil on püsti hädda	305
Kui neitsit omma lapse tõi,	15
Kuis pean wastowõtma	3
Kui surma tund on ukse ees!	246
Kui warra ülestoufen ma,	270

M.

Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma hüan, Jesus, appi sind,	170
Ma ilm ei holi fest,	51
Ma kidan, Isfand Jummal,	270
Ma püan feigest hingest	248
Ma tahhan jätta mahha	171
Ma tännan, armas Isfa, sind	271
Ma tännan, armas Jummal, Isfa	273
Ma	

Esfinenne Register ehl Juhhataja.

Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan feigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen taewast üllewelt	17
Ma waene mutd, kes patto	135
Meie ussime keik aino	114
Meil' anna rahho armoga	233
Meilt, armas Jummal, pöra	306
Meil tulleb abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waewab	211
Millal saan ma nähha sind?	40
Mind Jummal Isfa õnnista	314
Minna tahhan Isfandat	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, römustelle,	229
Mis hädda woib meil?	224
Mis kitust woime, Isfand!	233
Mis olled sinna armas	57
Mis waewab sinno süddant,	171
Mo armas Jesus, minno	41
Mo ello Kristus isse,	249
Mo hing, head kaunid laulud	234
Mo hing, oh! röömsast kida	235
Mo Jesus, Jummal lihha sees,	250
Mo Jummal, hallasta mo peal	137
Mo Jummal! waat, kui kawwalad	173
Mo feigekallim Jesufe,	175
Mo omma sinna olled,	176
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Mo südda ärka üles,	277
Mo	

Esfinenne Register ehl Juhhataja.

Mo süddamest ning melest	278
Mo südda, miks sa murretsed,	177
Mo süddant annan keigest	179
Mo südda olgo rõmus nüüd,	181
Mo südda, olle üllewoel,	74
Mo südda! olle walmistud,	279
Mo südda, tanna Jummalat,	298

N.

Need Inglid taewast tullewad,	19
Need Inglid taewa toalguses,	105
Need wallatumad kiitlewad	225
Neid kümme käske moistkem	113
Ni kui ma ellan tõeste,	140
Ni sündko minno assi,	183
Nüüd hing'wad innimesed	287
Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna kidan	27
Nüüd kiitkem Kristust usfinast	20
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Nüüd kitus olgo Jummalal,	5
Nüüd kitus olgo sulle,	300
Nüüd Kristus surmast tousnud on	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd laulgem suust ning	301
Nüüd olle, Jeesus, fiderud,	21
Nüüd on se pääw jo lõppenud,	288
Nüüd paistab melle fauniste	226
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd, risti-kogodus, Sull' olgo	6
Nüüd	

Esfinenne Register ehl Juhhataja.

Nüüd, risti-rahwas, laulage	158
Nüüd furno kehha mattame,	252
Nüüd te mind pühaks armoga,	102
Nüüd touskem patto waewast,	11
Nüüd tulgo õnnisteggia,	7
Nüüd waggad, rõmustellege,	85
Nüüd wotkem Jummalale	302
Nüüd wotke wäljapühkida	78
Nurta, innimenne, rasket	59

O.

O lainud möda nüüd,	280
Õnnis, kes ei wõtta tehha	187
On sul, kui kurdad Jummalat	187
Oh Adam! sinno eksitus	160
Oh! armas Jummal arowita, Ja kela	307
Oh! armas Jummal arowita Sind häddas	188
Oh armo juur! Mo pat on	141
Oh! helde armo Jessa, sind	142
Oh helde Jummal! sinnule	189
Oh Jeesuke! Mull' armoke	87
Oh Jeesuke! So järrele	87
Oh Jeesus! armo walgus	192
Oh Jeesus! hallasta, Ning	193
Oh Jeesus! kange sõddamees,	88
Oh Jeesus Kristus! tulle sa,	109
Oh Jeesus! meie jure jä	290
Oh Jeesus! minna tean kül,	252
Oh Jeesus! minno ello	195
Oh Jeesus! rahho andia	308
Oh Jeesus! rõmosaatja	130
Oh	

Esfinenne Register ehk Juhhataja.

Dh Jesus! sinno mällestus/	43
Dh Jesus! sinno wallo,	60
Dh Jesus! ülem abbimees	143
Dh Jasad! suur on sinno	228
Dh Jesa taewa rigi fees!	121
Dh Jesa taewa fees!	303
Dh Jummal Jesa! ilma Loja	115
Dh Jummal! kes sa heldusfest	106
Dh Jummal Loja, pühha Waim!	91
Dh Jummal! meie tänname	304
Dh Jummal! mitto õnnetus!	212
Dh Jummal õige tasuja	313
Dh Jummal! sinno peäl	254
Dh Jummal! suur on sinno tõ	238
Dh Jummal! tulle armoga	229
Dh Jummal! tulle sinna Nüüd	62
Dh Jummal! wata heideste	230
Dh Kristus! Lunnastaja/	52
Dh Kristus! walgus olled sa,	290
Dh! Euhho lähän ma	146
Dh! kui õnsad on need pühhad	262
Dh! kui waesed, waewalised	144
Dh! laulgem süddamest,	22
Dh leinagem! Ning kaebagem!	71
Dh! mind wotta targaks tehha/	196
Dh minna waene pattune!	147
Dh! minno armas Jesuke	45
Dh! misro waewa ilma fees	255
Dh! mõtle, mis ma teinud	63
Dh! pallugem ja laulgem	28
Dh	

Esfinenne Register ehk Juhhataja.

Dh pühha Waim! meist tulle ka	92
Dh pühha Waim! nüüd tulle sa,	94
Dh! risti-rahwas, kannata	257
Dh! sa ello Waim, meist tulle	93
Dh surrellif! mind mälleta,	255
Dh süta tal! oh Jesus!	65
Dh! taewa tuisenne/ Sa	95
Dh! tagganega, minno himmud,	197
Dh targa mele jaggaja!	218
Dh! tõstkem omma heäle	79
Dh! tru Jummal, sulle kaeban,	149
Dh! tulge, innimesed	265
Dh! wagga Jummal, kes	198
Dh! wata innimenne,	65
Dh! wõtke katsuda Ja süddant	117
Dh! wõtkem Jummalat	239
Dh! wõtta, armas Jeesus, wasto	200

P.

Pääw aiab ärra sedda õõd,	281
Pääw lõppeb nüüd, Ja armas	291
Pääw lõppeb teäl, Mo waim	292
Pääw tahhab Loja miinna/	293
Pühha Waim, sa ainus abbi/	97

R.

Rõõmsaks sage, risti-rahwas,	23
------------------------------	----

S.	
Sa innimenne! ussinast	109
Sa olled wiimseksi	48
Se aeg on jubba kã	263
Se aeg on tõest ufse ees,	261
Sedda Jõsa kõrges wõtkem	305
Se joulo päärw on rõmust suur	23
Se Jummal! Voeg Jesus	80
Se kallis armo-õppetus,	12
Sel päwal mele mõtleme,	89
Se päärw, oh Kristus! olled sa	294
Se wanna aast on mõda läind,	29
Sind, Jõsand, tannan minna	282
Sind, Jummal! kildame,	240
Sind pühha Waimo pallume	98
Sion kaebab sures häddas	231
So hing, oh Jesus! tehko mind	67
So holeks annan ennast ma	258
So nimmel lähhan nüüd,	295
So nimmi pühha olgo!	301
So peäle, Jõsand! lodan ma	214
So peäle üksnes, Jõsufe!	151
So pole! Jesus, kõsendan	215
So pole, Jõsand, süddamest	152
So fanna meile kinnita	232
So fanna, se Dn seggane	111
So süddant, innimenne!	8
So taewaminnemisse peäl,	90
So Waimo, Jõsa, läkkita!	99
Südda, mis sa murretsed?	217
Sarm! kus nüüd sinno odda sai?	81

T.	
Teie kuriad innimesed,	153
Tulge, ristl, innimesed,	201
Tulle nüüd taewast, armas Jesus, jälle	9

U.	
Uks laps on neitsist sündinud,	24
Uks laps on sündinud Jerlemmas,	25
Uks maokenne ollen ma,	260
Uks on tarwis, armas Jummal!	203
Uks tallekenne leppitas	68
Uut aastat mele hakkame,	30

W.	
Walmista, mo waim, end kũl,	205
Woi! mis minna ollen teinud,	154
Wõtta Jõsandat nüüd kũta,	82
Wõtta müüd Jõsandat, wõggetwat	242

Teine Register ehk Juhhataja
õppetab/

Misfuggused Paulud igga
Pühhapäwal ning Pühhide
Alia tullewad laulda.

Esimesel Kristusse Tullemise Pühhal.

Mulud Kristusse Tullemisest	I
Laulud Jesusfest	31
Mo omma sinna olled,	176
Müüd paistab meile kauniste	226

II. Tullemise Pühhal.

Jubba kä on wiimsed aiad	10
Müüd rouskem patto waewast	11
Se kallis armo-õppetus	12
Se aeg on tõest ukse ees	261
Müüd fitus olgo Jummalal,	5

III. Tullemise Pühhal.

Dh Kristus! Lunnastaja	52
Mo omma sinna olled	176
Dh Adam! sinno ekfitus	160
So sanna, se On seggane	111
Kui Jummal siin ei kaäna hoost	222
Jesus, tulle minnute,	32
Kul sa helde Jesus tulled	169

IV. Tullemise Pühhal.

So süddant, innimmenne, niüid	8
Need	

Need wallatumad kitlewad	225
Meil' tulles abbi Jummalast	223
Kui Jesus sure armoga	123
Dh Jesus! minno-ello,	195

Joulo

Esimesel Pühhal.

Joulo Laulud	14
Jesus, rõmustaja,	38
Jesus, hua mind Ilmast, et	50

Teisel Pühhal.

So sanna, se On seggane	111
Dh Jummal! wata heldeste	230
Kui Jummal siin ei kaäna hoost	222
Se Joulo pääw on rõmust suur	23
Ma tullen taewast üllewelt	17

Kolmandamal Pühhal.

Müüd olle, Jesus, kidetud,	21
Müüd Jummalale auustust	19
Dh Kristus! Lunnastaja	52
Ma tännan kelgest süddamest	16

Pühhapäwal pärrast Joulo,

Joulo Laulud	14
Mo armas Jesus, minno rõom	41
Dh Jesus! armo walgus,	192
Jesus, minno rõmustus, Maggus	36
Ei ma muud siin ilmas tahha	31

Teine Register eht Juhhataja.

Ue Nastal eht Teäri Pühhal.

Ue Nasta Laulud	26
Laulud Jesusfest	31
Oh Jummal! mitto õnnetust	212

Pühhapäwal pärrast Teäri Pühha.

Kui Jesus sure armoga	123
Keif kallis hinge õnnistus	156
Oh Adam! sinno ekfitus	160
Ni sündko minno asfi	183

Kolme Bunninga Pühhal.

Laulud Kristusse Tullemissfest	1
Jesus, hua mind Ilmast	50
Nüüd olle, Jesus, kiderud	21
Nüüd paistab melle kauniste	226
So sanna melle finnita	232
Need wallatumad kiitewad	235
Herodes, miks sa ehmatad?	49
Jesus, rõmüstaja	38
Helde Jesufe! sinnosuggustke	32

I. Pühhapäwal pärrast kolme Bunninga Pühha.

Neid kumme kasko moistkem	113
Kui Jummalaga püäd sa	112
Oh Kristus! Lunnastaja	52
Oh minno armas Jesufe,	45
Sion kaebab sures häddas	231
Üks on tarwis, armas Jummal	203
Oh targa mele jaggaja!	218

II. Püh-

Teine Register eht Juhhataja.

II. Pühhapäwal pärrast kolme Bunninga Pühha.

Mis waerab sinno süddant	171
On sul, kui kardad Jummalat	187
Kes Jummalat ni lasset tehha	168
Ma huan, Jesus! arpi sind	170
Nüüd paistab melle kauniste	226
Ei ilmast holi ma,	162
Ei ma muud siin ilmas tahha	31

III. Pühhapäwal pärrast kolme Bunninga Pühha.

Laulud Pattustpöörmisfest	132
Oh! armas Jummal, airovita sind häddas	188
Oh! Jummal! tulle armoga	229
Oh Adam! sinno ekfitus	160
Oh! tru Jummal, sulle kaeban,	142
Jesus, keigeüllem hä,	35

IV. Pühhapäwal pärrast kolme Bunninga Pühha.

Oh Jummal! wata heldeste	230
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
Kui meil on püsti hädda kaes	305
So peäle, Isfand! l dan ma	214
Sion kaebab sures häddas	231

V. Pühhapäwal pärrast kolme Bunninga Pühha.

Mis hädda woib meil sündida	224
Need wallatumad kiitewad	225
Jummal Issa, melle jä	101

Teine Register eht Juhhataja.

Jesus, oh aita! et woimust woin. 164
 Oh! tulge, innimesed, 255

VI. Pühhapawal pärrast kolme Buninga Pühha.

Se aeg on tõest ukse ees 261
 Keif tulge minno jure nüüd 209
 Nüüd paistab meile kauniste 226
 Hinge peioke, Helde Jesufe 33
 Jesus, tulle minnule 39
 Se aeg on jubba kã 263

Maria Pühastamise Pühhal eht
 Künla Pawal.

Laulud Künla Pawal 50
 Laulud Kristusse Surmast 53
 Laulud Kristusse Üllestousmissest 72
 Oh Kristus! Lunnastaja 52
 Jesus, rõmustaja, 38
 Oh! risti, rahwas, kannata 257
 Keif sundko nenda ikka muld 167
 Ma tahhan jätta mahha 171

Septuagesima.

Ühheksenal Pühhapawal enne Kristusse
 Üllestousmisse Pühha.

Keif kallis hinge õnnistus 156
 Oh Adam! sinno ekfitus 160
 Oh Jummal! wata heldeste 230
 Ma huan, Jesus! appi sind 170
 Oh! wotke katfuda 117
 Sexa-

Teine Register eht Juhhataja,

Sexagesima.

Bahheksenal Pühhapawal enne Kristusse
 Üllestousmisse Pühha.
 So sanna, se On seggane 111
 Oh Jummal! tulle arinoga 229
 Sinis, kes ei wotta tehha 187
 So sanna meile kinnita 232
 Oh Isand! suur on sinno arm 228
 Sa innimenne! usfinast. 109

Quinquagesima.

Paasto pühhapawal.

Laulud Kristusse Kannatamisest 53
 So pole, Isand, süddamest 172
 Meilt, armas Jummal, põra 306
 Keif tulge minno jure nüüd 209
 Oh! kui waesed, waewalised 144
 Jesus, surma ärrawoitja, 53
 Mo teigetallim Jesufe, 175

Invocavit.

Esimesel pühhapawal Paastus.

Meil tulleb abbi Jummalast 223
 So peäle, Isand! lodan ma 214
 Jummal Jesa, meile ja 101
 Jesus, oh aita! et woimust woin 164
 Jesus, rõmustaja, 38
 Walmista, mo waim, end kül, 205
 Oh! armas Jummal, arwita Sind häddas 188

Reminiscere.

Teisel pühhapawal Paastus.

Laulud Nistist ning Riufatusest 207
 Oh!

Teine Register eht Juhhataja.

Dh! wotke katsuda	117
Kes Jummalat ni lassib tehha	168
Dh Jesa taewa rigi sees!	121
Mis waewab sinno süddant	171
Sion kaebab sures häddas	231
Mo feigekallim Jesufe,	175
Oculi.	

Kolmandamal pühapäwal Paastus.

So peäle, Jesand! lodan ma	214
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Dh Jummal! mitto õnnetust	212
Jummal Jesa, melle jä	101
Ma hüan, Jesus! appi sind	170
So sanna, se Dn seggane	111
Dh Jesus! hallasta, Ning	193

Lctare.

Neljandamal pühapäwal Paastus.

Sõma Laulud	296
Dh! mõtte, mis ma teinud	63
Mo hing, head kaunid laulud	234
Nüüd kütke feigest süddamest	237
Mo südda, miks sa murretsed	179
Kes Jummalat ni lassib tehha	168
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mis waewab sinno süddant,	171

Maria Kulutamise Pühhal.

Dh Kristus! Lunnastaja,	52
Nüüd kütus olgo Jummalat	5
Nüüd kütkem Kristus! ussinast,	20
Nüüd tulgo õnnisteggia,	7
Jesus, rõmustaja,	38
Nüüd	

Teine Register eht Juhhataja.

Nüüd, risti-rahwas, laulage	158
Nüüd paistab meile kauniste	226
Helde Jesufe! sinnosuggustke	32

Judica.

Wiendamal pühapäwal Paastus.

Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast	211
Ei lahku minna sinnust	163
Dh Jummal! wata heldeste	230
Kui Jummal siin ei kaäna	222
Dh Jesand! suur on sinno arm	228
So sanna, se Dn seggane	111
Mo Jesus, Jummal lihha sees	250
Kui Jummal meil ei olleks nüüd	221
Jesug, oh aita! et woimust woin	164

Palmarum.

Kuendamal Pühapäwal Paastus.

Wata Laulud Kristusse Tullemisses	3
Laulud Jesuses	31
Laulud pühast õhto-sõma-aiast	124

Surel Neljas-Päwal.

Dh Jummal! tulle sinna	62
Mo peäle heida armo nüüd	139
Mo feigekallim Jesufe	175
Mo süddant annan feigest wäest	179
Kristus! kes meid õnsaks teed	56
Mariim ei holi fest, et	51

Surel Redel.

Dh leinagem! Ning kaebagem!	71
Dh! wata innimenne	65
uta	

Teine Register eht Juhhataja.

Üks taldefenne leppitas,	68
Oh süta tal! oh Jeesus!	65
So hing, oh Jeesus! tehko mind	67
Keif on nüüd hästi sündiaud	70
Christuse illestousmisse	
Easimesel Pühhal.	
Laulud Kristuse illestousmisest	72
Laulud Jeesus-est.	31
Teisel Pühhal.	
Oh Jeesus! sinno mällestus,	43
Oh! minno armas Jeesuke,	45
Mo omma sinna olled	176
Mo süddant annan feigest wäest,	179
Kolmandamal Pühhal.	
Laulud Kristuse illestousmisest	72
Hinge peioke, helde Jeesuke!	33
Wotta Jeesandat nüüd fita	82
Nüüd, risti-rahwas, laulage	158
Quasimodogeniti.	
I. Pühhapäwal pärrast Christuse	
illestousmist.	
Laulud Kristuse illestousmisest	72
So peäle ütanes, Jeesuke!	151
Keif tulge minno iure nüüd	209
Se Jummalta Hoeg Jeesus tõest	80
Misericordias Domini.	
II. Pühhapäwal pärrast Christuse	
illestousmist.	
Ei lahku minna sinnust,	163
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mo	

Teine Register eht Juhhataja.

Mo armas Jeesus, minno rõõm	41
Mis olled sinna, armas Jeesus, teinud?	57
Mo omma sinna olled,	176
Jubilate.	
III. Pühhapäwal pärrast Christuse	
illestousmist.	
Keif tulge minno jure nüüd	209
Sion kaebab sures häddas	231
Ei lahku minna sinnust	163
Keif sündko nenda ifka mull'	187
Ma huan, Jeesus! appi sind	170
Jeesus on mo ainus ello,	37
Cantate.	
IV. Pühhapäwal pärrast Christuse	
illestousmist.	
Nüüd, risti-rahwas, laulage	158
Keif kallis hinge õnnistus	156
So waimo, Jeesa, läkkita	99
Oh pühha Waim! meil' tulle ka	92
Oh Jummal Loja pühha Waim!	91
Nüüd põlgan minna rõõmfaste	185
Rogate.	
V. Pühhapäwal pärrast Christuse	
illestousmist.	
Jeesand, heida armo mele peäle!	309
Mo feigetallim Jeesuke,	175
Oh Jeesa taewa rigi sees!	121
So peäle, Jeesand! lodan ma	214
Nüüd, risti-rahwas, laulage	158
Ma huan, Jeesus! appi sind	170
Eks se olle arm ja heldus	119
Arise	

Teine Register eht Juhhataja.

Kristuse Taewaminnemise Pühhal.	
Laulud Kristuse Taewaminnemisest	85
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Nüüd, risti-rahwas, laulage	158
Oh Jesuse! so järrele	87
Mo keigekallim Jesuse	175

Exaudi.

VI. Pühhapäwal pärrast Kristuse üllestousmist.

Oh! sa ello Waim, meil' tulle	93
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
So sanna meile finnita	232
So sanna, se On seggane	111

Nellipühhi Esimesel Pühhal.

Laulud pühhas Waimust	91
Laulud Jesussest	31
So olled wiimseksi	48
Oh! minno armas Jesuse,	45
Ma-ilm ei holi sest, et	51

Teisel Pühhal.

Pühha Waim, sa ainus abbi,	97
Nüüd litus olgo Jummalal'	8
Oh Adam! sinno ek litus	160
Oh! kui waesed, waewa'issed	144
Jummal wäggew wallitseja	220
Laulud Jesussest	31
Nüüd, risti-rahwas, laulage	158
Kol-	

Teine Register eht Juhhataja.

Kolmandamal Pühhal.

Mis hädda woib meil' sündida	224
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Need wallatumad kiitlewad	225
üks on tarwis, armas Jummal	203
Oh Jummal! tulle armoga	229
Laulud Jesussest.	31

Kolm-aino Jummalal Pühhal.

Laulud Kolm-aino Jummalast	101
Mo peäle heida armo nüüd	139
Tulge, risti-innimesed,	206
Teie kurjad innimesed	153
Ma-ilm ei holi sest, et	102

I. Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummalal Pühha.

Laulud Kristusse surmast	53
Mo südda, miiks sa murreted	179
Keif tulge minno jure nüüd	209
Ma armastan, oh Jummal! sind	247
Keifiks paikus, kus ma seisän,	244
Oh! tulge, innimesed,	265
Ei ilmast holi ma,	162
Ma tahhan jätta mahha	171

II. Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummalal Pühha.

Oh Jummal! wata heldeste	230
Need wallatumad kiitlewad	225
Keif tulge minno jure nüüd	209
Mis hädda woib meil' sündida	224
üks	

Teine Register ehl Jubhataja.

Üks on tarwis, armas Jummal! 203
 Ei ilmast holi ma, 162

III Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jum-
 mala Pühha.

Laulud pattustpöormisest 132
 Oh! armas Jummal, arowita sind häddas 188
 Oh Jeesus! hallasta, Ning 193
 Helde Jeesuke! 32

Kristia Joannesse ehl Jani Päwal.

Laulud Jeesusest 31
 Kiderud olgo Jeesand, Israeli Jummal 103
 Mo hing, oh! rõõmsast fida 235
 Nüüd paistab meile kauniste 226
 Oh Jeesus! armo walgus 192

IV. Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jum-
 mala Pühha.

Neid kümme käske moistkem 113
 Kui Jummalaga puad sa, 112
 Tulge, risti-innimesed, 201
 Ma huan, Jeesus! appi sind, 170
 Oh! wagga Jummal, fes 198

Maria Katsmaminnemise ehl Zeina-
 Maria Päwal.

Minno hing auustab wagga Jeesandat 104
 Nüüd kiitkem Kristust usinast 20
 Mo hing head kaunid laulud 234
 Nüüd, risti-rahwas, laulage 158

V Püh

Teine Register ehl Jubhataja.

V Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jum-
 mala Pühha.

Oh Jummal! tulle armoga 229
 Mo Südda, miks sa murretsed 177
 Mo südda olgo rõmus nüüd, 181
 Ni sündko minno assi, 183
 Ei lahku minna sinnust 163
 Kes Jummalat ni lassab tehha, 168
 Mis waewab sinno süddant 171

VI Pühhapäwal pärrast Kolm-aino
 Jummalala Pühha.

Neid kümme käske moistkem 113
 Tulge, risti-innimesed, 201
 Oh Jeesa taewa rigi sees! 121
 Oh armas Jummal! arowita sind 188
 Keik kallis hinge õnnistus 156
 Ma ilm ei holi sest, et 51

VII Pühhapäwal pärrast Kolm-aino
 Jummalala Pühha.

Mis waewab sinno süddant, 171
 Mo hing, head kaunid laulud 234
 Mo südda olgo rõmus nüüd 181
 Se aeg on jubba kä 263
 Nüüd paistab meile kauniste 226
 Oh Kristus! Lunnastaja, 52
 Mo hing, oh! rõõmsast fida 235
 Mo südda, miks sa murretsed 177
 Mis titust woime, Jeesand, 233

VIII Pühhapäwal pärrast Kolm-aino
 Jummalala Pühha.

So sanna, se Dn seggane 111
 D 9 2
 Need

Need wallatumad fiitlewad	225
Kui Jummal siin ei kašina hoolt	222
Dh Jeesus! armo walgus,	192
Jummal wäggeto wallitseja	220
Se kallis armo-õppetus,	12

**IX Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.**

Se aeg on tõest ukse ees,	261
Zulge, risti innimesed,	201
Dh! wagga Jummal, kes	198
Se kallis armo-õppetus	12
Miks mo südda ennast waewab	211

**X Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.**

Laulud hädda ajal	305
Juhha kä on wiimsed ajal	10
Dh Jummal! wata heldeste	230
Dh armas Jummal! awwita, ja kela	307
Dh Jeesus! rahho andia	308
Dh Jeesand! suur on sinno arm	228
Meilt, armas Jummal / põra	306
Meil' anna rahho armoga	233
Jeesand, omma wiha sees	134

**XI. Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.**

Laulud Pattustpõõrmisest	132
Laulud Siagetsamisest	152
Ma-ilm ei holi fest, et	51
Need wallatumad fiitlewad	225
Reif	

Reif kallis hinge õnnistus	156
Dh! tru Jummal, sulle kaeban	149

**XII Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.**

Dh Adam! sinno effitus	160
Dh! kui waesed, waewallsed	144
Reif sündko nenda ifka	167
Dh Jeesus! hallasta, Ning	193
Kui meil on püsti hädda kaes	305
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Reif teeb hästi Jummal	207

**XIII Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.**

Zulge, risti innimesed,	201
Mo Jummal! waat kui	173
Nutta, innimenne, rasket	59
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Dh Kristus! Lunnastaja	52
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Helde Jeesufe! Sinnosuggustife	32
Kül sa helde Jeesus tulle	169

**XIV Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.**

Laulud Pattustpõõrmisest	132
Reif teeb hästi Jummal	207
Ma-ilm ei holi fest, et	51
Mo keigekallim Jeesufe,	175
Dh Adam! sinno effitus	160
Mo Jummal, hallasta mo peäl	132
Meilt,	

Meist; armas Jummal, põra	306
So pole, Jesand, süddamest	152
Dh! wotkem Jummalat	239
Jesus, feigeüllem hä	35

XV Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.

Dh! mõtse, mis ma teinud	63
Mo südda, miks sa murretsed	177
Südda, mis sa murretsed?	217
Mis waewab sinno süddant,	171
Kes Jummalat ni lassab tehha	168
Miks mo südda ennast waewab	211
Ei ilmast holi ma	162

XVI Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.

Laulud Surmast ning ülestousmisest	243
Laulud Ristist ning Riufatusest	207
Dh Adam! sinno ekstus	160
Dh Jummal! mitto õnnetus	212
Mis waewab sinno süddant,	171

XVII Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.

Neid kümme käsfo moistkem	113
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
Need wallatumad kistlerwad	225
Jesus, feigeüllem hä,	35
Mihkli päwal,	
Laulud Mihkli Päwal	105
Dh! mind wotta targaks	196
Kui	

Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
Keik, tulge minno jure nüüd	209

XVIII Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.

Laulud Jesusfest	31
Kui Jummalaga püad sa	112
Dh Kristus! Lunnastaja	52
Neid kümme käsfo moistkem nüüd	113
Keik kallis hinge õnnistus	156
So peäle üksnes, Jesuke!	151

XIX Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.

Keik tulgo minno jure nüüd	209
Dh Adam! sinno ekstus	160
Dh! kui waesed, waewalisesed	144
Dh Jesus! armo walgus	192
Mo feigefallim Jesuke	175
Dh Jesus! hallasta, Ning	193

XX Pühhapawal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.

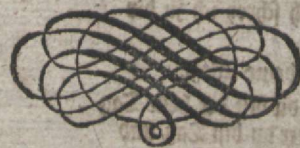
Nüüd paistab meise kauniste	226
Dh Jummal! wata heldeste	230
So sanna, se Dn seggane	111
Mo süddant annan feigest wäest	179
Se kallis armo-õppetus,	12
Need wallatumad kistlerwad	225
Ma ilm ei holi fest, ei	51

Teine Register eht Juhhataja.

XXI Pühhapäwal pärrast Bolm-aino	
Jummala Pühha.	
Dh Jummal! sinno peäl	254
Keif sündko nenda ifka muss	167
Mo hing, head kaunid laulud	234
Ma hüan, Jesus! appi sind!	170
Sa innimenne! ussinaft	109
XXII Pühhapäwal pärrast Bolm-aino	
Jummala Pühha.	
Mo peäle heida armo nüüd,	139
So pole, Issand, süddamest	152
Dh! armas Jummal, arwita ja kela	188
Mo Jummal, hallasta mo peäl	137
XXIII Pühhapäwal pärrast Bolm-aino	
Jummala Pühha.	
Mo Jummal! waat, kui kawwalad	173
Dh Jummal! wata heldeste	230
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
Mo süddant annan keigest wäest,	179
Ma hüan, Jesus! appi sind,	170
Meil tulleb abbi Jummalast	223
XXIV Pühhapäwal pärrast Bolm-aino	
Jummala Pühha.	
Kui surma tund on ufse ees	246
Kui meil on püsti hädda täes	305
So peäle üksnes, Jesule!	151
Dh mitto waewa ilma sees,	255
Kul sa helde Jesus tulled	169
Dh!	

Teine Register eht Juhhataja.

Dh! risti-rahwas, kannata	257
Eht kurjad kül mind kiusawad	207
XXV Pühhapäwal pärrast Bolm-aino	
Jummala Pühha.	
Dh! tulge, innimesed	265
Jubba kâ on wiimsed aiad,	10
Se kallis armo-õppetus,	12
Dh Jummal! wata heldeste	230
Dh Jesus! rahho andia	308
Se aeg on jubba kâ	263
Dh! armas Jummal, arwita ja kela	188
XXVI Pühhapäwal pärrast Bolm-aino	
Jummala Pühha.	
Se aeg on tõest ufse ees	261
Nüüd touskem patto waewast,	11
Tulle nüüd taewast, armas Jesus,	9
Keif tulge, minno jure nüüd	209
XXVII Pühhapäwal pärrast Bolm-aino	
Jummala Pühha.	
Wata laulud fuendamal Pühhapäwal pärrast	
kolme kunninga pühha.	

III. Register

Der Christlichen Lieder
nach dem teutschen Alphabeth.

A ch! bleib bey uns, HErr Jesu	290
Ach Gott und HErr!	141
Ach Gott! vom Himmel sieh'	230
Ach Gott! wie manches Herzeleid	212
Ach HErr! du gerechter Gott	313
Ach! lieben Christen, seyd getrost	257
Ach! mein Jesu! sieh', ich trete	286
Ach treuer Gott! barmherzig's Herz	189
Ach! was hab ich ausgerichtet	154
Ach! was sind wir ohne Jesu?	144
Ach! wenn werd ich schauen dich?	40
Ach! wie elend ist unser Zeit	255
Advents-Lieder von der dreyfachen Zukunft	9
Allein Gott in der Höh' sey Ehr,	101
Allein zu dir, HErr Jesu Christ,	151
Allenthalben, wo ich gehe	244
Als Christus geböhren war	15
Amen! Gott Vater und Sohne	314
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	79
Auf Christi Himmelfahrt allein	90
Auf diesen Tag bedencken wir	89
Auf meinen lieben Gott	254
Auf! meine Seel, danck	298
Aus meines Herzens-Grunde	278
Aus tiefer Noth schrey ich zu dir	152
B efiehl du deine Wege	171
C hrist! der du bist der helle Tag	294
Christe! der du bist Tag und	290
Christ fuhr gen Himmel	85
Christ ist erstanden	77
Christ lag in Todes-Banden,	73
Christ	478

III. Register.

Christum wir sollen loben schon	20
Christ unser HErr zum Jordan	123
Christus der ist mein Leben	249
Christus, der uns selig macht	56
D u Jesus an dem Creuze stund,	55
Danket dem HErrn, denn er	296
Danck sey dir, grosser Gott,	275
Das alte Jahr vergangen ist,	29
Das du mich diese finstre Nacht	268
Den Vater dort oben	305
Der Tag, der ist so freudenreich	23
Der Tag hat sich geneiget	293
Der Tag ist hin, mein Geist und	292
Der Tag ist hin, mein Jesu,	291
Der Tag vertreibt die finstre	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Die Engel, die im Himmels-Licht	105
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nah	263
Diß sind die heil'gen zeh'n Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du Friedens-Fürst, HErr Jesu	308
Du meine Seele, singe	234
Durch Adams-Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
E n feste Burg ist unser Gott	223
Ein Kindelein so löblich	24
Ein Kind gebohr'n zu Bethlehem,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach HErr! diß	203
Entfernet euch ihr matten Kräfte	197
Erbarm dich mein, o HErr Gott	139
Erhalt uns, HErr, bey deinem	232
Erhebe dich, o meine Seel	279
Erstanden ist der heil'ge Christ	75
Es ist das Heyl uns kommen her	156
Es ist gewislich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es	68

Es spricht der Unweisen Mund	225
Es wolle uns Gott genädig seyn	229
Freue dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Wie lustig jubiliren	14
Geh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der Herr, der Gott	193
Gelobet seyst du, Jesu Christ,	21
Gott der Vater wohn uns bey	101
Gott der wirds wohl machen,	297
Gott des Himmels und der	269
Gott hat das Evangelium	12
Gott sey gelobet und gebenedeyet	125
Gott Vater, der du alle Dinge	115
Gott Vater, sende deinen Geist	99
Ab herzlich lob, hab ewig	16
Helfst mir Gott's Güte preisen	27
Herr! aller Weisheit Quell	218
Herr Christ, der ein'ge Gottes Sohn	52
Herr, deine Treue ist so groß	228
Herr Gott, dich loben wir,	240
Herr Gott, nun sey gepreiset	300
Herr, ich habe mißgehandelt	133
Herr Jesu Christ, dich zu uns	109
Herr Jesu Christ, du höchstes Gut	143
Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir	215
Herr Jesu Christ, ich weiß gar wohl	252
Herr Jesu Christ, mein Leben	195
Herr Jesu Christ, wahr'r Mensch und	250
Herr Jesu! Gnaden Sonne	193
Herzlich lieb hab ich dich, o Herr	47
Herzlich thut mich verlangen	248
Herzliebster Jesu, was hast du	57
Hilf Gott, daß mirs gelinge	62
Hilf, Herr Jesu, laß gelingen,	26
Hilf mir, mein Gott,	188
Ich armer Mensch, ich armer Sünder	135
Ich armer Mensch, ich komm allhier	147
Ich	147

Ich bin ein Würmlein arm und	160
Ich dancke dem Herrn von ganzem	128
Ich dancke dir, Herr Gott, in deinem	270
Ich danck dir, lieber Herr,	228
Ich danck dir schon durch deinen Sohn	276
Ich hab ihn dennoch lieb	48
Ich hab mein Sach Gott heimgestellt	258
Ich komm jetzt als ein armer Gast	126
Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ	170
Jehova! dein Regieren macht	238
Jehova! nimm von mir die Kräfte	200
Jesu, hilf siegen, du Fürste des	164
Jesu, komm doch selbst zu mir,	39
Jesu, meine Freude	38
Jesu, meiner Seelen Ruh	35
Jesu, meines Herzens Freud	36
Jesu, meines Lebens Leben	53
Jesu, rufe mich von der Welt,	50
Jesus Christus, unser Heyland,	72
Jesus Christus, unser Heyland, der von	124
Jesus Christus, wahr'r Gottes Sohn	80
Jesus ist mein Heyl und Leben,	37
Ihr Christen, seht, daß ihr aussegt	78
In allen meinen Thaten	183
In dich hab ich gehoffet, Herr!	214
In dieser Morgenstund wil ich	273
In dulci iubilo, nun singet	22
Ist es nicht ein Werk der Gnaden	119
Komm, Gott Schöpfer, heiliger	91
Komm, heil'ger Geist, Herr Gott	94
Komm, komm, o Himmels-Laub!	95
Komm, o komm, du Geist des Lebens	93
Komm, sterblicher, betrachte mich	255
Kommt her, ihr Menschen Kinder,	265
Kommt her zu mir, spricht Gottes	109
Kommt, laßt euch den Herren lehren	201
Kyrie, ach Vater allerhöchster	102
Lasset uns den Herren preisen	82
Lieb	

III. Register.

Liebster Jesu, du wirst kommen	169
Liebster Jesu, Trost der Herzen	132
Liebster Jesu, wir sind hier	108
Litaney	309
Lobe den Herren, den mächtigen	242
Lobet den Herren, lobet den	297
Lob sey dem allmächtigen Gott,	8
Lob sey dir, Jesu, großer Held	88
Lobt Gott, ihr Christen, allzugleich	19
M ache dich, mein Geist, bereit	205
Mag ich Unglück nicht widerstahn	207
Mein' Augen schließ ich	295
Meine Seele erhebt den Herren	104
Meines Lebens beste Freude	31
Mein Gott, das Herz ich bringe dir	179
Mein Gott und Vater segne mich	314
Mein Herzens-Jesu, meine Lust	41
Mensch wilt du Leben seliglich	112
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	50
Mitten wir im Leben sind,	245
N imm von uns, Herr du treuer	307
Nun bitten wir den heil'gen Geist	98
Nun danket alle Gott	239
Nun danket all und bringet	237
Nun freut euch, Gottes Kinder	85
Nun freut euch, lieben Christen	158
Nun Gott lob! es ist vollbracht	108
Nun ist es alles wohlgemacht	70
Nun komm der Heyden Heyland	7
Nun laßt uns den Leib begraben	252
Nun laßt uns gehn und treten	28
Nun laßt uns Gott dem Herren	302
Nun lob, mein' Seel, den Herren	235
Nun mach uns heilig, Herr Gott	102
Nun ruhen alle Wälder	287
Nun sich der Tag geendet hat	288
Nun treten wir ins neue Jahr	30
D u	

III. Register.

D u allerfröste Freude!	97
D Gott! der du aus Herzens-Grund	106
D Gott! du frommer Gott	198
D Gott! ich thu dir danken	271
D Gott! wir danken deiner Güte	304
D Haupt voll Blut und Wunden!	60
D heil'ger Geist, Lehr bey uns ein	92
D Herr Gott, dein göttlich Wort	111
D Jesu Christ, der du mir bist	87
D Jesu Christ! mein schönstes Licht	45
D Jesu! meine Wonne, du	130
D Jesu, siehe drein	193
D Jesu! süßes Licht, nun ist	280
D Jesu süß! wer dein gedencft	43
D Lamm Gottes! unschuldig	65
D Mensch! wie ist dein Herz bestellt	109
D Mensch! wollest bedencfen	63
D Tod! wo ist dein Stachel	81
D Traurigkeit! o Herzeleid	71
D Vater aller Frommen!	301
D Vater der Barmherzigkeit	142
D Welt! sieh' hier dein Leben	65
D wie selig seyd ihr doch	262
D! wie armen Sünder,	59
S chau, lieber Gott, wie meine	173
Schmücke dich, o liebe Seele,	129
Schütte deines Lichtes Strahlen	196
Seelen Bräutigam, Jesu	33
Sey mir doch gnädig, o mein Gott	137
Singen wir aus Herzens Grund	301
So wahr ich lebe, spricht dein Gott	140
So wünsch ich nun ein' gute Nacht	185
Straff' mich nicht in deinem Zorn	134
Z weyer Gott ich muß dir klagen	149
W elch will ich dir geben	171
Vater im höchsten Thron	303
Vater unser im Himmelreich	121
B er	

III. Register.

Verleih' uns Frieden gnädiglich	233
Versuchet euch doch selbst	117
Vom Himmel hoch, da komm ich	17
Vom Himmel kam der Engel	19
Von GOTT will ich nicht lassen,	163
Unser Herrscher, unser König	220
W ach auf, mein Herz, die Nacht	74
W ach auf, mein Herz, und singe	277
Wacht auf, ihr Christen alle	II
War GOTT nicht mit uns diese Zeit	221
Warum betrübst du dich, mein Herz	177
Warum solt ich mich denn grämen	211
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürchtest, du Feind Herodes, sehr	49
Was für Kummer, was für	217
Was kan uns kommen an für	224
Was Lobes soll'n wir dir,	233
Was mein GOTT will, das gescheh'	167
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn, lieber GOTT	306
Wenn mein Stündlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nothen	305
Werde munter, mein Gemüthe	284
Wer ist wohl wie du? Jesu,	32
Wer nur den lieben GOTT läßt	168
Wie schön leuchtet der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen?	3
Wie wird doch so gering	51
Wir glauben all' an einen GOTT	114
Wo GOTT der Herr nicht bey uns	222
Wohl dem, der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich fliehen hin,	146
Z euch uns nach dir	87
Z ion klagt mit Angst und Schmerzen	231

GOTT allein die Ehre!